

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 19

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : ד' בשבט תשפ"ה (2.2.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 14:55

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם. תאריך ד' שבט תשפ"ה. אנחנו פותחים וועדת שימור מספר 19, נוכחים איתנו, חברת המועצה לורה ורטון, סגן ראש העיר חיים כהן, הממונה על המחלקה אדריכלית,

שרון דינור:

שרון דינור.

יוחנן וייצמן:

שרון דינור, אני יוחנן היושב ראש, נוכחים איתנו עוד חברי וועדה, הגברת יקירת ירושלים ציפי רון, ולשעבר מנהל סניף,

איציק שוויקי:

שימור אתרים, לשעבר.

יוחנן וייצמן:

שימור אתרים בירושלים שוויקי, אז אמרתי קודם שלא יהיה, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו. אנחנו מתחילים בתיק הראשון ברחוב ירמיהו, מציגים לנו אותו? או?

שרון דינור:

אני חושבת שלהסתכל, זה הנספח בינוי רחוב ירמיהו 72, אני חושבת שאין מה להכביר עליו, כי באמת הסוגיה פה היא נורא פשוטה, כבר היה אצלנו בדיון בעבר, שבו אנחנו המלצנו בסוף לשלב מבנה, שאפילו לא, כאילו בקושי מסומן, הוא נמצא בפינה של הרחובות, בין ירמיהו לבין הרחוב הקטן, שאני לא יודעת איך קוראים לו, תיכף נסתכל. ובעצם אנחנו המלצנו לשלב שתי חזיתות של בניין שהוא היסטורי, שהוא נמצא, שהוא בניין של ליפתא, עילית. לפנינו אין כל כך ערך, חוץ מריצופים שאפשר לשלב אותם מחדש, אנחנו נשמח לשלב אותם, בלובאים וכו'. הבניין עצמו, לשלב או לשמר את השתי חזיתות שלו, לא פוגע בזכויות בשום צורה, מכיוון שזה לא נמצא בלב החלקה. זה ממש ממש בשוליים שלו, הנה אני אראה לכם, הבניין הוא בניין פשוט, הוא פשוט חלק מהסיפור הירושלמי, שאנחנו חושבים שזה יפה לשמור פיתוח לצד שימור. עכשיו גם הוועדה הזאתי חשבה כמו, ככה בעבר, אתם רואים יש לנו פה את ה - , נידון בוועדה ב - 103, ב - 31.8.23, ועם זה הגענו עם ההמלצה הזאתי גם שוב פעם לפה, אבל עורכי הבקשה לא מעוניינים, ולא הציגו לנו שום תכנון, והם פשוט מעוניינים לעשות את הבניין מחדש, לחלוטין, בלי שנבחן בכלל אם יש איכות בשילוב או לא, זהו, זה הסיפור, זה אפשר לקרוא להם,

איציק שוויקי:

הם קיבלו את ההמלצה, והם לא מקבלים את ההמלצה?

עו"ד דני ליבמן:

לא מקבלים.

יוחנן וייצמן:

ירמיהו?

שרון דינור:

רוקפלר הוא עדיין כאילו, זה חלק מ – (לא ברור) של העיר, רחוב שהוא ציר ראשי. זה הסיפור המיוחד של ירושלים, אנחנו לא ראשון.

איציק שוויקי:

אתם מאפשרים פירוק והרכבה, או להשאיר רק את החזית.

שרון דינור:

אין, זה לא כל כך,

איציק שוויקי:

אתם ירמיהו?

דובר לא מזוהה:

ירמיהו, אסתי.

עו"ד דני ליבמן:

כנסו, כנסו.

יוחנן וייצמן:

יכולה להיכנס,

עו"ד דני ליבמן:

כל מי שבא להרוס,

איציק שוויקי:

אם זה לא לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

מי שרוצה להרוס בירמיהו שייכנס.

דובר לא מזוהה:

אני,

שרון דינור:

מה אתם רוצים שאני אפתח מהחומרים שלכם?

אסתי קליין:

אני שלחתי מצגת.

משה שפירא:

שבוע טוב לוועדה הנכבדה.

מורן בן זיו:

הרגע היא שלחה, עוד לא קיבלתי.

אסתי קליין:

אני פה, כי אני רוצה להראות,

מורן בן זיו:

תשלחי את זה פעם הבאה איזה יום יומיים לפני, בסדר? זה לוקח זמן עד שזה.

דוברת לא מזוהה:

זה עובר סריקה גם.

אסתי קליין:

אני לא הבאתי את המחשב, לכן ניסיתי להיות פה.

שרון דינור:

הם קיבלו את הזה? הכול בסדר?

משה שפירא:

אמרתי תשב איתך, בכל מקרה אני צריך לשבת איתך לדבר על משהו אחר. יש שמה היתר, אז
אמרתי לה בהיתר, אי-אפשר לעשות. גם אם הייתם רוצים לעזור, אי-אפשר לעזור, זה. אבל הכיוון
הולך להיות כן בקשה להיתר וזה (לא ברור).

אסתי קליין:

אני קיבלתי חזרה.

מורן בן זיו:

רוצה לשלוח לי אולי לוואטסאפ?

אסתי קליין:

כן,

חיים כהן:

למה מחכים?

אסתי קליין:

אני שלחתי את המצגת, וזה לא עבר.

יוחנן וייצמן:

משה, יש לך משהו לפני מצגת?

משה שפירא:

כן, אני אומר ככה, הבניין עצמו הוא בעצם הדיוטה התחתונה של הבניינים שיש בהם איזה משהו, כאילו זה באמת מבנה שהוא יש לו חזית, הוא בניין פשוט מהבניינים בשכונה, זה שכונה שום, שום בניין לא נקבע לשימור, ולכן אני אומר אולי כן, דווקא בגלל שהוא מסגרת וזה זה, יש משהו כן לעשות איתו, אני חושב לא מעבר לפירוק והרכבה. זאת אומרת עכשיו פירוק והרכבה לדעתי זה מטלה מספיק מקובלת, בניינים הרבה יותר מפוארים ממנו, גדרה, אנחנו מכירים את הפרויקט שמה, שמה בניינים ממש מפוארים, שמה עם קשתות והכול, והכול נהרס, זה באמת מבנה זה, יש פה ריצופים שאפשר להשתמש בהם, יש פה, בחזית, אני אומר יש פה חזית מנדטורית פשוטה קומה אחת, עם הכנה לחלון תרמומטר שזה, זה באמת באמת מבנה מה - , באמת, באמת, כאילו בזה, אבל אני אומר זה חלק מההיסטוריה, אז כן אפשר לתת מחווה להיסטוריה, אבל אני אומר, אני,

שרון דינור:

איזה מחווה היית מציע פה?

משה שפירא:

פירוק והרכבה.

שרון דינור:

אבל מה היית עושה בהרכבה?

משה שפירא:

בהרכבה הייתי כן, כן, עושים איזה, עם הסיפור היה מנדטורי, החזית, את החזית הראשית המנדטורית,

שרון דינור:

אין בעיה מבחינתי לעשות פה פירוק והרכבה, אם זה מה שאתם מבינים.

אסתי קליין:

אני חושבת גם אני,

משה שפירא:

האדריכלית רוצה גם את זה,

אסתי קליין:

אוקי, בסדר, זה,

שרון דינור:

זה מקום, זה מקום קלאסי, כאילו שאני אומרת באמת, זה לא איזה טכנולוגיה, כאילו זה לא איזה משהו שהוא, יש לו שתי, רק שתי חזיתות שהם באמת, עם אבנים, האחרות הם, אולי שלוש בעצם, אחת הצידית היא מחוררת, עם טייח, יש בה, אני חושבת שאפשר לעשות לזה,

אסתי קליין:

אם (לא ברור) את כל הדברים האלה, אני אומרת בדיוק בגלל המקום המרכזי של הפרויקט הזה, ובדיוק שבגלל שבתוכנית אב רוממה, בכל לא מסמנת לשימור,

שרון דינור:

שום דבר לא מסומן לשימור,

אסתי קליין:

זה אומר שמבחינתם,

יוחנן וייצמן:

לא, 2267 נותנת בניינים לשימור,

אסתי קליין:

בטח, בטח בציר,

שרון דינור:

זה לא 2267,

יוחנן וייצמן:

אז זה לא 2267?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

תוכנית האב היא אמרה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

תוכנית האב,

שרון דינור:

תוכנית האב לא התייחסה, עכשיו,

איציק שוויקי:

תוכנית האב היא לא סטטוטורית,

שרון דינור:

אנחנו עושים שם עכשיו,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הסטטוטורית קבעה חלק מהמבנים לשימור, וחלק לא, נכון?

איציק שוויקי:

כן, אבל זה אב, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על הסטטוטורית, איציק.

אסתי קליין:

(לא ברור) היא,

שרון דינור:

מאיזה שנה היא 2267?

יוחנן וייצמן:

40 שנה.

שרון דינור:

לא, אני גם חושבת ש - , תראו,

יוחנן וייצמן:

לא, מאז ועד היום אנחנו חושבים במע"ר צפון שעוד פחות לשמר.

שרון דינור:

יש בניינים שבאמת הייתי חושבת פי אלף יותר בעלי ערך. אבל אני חושבת שעל ציר כזה, שהוא ירמיהו, הוא ציר ראשי, זה נחמד שסיפור, היסטורי של ירושלים, משתלב כחוט השני, עכשיו הוא בשולי החלקה, לא פוגע בזכויות, לא כלום, אם אפשר היה למצוא דרך להביא אותו לידי ביטוי, לא יכול להיות, כל, כל דבר שתעשו יכול לתרום, כאילו,

משה שפירא:

לא גם והתאמה,

שרון דינור:

והסיפור הזה ש - , שיש גם חדש, וגם היסטורי, זה הסיפור של ירושלים,

מורן בן זיו:

כן, כן, חכי שרון.

יוחנן וייצמן:

שרון לפרוטוקול, הצטרף אלינו הרב גורא.

איציק שוויקי:

אני רק רוצה להגיד, זה לא שימור,

משה שפירא:

זה לא שימור, נכון, נכון,

איציק שוויקי:

והם מבקשים פירוק והרכבה, זה הסיפור.

משה שפירא:

אני אומר זה בניין לא לשימור,

שרון דינור:

הם לא מבקשים פירוק והרכבה, רק משה שפירא מבקש פירוק והרכבה.

אסתי קליין:

אני מבחינתי חושבת ככה, אנחנו מדברים על רחוב ירמיהו 72, רגע, סליחה, מבחינתי המקום המרכזי של המבנה מבחינת כניסה לעיר, מבחינת האזור הממש רחב של רחוב ירמיהו, האזור היותר מודרני של רחוב ירמיהו, ככה אני קוראת לו, ברחוב היותר מתחדש, הבנייה החדשה, בניינים הרבה יותר משמעותיים, הרסו אותם, בלי, בלי לשים להם שום ערך. ומה עוד שהתבססתי עליו, כשאני יצאתי לדרך, אז כשדיברתי על זה, זה באמת הנושא של תוכנית אב רוממה, שזה מיועד להריסה. מה עוד שליווה כשאני תכננתי, זה באמת זה שהבניין עומד כיום על חלק מהמדרכה, שבעיני זה גם מהווה איזה שהיא מפגע,

שרון דינור:

אתם עושים פירוק והרכבה אין בעיה,

אסתי קליין:

מבחינת,

שרון דינור:

(לא ברור) אותו כאילו איפה שאתם רוצים,

איציק שוויקי:

נכון, אין בעיה. הוא זז.

אסתי קליין:

אוקי, בהמלצה קודם כל, אין פירוק והרכבה.

שרון דינור:

נכון, כי התייחסנו לזה שהריסה מוחלטת,

אסתי קליין:

נכון,

שרון דינור:

זה לא,

אסתי קליין:

אז אני, אז אני כן היה לי איזה שקופית פה, על הנושא הזה שזה עומד על דרך, מבחינת ייעודי הקרקע, חלק ממנו בוודאי, זאת אומרת שזה כן מיועד להריסה. מה עוד שיש לנו, מה עוד שליווה אותי זה באמת הנה מה שאתם רואים פה, לפני שנה ומשהו, זה היה בוועדת שימור, והוועדה אישרה את ההריסה, היא רק אמרה לקראת הביצוע בפועל החדש, שעל התוכנית, מאשרת הנה יש לנו פה את זה על המסך, בתיק שימור 5563363, היא אישרה את ה - ,

שרון דינור:

הנה זה נמצא מולנו, בסדר,

אסתי קליין:

נכון, הוועדה אישרה את ההריסה,

שרון דינור:

כתוב אישרנו, כי"ח היזם היה פה והתחייב בפני הוועדה, הוא אמר שהוא מאוד מאוד חשוב שלו שנעשה עוד, הוא התחייב בפני הוועדה שהוא יעשה תיאום מחלקת שימור,

אסתי קליין:

מאה אחוז.

שרון דינור:

איך לשלב את הבניין, זה מה שהוא אמר, עמד פה, וזה מה שהוא אמר,

אסתי קליין:

הכוונה היא,

שרון דינור:

הוא אמר וזה מה שהכנסנו, "תובא הצעת בינוי חדשה בדיון וועדת שימור, נוגעת לאופן שילוב המבנה ההיסטורי",

אסתי קליין:

זה לא (לא ברור),

שרון דינור:

(לא ברור) ממנו.

אסתי קליין:

מבנה היסטורי מיועד להריסה, זאת אומרת, אבל האבנים שלו,

שרון דינור:

לא, זה מה שהוא אומר פה בפני הוועדה, הוא מבקש להשלים, והוא דואג לזה, שיהיה תיאום, לעשות איזה שהוא שילוב,

אסתי קליין:

אוקי, אין לי מושג,

ציפי רון:

המבנה מצוי בשולי החלקה, אפשר לשלב אותו,

אסתי קליין:

מקסימום אני אומרת,

שרון דינור:

זה לא היה מזמן, אז אנחנו זוכרים, הזיכרון עוד טרי.

אסתי קליין:

אז אני לא הייתי שם, הם באו אלי,

שרון דינור:

נכון,

אסתי קליין:

מישהו אחר מטעמם,

שרון דינור:

נכון, נכון,

אסתי קליין:

הכניסו איזה זה, אמר הנה יש לנו היתר להריסה של המבנה, האם, לשקול האם לשלב אבנים של, האם לשלב אבנים מתוך המבנה הישן, אם לא ישלב. אני חושבת ש - , שזה אזור מודרני שם, אני לא חושבת שזה כמה אבנים בקומת הקרקע המסחרי, יספרו את הסיפור של השימור, ואנחנו רוצים בקומת הקרקע את ה - , את החזיתות הגדולות האלה של המסחר, כמו שיש בכל הבניינים מסביב. ואני אומרת שוב, בניינים הרבה יותר משמעותיים באזור הזה, הרסו אותם, ונתנו את המקום להתחדשות עירונית בטח במרכז, באזור הכל כך מרכזי של הכניסה לעיר. אני מאמינה שנכון להרוס את המבנה, אני מאמינה שלהטיל עליו, שימור של אבנים כאלה ואחרות, לא רואה את הערך המוסף שזה מביא, לא רואה את הסיפור שזה מספר על העבר, לא, אני, אני לא מתרשמת ככה. ולכן מבקשת ל - , לאשר את ההריסה, ומבחינת הבניין החדש, בוא נשאיר את זה למחלקת תכנון עיר, ברגע שזה בניין חדש, יש להם חוות דעת והכול.

חיים כהן:

מה עם, איך קוראים לזה? פירוק והרכבה.

אסתי קליין:

אז אני אומרת אם זה כל כך יספר סיפור, אז נפרק את האבנים של קומה, נפרק את האבנים ונשלב את האבנים בקומת הקרקע. אני לא חושבת שזה מה שיספר את הסיפור של המבנה שהיה אי – פעם פה. אנחנו מדברים על מבנה של קומה אחת, לא משמעותי, בניינים הרבה יותר אטרקטיביים ויותר מפוארים נהרסו בלי, בלי דרישות נוספות, אני לא יודעת למה צריך להרשות על היזם, זה מה שאני חושבת, לא חושבת שזה מה שיספר את סיפור (לא ברור).

לורה ורטון:

זה לא לספר את כל הסיפור,

שרון דינור:

טוב, זהו, שמענו כאילו אין,

איציק שוויקי:

בסדר,

שרון דינור:

תודה.

איציק שוויקי:

אנחנו נחליט.

יוחנן וייצמן:

בנושא הגובה, כמה קומות ביקשתם?

אסתי קליין:

ביקשנו 14, 14.

יוחנן וייצמן:

למה יותר מ – 10?

אסתי קליין:

אז אני אגיד ככה, אז אני אגיד ככה, בניינים אחרים, לידינו יש,

חיים כהן:

סיכמנו שאת לבד אמרת שהנושא התכנון את רוצה להשאיר את זה שמה,

אסתי קליין:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני שאלתי אותה שאלה,

חיים כהן:

עזוב,

יוחנן וייצמן:

היא צריכה לענות.

חיים כהן:

אז תשאל אותה, בגובה, מה אתה שואל אותה פה?

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותה פה,

חיים כהן:

אתה לא יכול להדריך אותה.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו מדברים על שימור של המרקם, שימור של המרקם האנושי, ש - , זה חלק מאיזה שהוא רוח המקום, זה לא,

אסתי קליין:

הצגתי, הצגתי באמת באחת השקופיות, את הבניינים בסביבה, כמה שהם גבוהים.

יוחנן וייצמן:

אבל המלצנו, איזה? המסחרי?

אסתי קליין:

גם המסחרי, גם מבני ציבור, גם משרדים, נכון,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אסתי קליין:

בין כה בקומה 10 כבר עולים, נכון, אז אם אני אהיה שווה בגובה.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה היחס.

חיים כהן:

אז למה אפשר 14?

יוחנן וייצמן:

ביחס מה גודל הסוכות, איך,

חיים כהן:

8,

יוחנן וייצמן:

איך נדע שעוד 20 שנה לא יהיה פה סוכות של מלון,

אסתי קליין:

פה זה אנחנו המלצנו בתכנון, זה כן,

יוחנן וייצמן:

15 קומות, את יודעת,

אסתי קליין:

אפשר 14.

שרון דינור:

11 מצד אחד, ו- 14 מצד שני, מירמיהו זה 14.

אסתי קליין:

14, 14,

שרון דינור:

למה? אני סופרת פה 15 מצד, מעל (לא ברור).

ציפי רון:

צילומים של בתים שם, (לא ברור),

שרון דינור:

קומה מעל הקרקע,

ציפי רון:

הם סגרו מרפסות,

שרון דינור:

15,

יוחנן וייצמן:

גועל נפש.

ציפי רון:

ככל מגוחך, הבניינים חדשים, כל כך מפוארים כבר הפכו אותם ל - ,

שרון דינור:

14 בכל חתך,

אסתי קליין:

חתך של הקומת הקרקע,

ציפי רון:

אז לפחות לשמור את הקומת קרקע,

אסתי קליין:

זה מבני ציבור,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אסתי קליין:

הבניין לידו הוא 13, אז אם 13, אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

בניין אחרי זה יהיה 15?

אסתי קליין:

איזה, אלו קומה 14.

חיים כהן:

אז זה 20. אז למה לא להציע 20?

אסתי קליין:

כי אין (לא ברור),

ציפי רון:

השמאי,

יוחנן וייצמן:

למה? הוועדה המחוזית אישרה, אנחנו המלצנו אחרת אולי, חלק מהתנגדויות, אבל,

אסתי קליין:

הוועדה המחוזית אישרה 14.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו המלצנו, הוועדה המקומית המליצה אחרת בכל אופן, וגם בדיון בהתנגדויות, המלצנו לא,

חיים כהן:

וייצמן שכנע אותי.

יוחנן וייצמן:

6, 7 הצבעות היה שמה, לא? בסדר,

אסתי קליין:

תודה רבה. שבוע טוב.

איציק שוויקי:

גם חניון גדול יש שמה, מה? 4 קומות חניון, זה חפירה.

ציפי רון:

כן, כן, אני רואה,

יוחנן וייצמן:

מה אתם אומרים? חברים, הרב גורא.

ציפי רון:

אני מבקשת קודם כל סליחה, שאולי תצא איזה בקשה מוועדת השימור למחלקת הפיקוח העירונית, באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור לתיק הזה, אז בוא נשאר ככה.

ציפי רון:

מה שקורה,

יוחנן וייצמן:

היא צודקת, אני איתך.

ציפי רון:

תוספות הבנייה,

יוחנן וייצמן:

בלי קשר לשימור,

ציפי רון:

לסגירת מרפסות, לבניית סוכות, אני בעד אבל שיעשו את זה בצורה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שמה שקורה שם, זה גועל נפש,

ציפי רון:

זה נראה כמו שהוא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כי אנחנו עושים תכנון לא נכון.

ציפי רון:

עושה מה שבראש שלו, זה באיגיש, אני עשיתי צילומים,

יוחנן וייצמן:

11 לחטוף.

ציפי רון:

הבתיים שם, מרוב שהתלהבתי, כל כך התלהבתי לראות את כל היצירתיות על המרפסות, על הבניינים החדשים והסגירות וזה, אז אני חושבת לגבי הנושא הזה, שלפחות נשמור, שרון, לפחות נשמור על, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לפחות נשמור על כבודה של הקומה הראשונה.

חיים כהן:

האצבע שלו עוד מעט מתייבשת,

ציפי רון:

שיהיה שימור של חלק מה - ,

יוחנן וייצמן:

איציק, אנחנו איתך.

איציק שוויקי:

אני מקבל את דעתו של אדריכל השימור של היזם, שהוא אומר שפירוק והרכבה, מאחר וזה לא שימור, אפשר לעשות פירוק והרכבה, וזה לא גדול, הוא בונה בניין גדול, אז הוא, כשאנשים ילכו ברחוב, יזכרו מה היה, טוב, זה לא שימור, אבל אין מה לעשות.

שרון דינור:

מה אתה אומר? וייצמן, זה לא דרמטי, זה עניין עיצובי יותר מאשר, עניין שימורי באמת.

יוחנן וייצמן:

אז בואו, אולי נכתוב, שלעת מתן היתר יישקל,

ציפי רון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

אבל היזם מבקש,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

אנחנו נמצא את עצמנו פה,

ציפי רון:

לעת מתן היתר זה כבר, זה אבוד, זה אבוד.

יוחנן וייצמן:

תראי, אני אגיד לכם מה שקרה, אני רוצה רק להזכיר סיפור שהיה לנו לא מזמן, זה היה בשכונה ערבית על דרך שועפט, היה לנו פה דיון, אם את זוכרת די מעמיק,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה הגיע בסוף לוועדה המחוזית, ואנחנו ביקשנו,

שרון דינור:

ומה דרשנו?

יוחנן וייצמן:

הוועדה המחוזית (לא ברור).

שרון דינור:

מה אנחנו ביקשנו?

יוחנן וייצמן:

אנחנו הגשנו שייקחו את הקומת קרקע וידביק אותה בקומה השנייה.

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

כאילו שחזור משימור,

יוחנן וייצמן:

שחזור משימור, בוודאי. שרון דינור:

ומה וועדה מחוזית אמרה?

יוחנן וייצמן:

הקומת קרקע לא נצפית, היא באמת, הייתה עם ערכים לשימור, בוא נגיד זה לא,

שרון דינור:

אז מה הוועדה מחוזית אמרה.

יוחנן וייצמן:

זרקה, בניין חדש ושלוש.

איציק שוויקי:

זה עיר העתיקה, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה על דרך רמאללה.

איציק שוויקי:

כן, אבל זה, מה שנקרא מזרח ירושלים, זה לא, זה לא רוממה.

יוחנן וייצמן:

תראה, אנחנו,

איציק שוויקי:

יש רוממה, תראה, אפשר זה לא מפריע, זה לא מפריע ליוזם,

שרון דינור:

תראה יש מקרים אחרים שקיצוניים לשני הצדדים, יש בניינים לשימור מדהימים הרבה יותר מזה, שנמצאים במרכז החלק, זה יותר נותן וייב, של מה שהיה פה, את הסיפור שההיסטורי של ירושלים, והוא נמצא בגבולות החלקה, ואפשר לעשות לו פירוק והרכבה, זאת אומרת כאילו זה מקרה קל, לא פוגעים פה בזכויות, לא זה. אדריכל מוכשר יכול למצוא איך לשלב אותו וגם אפשר לשלב אותו לצד, דווקא אני אוהבת את זה שיש, כאילו, קומה היסטורית שהיא מסחרית,

ציפי רון:

ערך מוסף לשכונה,

שרון דינור:

אבל טוב.

ציפי רון:

ושם לפרויקט.

שרון דינור:

אני חושבת שסיימתי.

יוחנן וייצמן:

מה אתה אומר? הרב גורא.

שרון דינור:

שלום, מה שלומך?

משה גורא:

אני כן הייתי מבקש קומות,

יוחנן וייצמן:

בקומות להשתוות למגורים, בשימור.

משה גורא:

בשימור, יש שימור השילוב של האבנים פירוק והרכבה וזה ירגיע אז,

יוחנן וייצמן:

בסדר. אז בוא נרשום כזה דבר.

ציפי רון:

זה לא שימור של האבן, זה שחזור של הקיר.

משה גורא:

של קיר,

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

פירוק שלו והרכבה מחדשה, ברוח,

משה גורא :

לא מפריע הפתחים, פתחים שהם מתאימים למוצע שם, רק האבנים, אני לא רואה (לא ברור).

שרון דינור :

אני רוצה להציע הצעה אולי, אולי היושב ראש ירצה את זה, אולי נכתוב פה, על הדבר הזה, על הבסיס של מה שהם הציעו, נכתוב במהלך הדיון, התקיים בוועדת השימור עלתה חלופה שלא הייתה, כן, של לעשות פירוק והרכבה לבניין, והנושא הזה טרם נבחן, ואנחנו מבקשים לעת, עד לדיון הזה, לראות חלופה כזאת.

יוחנן וייצמן :

אז יום רביעי,

שרון דינור :

כן, ויש את מחוזית גם וזה, אולי זה, אולי תאמרו את זה גם במקומית, תבקשו, בוא נראה חלופה שהיא משתמשת באבנים, ואנחנו,

יוחנן וייצמן :

בוא נכתוב ככה, הוועדה מבקשת לבחון חלופה, שתעשה שימוש בחוזר, ופרטי מסגרות.

שרון דינור :

רגע, רגע, אתה, רגע שנייה, אני רוצה לכתוב את זה, כמו שצריך, כן, לא לכתוב את זה שזה עלה הנושא של פירוק והרכבה? או?

איציק שוויקי :

זה בסדר, לא משנה, בסוף פירוק והרכבה פה זה יהיה, זה לא יהיה פירוק והרכבה מאותו מקום, כמו שהיא אמרה, שאם נעשה אותו במקום, רק נדפוק את הציבור.

שרון דינור :

לא, טיפה נסיגה,

יוחנן וייצמן :

זאת אומרת ברור, אז זה כבר,

שרון דינור :

זה לא דרמטי,

יוחנן וייצמן:

פירקת הרכבת,

שרון דינור:

זה בערך באותו מקום.

ציפי רון:

קו הבניין שלה, על הקו של הבניין החדש, שירכיבו את זה על אותו חלק של קומת הקרקע,

יוחנן וייצמן:

לשלב את קומת הקרקע, או אם הקומת קרקע מסחרית, אפשר לסגור את ה - ,

ציפי רון:

היא מסחרית, היא מסחרית, אבל זה יכול גם לשמר את זה מסחרי,

יוחנן וייצמן:

זה נורא קטן, אם זה ישמש כמסחרי, והקיר הזה נמצא, אז,

ציפי רון:

הוא יכול להשתלב,

יוחנן וייצמן:

סתם צחוק מהעבודה.

איציק שוויקי:

לא, אבל ישלבו אותו.

ציפי רון:

הוא יכול להשתלב,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

הוא יכול להשתלב מסביב.

איציק שוויקי:

אם יהיה,

יוחנן וייצמן:

לא להשתלב המסחר זה לא יכול,

איציק שוויקי:

תראה,

יוחנן וייצמן:

רק אם את העושה חנות גדולה, ואתה אומר הנה חנות, בלי מעבר או בכלי כניסה. אפשר לעשות שמה רמי לוי, ולהגיד זה מאחורי,

שרון דינור:

תראה רגע מה, המשפט הזה שכתבתי, קשה לנהל כמה וועדות במקביל לדעתי, זה, במהלך הדיון עלתה אפשרות לפרק ולבנות מחדש, מדובר,

איציק שוויקי:

ע"י היזם תכתבי,

שרון דינור:

מבחינה טכנולוגית,

איציק שוויקי:

ע"י אדריכל של היזם,

שרון דינור:

ע"י אדריכל,

איציק שוויקי:

אדריכל היזם זה לא, הם יחליטו.

חיים כהן:

לא, נראה לי התכנון המוצע,

יוחנן וייצמן:

לבחון אפשרות,

חיים כהן:

שרון,

יוחנן וייצמן:

תשאירי את זה לעת מתן היתר, בשילוב אדריכל שימור,

שרון דינור:

מדובר במבנה (לא ברור),

חיים כהן:

לא, לא במבנה המוצע, זה מה שהוא, התכנון שהוא הציע, לא,

שרון דינור:

איך היית מנסח את זה, לא הבנתי.

חיים כהן:

זה לא בתכנון, לא המוצע, שהוצע פה, שיוצג,

שרון דינור:

שיבוא בתכנון עתידי, ובתכנון,

חיים כהן:

אבל שזה יהיה בדיוק, ישלבו בתכנון, בדיוק,

עו"ד דני ליבמן:

את זה גם חודש אורך.

חיים כהן:

ואז שמה כשהוא יציג את זה, זה,

עו"ד דני ליבמן:

הרבה זמן, אבל זה גם יגיע.

יוחנן וייצמן:

אז למה קוראים לזה לפרק ולבנות מחדש, ולא שימוש חוזר?

שרון דינור:

כי אני רוצה כאילו ש - , מה?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

אני רוצה ש - , בין שימוש חוזר שזה רק להשתמש באבנים, הבאנו, ניתן לשמור על התריסים, על הריצופים על האופי.

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו עושים ככה, אז מצידי, אם, אם אנחנו עושים אפילו בוא נגיד שאנחנו עושים את זה בקומה השנייה, אני משאיר, וזה יהיה דלת, למבנה המקורי, כאילו בקומה, יש קומה מסחרית, אחרי זה היה נראה לי קומה (לא ברור) כזאת, כאילו זה לא יהיה בקומת קרקע, יהיה קיר אחד כזה,

שרון דינור:

לדעתי,

יוחנן וייצמן:

וגם אם אנחנו משתמשים בתריס, זה יהיה סגור דמה, כן, הוא יהיה, הוא יהיה מת.

שרון דינור:

זה עניין שלו למה, כאילו ולמה להעלות אותו קומה, הייתי משאירה אותו בקרקע, כאילו, שאפשר, אבל זה מה שאמרתי דווקא, פירוק והרכבה זה אומר שאפשר להגדיל את הפתחים, להיכנס דרכם, לא כל מסחר אגב הוא מסחר שהוא,

איציק שוויקי:

זה לא הוא,

יוחנן וייצמן:

הם עושים רמי לוי, אם מרפאת שיניים, אז,

שרון דינור:

אפשר שזה יהיה אולי מרפאת שיניים, ולא רמי לוי, מרפאת שיניים,

יוחנן וייצמן:

שיניים כעת,

שרון דינור:

לא, אני אומרת זה המרפאת שיניים זה דוגמא למשהו שהוא לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לא צריך,

שרון דינור:

(לא ברור) של מאה אחוז. אז יש מסחר שהוא גם כזה, זה דווקא נחמד. והוא רק חלק קטן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, עוד סעיף שאני רוצה להוסיף, שאנחנו מבקשים להתאים את ה - , לרוח המקום, לצמצם את קומות המגורים ל - 12.

שרון דינור:

קומות המגורים, אולי אני אעשה את זה סעיף, אני חושב שזה סעיף,

יוחנן וייצמן:

נפרד או כותרת, איך או סעיף ראשון.

שרון דינור:

בוא נראה, רגע, בנוסף, יש להיצמד למדיניות,

יוחנן וייצמן:

לא 10, נו, מה? ניצחת כבר, די.

שרון דינור:

תכנון שקובעת 10 קומות,

חיים כהן:

לא, לא, לא 10 קומות,

שרון דינור:

זה מה שכתוב לי.

חיים כהן:

להיצמד, לא צריך שתיים,

שרון דינור:

מה רצית?

חיים כהן:

12 קומות.

שרון דינור:

מגרשים אחד וחצי, גובה עד 10 קומות.

חיים כהן:

לא, יש שמה עד 10.

שרון דינור:

ניתן לבנות ע"פ מדיניות רק"ל, עד 10 קומות, ולפי תוכנית האב 10 עד 11 קומות,

חיים כהן:

כן, אבל האזור הזה שמה כולם כבר בבינוי,

שרון דינור:

אבל תגידו לי מה אתם רוצים לכתוב.

חיים כהן:

12 קומות, 12 קומות,

שרון דינור:

אבל זה לא המדיניות, אז אני,

חיים כהן:

אז השתנתה המדיניות,

שרון דינור:

אז לאופי התכנון או משהו,

חיים כהן:

בסדר.

שרון דינור:

אופי התכנון ברחוב,

חיים כהן:

בניין על יד כבר נתנו 20 קומות ו – 14 קומות,

שרון דינור:

על,

חיים כהן:

מכיוון זה מגרש יותר קטן, אז אני מקבל את ההערה שזה עד 12 קומות. יש להיצמד, מה? בסדר, מה זה?

יוחנן וייצמן:

אופי המגורים באזור. לא אופי התכנון.

חיים כהן:

הוא צודק, תשמעי, אופי התכנון זה לא נכון, אני אסביר לך משהו,

שרון דינור:

מה שאתם אומרים,

חיים כהן:

אני אסביר לך משהו, שרון, שבוע לפני שבועיים, באזור הזה ממש צמוד אישרו מבנה של 20 קומות,

שרון דינור:

20 קומות,

חיים כהן:

אבל מה הם עשו? הם עשו 12 קומות מגורים, ומעל ה – 12 קומות עשו משרדים,

שרון דינור:

משרדים.

חיים כהן:

זאת אומרת שדבר ראשון את החריגה של הגובה (לא ברור), אבל את האופי של הזה, של ה – 12 קומות, מגורים לא,

שרון דינור:

נכון,

חיים כהן:

אז אני לא אכפת לי שמעל שיהיה 14 קומות, אבל לא שיהיה 12, שלא יהיה 14 קומות מגורים, את מבינה? זה הסיפור.

איציק שוויקי:

רגע, זה הבניין עם המעלית (לא ברור)?

חיים כהן:

לא, כי אנחנו חושבים שבאמת באזורים האלה, אנחנו רוצים, הרי הבנות החרדיות עובדות, אז במקום שילכו לתלפיות, או שילכו לאיזה, אני רוצה,

ציפי רון:

משרות מהבית?

חיים כהן:

לאו דווקא מהבית, שיהיה באזורים החרדיים, גם כמקום למסחר ומשרדים.

שרון דינור:

תסתכלו רגע, אם זה נראה לכם יותר הגיוני.

חיים כהן:

הרחוב עומד על 12 מקסימום גם, או אף יותר בשילוב משרדים, תעסוקה, מצוין, כן, כן, זה בסדר?

ציפי רון:

זה לא,

חיים כהן:

מה?

ציפי רון:

אבל זה לא, זה לא עסק וועדת השימור.

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר למה זה כן עסק של וועדת השימור, אנחנו צריכים פעם לחשוב, אבל חלק השימור צריך לחשוב זה על הנושא למנוע גינטיפיקציה של אזורים. אתה לוקח כזה אזור, שם בו בניין של 30 קומות, אתה משנה את אופי האזור,

ציפי רון:

אז מה שאני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים לשמר את רוח המקום, אנחנו לא צריכים רק לחשוב, על שורות אבן, ומסביר לי עד כמה שזה, זה מה שהיה פה עד לפני 5 דקות,

ציפי רון:

לא, לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על כמה שורות אבן, והסברנו כמה זה שימור, ויכול להיות שזה בסדר, אני לא, לא נכנסתי לוי,

ציפי רון:

אני מסכימה איתך, אבל יש לי שאלה אליך,

יוחנן וייצמן:

אבל שימור של רוח המקום הרבה יותר חשוב.

ציפי רון:

רגע, אז יש לי שאלה אליך, באותו, בהמשך למה שאתה אומר, אז איך, אז אני הייתי מבקשת לראות איך יראה בניין של 20 קומות, מעל ליפתא, מעל העמק, בכניסה לירושלים שם, זאת אומרת על ה - , ברחוב המסוים הזה, ובשטח הזה, מה גובה הבנייה.

יוחנן וייצמן:

אבל מאושרים שמה כבר בניינים של 20 קומות,

ציפי רון:

של 20,

יוחנן וייצמן:

במגרש ליד,

ציפי רון:

מה הגובה?

יוחנן וייצמן:

ירמיהו 74,

ציפי רון:

גובה הבנייה אנחנו לא יודעים,

יוחנן וייצמן:

טוב, זה רק נושא, בסדר, אני בעד, אני בעד שיח במה שדיברת כעת, מתי סיכמנו שמגיע אדריכל ה - , דיברנו על זה שאדריכל העיר בא,

ציפי רון:

הייתי ביום חמישי באוניברסיטה בגבעת רם, וראיתי שם בניין ענק,

יוחנן וייצמן:

אתה מתחיל ב - 10, אנחנו עוד שני דקות,

שרון דינור:

וייצמן, אתה רוצה שאני,

יוחנן וייצמן:

החדר שמה,

ציפי רון:

שנייה וייצמן, הייתי ב - , סליחה, הייתי ביום חמישי בגבעת רם, ראיתי שם פתאום בניין ענק, שכולו זכוכית, רק זכוכית. אפילו בתל – אביב קשה למצוא כאלה בניינים, אני צילמתי את זה, אני לא יודעת איך זה אושר, אני לא יודעת איפה זה עבר.

יוחנן וייצמן:

איזה בניין זה?

ציפי רון:

אחרי האקדמיה למוזיקה, בכיוון,

יוחנן וייצמן:

של מי זה?

ציפי רון:

בכיוון המלונות.

יוחנן וייצמן:

מה זה הבניין?

ציפי רון:

זה משהו,

איציק שוויקי:

אני חושב שזה בניין מעונות,

ציפי רון:

זה משהו לא נורמאלי, אני, אני,

איציק שוויקי:

אני חושב שזה עשו בניין מעונות,

ציפי רון:

אני הייתי המומה, הייתי המומה שראיתי את הדבר הזה,

איציק שוויקי:

במקום,

ציפי רון:

רק שנייה,

איציק שוויקי:

מתחם (לא ברור).

שרון דינור:

אני יכולה להגיד משהו,

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון דינור:

משהו, אחריה, אחריה,

ציפי רון:

תסתכלו בניין ענק שהוא כולו זכוכית, כולו זכוכית, אני חושבת שזה,

איציק שוויקי:

10 קומות,

שרון דינור:

איפה? איפה?

ציפי רון:

בגבעת רם,

שרון דינור:

כן, האמת היא שאני חושבת שזה יפה נורא. זה,

ציפי רון:

יש לי יותר,

יוחנן וייצמן:

שהוא יפה, אני מסכים,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

השאלה (לא ברור),

שרון דינור:

אבל אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

של 10,

שרון דינור:

רגע, רגע, וייצמן, אני חייבת להגיד וגם ציפי וחברי הוועדה, יש פה ממש לידינו במגרש הרוסים, את המבנה של בצלאל, שכולו זכוכית, ובאמת מייצר איזה שהוא יחסי גומלין עם הסביבה של האבן, אני אישית, מאוד אוהבת אותו.

יוחנן וייצמן:

אל תכעסי עלי, שנמצאים בהר הצופים, זה נראה פצע בנוף.

איציק שוויקי:

אבל,

ציפי רון:

על מה אתה מדבר? על בצלאל?

יוחנן וייצמן:

פצע בנוף.

ציפי רון:

הנה תסתכלו,

איציק שוויקי:

אבל את רואה האבן נמצאת בפנים, זאת אומרת גם אם החלון, את רואה את האבן, ולא, את לא רואה קיר בטון, שמה את לא רואה כלום,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

אז זה לא אותו דבר, זה בכלל לא אותו דבר, ומה גם, שגם יש לו אלמנטים מאבן, המימד החמישי גם עם אבן, להזכיר לך.

ציפי רון:

זה בניין ענק, כולו זכוכית.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם משהו, אני בודקת עם אדריכל העיר, אבל כעיקרון יש לי, ואני אבקש ממנו את האישור, להציג לכם, יש לי את המדיניות בנייה לגובה שהוא, עוד לא אישר אותה סופית, אבל יש לי את הסקיצה, הוא התחיל לעבוד איתה. והוא אומר מה שציפי ואתם אומרים, הוא אומר, אני מכירה את זה, הוא אומר שהבנייה, מי אתם? אוקי, עוד לא הבנתי מה זה.

יוחנן וייצמן:

הם הלכו לחדר ההוא, הגדול.

שרון דינור:

כעיקרון, אני רוצה להגיד לכם בבקשה, מה שהוא אומר עופר מנור, הוא עשה מצגת מסודרת על זה, וזה, הוא אומר שצריך להידבק לאבן, והוא גם נותן דוגמא, שהוא אומר דווקא במנהטן למשל, כשתמיד מדברים עליה בהקשר של בנייה למגדלים, בניגוד לסברה שהכול שם זכוכית, הוא מראה המון דוגמאות של בנייני אבן בעיר הזאתי, שהם נראים מאוד אלגנטיים בטווח של ה - , עד ה - 20 קומות וכו'. והיה דיון נורא נורא משמעותי, אני מספרת לכם כזה, את מאחורי הקלעים, שחלק מהאדריכלים בתכנון עיר הילה, אני חושבת אפילו אמי, אמרו ש - , למה להיצמד לאבן בכל מחיר, צריך שהמסד יהיה באבן, ומעבר לזה צריך לשחרר. ואני בכלל רוצה לשלב לדיון הזה, לזרוק עוד אלמנט נוסף להגיד, אולי יש הבדל בין מדיניות שקובעים, עיר היסטורית שיש לנו פה במבנים בעיר היסטורית, לבין מדיניות שקובעים מחוץ לעיר ההיסטורית שבה אפשר טיפה יותר להכליל, למשל, אני למשל חושבת על הנושא הזה של ה - , איפה שהמפלצת, הבניינים הגדולים, שמה נבנה באבן בשיטת בראנוביץ' אני חושבת שכולנו מסכים שהאיכות שהם היא לא נורא גבוהה, אני לא אוהבת את התוצאה,

יוחנן וייצמן:

אף אחד,

שרון דינור:

אם הוא היה למשל בונה, לא היה לו את המגבלה של האבן, בוא נגיד שהיינו משחררים אותו, והוא היה בונה, משהו דווקא עם אחוז יותר גבוה של זכויות, והיה איזה שהיא רפלקציה לשמיים, ול - ,
ליער שליד, אולי היער מקליל קצת את האירוע ביחס למפלצת, זה איזה משהו שאני שמה כסימן
שאלה, אז כל הנושא הזה, הוא טרם הוכרע, אבל כן יש משהו, הקו שאדריכל העיר מוביל זה אבן,
כמו של ציפי, זאת אומרת הוא חבר שלך בנושא הזה לגמרי. אז,

ציפי רון:

אבל בינתיים, אבל בינתיים, צצים מגדלים, אני צילמתי עוד אחד שהוא כולו זכויות, צילמתי אותו
מכיוון האוניברסיטה כולו זכויות, הנה עוד מגדל אחד.

יוחנן וייצמן:

סיכמנו את התיק הזה?

ציפי רון:

זאת אומרת אנחנו מאבדים אותה, אנחנו מדברים יפה, ויש (לא ברור) ויש הבנות, ואיכשהו צצים פה
מגדלים, שהם כולם, שרון, שהם כולם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את יכולה לגלול עוד?

שרון דינור:

כן, בטח, מהתחלה, אצלך אולי.

איציק שוויקי:

אנחנו עדיין בראשון.

לורה ורטון:

עדיין בראשון?

ציפי רון:

ראית את התמונות? לורה, ראית? שכולה זכוכית, צילמתי את זה בכניסה לאוניברסיטה. הוא לא זכוכית.

איציק שוויקי:

עדיין, עדיין (לא ברור).

ציפי רון:

זה בקריית הממשלה.

יוחנן וייצמן:

תמשיכי לגלול,

שרון דינור:

זהו, זה הסוף, אני חושבת, לא, סליחה, סליחה, מצטערת.

יוחנן וייצמן:

לא, אל הלבחון שוב.

לורה ורטון:

רגע, אם זה עדיין ראשון,

יוחנן וייצמן:

לא, לבחון שוב, עוד טיפה.

לורה ורטון:

זה עדיין הראשון?

יוחנן וייצמן:

אנחנו, מקודם דיברנו אחרת,

איציק שוויקי:

הנה השקדייה, תראי את השקדייה.

ציפי רון:

נראה לי שקדיות.

איציק שוויקי:

תראי איזה שקדייה.

שרון דינור:

בסדר.

איציק שוויקי:

תסתכלי פה.

יוחנן וייצמן:

יש,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בלי המילים האלה.

לורה ורטון:

אני יורדת שנייה,

יוחנן וייצמן:

פה יש, זה יש. הכי טוב.

שרון דינור:

תודה. מה זה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו עוברים לתיק הבא? דרך חברון?

שרון דינור:

טוב, נמשיך הלאה.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

תראה את המעגל הזה.

שרון דינור:

הפרויקט הבא שלנו, הוא גם תב"ע של התחדשות עירונית. אני מבקשת את ההתרכזות שלכם לשנייה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

רגע מה אישרנו כאן? מה בסוף נסגר כאן?

שרון דינור:

סך הכול הם קיבלו את ההמלצה שלנו, בשילוב הפירוק והרכבה שלהם, לבחון את ז'. טוב, אנחנו נמצאים על, בין עין גדי לדרך חברון, זה הציר הראשי, מתחם של התחדשות עירונית. רוב,

איציק שוויקי:

זה בקעה, נכון? לא תלפיות.

שרון דינור:

זה לא בקעה.

יוחנן וייצמן:

זה לא בקעה,

שרון דינור:

ארנונה.

ציפי רון:

זה תלפיות,

שרון דינור:

זה תלפיות, כן,

איציק שוויקי:

לא, אבל אם זה דרך חברון, זה למטה, זה דרך,

ציפי רון:

זה הצומת.

יוחנן וייצמן:

זה עין גדי, שלום יהודה, זה לא,

ציפי רון:

זה בצומת.

שרון דינור:

זה לא מה שרציתי, רגע,

איציק שוויקי:

תלפיות, בסדר לא, כי היא מראה דרך חברון, אם זה דרך חברון,

ציפי רון:

זה בצומת.

שרון דינור:

סליחה, אתה לא יודע מה היה לי באמריקה, אם זה שמה בכלל. כאילו אסור להגיד בכלל לא את ה – F WORD לא אין את ה – N WORD, לא את ה – WORD S. כל הזמן הייתי מקבלת הערות. טוב, אז מה ש - , התחלתי לספר לכם, רגע, אני אסגור את זה, כן, אנחנו נמצאים באזור הזה יש פה כמה מבנים שהם לא לשימור, אין לי ספק שהם ראויים להתחדשות עירונית, וזה. יש פה בניין אחד שהוא לשימור, זה הבניין שאני תיכף אני אראה לכם אותו. בניין שהוא, הוא, המבנה שימש בעבר כבית ספר לאוכלוסייה הערבית, בהמשך למוסד לטיפול בעולים נחשלים זה נקרא, זה עם ח' לא עם כ', ולאחר מכן שימש לאגף השיקום של משרד הבריאות. אוקי, ויש לו פוטנציאל הוא כבר מסומן לשימור, ו - , וכל מיני, זה הבניין, זה הבניין לשימור, זה הבניין הזה אוקי. שהוא בניין שהוא במפות ההיסטוריות לדעתי כבר משנות ה - 40 שמה. ו - , התוכנית פה, תיכף אני אראה לכם אותה, ועוד משהו מעניין, שאם פותחים פה את ייעודי הקרקע, סליחה, פה ייעודי קרקע,

איציק שוויקי:

נורא מוזר בתלפיות,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה.

דובר לא מזוהה:
סליחה,

שרון דינור:
אתם מוזמנים אבל אנחנו נקרא לכם.

יוחנן וייצמן:
ב – 10?

דובר לא מזוהה:
סליחה לא ידעתי.

איציק שוויקי:
מאוד מוזר לי בית ערבי בתלפיות,

שרון דינור:
לא, מה? זה בית, תיכף אני אפתח לכם את התיק תיעוד, שי אדרעי,

מורן בן זיו:
שי אדרעי.

שרון דינור:
מה שרציתי להגיד לכם, תסתכלו רגע, פה במקור, היה איזה מין מחשבה על ציר פנימי, ודוו בתכנון החדש, הדבר הזה קצת נעלם ואנחנו רצינו כן לשמור עליו. בוא נראה רגע את הבינוי, שנייה אני רוצה להראות לכם, בעצם זה מה שמוצע פה, תנסו לראות, יש פה מגדל ומגדל, נכון שני האלה, שפונים לדרך חברון, הבניין לשימור נשאר פה, הוא מקבל תוספת,

ציפי רון:
איפה הבניין לשימור נשאר? תראי,

שרון דינור:
זה הבניין הזה שהוא בצורת,

יוחנן וייצמן:

תראי לנו אותו,

שרון דינור:

כמו ח' כזאתי קטנה, אז מבחינת התשריט אין פה, אין פה זיקות הנאה או משהו כזה, שזה, תיכף אני אראה,

איציק שוויקי:

מה הקצאה לציבור? כמה הם מפרישים?

שרון דינור:

תשריט מצב מוצע,

איציק שוויקי:

כמה אתם רואים את הבניין הזה,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני הייתי רוצה, זה כבד, אני לא יודעת למה זה לא,

איציק שוויקי:

למה שיעשו את זה בית ספר?

שרון דינור:

למה זה לא עם צבע.

איציק שוויקי:

וויצמן, אם הם מקבלים עתודת שטחים ושני מגדלים, למה שאת כל הבניין הזה לשימור, לעירייה לטובת בית ספר, או קריית גנים, כמו בתל – אביב, עושים שם גנים.

שרון דינור:

כתוב שזה יהיה דיור מיוחד, זה מה ש - , הבקשה מבקשת, האמת שלא התייחסנו לשימושים שלו, אבל אתם רואים שכל הסיפור הזה, של מעבר אחורי כזה, שהם הבניין הזה, לא אמרתי, אבל תיכף אני אראה לכם, הוא יש לו חזית נאה גם בצד האחורי שלו, זאת אומרת יש לו, סך הכול הוא יש לו את הדקלים האלה, חזית ירוקה, והבינוי המודרני, הוא מאוד נאה גם מהצד הזה, אין סיבה לא לעשות מעבר, ואם בכלל ישתמשו בו בבחינה ציבורית זה יהיה מדהים. והדבר הנוסף שראינו פה וחשבנו שהוא לא מספיק טוב, אתם רואים שיש פה הדרך הגישה התפעולית הזאתי, מעבר למשאיות, ובעצם רחבה עירונית שפונה לדרך חברון, שזה ציר ראשי ורכבת קלה וכו', אבל אנחנו

חשבנו שהציר הפנימי הוא יכול להיות מקסים לתושבי השכונה, אם הוא יהיה ירוק ושקט, וישרת אותם כאן, ושכל הדבר הזה של משאיות צריך להכניס אותו ישר לתת הקרקע, כדי להשתמש בחלק העליון הזה, בעצם ההערות שלנו הן מתרכזות בזה, של לנסות לשמר, התכנון רוח התכנון המקורי שהייתה שביל פנימי, ולתת מבט ומעבר לצד המבנה לשימור, זה בעצם כל ההערות שלנו על התוכנית הזאת.

איציק שוויקי:

אני חושב,

ציפי רון:

זה יעזור לעצים,

איציק שוויקי:

וויצמן, העירייה אחרי, העירייה הפסיקה לקחת מטלות ציבוריות מהיזמים שבונים.

שרון דינור:

אני לא בטוחה שאתה צודק, אפשר, אני תיכף,

יוחנן וייצמן:

זה פסק דין של בית משפט,

שרון דינור:

לא, אבל יכול להיות,

איציק שוויקי:

מי אמר שלא הולכים ולוקחים?

שרון דינור:

לא, לא קוראים לזה מטלה, אבל בוא נסתכל רגע,

יוחנן וייצמן:

קוראים לא זוכר השלבויות, קוראים לזה כל מיני,

שרון דינור:

יש פה דיור מיוחד, זה היום חום, וזה נשאר חום לדעתי זה ה - ,

איציק שוויקי:

שעריית ירושלים, ואז שעולים שני מגדלים, מקבלים על מלא אחוז, אחוזים, יש שמה הרבה מה שנקרא רווחים,

שרון דינור:

וגם אני לא יודעת אולי החוות דעת של תכנון עיר אומרת,

איציק שוויקי:

שיעבירו את זה, אתה יודע מה? לעשות שם קריית גנים, חסר גנים. לעשות שם, בתל – אביב יש בתים, יש שם גנים בתוך בית אחד, בתוך ירושלים אין דבר כזה, אני לא מכיר את זה. הנכד שלי גם כזה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב גם,

איציק שוויקי:

תשעה גנים בבית אחד. הם משחקים בגן הילדים, או בחצר למטה.

שרון דינור:

יכול להיות שזה מה שיהיה בדיון, אם זה עולה, וזה עולה ביום רביעי,

איציק שוויקי:

אבל אם בונים שם הרבה מגדלים, וצריכים זוגות צעירים גני ילדים ואין גני ילדים, זה בית כזה אפשר לעשות אותו קריית גני ילדים.

ציפי רון:

גם טיפות חלב בבתים לשימור, יש כל מיני שימושים מבני ציבור,

שרון דינור:

תראו הוא בשימוש ציבורי לדיוור מיוחד, אני לא יודעת בדיוק, נשאל את שי אדרעי מה זה, וגם יכול להיות שבתכנון עיר, בעקבות המלצה שאני לא מכירה שהמדיניות, של מחלקת מדיניות, יכול להיות שיגידו להם כמעט בוודאות, נכון, תתקנו אותי חברי וועדה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כמעט ולא מבקשים הפרשה לצורכי ציבור וגני ילדים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

ודברים כאלה. ודווקא גני ילדים אגב בתור, אמנם כל הילדים שלי כבר לא בגנים, אבל זה אחד הדברים הכי מקסימים שיש ללכת בציר ירוק, שיש בו גם מסחר קטן, בית קפה קטן, לצד גן ילדים, זה מקסים, זה אחלה. זה אזור מפגש, טוב, בואו נשמע אותם,

ציפי רון:

מה שעיריית ירושלים תחליט, מה השימוש הציבורי הראוי, בטח לא וועדת שימור.

שרון דינור:

טוב, נקרא להם?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

תודה.

ציפי רון:

אין לי שום דבר נגד ישיבה.

איציק שוויקי:

אשכולי גנים, אין דבר כזה אשכולי גנים.

ציפי רון:

אבל אם יש, יש אשכולות, בוודאי,

איציק שוויקי:

יש תשעה גנים,

ציפי רון:

יש מקומות שתיים שלוש כיתות גן.

איציק שוויקי:

איפה שגרים שם בתל – אביב, יש בית ספר,

ציפי רון:

אני יודעת, אני יודעת, יש לי שם הרבה. אני מכירה, אני מכירה טוב.

איציק שוויקי:

משה, חתמת קבע?

מורן בן זיו:

מי? מי מציג?

איציק שוויקי:

רגע, צריך להביא כיסאות. וייצמן, מאיפה מביאים כיסאות?

דוד היימן:

מהחדר,

מורן בן זיו:

מהלובי.

דוד היימן:

לא, מהשני ימין, אולם 1, אולם 2.

מורן בן זיו:

הנה פתחתי (לא ברור), אתם יכולים להתחיל.

שי אדרעי:

יש שתי מצגות ששלחו. את המצגת ה - ,

מורן בן זיו:

נכון, היא פתחה כבר את ההמלצות, אתה רוצה את הקודמת?

דוברת לא מזוהה:

כן,

שי אדרעי:

בוודאי גם. ואז את זאת. כן.

שרון דינור:

היה שני בסוף?

שי אדרעי:

פעם ראשונה בוועדת שימור, אז אני אשמח,

שרון דינור:

נפתח לך שמפניה.

שי אדרעי:

אני לא יודע איך זה עובד.

יוחנן וייצמן:

דבר.

שי אדרעי:

אנחנו נמצאים על דרך חברון, הבנתי שהוצג הפרויקט. היזם זה חברת קרדן נדל"ן, יש לה כמה פרויקטים פה בירושלים, בתהליכים, אני מנהל הפרויקט, אדריכלות זה משרד ארקטיקט, משה שפירא יועץ השימור שלנו, ויש פה צוות שלם. אנחנו מדברים על שמונה בניינים להריסה, 9 בניינים קיימים, מתוכם 8 בניינים להריסה, שנשוא התוכנית זה בניין לשימור. יש פה תוספת יחידות דיור, מדובר בפרויקט כמובן של התחדשות עירונית, דרך חברון, ציר רכבת קלה, במסגרת כלול בתוכנית האב ארנונה, והקו הכחול אתם רואים אותו, ובתוך הקו הכחול יש מבנה לשימור, שאני אגיד בתוך, במסגרת הזאת, במסגרת חלופות שבחנו, בחנו, כי היה אופציה גם לא להשתמש בחלקה הזאת, כי זה חלקה בבעלות הדיור הממשלתי, היינו גם בקשר עם רשות מקרקעי ישראל בנושא. כאן רואים את המבנה בחלקה 5, זה המבנה ו - , זה המבנה והוא, החלקה היא מגיעה עד, עד בערך דרך חברון. כאן זה בתוכנית האב ארנונה הוא מוגדר כמבנה לשימור ב', במסגרת התוכנית. כמו שאמרתי הוא בבעלות הדיור הממשלתי, היה שמה מבנה של, משרד הבריאות. כאן זה הגדרה בתוכנית האב. את זה המצב הסטטוטורי, המצב הסטטוטורי החלקה ביעוד מגורים, למרות שזה בבעלות, בבעלות ציבורית. היה תיק תיעוד,

משה שפירא:

המבנה הזה זה מבנה משנות ה-30, בית ספר "אלעאמה", בית ספר שהיה לערבי בקעה, הוא לא קשור ל- , הוא לא קשור לסיפור של שכונת תלפיות, אלא הוא פשוט תופס של בקעה, בקעה עליונה, בנייה, הבנייה הערבית שהייתה קצת בבקעה, סליחה בתלפיות, לאורך דרך חבור, מבנה, מבנה קולג', מבנה כן באיכויות זה מבנה בסגנון הבינלאומי, חלון (לא ברור), הם כאילו עם משחק גושים מבנה, מבנה באמת יפה וראוי, ולכן קיבלנו תוכנית האב הוא לשימור, וגם בתוכנית פה, נשאר לשימור.

שי אדרעי:

אנחנו היינו בפגישות עם משרד הבריאות, והדיוור הממשלתי בנושא הזה, וכן מביעים, הביעו נכונות להצטרף, העירייה פה הצטרפה גם,

יוחנן וייצמן:

אתם קונים את הבניין, או שאתם, משרד הבריאות נכנס לאגף?

שי אדרעי:

אנחנו פשוט במסגרת החלופות שנבחנו, גם עם אגף תכנון, אנחנו רצינו להשתמש בחלקה הזאת, בחלק הזה, על מנת לרווח את הבינוי, היה לנו אופציה, לייצר את כל הבינוי רק בחלק הזה.

איציק שוויקי:

זאת אומרת לא רוכשים את הבניין ממשרד הבריאות?

שי אדרעי:

לא, מה?

איציק שוויקי:

לא רוכשים את השטח ממשרד הבריאות.

שי אדרעי:

לא, לא, יש פה איזה סוג שאנחנו משתמשים בחלק מהחלקה, ועבור זה אתם צריכים לשלם להם.

איציק שוויקי:

אני שואל שאלה, כי אתם בונים מקבלים זכויות 300, בונים מגדלים, והבניין הוא שייך למשרד הבריאות,

שי אדרעי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא יישאר של משרד הבריאות.

שי אדרעי:

של הדיור הממשלתי, כן.

איציק שוויקי:

של הדיור הממשלתי, זאת אומרת אין אפשרות, השאלה שלי אין אפשרות את הבניין הזה ב יעבור לעיריית ירושלים.

יוחנן וייצמן:

שטח של מדינת ישראל,

איציק שוויקי:

מדינת ישראל, לא, משרד הבריאות זה לא,

ציפי רון:

זה עסק של העירייה.

איציק שוויקי:

זה משרד הבריאות, זה משהו אחר, ועיריית ירושלים זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

מי אמר לך שהעירייה רוצה לקבל את חזקתה?

איציק שוויקי:

אולי אתה רוצה לשים שם בית ספר?

ציפי רון:

אבל איציק, אולי השימוש שמוצע של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

העירייה לא רוצה לקבל בניינים לשימור,

ציפי רון:

הם מתאימים לסביבה, מתאימים לעירייה וכן הלאה.

איציק שוויקי:

לא, הבנייה צריכה,

ציפי רון:

אבל למה אנחנו צריכים להיכנס, אבל למה אנחנו צריכים להיכנס לזה?

שרון דינור:

אני לא בטוחה שבית ספר זה השימוש הכי ראוי לבניין לשימור, מכיוון שקודם כל קהל היעד לא בהכרח מעריך את האדריכלות,

איציק שוויקי:

כן, אבל הבניין הזה,

שרון דינור:

ובאמצע סגור מאחורי כל מיני, גדרות ומחסומים ולא רואים את זה, בגלל הביטחון לא נכנסים שם אנשים, אני לא בטוחה שבית ספר זה רעיון טוב,

איציק שוויקי:

מי הבית ספר, מה שהיה פעם, לכן היה חשוב, הוא היה בית ספר, זה צריכים כבית ספר,

שרון דינור:

אולי אפשר לחשוב על פונקציות ציבוריות יותר מוצלחות, כאילו גם אם זה היה,

איציק שוויקי:

לטובת בית ספר, ואפשר לעשות בית ספר, או קריית גנים.

ציפי רון:

אבל איציק, חשבו על זה, ומציעים שמה את מה שמציעים, שזה גם שימור,

איציק שוויקי:

את מבינה מה שקורה פה? פה זה נקרא מכניסים עז ולא משלמים שום דבר, זה התשובה.

שרון דינור:

תנו לי רגע, אתה יודע אולי מה, מה, לא,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

מה המחלקה לתכנון ממליצה,

ציפי רון:

למה אתה חושב שזה (לא ברור), אם חשבו אחרת ממך?

שרון דינור:

אני שואלת אם זה, שזה,

ציפי רון:

אבל זה דיור ציבורי,

שי אדרעי:

זה בבעלות הדיור הציבורי,

ציפי רון:

זה דיור ציבורי,

איציק שוויקי:

היה פעם אחת בוועדה מקומית והחליטו,

שי אדרעי:

הם רוצים להשמיש כרגע, הבניין לא, לא משמש שום דבר, הוא זה, ורוצים להשמיש אותו.

שרון דינור:

הוא נטוש, לא?

דוברת לא מזוהה:

כן,

שי אדרעי:

רוצים להשמיש אותו בצורה זה, אנחנו גם קיבלנו פרוגראמה מהדיור הממשלתי,

ציפי רון:

זה בסדר.

שרון דינור:

מה זה דיור מיוחד?

שי אדרעי:

הם רוצים להגדיר את זה כאילו ל - , לתשושי, כנראה אנשים מבוגרים, אני לא, אני לא אגיד שזה דיור מוגן, אנשים מבוגרים, כנראה תשושי נפש,

שרון דינור:

רגע, רגע, שנייה רגע, אני רוצה להבין, אני כן חשוב לי להבין, עם האופי של סוג מתחם כזה, זה אומר שהוא מסוגר על חומה ובריח וזה, בגלל שזה, או שאפשר נגיד לעשות כאילו אם זה היה נגיד, סתם אני אומרת, אני יודעת שזה לא משהו,

לורה ורטון:

לשימוש המתנ"ס.

שרון דינור:

אבל אם נגיד שזה היה,

שי אדרעי:

סגור.

שרון דינור:

משהו אחר, שלמבוגרים, ולא היה חייב שיהיה חומה ובריח, אולי פה אפילו מסחר נלווה כמו שאנחנו עושים בחום, אז היה אפשר לעשות את זה גן שמשרת גם וגם, כאילו בחצר.

ציפי רון:

יש את הדוגמא של המבנים לנכים,

שרון דינור:

זה השאלה שלי, פשוט כשאתה אומר, שאין,

ציפי רון:

רק שנייה, היה מבנה לנכים בסן – סימון, בסן סימון שזה מבנה לאנשים נכים מבוגרים, והוא פתוח, הוא פתוח לתנועה של, ליציאה וכן הלאה, והציבור יכול לראות את הבית. אני מניחה שזה די דומה לעניין הזה.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד,

ציפי רון:

זה שימוש ציבורי ראוי ונכון.

שי אדרעי:

אולי אני אענה על זה, קודם כל קיבלנו פרוגראמה ממשרד הבריאות, אנחנו רואים את המצב הקיים היום,

יוחנן וייצמן:

התאמתם את הפרוגראמה לשימור? כי אין שאני מבין לעשות בית חולים, או זה לא הדבר הכי מוצלח.

שי אדרעי:

לא הבנתי, סליחה את השאלה.

יוחנן וייצמן:

קיבלת פרוגראמה, אם אתה מחליט את הבניין הזה לשימור, האם אתה בטוח שהפרוגראמה של משרד השיכון תיכנס לשם.

שי אדרעי:

אז בדקנו, זה מה שעשינו, עשינו בדיקה מאוד מפורטת, האדריכלים עשו את זה, אתם רואים את המצב הקיים, קיבלנו מהם ממש מפורט כמה, איזה גדלים חדרים. אתם רואים פה מצב,

יוחנן וייצמן:

זה לא כולל שימור פנים, בסדר, בוא.

שרון דינור:

לא, לא,

שי אדרעי:

לא, זה שימור ב', וגם אנחנו מבקשים, והם מבקשים בעצם תוספת לבניין,

ליו:

של קומה וחצי.

שי אדרעי:

תוספת של קומה וחצי,

שרון דינור:

שאנחנו לא, אין לנו התנגדות לזה,

שי אדרעי:

וזה המצב, אנחנו שומרים עליו. עכשיו מבחינת גדרות וכאלה, אנחנו כן מייצרים זיקת הנאה גם לחלק הזה, ומייצרים פה איזה שהיא מעבר.

שרון דינור:

לא, השאלה אם הזיקת הנאה תהיה גדר אטומה, זה שאלה, שאלה חשובה, כאילו אם זה דרישות של משרד הבריאות,

שי אדרעי:

אפשר: זה התכנון המוצע שלנו כרגע,

שרון דינור:

אז אנחנו נחדד את זה,

ציפי רון:

יש שם גדר אטומה, היום השטח הפתוח, זאת אומרת יש שם הרבה צמחייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

יש שם הרבה עצים והמקום פתוח לעין.

שי אדרעי:

זה התוספת שאנחנו מבקשים, קומה אחת, וקומה בנסיגה.

לורה ורטון:

באמת חסרה הזכוכית כאילו,

שי אדרעי:

עם הבניין,

לורה ורטון:

חסרה זכוכית.

שי אדרעי:

זה המבנה הזה.

שרון דינור:

זה (לא ברור) הרחוב הפנימי.

שי אדרעי:

כן,

שרון דינור:

אני מנסה להסביר, המבט הזה הוא מרחוב של שלום יהודה, והמבט השני שהוא הראה, זה דרך
חברון, שימו לב רק (לא ברור).

שי אדרעי:

טוב,

שרון דינור:

אוקי,

שי אדרעי:

נעשה את המצגת,

שרון דינור:

כן, הנה אני עושה, תעשה את המצגת, אתה רואה כן, עוד אחד שמאלה, עוד אחד שמאלה, זהו. אני
הגדלתי את המסך.

ליו:

זה זה?

שרון דינור:

כן,

ליו:

אוקי.

שי אדרעי:

רגע, זה התיק תיעוד,

משה שפירא:

כן, זה אפשר רק להתרשם.

שרון דינור:

זה לא המצגת שלכם?

ליו:

לא, אחת מהן.

שרון דינור:

אז לך לתיקייה, אתה רואה בתיקייה,

שי אדרעי:

אולי זה זה?

שרון דינור:

לא, לא, תלך רגע לתיקייה למטה, לתיקיות, כן, הנה, אחד מהם זה שלכן.

מורן בן זיו:

רשום המלצות.

שרון דינור:

כן,

מורן בן זיו:

זהו.

שרון דינור:

עשיתי רק מסך גדול, רגע,

שי אדרעי:

היה נושא של, יש פה כאילו את ההמלצה והנושא, אנחנו מציעים שני מעברים, גם לחלק הזה, של יבגני, וגם אפשר לייצר אופציה כזאת, וגם אנחנו רואים שאז בעצם המעברים האלה, אני לא יודע אם גדר או לא גדר, אבל בעצם יפתחו את המבנה. מבחינת זיקות הנאה, כרגע מוצעת זיקת הנאה לחלק הזה, שמאפשר גישה למבני הציבור שאנחנו נמצאים פה. החיבור הזה הוא קצת בלתי אפשרי, כי גם יש פה מבנה, וגם ההפרשי טופוגרפיה לא מאפשרים זאת, כי גם אנחנו נכנסים לחניון.

שרון דינור:

לא, תסביר לנו את זה, החניון הרי אתם נכנסים ברמפה למטה, אז למה הוא יכול להיות מקורה, כאילו שתשמשו בחלק העליון.

שי אדרעי:

בגלל הפרשי טופוגרפיה בדקנו את זה המון, ניסינו מאוד לשמור על הציר הזה, וגם האדריכלי נוף,

שרון דינור:

מה הפרשי טופוגרפיה, תסביר לנו רגע,

לורה ורטון:

יש מדרגות,

שי אדרעי:

5771, זה,

שרון דינור:

אתם נכנסים כאילו במקום הגבוה.

שי אדרעי:

אנחנו נכנס מהמקום הגבוה, כי אנחנו לא יכולים להיכנס מפה. אז זה אומר גם כניסה של רכבים, היה לנו מאוד, מאוד מורכב פה. וכן אנחנו מייצרים פה איזה שהיא כיכר עירונית, אבל יש פה הפרשי טופוגרפיה שלא מייצרים את המעבר הזה, לא מאפשרים את המעבר הזה, גם כי הוא חסום פה, וגם

רוצים אלטרנטיבות אחרות, כדי לגשר בין דרך חברון לשלום יהודה. אפשר לראות כאן את הטופוגרפיה,

שרון דינור:

אני מאוד מוטרדת מהציר הפנימי הזה, כי הוא נראה כמו ציר שירות לא טוב, עם משאיות, עם מכונות, כאילו אין פה,

שי אדרעי:

המכונות נכנסת פה, וכאן,

שרון דינור:

לא, וגם בצד השני כאילו ב - , למה? יש לכם ריבוי של הדבר הזה,

ליו:

המעבר של המשאית אבל זה משאית תפעולית, הוא רק בשעות ספציפיות בבוקר.

שי אדרעי:

שרון, כאילו,

שרון דינור:

לא, אז אולי, אולי שווה לחשוב גם אם זה כמו שאת אומרת, אז על איזה שהיא דרך משולבת או משהו, כאילו אנחנו מדמיינים לעצמו קומת קרקע, שהיא מייצרת גם, לא יודעת, גני ילדים, מסחר, משהו שהוא פנימי, והוא לא על ציר ראשי, שמשרת את תושבי שכונה, והוא יכול להיות מאוד נעים, ו - , ואז לכן יש כאילו הצעה שהיא כולה רמפות ו - , וגישות כאילו שהם פחות טובים, מבחינת אורבאני.

שי אדרעי:

אני אגיד בגלל הפרשי טופוגרפיה, בגלל שאנחנו,

שרון דינור:

כאילו לא הייתי עושה פה גישות בכלל, הייתי עושה פה רק חזיתות שהם כאילו, או קצת, כאילו, אתם מבינים כדי שיהיה פה משהו שהוא מייצר איזה שהוא חוויה פנימית טובה, עירונית,

שי אדרעי:

אז החוויה הפנימית שנוצרה פה, זה הכיכר העירונית שאנחנו מייצרים פה, ואיזה שהיא חזית מסחרית,

שרון דינור:

אבל היא פחות חשובה פה, כי אם, תראו רגע, סליחה שאני קוטעת אותך, תלכו ביפו, אוקי, את אדריכלית כאילו נכון,

לירון:

כן,

שרון דינור:

אני אומרת תלכו ברחוב יפו איפה אנשים, או בכל מקום אחר כזה, איפה, כאילו יש לנו מסחרי על הכול, אנשים מתים, מתים על המקומות הקטנים, היותר נישתיים, בן – שטח וסירא, יותר באים ליפו, (לא ברור) וכל ה - , הלני המלכה חוגגים, דווקא ישיבה על יפו, על הציר הראשי מייצרת חוויה שהיא לא אינטימית, עם הכוונה פה לסוג מסחר כזה, וגם אם אתם עושים מסחר שהוא כזה, יש לו מקום, אני לא אומרת שלא, אז ראוי לעשות גם מסחר אחורי שהוא יותר אינטימי, שהוא נותן את החוויה הפנימית יותר, זה אני כאילו קצת מוטרדת מזה, שיהיה רחבה שמה, כאילו יש לך מסחר שמה,

שי אדרעי:

אז קודם כל,

שרון דינור:

נכון, כל החזית הקדמית היא מסחרית בדרך חברון,

שי אדרעי:

נכון,

שרון דינור:

אז למה אני צריכה כאילו, אני לא יודעת למה אני צריכה דווקא את הרחבה הזאתי שם, כאילו איזה ערך מוסף היא נותנת הדבר.

שי אדרעי:

אני חושב, נוצרת פה איזה שהיא כיכר עם חזית מסחרית,

שרון דינור:

אז אני אומרת הכיכר הזאתי היא לא מספיק מיוחדת, כמו שיכול להיות מיוחד, אם הייתם עושים את זה כלפי הפנים, בעיני, כמתכנת זה כבר לא חורג מדיון השימור,

שי אדרעי:

אפשר,

שרון דינור:

זה מתקרב לשימור רק במקום הזה, שאומר, בוא נעקוב אחרי התכנון המקורי לשכונה, מה שאמר ציר ירוק מאחורה.

שי אדרעי:

אפשר להציג, תראי, אנחנו, יכול להיות התנגדות לזה, אפשר לייצר איזה שהיא חזית פה, אבל גם פה אנחנו עושים פרוגרמה לצורכי ציבור,

שרון דינור:

מה? אתם נותנים לצורכי ציבור? תסביר לי.

שי אדרעי:

זה גם צריך לראות איפה אנחנו נותנים חצרות.

שרון דינור:

מעולה, זה מעולה שזה יהיה לא ליד, לא יודעת,

שי אדרעי:

לא ליד מה?

שרון דינור:

דרכי גישה של מכוניות, ונשימה של אגוזים,

שי אדרעי:

נכון, נכון, אז,

שרון דינור:

כאילו,

שי אדרעי:

גם פה בחלק הזה, אנחנו נותנים, מבנה ציבורי ונדרש, ציבורי, אני לא יודע, אפשר לחשוב אולי על איזה חזית מסחרית פה, וגם יש לנו את החצרות שצריך. אנחנו נותנים, החזית המסחרית שאנחנו נותנים היא פה, אם חושבים על חזית מסחרית פה, זה גם יכול להשפיע על הגובה של הבינוי.

לורה ורטון:

למה?

שי אדרעי:

למה? כי אנחנו צריכים עוד קומה, בחזית מסחרית, ויש לנו קומה מתחת, יש לנו, יש לנו את החתך אולי רגע,

ציפי רון:

ראינו את החתך.

שי אדרעי:

פה אם אנחנו, רחוב,

לורה ורטון:

כדי,

שי אדרעי:

כן, ורואים פה את ה - ,

לורה ורטון:

מה (לא ברור).

שי אדרעי:

אתם רואים את הרמפה ירידה, זה בעצם זה המבנה.

יוחנן וייצמן:

למה במלל של התוכנית, אתם לא מתייחסים לשימור?

שי אדרעי:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

למה במלל, אתם כותבים שתי קומות מלאות זהו זה, בזה זה נגמר?

איציק שוויקי:

כי זה לא שלהם, זה נושא בתוכנית, זה לא שלהם.

יוחנן וייצמן:

אתה מציע אותו,

שי אדרעי:

בהנחיות אנחנו נוסיף את זה לתוכנית. מה שתגידו נכניס להוראות התוכנית.

איציק שוויקי:

זה לא שייך להם קניינית, הבניין לא שלהם קניינית. זה הדיור הממשלתי.

יוחנן וייצמן:

אבל המדינה חותמת על התוכנית,

ציפי רון:

הבניין לשימור של,

יוחנן וייצמן:

של המדינה,

ציפי רון:

של המדינה,

משה שפירא:

לא,

ציפי רון:

יש שמה עוד בניין אחד לשימור

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר,

משה שפירא:

אבל הוא מחוץ לתוכנית,

ציפי רון:

מה?

משה שפירא:

הבניין הזה, לשימור, מחוץ לתוכנית,

עו"ד דני ליבמן:

הנוסף.

ציפי רון:

הנוסף הוא מחוץ לתוכנית, אבל הוא מושפע ע"י התוכנית,

שי אדרעי:

הם ניסו לקדם תוכנית שמה על הבניין השני.

משה שפירא:

לא, זה אנחנו עשינו, עשינו תוכנית ואנחנו הולכים להגיש שמה, הולכים להגיש שמה תמ"א זה הסיפור.

ציפי רון:

על הבניין הנוסף?

משה שפירא:

על הבניין השני, זה לא קשור לתוכנית הזאת,

ציפי רון:

זה לא שייך לתוכנית,

שי אדרעי:

לא,

משה שפירא:

זה לא שייך,

שי אדרעי:

לא, לא, זה לא בתוכנית.

משה שפירא:

התוכנית הזאת.

שי אדרעי:

הוראות התוכנית כמובן נוסף בהתאם להמלצתכם.

ציפי רון:

איפה בחתך הזה הבניין הנוסף? זה המבנה מה שמופיע כמבנה הקיים?

שי אדרעי:

הבניין הנוסף הוא פה נמצא, מחוץ, לא רואים,

ציפי רון:

מה שמופיע כמבנה,

שי אדרעי:

אפשר לראות אותו בחתכים, זה המבנה הנוסף,

ציפי רון:

איפה? כן,

שי אדרעי:

אתם רואים? הם גם זה היה מכרז של דיירים, והיה פה, הם לא, הם לא עברו,

ציפי רון:

הם לא הצטרפו לפרויקט?

שי אדרעי:

לא, לצערי כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

השאלה אם זה ראוי להכניס.

ציפי רון:

זה נראה,

שי אדרעי:

כן, אנחנו הוספנו את החלקה הזאת כאילו, לא רצינו להיכנס להרפתקה הזאת, פתאום זה, רצינו אבל כן היה נכון, ויאה לנו להשתמש בחלק הזה, כי זה מרווח את הבינוי, את המגדלים, ולכן הכנסנו להרפתקה הזאת, אבל במסגרת זה שנכנסו להרפתקה הזאת, עשינו, הרבה פגישות,

שרון דינור:

אנחנו בעד,

שי אדרעי:

עם הדיור הציבורי, ורצינו לדעת מה הרצונות שלהם, הם שלחו לנו פרוגרמה, עשינו את זה בהתאם, עשינו גם תיק תיעוד שעשה. זהו, בגלל זה נכנסנו להרפתקה הזאת, הם, הם אחרי זה יחליטו זה, הם מייעדים את זה למשרד הבריאות, זה מה שאנחנו,

ציפי רון:

אני חושבת שזה ראוי מאוד,

שי אדרעי:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

הוא היה פה פעם,

ציפי רון:

הדיור הממשלתי הוא ראוי מאוד,

שי אדרעי:

נכון,

ציפי רון:

אם זה לנכים צעירים, או בעלי מוגבלויות.

שרון דינור:

תחשבו, סתם אני אומרת שיקום לפצועים של המלחמה הזאת.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אם זה מה שיכול להיות שם, עם גינה שאפשר לרדת אליה, ו - , 5% מסחר,

ציפי רון:

יש כל מיני מגרשי,

שרון דינור:

כאילו, סתם בשביל שיהיה שם איזה שהוא עניין שמושך, שמשרת גם וגם זה משהו מסכים, לצערנו אנחנו הולכים ללוות את הנושא הזה בשנים הקרובות.

ציפי רון:

מחפשים הרבה מקומות לנכים צעירים, ולבעלי מוגבלויות שיחיו בתוך הקהילה, וכן הלאה,

יוחנן וייצמן:

אבל הנושא פה, הוא אמר לך הממשלה, המדינה רוצה את זה למשהו אחר.

ציפי רון:

לדיוור כלשהו, מה?

יוחנן וייצמן:

לא לצעירים,

ציפי רון:

לא לצעירים, בסדר, יש גם קשישים, יש,

איציק שוויקי:

אתם זוכרים את הדיון, אני לא יודע אם, יוחנן, אתה זוכר את הדיון?

יוחנן וייצמן:

בצד של הקשישים,

איציק שוויקי:

בית צעירות המזרחי, אתם זוכרים את הדיון על בית הצעירות המזרחי?

ציפי רון:

יש קשישים בעלי מוגבלויות.

איציק שוויקי:

היית בדיון הזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

היה דיון בוועדת שימור, על בית צעירות המזרחי, אתה זוכר?

יוחנן וייצמן:

רש"י.

איציק שוויקי:

ברחוב רש"י, אתה זוכר?

יוחנן וייצמן:

ואז הם באו וביקשו לעשות התאמות, אז לכן שאלתי אותו,

איציק שוויקי:

זה,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אותו שאלות, בגלל הדיון הוא,

איציק שוויקי:

אני זוכר איזה סיפור היה, כולם הורידו דמעות פה בדיון. שסיפר האדריכל על הילד שלו.

שרון דינור:

מי?

משה שפירא:

נחום.

יוחנן וייצמן:

על (לא ברור).

איציק שוויקי:

הילד שלו, אני חושב שנפטר הילד שלו,

משה שפירא:

כן,

שרון דינור:

איזה דיון זה היה?

איציק שוויקי:

בית מזרחי,

יוחנן וייצמן:

רחוב רש"י,

איציק שוויקי:

הוסיפו אגף נוסף, והוא בא והוא דיבר למה הוא רוצה את זה, ולא ידענו, ואז הוא אמר, הוא סיפר על הבן שלו,

שרון דינור:

המשרד שלהם עשה את זה,

איציק שוויקי:

הוא עדיין יש לי צמרמורת, עדיין יש לי צמרמורת, את זוכרת? היה ויכוח על החלון.

שרון דינור:

טוב.

שי אדרעי:

טוב. תודה רבה. תודה רבה לכם.

איציק שוויקי:

הסיפור שלו.

מורן בן זיו:

תודה.

חיים כהן:

טוב, הדרג המקצועי, שרון, מה יש לך להגיד?

יוחנן וייצמן:

זה בסדר ההחלטה?

חיים כהן:

רגע, רגע, נשמע אותה. מה יש לך להגיד? שרון.

שרון דינור:

תראה, אני, אני מבינה, קודם כל אני חושבת שעלה פה בדיון הזה, משהו שאני חושבת שהוא שווה בדיקה, כי מוסד לתשושי נפש, זה אומר שזה,

ציפי רון:

סגור.

שרון דינור:

סגור לחלוטין, אטום, וחבל הוא לא מייצר יחסים עם הזה, כאילו אני לא יודעת, אולי יש צורך כזה, אני לא אומרת נקבע מסמרות, אלא אני אגיד, שהוועדה רואה בחיוב דווקא במבנים לשימור, לייצר איזה שהוא שימוש שהוא יכול להיות,

לורה ורטון:

רחוב פתוח,

יוחנן וייצמן:

לבניין?

שרון דינור:

למה לא לבקש כזה דבר? אבל יכול להיות שתכנון של זה, יכול להיות שצריכים עוד לפני ה – 7 באוקטובר בכלל, כאילו עכשיו יכול להיות שיש,

ציפי רון:

יש המון מצבים,

שרון דינור:

מה הבעיה, מה הבעיה לתת?

ציפי רון:

בדיוור המוגן,

חיים כהן:

אוקי, נו הלאה.

ציפי רון:

רשאים לצאת החוצה, יש כל מיני דברים,

שרון דינור:

בואו גם זה נטוש, אם זה היה מוסד מתפקד,

חיים כהן:

אוקי,

שרון דינור:

אני גם התכתבי עם אמי בדיון, הוא אמר לי אני לא ידעתי שזה, אני חשבתי שהמוסד הזה הוא כאילו קיים, בוא, אפשר לעשות בדיוק ההזדמנות שלנו לבקש,

חיים כהן:

מצוין,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

הלאה.

שרון דינור:

הדבר השני, זה, תראו אני מבינה את מה שהם אמרו על הטופוגרפיה, אני לא הייתי מוותרת על ההערה הזאת,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שאת צודקת,

שרון דינור:

כאילו במקום, אני מדמיינת, אני אגש רגע, מדמיינת את ה - , שיכול להיות פה, את הדבר הכי מקסים בעולם, יש בו גם מעון יום, וגם זה חזית מסחרית קטנה, מכולת שלש, בית קפה, עם כמה מתקנים, ובמקום זה אנחנו מקבלים פה, דירות, עם גינות פרטיות, עם איזה,

יוחנן וייצמן:

לא, הם לא צודקים באלף אחוז,

שרון דינור:

לא, זה אני חושבת שכל הציר הזה,

חיים כהן:

אוקי, מצוין מה הלאה?

שרון דינור:

צריך חשיבה מחדש, וזה.

חיים כהן:

אני כבר אומר לך שיש פה סעיף שווייץ מן הסתם לא יסכים,

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

זה סעיף ד', הנושא של הממ"ק, הוא הולך רוחבי על כל ה - ,

שרון דינור:

תראו, תראו רגע, הממ"ק פה הוא, אתם רואים, הוא בבניין, הוא בבניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

רגע, אין לו, אין לו הבניין לשימור, הפנים שלו אין לו, הם מקבלים תוספת קומות, שיכניסו את הממ"ק פנימה, בתור אחד מהעמודות.

יוחנן וייצמן:

זה חדר מחוזק, זה לא ממ"ק מוסיפים.

שרון דינור:

זה יכול להיות גם ממ"ק, אין שום בעיה, כי אפשר להרוס ולעשות שם ממ"ק, אין פה שום בעיה לעשות את זה, יכניסו אותו לגבולות של התכנון, מצדי גם עוד קומה כאילו, אם זה הדרמה.

חיים כהן:

מה אמור להיות במבנה זה משמרים?

יוחנן וייצמן:

הבית חולים נו.

שרון דינור:

אנחנו לא יודעים עדיין, משהו שהוא יהיה, הם כרגע אומרים דיור מיוחד לתשושי נפש, אנחנו אומרים בואו נבדוק עוד אפשרויות, כאילו בואו,

ציפי רון:

אני חושבת שאנחנו (לא ברור).

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

אני חושבת,

שרון דינור:

אפשר,

ציפי רון:

אני חושבת,

שרון דינור:

וייצמן, וייצמן, סליחה וחיים, אפשר להגיד, אפשר להגיד בהקשר של הממ"ק גם אפשר להגיד תינתן עדיפות לחלופה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיים כהן:

ממ"ק אני שכנעת,

שרון דינור:

בסדר?

חיים כהן:

בסדר, ממ"ק.

יוחנן וייצמן:

תינתן עדיפות,

שרון דינור:

אין לי, אין לי הערות נוספות, זה, זה,

חיים כהן:

בסדר,

לורה ורטון:

אני יודע, אני זוכרת שדיברנו,

ציפי רון:

יש כל מיני,

יוחנן וייצמן:

תכתבי שאנחנו נותנים להם אפילו עוד קומה, תכתבי את זה,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אבל שיעשו, אבל שוב לא חדר מחוזק,

ציפי רון:

אפשר לכתוב שייתנו את זה לעמותת שקל או מה? אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא עושים,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

בוועדת שימור,

ציפי רון:

אנחנו לא נכנסים לזה,

חיים כהן:

אנחנו לא נכנסים,

יוחנן וייצמן:

זה אני לא,

לורה ורטון:

לא, אבל אפשר להגיד שאנחנו ממליצים שיהיה מקום שלא יחייב גדרות ו - ,

ציפי רון:

שלא יחייב סגירה.

לורה ורטון:

(לא ברור).

ציפי רון:

שלא חייב איטום של ה - המבנה,

לורה ורטון:

כי זה מקום,

ציפי רון:

של החצר. שאנחנו ממליצים שזה יהיה מקום שהוא פתוח, שהוא יאכלס אוכלוסייה כזאת, שלא תחייב סגירה ואיטום של המקום, זה מה שאנחנו יכולים להמליץ. לא יותר מזה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר כעיקרון,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שוב, שזה יהיה חדרים מחוזקים, שיהיה ממ"דים בתוך הבניין, לא אכפת לי, לתת להם עוד קומה, זה בסדר. לא חדרים מחוזקים.

ציפי רון:

אם זה מבנה ציבורי של דיור ציבורי, אז הם לא ירצו להם ממ"דים, הם ירצו את הממ"קים,

יוחנן וייצמן:

שיעשו ממ"קים,

חיים כהן:

יעשו ממ"קים, אבל לא, הוא אמר לא חדרים מחוזקים,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

ציפי רון:

אבל בתיעוד של הבניין, אנחנו רואים שזה לא יפריע, אם יחצבו בתוך הבניין את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אין בעיות,

ציפי רון:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אבל שיחצבו שיהיה, הדבר, הפתרון של חדר מחוזק הוא פתרון דחוף, הג"ה מאשר אותו ואין ברירה,

איציק שוויקי:

ומקלט.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

מקלט,

ציפי רון:

לא, מקלט לא,

יוחנן וייצמן:

בוודאי שלא,

ציפי רון:

ברור שלא,

יוחנן וייצמן:

מי רוצה היום מקלט?

ציפי רון:

עברנו את ענייני המקלטים,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? דיברתי אתמול אחד מגדולי ה - , בוא נגיד המכרים היזמות שהקימה, השיפוצניקים שעושה פה את העבירות בנייה, שמוריד (לא ברור) ממ"דים, הוא אומר בשנה וחצי האחרונה, אנשים ביקשו להחזיר דלתות.

איציק שוויקי:

ברור.

יוחנן וייצמן:

אנשים קלטו שממ"ד זה צורך, אי-אפשר, יש ערים בארץ, שאי-אפשר למכור, וזה יגיע מהר לירושלים גם.

ציפי רון:

ברור, איזה שאלה?

יוחנן וייצמן:

אז לא, אנחנו לא צריכים לשחק עם זה, וממ"דים זה דבר,

ציפי רון:

ואנשים לא ירדו למקלט, אם אפשר, אם הבניין עומד לשיפוץ מלא, אז ייבנו להם את הממ"ד, כאילו את הממ"דים מה שלא יהיה, אי-אפשר להשאיר אותם למקלט, וצריך לפתור את זה, זה חלק מהחיים היום, עם חותים, ובלי חותים.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זהו, אז תראו, זה מה שכתבתי, יש לצייר ציר פנימי ירוק, המשלב לאורכו חזית מסחרית, מעונות יום, חצרות שאינן פרטיות,

לורה ורטון:

רגע, רגע,

ציפי רון:

שרון, זה לא מופיע,

לורה ורטון:

זה לא מופיע.

שרון דינור:

מה קרה?

ציפי רון:

החותים פעלו כאן.

עו"ד דני ליבמן:

הנה בסדר.

לורה ורטון:

מה? אז מה הוספת?

שרון דינור:

רגע, עוד לא סיימתי באמת, תסתכלו באדום, זה מה שהוספתי. רגע,

ציפי רון:

אני לא יודעת למה אני צריכה להכניס את המילים מעונות יום. מה זה שייך?

יוחנן וייצמן:

אנחנו זה בסוף בואו, אנחנו יודעים,

שרון דינור:

ככל ויידרשו.

יוחנן וייצמן:

שהוועדה המקומית לא תיתן, לא תעביר את התוכנית הזאת בלי מעונות יום, אלא אם בפרויקט מצרני יש מעונות יום, הוא לא יאושר פה, הכמות יחידות דיור האלה, בלי גנים, ומעונות יום, זה לא יקרה בוועדה המקומית, בפרט שהוועדה המקומית היא מגישה את התוכנית,

ציפי רון:

לא רואים פה,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה שהיא תאשר 30 קומו. מה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא אומרת איפה אני רוצה אותם, אני יודעת שהם יהיו, אני מעדיפה שהם יהיו פה, שלא תגידו שלא אמרתי לכם.

ציפי רון:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

מה כתבת שאת רוצה איפה?

שרון דינור:

רק שנייה, המבנה לשימור מוצע עבור דיור מיוחד, אני,

ציפי רון:

דיור ציבורי מיוחד,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא בדיוק דיור ציבורי,

שרון דינור:

דיור מיוחד, אני לא, אני לא רוצה לכתוב בהחלטה זה, את המילה תשושי נפש,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

אבל בפרוטוקול, אנחנו יודעים, מדובר בשימוש אשר מייצר חזית אטומה,

לורה ורטון:

(לא ברור).

שרון דינור:

אני תיכף, לסביבתו, אנו מבקשים לבחון שימוש אחר,

ציפי רון:

רגע, אני מציעה לכתוב את זה אחרת,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

אני לא חושבת שאנחנו יכולים לקבוע, שהדיוור מייצר חזית אטומה, אנחנו יכולים להמליץ שלא תהיה חזית אטומה, זאת אומרת אנחנו לא יודעים בוודאות שהדיוור המבוקש מייצר חזית אטומה.

שרון דינור:

נראה אם היה צורך,

ציפי רון:

עלול אם עשוי,

שרון דינור:

ככל הנראה, כתבתי, בסדר? אנחנו מבקשים לבחון שימוש אחר, אשר יוכל,

ציפי רון:

דיוור לנכים, דיוור, לא שיקום, דיוור לנכים.

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד אם זה יהיה דיוור או לא דיוור, חבל, זה מה שאני אומרת, זה יכול להיות, כשאת אומרת שימוש, זה יכול להיות כל הדברים, כשאת אומרת דיוור, זה נורא מגביל. לנכים שיוכל להשתמש בגינה המשותף,

ציפי רון:

תושבי השכונה.

שרון דינור:

תושבי השכונה, ואף לייצר תוספת,

ציפי רון:

בכל מקרה תתקני, בכל מקרה. על המבנה המיועד לשימור,

שרון דינור:

טוב, עכשיו אני אתקן, המבנה לשימור מוצע עבור דיור מיוחד, ככל הנראה מייצר חזית תואם לסביבה. יש להיבחן שימוש אחר, לא מבנה שיקום נכים, אשר נוכל להשתמש בגינה משותפת, לתושבי השכונה, בכל מקרה נבקש שימוש המאפשר לכל הפחות נוגעת אל המבנה, המיועד, המיועד לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

אל המבנה.

שרון דינור:

מה זה?

עו"ד דני ליבמן:

אל המבנה.

ציפי רון:

אל המבנה.

שרון דינור:

המבנה, אוקי, זהו, כאן יש לייצר ציר פנימי ירוק, זה מה שאמרנו, ככל ויידרשו ע"י הוועדה המקומית, בחצרות שאינן פרטיות, צריך להתחבר את זה, כי הטענה, בסדר. בקו אפס, זה מה שהוא, מה הוא טען פה? אני צריכה רגע לבדוק. אין התייחסות, בסדר, ככל ויימצאו ערכים שימוריים, אוקי, יש לתכנן את הממ"ק. יש לתכנן את הממ"ק, בתחום הבינוי, (לא ברור) לפגוע בערכיו האדריכליים של המבנה, וועדת השימור ממליצה אף להוסיף קומה בשל אילוף זה, זהו.

ציפי רון:

רגע, רגע, עכשיו לגבי העצים, לגבי העצים האזור הזה מלא בעצים בוגרים, יש פה הרבה מאוד עצים בוגרים, יש בו, אני חושבת שצריך להכניס את ההתייחסות אל העצים, גם בתכנון השטחים הפתוחים, ואת ה - , שילוב שימושים,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

מדובר במקומות שבהם יש ריכוזים של עצים בוגרים.

שרון דינור:

מה לעשות?

ציפי רון:

זאת אומרת שהשימושים ה - , לעשות את מירב המאמצים לשמר עצים בוגרים. יש כאן כריתה של 36 עצים, אני חושבת ש - , מה שדיברת על שימושי קרקע וכן הלאה, השימושי קרקע הציבוריים, צריכים להתייחס בעיקר גם לאזור שיש בהם ריכוזים,

שרון דינור:

כתבנו יש להציג תכנון המשלב את העצים בתכנון המוצע, בדגש על ציר פנימי ירוק, נראה לי זה בדיוק מה שאת מדברת.

ציפי רון:

כולל השטח, השטחים המיועדים לשימוש ציבורי, בהתאם ל - , מצג העצים הבוגרים. את רוצה להוסיף את זה?

שרון דינור:

אני חושבת שאין צורך, כאילו זה כתוב,

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

להתאים את התוכנית כך שהשטחים הציבוריים,

שרון דינור:

הנה, הנה, יש להציג תכנון המשלב את העצים בתכנון, על ציר פנימי ירוק, ושטחים ציבוריים. אוקי,

לורה ורטון:

הוא לא הציע רק קירות (לא ברור), מחוץ.

שרון דינור:

עכשיו אני רוצה רגע להגיד לכם, כן, התוכנית הבאה הזמנתי את ענבר, לא התגעגעתם אליה? ענבר וייס, מי שהחליפה את רועי.

לורה ורטון:

בסדר.

שרון דינור:

מהנדס העיר, כן, זה תוכנית קטנה, היא הייתה בעבר כנציגת המחוז, ועכשיו היא,

איציק שוויקי:

בוועדה המחוזית היא הייתה בכל זאת,

ציפי רון:

כן?

שרון דינור:

ועכשיו אני ביקשתי ממנה להצטרף, כי יש פה איזה שהוא בקשה שכבר עלתה לדיון, דחינו אותה, כי הוא סותרת את המדיניות, אין פה שום סיבה לסתור מדיניות, זה לא פינוי בינוי, ולא ציר רק"ל ולא איזה משהו אילוף סוציו – אקונומי מיוחד, פשוט מישוהו שרוצה להכשיר עבירה, ועוד להוסיף לו זה, באגריפס. ואם אנחנו ניתן, נצטרך לתת לכולם, ויש מדיניות שלנו, של המחוז, אנחנו עובדים לפיה, אני לא רואה שום סיבה, שום סיבה לאשר את החריגה הזאתי. אז זהו, ביקשתי ממנה לבוא לתמוך במחלקה לשימור, כעיקרון אני גם לא יודעת למה, כעיקרון כבר דחינו את הבקשה הזאתי היה כבר בדיון, הוא לא הגיע, האדריכלית שלו אמרה שמקובל, פתאום קרא את ההחלטה, החליט שהוא כן רוצה לבוא, לא, לא כל כך ברור לנו, העניין הזה.

ציפי רון:

למה אנחנו צריכים לסטות מהקו המקובל?

שרון דינור:

לא צריך לסטות מהקו המקובל, לא, בעיני לא צריך לסטות מהקו המקובל. אני אראה לכם,

לורה ורטון:

(לא ברור) בהחלטה הקודמת,

ציפי רון:

ברור,

לורה ורטון:

אני מציעה שנעמוד,

ציפי רון:

כל כך קשה לשמור על ה - , לשמור על הקיים,

שרון דינור:

גם כל כך הרבה אנחנו לא שומרים, פה סוף סוף יש משהו שיש לנו קונצנזוס עם המחוז, ואנחנו ביחד, אז למה לפרוץ אותו?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

איזה סיבה בעולם? וגם,

ציפי רון:

תיקחו בחשבון, שאם פותחים את הדבר הזה פעם אחת, אז זה כבר התחתית של הפעם הבאה,

שרון דינור:

כן, תסתכלו רגע,

ציפי רון:

אי-אפשר,

שרון דינור:

אנחנו המדיניות שלנו אומר 5 קדמי, ו - 3 אחורי, אז פה הוא מציע את ה - 5 הקדמי כבר הופך ל - 5, יש 1, 2, 3, 4, 5, 6, אי-אפשר להגיד שזה לא זה, וכלפי אחורה שאמור להיות רק 3, כבר היה לו 4, אז מה פתאום עכשיו לתת, כשהמדיניות שלנו היא 3, אז נגיד ה - 4 כבר יש לו, אז אין לי כבר מה לעשות נגד זה, אבל למה שאני אתן לו לעשות עוד, זה אזור שפונה בדיוק לגנים לחצרות האחוריות של, של אוהל משה, זיכרון משה, מזכרת משה,

איציק שוויקי:

מזכרת.

שרון דינור:

כאילו זה זהו. אני אראה לכם גם, אני אחכה שוייצמן יהיה,

לורה ורטון:

הוא יודע?

שרון דינור:

כן, אני מציגה לכם תיק שכבר הצגתי לו,

מורן בן זיו:

כן, לפני שתי וועדות.

שרון דינור:

הנה שחר פח. אני אראה לכם,

שחר פוני:

אני הייתי אומר יותר מזה, לא רק שהמדיניות שלנו, היא שהבנייה תהיה מדורגת, שזה דבר נכון,

שרון דינור:

כן,

שחר פוני:

למעשה גם אם הוא קנה את זה ככה, הוא יודע שהוא קונה עבירה. ויש כאן מצב שחוטא יוצא נשכר, בגלל שאנחנו טיפלנו לפחות בשניים, שלוש, שניים שלוש מקרים, שקיבלנו לא מזמן, כשאדריכלים שביקשו מדורג, והנחנו את המדורג, ואמרו, מאה אחוז,

שרון דינור:

נכון,

שחר פוני:

לקבל עכשיו עבירה, זה דבר שהוא פשוט הוא לא,

שרון דינור:

תראו כל התיקים,

ציפי רון:

זה פותח את הכול, זה פותח את כל ה - ,

שרון דינור:

כל אחד (לא ברור) האלה שאתם רואים באדום, כבר אושרו לפי המדיניות שאנחנו אומרים הכתום, סליחה, ויש לנו תיקים נוספים של תוכניות, בוא נראה תוכניות ממשרד הפנים. משרד,

לורה ורטון:

ואין לו איזה טענה ספציפית,

שחר פוני:

לא,

לורה ורטון:

אוקי, מאה אחוז.

שחר פוני:

למרות שמחכים בחוץ, יכול להיות, שרון, את יודעת שהוא בחוץ.

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

הוא ייכנס, ייכנס.

שרון דינור:

אנחנו גם אמרנו שנחכה רגע ל - ,

לורה ורטון:

לענבר?

איציק שוויקי:

זה ממש ממש בשער. ממש בשער, זה בניין שבשער.

לורה ורטון:

ענבר גם בחוץ?

איציק שוויקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן מדבר איתה, לא דווקא על זה. תיכף הם ייכנסו.

ציפי רון:

ככה עוד אחד, בוא הנה,

איציק שוויקי:

זה ממש הענשה, נשאר רק הזיכרון של השכונה.

לורה ורטון:

אז אנחנו מחכים ל – ?

עו"ד דני ליבמן:

הנה.

יוחנן וייצמן:

סליחה. התיק הבא? או שאנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו באגריפס 70.

שרון דינור:

זה התיק של,

איציק שוויקי:

הגיע בוודאי.

שרון דינור:

תקבלו את ענבר וייס.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב היא חוזרת אלינו.

איציק שוויקי:

מה חוזרת?

יוחנן וייצמן:

היא הייתה פה פעם.

ענבר וייס:

הייתי פה פעם לפני הרבה שנים,

יוחנן וייצמן:

היא הייתה מבלה פה בחדר.

איציק שוויקי:

צעירה.

ענבר וייס:

נכון, כשהייתי צעירה, תודה איציק. תודה לך.

איציק שוויקי:

למה? את עדיין צעירה.

שרון דינור:

אני גם נעלבת, כי אני יותר,

איציק שוויקי:

רגע, אני כבר זקן, מה אתם רוצים?

ציפי רון:

חברים, כולם פה צעירים, מה יש לכם?

שרון דינור:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

אני זקן,

ציפי רון:

יש צעירים יותר, ויש צעירים עוד יותר,

ענבר וייס:

שגם (לא ברור) ודניאל.

שרון דינור:

בוא נגיד שיחסית לשלושת הממשלה שלי, האמת כולם צעירים. אנחנו, אני אציג רגע, וייצמן.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו בוועדת שימור, דקה אחת, אני מדבר איתו, בסדר? אכפת לכם?

עו"ד דני ליבמן:

לא.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה, מי מציג את התיק?

שרון דינור:

אם אתם מוכנים, אני אציג.

יוחנן וייצמן:

כן, תציגי לנו.

שרון דינור:

אז אנחנו נמצאים,

יוחנן וייצמן:

התיק היה פה פעם בוועדה,

שרון דינור:

תיק שהיה פה בוועדה, לא מזמן, נדחה, וזאת משום שהוא, הוא תיק שנמצא בין אגריפס לרחוב הכרמל. רחוב שיש לנו מדיניות, מוסכמת,

שחר פוני:

רחוב איד?

שרון דינור:

הכרמל לאגריפס.

יוחנן וייצמן:

הכרמל, בסדר.

שרון דינור:

זה ציר שיש לנו עליו מדיניות מוסכמת עם המחוז, אנחנו עובדים לפיה, והמון תיקים פה דנו בהם בהתאם למדיניות הזאת, קיבלנו החלטות בהתאם למדיניות שלו, עד 5 קומות לאגריפס, 3 קומות אחורי, עכשיו במקרה הזה, כבר המצב הנכנס שלו, יותר עם המדיניות הזאת, אבל עכשיו הוא מבקש גם תוספת,

יוחנן וייצמן:

איפה המפלס של אגריפס?

שרון דינור:

רגע, אני רוצה רגע רק תתנו לי לסיים,

יוחנן וייצמן:

סליחה,

שרון דינור:

הוא גם מבקש 6 קומות, וגם מבקש הכשרת עבירת בנייה בחלק האחורי שמייצרת חטא על פשע מבחינתנו 4 במצב הנכנס, הוא מבקש 5 כלפי,

חיים כהן:

ולמה זה חוזר שוב?

שרון דינור:

כי הוא ביקש, וראש הוועדה, יושב ראש הוועדה הוא חנוך ורחום,

חיים כהן:

מי ביקש?

שרון דינור:

ואישר לו, להיכנס שוב לוועדה, הוא לא היה פה בדיון, הוא לא היה בדיון הקודם,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הבין בדיון קודם את המצב.

שרון דינור:

הוא לא היה בדיון הקודם, הוא,

חיים כהן:

הוא כן הבין את ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

הוא כן היה,

חיים כהן:

אז אפשר לכתוב,

יוחנן וייצמן:

הוא היה,

שרון דינור:

הוא לא היה, הוא לא היה, הוא מסר לנו שההמלצה מקובלת, וכנראה שאחרי הדיון היא הייתה, נהייתה לא מקובלת. אז הוא ביקש להגיע, אז הנה, אז אנחנו עכשיו נמצאים פה, אין, אין שום סיבה פה לחרוג מהמדיניות,

חיים כהן:

רגע אני רוצה להבין משהו, אז הדבר הוא מאוד פשוט, נכון, הוא תיק מאוד פשוט.

שרון דינור:

בעיני כן.

חיים כהן:

נו, הוא מאוד פשוט? לא, אני רוצה להבין, הוא מאוד פשוט.

משה גורא:

לא, לא, אבל הזמנו אותו,

חיים כהן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

הזמנו אותו לא, זה דיון פנימי.

מורן בן זיו:

כן, הזמנו אותו.

יוחנן וייצמן:

הזמנו אותו?

שרון דינור:

כל הטענה שלו זה שהוא לא היה פעם הקודמת, אז למה אני,

יוחנן וייצמן:

בדיוק, חשבתי שיש לנו דיון פנימי.

חיים כהן:

רגע, רגע, יוחנן, אני רואה, הדרכתם את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

חיים כהן:

בשמחה רבה, אני נבהלתי, חשבתי קרה משהו,

לורה ורטון:

לא,

חיים כהן:

מה? הכול בסדר? מה?

שרון דינור:

אני,

חיים כהן:

מה גיבוי? מה אנחנו, אני לא מבין מה?

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

מורן בן זיו:

אני קוראת לו,

חיים כהן:

אוקי. יש לך חוסר ביטחון עצמי.

ברכה כהן:

שלום.

שרון דינור:

תזכירי לנו איך קוראים לך.

ברכה כהן:

ברכה כהן.

שרון דינור:

ברכה פייבוריט בדרך כלל,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

אמרתי ברכה, השם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

היא הציגה לנו את התיק לפני שנכנסתם,

ברכה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לפי מה שהוצג, שוב, אם אתם חושבים אחרת, תסבירו לנו למה, זה, הבקשה היא שונה מהמדיניות שנהוגה.

חיים כהן:

אני יכול לשאול שאלה? היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

התיק הזה נידון, משום מה, זה חוזר, אתם יכולים להסביר לי למה זה חוזר?

יוחנן וייצמן:

אז אני יכול להסביר לך,

חיים כהן:

לא, אני שואל אותה. אתה כבר אמרת לי, אני רוצה לדעת למה זה חוזר, מה הסיבה,

ברכה כהן:

למה זה חוזר, בגלל טעות טכנית שלי, אני מתנצלת על זה,

חיים כהן:

מה? תסבירי לי מה הטעות?

ברכה כהן:

(לא ברור) ביני לבין,

יוחנן וייצמן:

המחלקה.

ברכה כהן:

כן, לא יותר מזה.

חיים כהן:

שמה?

ברכה כהן:

זה פשוט התפספס שלי.

חיים כהן:

לא, מה? מה היה הטעות?

ברכה כהן:

כלום, טעות טכנית מבחינת הגעה או משהו כזה, ואני התנצלתי על זה בפני מורן,

לורה ורטון:

וזאת הסיבה שלא הגעתם.

חיים כהן:

אבל יש הסכמה על התיק, או אין הסכמה?

ברכה כהן:

לא, אני רוצה רגע להסביר,

לורה ורטון:

היא לא הגיעה קודם, היא עכשיו רוצה להציג.

חיים כהן:

אוקי,

לורה ורטון:

קודם דנו בלעדיך, טוב.

ברכה כהן:

כן, אוקי, אז

שרון דינור:

תראו לה את ה - ,

ברכה כהן:

אוקי, אז אני רוצה ברשותכם לעבור על התוכניות, יש לנו פה בעצם בניין קיים, קידמו עליו תב"ע קודמת, שנתנה בעצם,

מורן בן זיו:

שנייה זה חוזר.

יוחנן וייצמן:

כל רחוב אגריפס נפל כעת.

ברכה כהן:

אוקי, קידמו בעצם תוספות להיתר בניין של קומה ותוספת לקומת גג רעפים, אנחנו בעצם רוצים לקדם פה תב"ע, שבעצם נותנת, יש בעצם בהיתר בנייה הקודם, שימוש בחלל הגג רעפים. השימוש הזה אנחנו בעצם רוצים להפוך אותו בסך הכול למגורים, שיש שימוש ראוי למגורים, לכן אנחנו מבקשים בעצם,

יוחנן וייצמן:

בלי הגבהת מדלפות או עם הגבלת מדלפות?

ברכה כהן:

עם הגבה. כמו שזה מוצג פה, זה עם הגבהת מדלפות. בעצם אנחנו רוצים שהשימוש בחלל הגג רעפים יהיה ראוי למגורים, ובעצם הנסיגה שנצורה בעצם בקומה מתחת, בעצם לייצר אותה בקומה מעל. ומרפסת עוקבת כמו שיש כבר בחזית הזאת. זה בגדול.

חיים כהן:

עכשיו שאלה,

ציפי רון:

אם אני רואה נכון בחתכים, זה יוצא 6 קומות? 1, 2, 3, 4, 5, 6 בגג,

לורה ורטון:

בעצם להוסיף קומות,

ברכה כהן:

בעצם אנחנו,

ציפי רון:

6 קומות?

ברכה כהן:

אנחנו לא מוסיפים קומה, אנחנו לא מוסיפים קומה,

ציפי רון:

קומת קרקע גבוה,

ברכה כהן:

היא קיימת, אנחנו לא מבקשים להוסיף קומות, אנחנו בסך הכול מבקשים להגביה את קומת הגג,

יוחנן וייצמן:

נתנו מדלפות,

ברכה כהן:

כן, זה אושר בהיתר,

לורה ורטון:

בסדר.

ברכה כהן:

זה מאושר בהיתר, עם שימוש בחלל הגג, אם אפשר להסתכל בהיתר הקודם, זה כן מאושר לשימוש, רשום ממש בפירוש, שימוש בחלל הגג רעפים. אנחנו כן יכולים באמת ישבנו כבר עם שחר לפני הוועדה הזאת. אנחנו כן יכולים למצוא פתרון בלי להגביה את המדלפות, שבעצם הגג רעפים מאושרת בלי מדלפות, ורק הוא יוגבה, מבחינת הגובה שלו, אבל בלי להגביה את המדלפות, כדי שייצור איזה שהוא חלל שהוא כן ראוי למגורים. זהו.

שרון דינור:

את יכולה להראות לנו את התוכנית לא הקומה האחרונה?

ברכה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לפי מה? אחרי השיחה עם שחר קרא לנו?

שרון דינור:

איפה כל המערכות של הבניין,

שחר פוני:

המצב שלו זה לפני,

שרון דינור:

על הגג עצמו? זה אומר שכל הדברים שאמורים להיות בחלל הפנימי, עולים עכשיו עוד פעם קומה,

ברכה כהן:

הם גם ככה לא היו אמורים להיות שם, כי גם ככה אמור להיות שמה שימוש,

שרון דינור:

כן, אין בעיה, שיהיה שימוש ככה, אבל ככה אני אומרת לא הטבתם את המצב, רק הרעתם את זה מבחינתנו, אין סיבה, לא הבנתי למה, באמת עד לרגע הזה, ראוי למגורים, קיבלתם המון,

איתן מזרחי:

זה לא חייב.

שרון דינור:

קיבלת, יש פה בניין שקיבל יותר מכל בניין אחר בשורה הזאת, בגלל שהוא עוד נולד לפני המדיניות שהייתה לנו עם וועדה מחוזית, אז למה עכשיו עוד יותר? לא, זה בניין חדש,

ברכה כהן:

כן, אפשר עדיין למצוא, אנחנו עדיין יכולים למצוא איזה שהוא מקום טכני למערכות.

איתן מזרחי:

וגם יש מערכות,

שרון דינור:

צריך לעשות את זה כך או כך לדעתי. יכול להיות, שחר צריך לבדוק אם התוכנית המאושרת קובעת שהמערכות יהיו בפנים,

ברכה כהן:

לא, לפי מה שאני בדקתי לא, אני לא בטוחה במאה אחוז, אבל לפי,

שרון דינור:

עכשיו לא הבנתי את הקטע, כאילו בכל מיני חלל גג יכול להיות למגורים, הוא יכול להיות בתוך חדר נוסף של קומה שמתחתיו, הוא לא חייב להיות יחידה נפרדת.

ברכה כהן:

נכון, אבל אם אנחנו כבר מרשים למגורים, אז למה שלא יחידה?

שרון דינור:

כי אתם, יחידה נפרדת, אל תעלו בגובה, זה הבקשה שלנו, לא,

ברכה כהן:

בסדר, אז בכל זאת,

שרון דינור:

מה זה ראוי למגורים? ראוי למגורים, יכול להיות גם,

ברכה כהן:

בסדר, אז,

שרון דינור:

בניין של 3 קומות,

ברכה כהן:

שלזה, באמת יש לנו פתרון מבחינת הגובה, שישבנו על זה,

שחר פוני:

אם הייתם מציגים עכשיו את הפתרון שישבנו עליו, אז החיים היו באמת אחרים.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה את זה הרגע.

שחר פוני:

כלומר שאם באמת המדלפות מתחילות מגובה אפס, בסך הכול באותו, באותה זווית שיפוע, ממשיכות ועולות למעלה, אין שום בעיה. הגבהה של המדלפות עצמם, יוצרות קומה נוספת,

ברכה כהן:

אז לגבי המדלפות,

שחר פוני:

ולכן הפתרון הזה.

ברכה כהן:

אין לנו בעיה מבחינת ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז תעמדו בשיפוע ש - הנחיות מרחביות?

ברכה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא חייבים הנחיות, בסדר.

ברכה כהן:

מה עוד שמה? אני חושבת שזהו.

יוחנן וייצמן:

והיה, לא, לא דיברת על הקומה מתחת.

ברכה כהן:

אני אמרתי שבעצם שאנחנו מבקשים שהנסיגה תהיה בקומה אחרונה, ולא תהיה בקומת קרקע,

שרון דינור:

אם אתם מבקשים אנחנו לא רואים את הסיבה, כאילו לא אמרתם למה, חוץ מזה שרוצים, כאילו זה שרוצים אנחנו יכלנו לעשות את הדיון הזה בלעדית. איזה סיבה יש לנו לחרוג ממדיניות פה, את זה לא הצלחנו להביא, עד עכשיו. עד לרגע הזה, לא את זאת, ולא,

איתן מזרחי:

אני יכול להסביר, אם אתם רוצים,

שרון דינור:

אם תגיד משהו,

איתן מזרחי:

אני כשקניתי את המקום, הוא היה מקום, נקנה דרך כונס נכסים, דרך זוג ש - ,

שרון דינור:

מה זה המקום? את כל הבניין, או רק את הקומה אחרונה?

איתן מזרחי:

כן, לא, רק את הקומה, קומה שנייה, אבל הם כבר התחילו לבנות, עשו שם את השלד, הכינו את הכול, היה להם כבר תב"ע, היתרים, קניתי את זה מעו"ד סנדלר, כאילו דרך מכרז, ואני נכנסתי לתוך הנעליים שלהם. ואז לפי מה שאמרו, הכול כבר מאושר, היה תב"ע, היה היתר, אבל פג לו תוקף. ואז,

יוחנן וייצמן:

היה פעם היתר לצ'ופצ'יק הזה?

איתן מזרחי:

בטח, היה היתר, לכל,

יוחנן וייצמן:

בוא אני חייב להבין, שנייה, אני אגש לקיר, ושחר תבדוק. לזה, היה פעם היתר שפג תוקפו?

איתן מזרחי:

כן, לכל אלה, לשתי הקומות האלה היה לו, היה לו היתר קודם.

שחר פוני:

בחלק הזה לא היה היתר.

יוחנן וייצמן:

אם כן אנחנו בעולם אחר.

איתן מזרחי:

אם אני לא טועה כי זה היה לפני,

שחר פוני:

בוודאות לא,

איתן מזרחי:

לפני הרבה שנים,

שחר פוני:

לא היה לזה היתר,

איתן מזרחי:

היה לזה פשוט תב"ע, נכנסתי,

יוחנן וייצמן:

אולי תבדקי, אני נותן לך מחשב, תבדקי.

שרון דינור:

לא, הנה, יש לי, תביאי את העכבר.

איתן מזרחי:

נכנסתי פשוט לנעליים, שכבר היו, ואז אני עשיתי, ששילמתי כביכול על ההיתר, ועשיתי תב"ע חדשה והיתר חדש כי חייבו אותי לעשות את זה, דרך אגב. אז אני פעמיים עושה גם תב"ע וגם את ההיתרים פעמיים, שולם פעם אחת על זה שקניתי את הזה, דרך ה - ,

דובר לא מזוהה:

זה מספר היתר?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מספר היתר? או את יודעת מספר היתר?

שרון דינור:

הנה, הנה יש לנו את זה פה, אתם רואים את זה.

איציק שוויקי:

אבל זה פה.

ברכה כהן:

לא, אבל אתם מסתכלים, אתם מסתכלים על ההיתר בנייה שלך, לא, בהיתר בנייה שלו זה לא אושר, הוא מתכוון בעצם,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם פעם היה היתר לזה, זה השאלה שאנחנו שואלים. הוא אמר היה לזה פעם היתר, אם היה לזה פעם היתר אנחנו יכול להיות שאנחנו בעולם אחר.

שרון דינור:

איפה? תסתכל,

ברכה כהן:

אבל אתה יודע ממי?

משה גורא:

איזה שנה?

שרון דינור:

צריך לבדוק את זה,

משה גורא:

מתי רכשת את זה,

ברכה כהן:

באיזה שנה רכשת את זה?

איציק שוויקי:

יכול להיות שעבר, או שיש היתר,

שרון דינור:

יש לי היתר,

יוחנן וייצמן:

עוד (לא ברור), אבל נראה בוא נראה,

ציפי רון:

צריך לבדוק.

איציק שוויקי:

גם זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

אם היה היתר, אז אנחנו קצת נלך, יותר גמישים.

שרון דינור:

לא, לא,

איציק שוויקי:

הנה.

שרון דינור:

זה מה שיש לנו,

לורה ורטון:

שחר אמר שהוא בדק את זה,

שחר פוני:

לא, לפחות לפי הבדיקה שלי לא.

שרון דינור:

בבקשה אם יש לכם משהו אחר להראות לנו.

איתן מזרחי:

זה ההיתר הקודם?

שרון דינור:

זה היתר משנת 2007 שאחר כך הוצאו לו, חידוש,

ברכה כהן:

אבל איזה שנה?

יוחנן וייצמן:

2007.

איתן מזרחי:

זה משהו שכבר כביכול אני קניתי, קומות זה היה שלד,

שרון דינור:

זה שזה בנוי בפועל, על זה אין ספק,

איתן מזרחי:

הם התחילו,

שרון דינור:

ההיתר המאושר היה עד לפה, ראית? 3 קומות וגג. העבירה שמבוקשת היא בכלל בקומה חמישית, אז אין קשר בין ה - , תודה.

ציפי רון:

יש לכם חתך רוחב? גם חתך רחוב, וגם חתך עומק לכיוון פנים השכונה?

שרון דינור:

חתך רחוב,

ציפי רון:

גם לאורך הרחוב, וגם בתוך השכונה.

שרון דינור:

זה מה שיש פה.

ציפי רון:

כן. רגע, אז מה יש על יד? זה על יד, כל אלה על יד,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל אנחנו יודעים מה הולך לקרות שמה.

שרון דינור:

אתם יכולים ללכת,

ברכה כהן:

תודה רבה.

איתן מזרחי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

גם עכשיו לא מצאנו גם אם יש לו כמה ימים שיחפש החלטת וועדה או זה, אנחנו נקבל החלטה, ככל שהוא יביא לנו,

שרון דינור:

לא הבנתי, נקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

ככל שהוא יביא לנו מספר,

שרון דינור:

נחזיר את זה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא,

איציק שוויקי:

וייצמן, אין, אין את זה. זה פשוט מכרו לו את הדירה, אמרו לו - תשמע, יש היתר, אנחנו התחלנו.

ענבר וייס:

כן, בטח הטעו אותו.

איציק שוויקי:

אתה מכיר את זה?

יוחנן וייצמן:

כן, באמת כמה פעמים אני שומע את הסיפור הזה, מה? לא, זה הרוחב שלו,

ציפי רון:

אפילו יותר מגובה רגיל של 6 קומות, כי קומת הקרקע פה היא גבוהה,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה המסחר לאגריפס,

ציפי רון:

הוא הרבה יותר מזה.

עו"ד דני ליבמן:

לא נראה לי ש - ,

חיים כהן:

אני חושב, אני חושב לא צריך להביא כעת, אם הוא יביא,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

צריך להגיד את זה או?

חיים כהן:

לא מחדש להם שום דבר.

לורה ורטון:

כמו ההחלטה הקודמת.

חיים כהן:

אני שואל אותך, שרון,

שרון דינור:

כו,

חיים כהן:

צריך לכתוב את זה, לא צריך לכתוב, מה?

שרון דינור:

לדעתי,

חיים כהן:

מיותר לחלוטין הרי אין שום,

שרון דינור:

לפרוטוקול אמרנו, ככל שיגיע,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול, בסדר.

חיים כהן:

בסדר, בהחלטה לא צריך,

שרון דינור:

קיבלתם, אז סליחה שהטרחתי את ענבר, תודה שבאת.

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא צריכה להכיר את הוועדה,

שרון דינור:

לא, היא הכירה.

לורה ורטון:

הזדמנות להכיר,

שרון דינור:

כמו הסנדק הנוכחות שלה.

ענבר וייס:

כן, זה, יש פה הפוך.

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) הפוך.

שרון דינור:

כי היה פה מסך.

ענבר וייס:

זה באמת יותר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא רואה את מסך משמה.

חיים כהן:

טוב, פעם הבאה.

איציק שוויקי:

וייצמן אוהב את החדר הזה, אני אוהב את החדר ההוא,

יוחנן וייצמן:

החדר ההוא דפוק.

איציק שוויקי:

הוא גדול, רואים את הנוף.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מישחו רוצה צהריים או בוקר?

שרון דינור:

מוקדם מידי,

חיים כהן:

אם עושים הפסקה,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים הפסקה? מתי התיק הבא של הפלמ"ח?

מורן בן זיו:

עכשיו צריך להיות,

יוחנן וייצמן:

11 אז בוא נכניס אותם, הם בחוץ?

שרון דינור:

תן לי רגע כמה דקות, שנייה, שנייה, אם עוד לא התחלנו, אני אשמח רגע לדקה.

איציק שוויקי:

דרך אגב היה, זה,

שרון דינור:

שחר?

איציק שוויקי:

יש לו הרבה נכסים, בלי עין הרע.

יוחנן וייצמן:

בעצם אם אני מבין נכון על התיק הקודם, אין לו בעיה להתקדם עם התב"ע, הדברים ש - , הדברים שסוכמו פה יכול להיות שיינתנו בהיתר, נכון?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

הדברים שהוא ביקש, זה לא בא להתקדם עם התב"ע, הדברים שסוכמו פה, יכולים,

שרון דינור:

הוא חושב שבתב"ע תאשרו לו,

איציק שוויקי:

מתי הדיון?

יוחנן וייצמן:

ביום רביעי דנים.

שרון דינור:

אני לא מצליחה,

לורה ורטון:

אז רגע, אז אנחנו עושים עכשיו מה? הפסקה?

מורן בן זיו:

למה שלא תצליחי?

שרון דינור:

הוא אמר לי ש - ,

מורן בן זיו:

שימי פה סיסמא.

יוחנן וייצמן:

יש פה תב"ע שלא, בסדר. בסדר, לא, לא, ברור שבתב"ע.

איציק שוויקי:

אני זוכר את הדיון הזה על הבית הזה.

ציפי רון:

על מה מדברים עכשיו?

מורן בן זיו:

על הפלמ"ח.

איציק שוויקי:

לא, היה,

ציפי רון:

רגע, עברנו עכשיו, עברנו דירה? עברנו לפלמ"ח עכשיו?

מורן בן זיו:

כמה דקות.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו עוברים עכשיו כן.

לורה ורטון:

עכשיו פלמ"ח.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו במעבר.

ציפי רון:

עברנו שכונה, עברנו שכונה?

מורן בן זיו:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עברנו שכונה, עברנו תקופה.

איציק שוויקי:

הבית הזה, אתה יודע מה זה היה?

שרון דינור:

אני צריכה דקה, בבקשה אני רק, אם אני לא,

איציק שוויקי:

הבית הזה היה, בית של (לא ברור), אני זוכר בתור ילד, אני הייתי בצופים וזה היה הבית של הזה. כן, היה, היה.

עו"ד דני ליבמן:

של הפלמ"ח.

ציפי רון:

הוא כבר היה בדיון, בקדנציה אחרת.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

וייצמן, אני צריכה 2 דקות.

יוחנן וייצמן:

נשפך לי קולה.

שרון דינור:

אז יופי, אז אני אומרת אנחנו צריכים 2 דקות.

יוחנן וייצמן:

הפסקה? מאה אחוז. אתם רוצים לאכול או ש - ,

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הגיע האוכל, הגיע ארוחת בוקר.

איציק שוויקי:

לא, לא, מוקדם.

יוחנן וייצמן:

באבו – כביר אוכלים יותר מאוחר.

איציק שוויקי:

מוקדם, מוקדם.

(מדברים ביחד - הפסקה)

שרון דינור:

דקה, אז בוא נראה איפה היינו פה, כאן, התיק הבא פלמ"ח 24,

איציק שוויקי:

הזהירו כן, אבל לא זה. וייצמן, מה עושים עם הזה, עם העברייני המועד הזה, שעושה כל, עושה את, בירושלים, ולא שם קצוץ על עיריית ירושלים? ובונה המון, וקונ לאט לאט את נחלת שבעה, ואת כל ירושלים? את כל רחוב יפו הוא התחיל לקנות.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך שאם הוא לא, הוא הולך לבקש 40 קומות כעת על הבניין שמה ביפו 45,

יוחנן וייצמן:

40 קומות, הוא לא יכול,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

עד האיקסים הוא לא יכול להגיע, כי יש מדיניות,

יוחנן וייצמן:

נו מה לספר לך? ששבוע שעבר הגיעה תוכנית לוועדה המקומית בהתנגדויות שלא אושרה, הייתה כבר בדיון בהתנגדויות 40 קומות, זה הבניין (לא ברור), שני בניינים מגדלים אחד 40 אחד 26,

איציק שוויקי:

הוא גם קנה את העמודים?

יוחנן וייצמן:

לא, של יום אחר.

איציק שוויקי:

אבל יש מדיניות עד האיקסים, עד הריקסים מותר, אסור עד 10 קומות.

יוחנן וייצמן:

תראה.

איציק שוויקי:

זה הבעיה.

לורה ורטון:

רגע, אתה מדבר על הקוקיא?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, קוקיא, מתחם קוקיא יש תוכנית מאושרת, סליחה, תוכנית מופקדת,

איציק שוויקי:

גוש 50.

יוחנן וייצמן:

אחרי שנגמר כבר ממתנה לדיון בהתנגדויות בוועדה המחוזית של 40 קומות,

לורה ורטון:

אנחנו, זה לא היה אצלנו, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

אז,

יוחנן וייצמן:

אל תשאלי אותי למה.

איציק שוויקי:

בסדר, הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

מה זה איזה הוא רוצה? אושר להפקדה, הופקד היה דיון בהתנגדויות,

איציק שוויקי:

ל – 40 קומות?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן (לא ברור) של ההקלטה תקפוץ,

יוחנן וייצמן:

אני יודע,

איציק שוויקי:

בגוש 50, יש תביעה של גוש 50.

יוחנן וייצמן:

תשאל את אדריכלית דינור, אבל היא לא הייתה אז.

עו"ד דני ליבמן:

אבל אם וועדה מקומית לא דנה בזה?

לורה ורטון:

הכול מוקלט עדיין,

יוחנן וייצמן:

מאז תקופת הבחירות? אני לא יודע,

עו"ד דני ליבמן:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אני סיפרתי להם על תוכנית של קוקיא, הוא אומר,

לורה ורטון:

אני לא מבינה למה זה לא היה כאן.

שרון דינור:

א', זה דולג לחלוטין על ה - , מהנדס העיר, הלכו ישר למחוזית. ואז, ואז זה פשוט דרסו אותנו, כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

היה לנו דיון,

עו"ד דני ליבמן:

ישר למחוזית זה לא,

יוחנן וייצמן:

כנראה אולי זה היה בתקופת הבחירות.

שרון דינור:

ואז הם הכניסו את זה מהר מהר מהר והכניסו את זה בלי שיהיה בכלל.

איציק שוויקי:

אגב יש עכשיו התנגדויות?

שרון דינור:

ברור לי ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

יש לי חוות דעת.

שרון דינור:

אני ביקשתי מאמי עכשיו, שכבר בשלב התנגדויות,

יוחנן וייצמן:

את רוצה את הדיון הזה כעת?

איציק שוויקי:

לא, אפשר,

שרון דינור:

לא, אני לא רוצה, אני לא מוכנה כרגע.

יוחנן וייצמן:

למה לא? היה פה איזה מעשה ש - , אני לא יודע אם הוא פלילי, אבל עוד רגע אני אגיד את זה לתמליל.

שרון דינור:

וגם יש שמה, וייצמן יש שמה מבנים ואלמנטים לשימור, שפשוט לא זכו לשום התייחסות, נגיד לשכת הגיוס המנדטורית, נמצאת שמה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש שם סיפור, יש שם תמונות. עכשיו אני לא אומרת שצריך לשמור הכול, אבל אתם מכירים את, מה שאמרנו על ירמיהו, מבחינתי זה כף לגמרי לגבי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כאילו, יש פה, אנשים לא שמים לזה, כי השילוט הוא באמת מכוער, אבל יש שם סדרה של כל הפינה,

יוחנן וייצמן:

כמו בניין העמודים,

שרון דינור:

מקוקיא,

איציק שוויקי:

נגד לאשר,

שרון דינור:

לא כל העמודים, בפינה של, הרב קוק,

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור).

שרון דינור:

אז יש שם מין כליפה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש שם חזית שהיא כן שמורה, וכאילו היא כל כך ירושלמית בעיני, פשוט,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי,

שרון דינור:

אז עכשיו ביקשתי,

לורה ורטון:

לעשות מזה מהומה.

שרון דינור:

אני ביקשתי עכשיו מאמי,

לורה ורטון:

זה בכלל לא עבר.

שרון דינור:

גם בשלב ההתנגדויות,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

ביקשתי מאמי, לפחות תעשה לי תיעוד על הדבר הזה, לפחות, הם פשוט כאילו,

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים לעצור את זה, זה באמת זה,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לדון ולתת להם המלצה.

יוחנן וייצמן:

תשמע מה שהיה, דני,

עו"ד דני ליבמן:

לא, פה בשימור.

יוחנן וייצמן:

אז הוועדה המקומית דנה, קראה את ההתנגדויות, זה לא היה דיון במוזמנים, אלא אני אשמח לקרוא, היא החליטה להפקיד, כמו המתנגדים שצריך להוריד את זה ל - , לגוש 50.

שרון דינור:

רגע, היה לכם עוד פעם? זה נכנס עוד פעם לדיון?

יוחנן וייצמן:

זה חוזר השבוע ביום רביעי, אני,

שרון דינור:

ומה יהיה?

יוחנן וייצמן:

אני חייב לומר את זה לתמליל, ואני אגיד את זה גם בוועדה המקומית, אני לא יודע אם זה פלילי, אתי, זה בוודאי לא, היה דיון בהתנגדויות, דנו, אחרי הדיון בא מישור, ומבקש להחזיר את זה לדיון, תפתח את ההחלטה שלך.

שרון דינור:

אבל אפשר להפקיד מחדש, הטכנולוגיה קיימת. כאילו מה הבעיה להפקיד מחדש תוכנית? אתם רוצים משהו אחר,

לורה ורטון:

לא, לא,

שרון דינור:

מפקידים מחדש.

לורה ורטון:

הדרך היא כזאת,

שרון דינור:

ועושים את התהליך, זה קורה, כאילו עיכוב של עוד חודשיים מה קרה?

לורה ורטון:

לא, אבל, הבעיה היא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

היה לנו כבר תוכניות כאלה, אני מכירה תוכניות כאלה, שהיינו, התבלטנו בין לעשות 106/ב לבין לעשות הפקדה מחדש,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת שיש שינוי דרמטי, (לא ברור) שתיים קומות, בין 10 ל – 20, אפשר לעשות הפקדה מחדש, אבל זה לא עיכוב מאוד משמעותי,

לורה ורטון:

לא רק זה, אבל יש שתי בעיות קשות כאן, אחד, שהייתה הצבעה, והצביעו, הצביעו נגד, הורידו את התוכנית, ועכשיו מחזירים את זה.

יוחנן וייצמן:

זה,

שרון דינור:

הצביעו נגד התוכנית?

לורה ורטון:

כן, כן,

שרון דינור:

הורידו את התוכנית?

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית החליטה,

שרון דינור:

חשבתי,

יוחנן וייצמן:

בוא נשתמש במילה לדחות, אלא (לא ברור).

לורה ורטון:

ואז פתאום האנשים הגיעו,

יוחנן וייצמן:

זה לדחות בעצם,

לורה ורטון:

ואז פתאום אנשים הגיעו הוועדה,

שרון דינור:

זה לא נכון, מה זה לדחות?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

יש להם מגרש ריק, למה זה לדחות?

יוחנן וייצמן:

לא, בוודאי, אבל אם אתה אומר לו תיקח את הזכויות שלך, ותשאיר אותם בגובה נמוך, אז זה מצריך הפקדה מחדש, זה לא, אפילו לא 106/ב,

שרון דינור:

לא, לא, כאילו זה מה שאני אומרת,

איציק שוויקי:

עיריית ירושלים לא אישרה אותו.

שרון דינור:

אני הייתי בהרבה תוכניות,

יוחנן וייצמן:

העירייה לא אישרה, ומהנדס העיר בכוח הכניס את זה שוב לדיון חוזר בוועדה ביום רביעי הבא.

שרון דינור:

אבל מה יהיה ביום רביעי הקרוב? הוועדה שלנו תחליט אחרת,

יוחנן וייצמן:

אני אין לי מושג, אין לי מושג, בוא נדבר לתמליל, ול – 4331, ביחד. אין לי מושג איזה לחצים,

איציק שוויקי:

זה הורס את ירושלים,

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית,

איציק שוויקי:

איפה ראש העיר? זה הורס את ירושלים.

ציפי רון:

זה על רחוב הנביאים,

איציק שוויקי:

וזה הורס את ירושלים,

ציפי רון:

וזה על כל המרקם הכי היסטורי שיש בעיר.

שרון דינור:

זה לא מגיע,

יוחנן וייצמן:

זה לא, יפו,

איציק שוויקי:

זה יפו,

לורה ורטון:

זה יפו.

איציק שוויקי:

יפו.

ציפי רון:

יפו.

שרון דינור:

זה בין בית קוקיא,

ציפי רון:

אבל גם,

שרון דינור:

בין הבית של קוקיא ל - ,

ציפי רון:

זה גם רחוב הנביאים,

איציק שוויקי:

בסדר.

שרון דינור:

אבל הבניין הזה, המתחם הזה הוא בין בית קוקיא, לרחוב יפו, הוא לא מגיע עד לנביאים.

ציפי רון:

זה לא משנה, זה, זה 20 מטר, זה 50 מטר, 100 מטר מרחוב,

שרון דינור:

זה משנה, כי יש שם פרויקט,

ציפי רון:

הוא רוצה להראות,

לורה ורטון:

רגע,

איציק שוויקי:

עכשיו עכשיו החברה ש - , קנתה את, איך קוראים לה? את ביקור חולים, תרצה גם (לא ברור). היא קיבלה שם.

יוחנן וייצמן:

גם לורנט לוי רוצה 40 קומות,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

גם לורנט לוי רוצה,

איציק שוויקי:

גם הוא רוצה על הבית שלו, קומות.

ציפי רון:

אני אומרת לכם,

איציק שוויקי:

גמרנו על ירושלים, חבר'ה, מה זה,

ציפי רון:

מאבדים את ה - , מאבדים את העיר.

איציק שוויקי:

זה נהיה ניו – יורק,

לורה ורטון:

אני רק יכולה להגיד, לשמחתי ככה,

שרון דינור:

אתם רוצים, אפשר ככה להתחיל את הדיון,

לורה ורטון:

ועכשיו עושים משהו שהוא,

שרון דינור:

אני אציג לכם קצת,

עו"ד דני ליבמן:

הצביעו, לא?

לורה ורטון:

הצביעו, כן, לא, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

היה דיון,

לורה ורטון:

בדיוק הצביעו נגד,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

לורה ורטון:

עכשיו רוצים לעלות את זה שוב,

ציפי רון:

מי רוצה? מי רוצה? מי?

יוחנן וייצמן:

זה משובץ על סדר היום של הוועדה המקומית יום רביעי.

לורה ורטון:

מהנדס העיר הגיע אחרי הצבעה, ביקש להצביע שוב,

ציפי רון:

מי ביקש?

לורה ורטון:

אמרו לו - לא,

לורה ורטון:

מהנדס העיר.

ציפי רון:

מהנדס העיר ביקש?

יוחנן וייצמן:

עלה והתחנן לוועדה שיעלו את זה שוב לסדר היום, אז אני ברחתי מהוועדה, ואז אמרה אילנית מיכאלי, כל מי שהיה בבוקר, לא נמצא, לא יכול להיות, כל מי שהיה בהצבעה הראשונה, חייב להיות בהצבעה השנייה, ברחנו משמה. זה הכול.

ציפי רון:

מי היזם? מי היזם?

איציק שוויקי:

קוקיא,

ציפי רון:

קוקיא?

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

קוקיא, קוקיא זה, נו, קוקיא, זה אדמות שלהם, לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית החלטה נורא ברורה,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

אז למה זה חוזר לדיון?

איציק שוויקי:

שיגידו לו עוד פעם לא.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה אולי להקריא לך מה – ,

שרון דינור:

לא, לא, ברור לי.

יוחנן וייצמן:

אז זה מגיע בתיקון החלטה להתנגדויות, זה הכותרת, לשינוי, והתוכנית, ההחלטה היא לקבל את ההתנגדות, לגובה הבנייה לפי המדיניות,

שרון דינור:

אמי אמר שהוא רוצה לבוא רגע,

יוחנן וייצמן:

לעשות (לא ברור).

שרון דינור:

הוא רצה להגיד משהו לגבי התוכנית של דרך חברון, וזה חשוב לי, כאילו,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לדבר איתו? בסדר, זה מגיע השבוע?

שרון דינור:

הוא אומר שהוא רוצה לעלות, אמרתי לו שאנחנו פה,

מורן בן זיו:

יש זמן.

איציק שוויקי:

אנחנו בהפסקה.

שרון דינור:

לא, אני לא יודעת מתי.

ציפי רון:

בסדר, זה לא משנה.

שרון דינור:

א', זה מחמיא לי שוועדת שימור כל כך חשובה שהוא עולה אליה,

יוחנן וייצמן:

לבקשת מהנדס העיר התוכנית חוזרת לדיון נוסף.

לורה ורטון:

עובדת יפה, כל הכבוד.

איציק שוויקי:

מה? מהנדס העיר? מה? הוא יודע על בנייה לגובה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני,

איציק שוויקי:

יש מדיניות,

יוחנן וייצמן:

לי זה לא נראה שזה, זה מאוד לא נראה לי תקין, שיזם מדבר עם מהנדס העיר, ומחזיר.

לורה ורטון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע להגיד חוקי, לא חוקי, באתיקה זה לא,

לורה ורטון:

זה לא חוקי. טיעון מאוד חזק.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

איפה לחזיר לדיון,

איציק שוויקי:

עזוב, עזוב את זה,

לורה ורטון:

משהו שהוחלט עליו, אלא אם כן יש טיעון מאוד חזק. ואין טיעון מאוד חזק.

איציק שוויקי:

נחום מתעצבן, ועד היו הוא מתעצבן, הוא חושב שמגיע לו הכול.

ציפי רון:

מי זה?

איציק שוויקי:

הסיפור של גן העיר, אמרו 50 קומות, וזה היה 64 קומות,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה שאני אעצבן אותך יותר?

איציק שוויקי:

נו.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית החליטה להביא שמאי, אני לא רוצה להגיד מי לקח את השמאי, לא אני, והשמאי קבע ש – 50 קומות זה קצת מידי.

איציק שוויקי:

השמאי אבל לא יכול לקבוע מדיניות גובה.

לורה ורטון:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

איפה? ב - ,

יוחנן וייצמן:

על חשבון, מה שקוראים לזה, בוא, בוא נפסיק לקרוא לזה חשבון, ונקרא לזה גן העצמאות, הפרויקט הזה.

איציק שוויקי:

גן העיר.

לורה ורטון:

רעיון יפה,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

גן העיר, גן העיר.

לורה ורטון:

רעיון יפה.

איציק שוויקי:

גן העיר,

ציפי רון:

יש לי רק בעיה אחת, יש רק בעיה אחת,

לורה ורטון:

זה נפרסם בגן עצמאות.

ציפי רון:

בעניין הזה קטנה, השמאי לא קובע מדיניות,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

השמאי לא קובעת מדיניות, אבל הוועדה המקומית ביקשה לבחון, האם יש צורך בכלל בדיון הבא.

לורה ורטון:

מה זאת אומרת צורך?

ציפי רון:

לא, אין להם צורך,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

הוועדה המקומית קובעת,

איציק שוויקי:

תראה, אני,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוא עובד עלינו, על 4 קומות צריכים לתת 56 קומות? באיזה מכפיל, מה? אני מפגר, מה?

איציק שוויקי:

הוא קיבל 30, והוא מעביר את ה – 30, והוא רוצה בכלל 60,

ציפי רון:

לא, פתחו (לא ברור) מכרה קימברלי מחדש, אתם יודעים מה זה קימברלי?

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

אתה יודע? וייצמן,

איציק שוויקי:

אבל היה בניין פז - גז של 30, הרי סך הכול העבירו את הבניין פז – גז. זה מוקלט? וייצמן, וייצמן,

ציפי רון:

מי פתח פה סניף, רגע, מישהו פתח פה סניף, קימברלי,

איציק שוויקי:

בניין פז – גז אושר ל – 30 קומות,

ציפי רון:

זה המכרה הכי גדול ליהלום.

איציק שוויקי:

וייצמן,

חיים כהן:

בוא נחזיר את זה לוועדה.

איציק שוויקי:

וייצמן, אסור, וייצמן הבניין של פז – גז, היה אמור להיות 24 קומות, אחר כך העלו אותו ל – 3, עכשיו הוא רוצה 64. כמה 54? 59. וייצמן, אתה לא מקשיב לי.

ציפי רון:

הוא לא מקשיב, הוא עסוק.

איציק שוויקי:

איך יכול להיות?

יוחנן וייצמן:

אני עסוק כנראה ב - ,

איציק שוויקי:

הנה פז – גז,

יוחנן וייצמן:

בבעיות מזג האוויר בחרמון,

איציק שוויקי:

אתה זוכר את פז – גז, הוא רצה 24,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ואז אמרו לו תעשה 30,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

עכשיו הוא רוצה כפול 2, למה לא?

יוחנן וייצמן:

למה לא?

איציק שוויקי:

למה לא?

ציפי רון:

לא, אז אני אמרתי, אתם הייתם שקועים בזה, אמרנו משהו בדרך, שפתחו פה סניף של מכרה קימברלי, וזה קימברלי בדרום אפריקה זה המכרה הכי גדול בעולם ליהלומים, בגן העצמאות.

איציק שוויקי:

(לא ברור) מיליון דולר.

ציפי רון:

יהלום, יהלום הכתר.

איציק שוויקי:

ומי יקנה את זה? כל המיליונרים של אמריקה.

ציפי רון:

שלא יגורו

איציק שוויקי:

ששרפו להם את הבית וזה.

ציפי רון:

מה? מקליפורניה?

איציק שוויקי:

קליפורניה.

ציפי רון:

אבל הם לא רוצים עכשיו לגור ליד עצים, כי זה מסוכן, אז יורידו את העצים שם.

איציק שוויקי:

לא היו עצים, תאמיני לי, כל הבתים, הבתים מעצים, ככה זה עלה, הבתים מעצים.

ציפי רון:

גם וגם הצמחייה הייתה שם,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה מישחו הדליק. כן, מישחו עשה שריפה, העביר את זה, כי זה היה לא יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו מציגים את הפלמ"ח?

משה גורא:

כן, יללה.

עו"ד דני ליבמן:

שרון,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן רק לידיעתכם מה שדיברנו על מתחם קוקיא, לא, עדכנתם אתכם על מה שקורה.

איציק שוויקי:

כן, אנחנו, אם יהיה מתחם קוקיא, אז אנחנו,

ציפי רון:

הבניין הזה של הפלמ"ח כבר דנו בו פעם.

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כעת בקשה להיתר.

ציפי רון:

זה היה דיון,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו זה תמ"א/38.

ציפי רון:

הם שינו את המסלול?

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

שינו מסלול?

שרון דינור:

אפשר, עברנו לדיון הבא, אני מסכים.

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

טוב. הפלמ"ח 24, זה פרויקט שהיה לנו, יחסית קל, יש לו תב"ע נקודתית, אחרי תב"ע, יש לו תב"ע נקודתית שקובעות הוראות שימור מאוד ספציפיות לבניין, אחרי זה עושה תמ"א/38, עכשיו הוא רצה כמה תיקונים בתמ"א/38 שהתבלטנו אם זה שולח אותו עוד פעם למסלול של תב"ע חדשה בעקבות השינויים או לא, והצלחנו למצוא את דרך הישר יחד עם עו"ד הייעוץ המשפטי שלנו, כדי לאפשר לו את הבקשה בלי שיחזור עכשיו לאחורה. בעצם השינוי שמבוקש,

חיים כהן:

לדעתי לכו לשנות את רוב ההישגים שהשגנו פה.

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

כי בנקודתית לדעתי הם יכולים, להשיג הרבה יותר אם יגיעו לתמ"א.

איציק שוויקי:

או שכן או שלא.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד, תראו,

חיים כהן:

תמ"א/38,

שרון דינור:

יש, יש,

חיים כהן:

את אומרת לא, בלי, עוד לא סיימתי.

ציפי רון:

כל מה שהיה אפשר לתת לו,

חיים כהן:

עוד לא גמרתי,

ציפי רון:

אז לפי התוכנית,

חיים כהן:

עוד לא גמרתי, בתמ"א/38, אבל אם הולך לתב"ע, הוא לא יכול,

שרון דינור:

אני חושבת שכעיקרון,

חיים כהן:

הוא הולך למשהו אחר,

שרון דינור:

חיים, חיים, אתה, שנייה רגע,

ציפי רון:

הוא (לא ברור),

חיים כהן:

הוא נכנס היום,

ציפי רון:

כן, אבל הוא בתהליך כבר, אבל הוא בתהליך.

חיים כהן:

אז לכן אני אומר, היא צודקת בגישה אני אומר, אני הולך איתה לא נגדה. אני אומר ש - , בן אדם כזה אם נשים אותו, (לא ברור) על, זה מה שהיא צודקת. היא תלך לתבי"ע, אז בכלל, היא יכולה לעשות פי 2, ממה שתמ"א/38 יחסית נתן לו, ושומר על ה - ,

שרון דינור:

כן, אני רק אגיד,

חיים כהן:

זה יותר.

שרון דינור:

שבאזורים האלה, עד היום הוועדה המחוזית סך הכול היא די מתונה, באמת אין פה איזה בינויים,

חיים כהן:

לא, שמה יש תבי"ע מאוד ברורה, היא מאוד ברורה,

שרון דינור:

זה לא רחביה, זה, זה אזור שהוא כבר של,

יוחנן וייצמן:

זה פלמ"ח.

שרון דינור:

של רסקו. אבל לא רציתי שדווקא במקרה הזה, אני לא יודעת קומה, קומה פחות, אני לא רואה שהיו עושים פה על חלקה פיצוינית כזאתי מגדל, כן, זה אזור שהוא ליד התיארון וכו'. אבל מה שכן רציתי לספר לכם,

חיים כהן:

אחרי חסבון.

שרון דינור:

זה ש - , לא, לא דומה בכלל, לא דומה בכלל.

חיים כהן:

לא, אני סתם צוחק, אני אומר,

שרון דינור:

זה מהשטח של החלקה הזאת אפשר לראות את זה, 300 מטר,

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

נכנס משהו קטן כזה, זה לא איזה משהו.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

הנה שטח רשום 554, לא משהו גדול. הוא מבקש שינויים בחזית המערבית, השינויים האלה, הם שינויים שסך הכול מקובל עלינו, מבחינת מהות, הוא עושה שם חדרים מחוזקים, והוא רוצה לעשות, בגלל החדרים המחוזקים, לא חדרים מחוזקים, ממש סליחה, סליחה, ממ"דים,

חיים כהן:

זה ממ"דים,

שרון דינור:

בגלל הממ"דים האלו הוא צריך לעשות פירוק והרכבה לקיר הזה, זה נשמע לנו הגיוני ותוצאה מבחינת התוכן, היא תוצאה טובה שימורית, אני לא יודעת סתם לשלוח אותו עכשיו לסיבוב של שנה בשביל משהו ש - ,

איציק שוויקי:

לא שנה, שנתיים, שלוש,

שרון דינור:

אז בקיצור הגענו לעמק השווה.

חיים כהן:

בסוף על ממ"ד יאשרו את הממ"ד, זאת אומרת זה גם יהיה,

איציק שוויקי:

נאשר את המלצה שלכם, נגמר הסיפור.

שרון דינור:

אז בוא נראה רגע שהוא, הוא,

לורה ורטון:

רגע, אפשר לראות את העץ, רגע. מה זה בצד זה, ה – 6, כן, מה זה?

שרון דינור:

לדעתי זה עץ קטן, כי הייתי שם ממש לאחרונה, הלכתי לשם, רגע, שנייה בוא נראה מה שלא,

ציפי רון:

יש שם מרפסת נורא יפה בכניסה, מרוצפת כזאת, כניסה מאוד יפה.

שרון דינור:

השטח הזה שלו כאן, הוא שטח בתחום הפקעה, אז הם צריכים לגשר על ה - , זה עובר,

חיים כהן:

הפקעה זה הולך לעירייה בכלל זה לא שלו בכלל.

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

במסגרת הרחבה (לא ברור).

שרון דינור:

לא, אבל הוא מציע את זה להריסה, זה עץ, אני לא יודעת למה, אולי נשאל אותם. בקיצור, אמרנו כל ההחלטות שעשינו פעם הקודמת ממשיכות לחול, אנחנו מאשרים את השינויים בחזית הזאת. שלום, מה נשמע? הנה פתחתי לכם את המצגת.

לורה ורטון:

מה שמכם?

אהרון זילברשטיין:

סליחה?

לורה ורטון:

השמות.

עו"ד דני ליבמן:

השמות.

אהרון זילברשטיין:

זילברשטיין אהרון, עו"ד אורי ימין.

שרון דינור:

אורי ימין זה הכי ימני.

עו"ד דני ליבמן:

ימין בצד ימין.

יוחנן וייצמן:

השופר שלכם.

אהרון זילברשטיין:

אוקי, פלמ"ח 24, בניין לשימור. מבט מעל, המיקום של הבניין, הנה רחוב החרל"פ. התוכנית הזאת לא מופיע, הבניין לא מופיע לא בתוכנית המושבות, ולא בתוכנית של רחביה. אנחנו רואים פה חזיתות של הבניין,

יוחנן וייצמן:

יש לכם תב"ע נקודתית.

אהרון זילברשטיין:

כן, כן,

ציפי רון:

זה כן מופיע.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

ציפי רון:

היתר מספר 3389,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, הוא דיבר על תוכניות,

אהרון זילברשטיין:

כאן,

עו"ד דני ליבמן:

תוכנית המושבות.

אהרון זילברשטיין:

אני מוכרח לציין,

ציפי רון:

כן,

אהרון זילברשטיין:

זאת החזית המערבית, ולא החזית המזרחית. החזית המערבית. החזית המערבית, זאת החזית המזרחית הם פתח הכניסה הראשית למדרגות. בוא נדלג לרגע, קומת הכניסה של הבניין, אנחנו רואים פה בסגול את הבניין לשימור, יש לנו פה את הכניסה מכיוון הרחוב, מדרגות שעולות כניסה לבניין הראשי במקום הזה, התבקשנו כאן לעשות נגישות ע"י מעלון, כניסה ישירה מהרחוב, המדובר הוא בהריסת הקיר האחורי,

יוחנן וייצמן:

הפינה הזאת?

אהרון זילברשטיין:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

תקשקש איפה, תקשקש עם העכבר על המקום, כן.

עו"ד דני ליבמן:

איפה?

לורה ורטון:

תסמן עם ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

עם העכבר.

ציפי רון:

תראה עם העכבר, תראה עם העכבר.

לורה ורטון:

תסמן, לאיזה פינה אתה מתכוון,

יוחנן וייצמן:

במקום שאתה הורס,

ציפי רון:

במקום שאתה רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

כרגע אמרת (לא ברור).

אהרון זילברשטיין:

אוקי, הקיר הזה, הקיר הזה הוא להריסה.

שרון דינור:

לפי תב"ע,

חיים כהן:

זה בשביל מה?

שרון דינור:

לפי תב"ע, לפי תב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מאושר בתב"ע, לא, זה מאושר תב"עית.

אהרון זילברשטיין:

וכל זה על מנת להרחיב את הבניין הזה, להרחיב אותו לאחור, ואנחנו מדברים על תוספת של 3 קומות מעל המבנה שפה. שיהיה 3 את החזיתות האחרות הם לשימור, והחזית הזאת, אנחנו מדברים עליה להריסה לפירוק,

לורה ורטון:

והרכבה.

אהרון זילברשטיין:

לפירוק מבוקר, ובנייה מחדש.

חיים כהן:

בגלל מה? בגלל הממ"דים?

יוחנן וייצמן:

שמה? בגלל האגף.

אהרון זילברשטיין:

אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

לא, תוספת אגף שלם.

אהרון זילברשטיין:

אנחנו צריכים נגישות בשביל להגיע לחפור חנייה 3 קומות חנייה מתחת,

ציפי רון:

ואיפה תחזור רגע אחורנית,

אהרון זילברשטיין:

אנחנו צריכים,

ציפי רון:

איפה אתה עושה כניסה לחנייה?

אהרון זילברשטיין:

כניסה לחנייה היא פה,

ציפי רון:

איפה? אני לא רואה,

אהרון זילברשטיין:

אתם רואים את העכבר?

שרון דינור:

בחלק הזה,

אהרון זילברשטיין:

החלק הנמוך,

שרון דינור:

6 ו- 7,

אהרון זילברשטיין:

ופה יש רמפה שיורדת למטה,

לורה ורטון:

בגלל זה אתם כורתים את העץ הזה? מספר 6?

אהרון זילברשטיין:

סליחה?

לורה ורטון:

בגלל זה אתם כורתים את העץ כאן?

אהרון זילברשטיין:

העץ הוא גם מפריע בכניסה לחנייה,

לורה ורטון:

כן, אז אני שואלת,

אהרון זילברשטיין:

כן,

לורה ורטון:

בגלל החנייה?

שרון דינור:

הפתרון של האשפה פה, הוא הגיוני, ואני רוצה שהוועדה תזכור את זה, ושנבקש את זה בכל המקומות, תראה להם, אחד הלאה. לא, הנה זה, אתם רואים מה זה אשפה? הטכנולוגיה קיימת למקם אותה, לא לפרצוף של הרחוב, אלא בשביל הגישות של חנייה מתחת לקרקע.

אהרון זילברשטיין:

כל מה שזה עובר את מונאל.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אהרון זילברשטיין:

מונאל יש לו את ה – 4% שאי-אפשר לעבור אותם מבחינת השיפוע, להוציא את הפחים בבוקר החוצה.

שרון דינור:

מה? פרגנתי לכם סתם? עוד לא אישרתם את זה מולו? זה רק לוועדה,

אהרון זילברשטיין:

זה יעבור, זה לא הבעיה, יש פה בעיות אחרות. זה אנחנו רואים את החזית שמדוברת, חזית לפירוק והרכבה מחדש, חזית אחורית, החזית לשימור, עם המעלון שנמצא פה מאחורי המדרגות האלה,

חיים כהן:

קראתם את ההמלצה של הוועדה?

אהרון זילברשטיין:

כן,

שרון דינור:

הכול מתואם.

חיים כהן:

כן? אורי, אתה קראת?

עו"ד אורי ימין:

קראתי,

חיים כהן:

אוקי, אז בוא בוא נתקדם, מה?

שרון דינור:

סך הכול,

חיים כהן:

אני מבין שסך הכול פחות או יותר, תיאומים הכול בסדר.

עו"ד אורי ימין:

יש רק דבר אחד, אנחנו, בקיר המערבי, רוצים שיתאפשר לנו להשאיר רק מטר אחד,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו את המערבי.

אהרון זילברשטיין:

אנחנו רוצים להשאיר את הקיר הזה, ולפרק את כל השאר, ולבנות מחדש.

ציפי רון:

זה לא ברור, תראה את זה עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

תשחק עם העכבר, משהו לא ברור.

משה בלוי:

אתם רוצים שאני אגש לשם?

ציפי רון:

אתה יכול לגשת ולהראות.

משה בלוי:

בעצם מה שהוא אומר,

אהרון זילברשטיין:

הנה, מה שמסומן בכחול.

שרון דינור:

אני מנסה להבין איזה מהסעיפים נראה לך שכתבנו מתנגש עם זה?

משה בלוי:

אנחנו בסיכום באמת היה להשאיר מטר אחד לשימור בחזית המערבית וזה בעצם מאפשרת פירוק והרכבה של החזית, אני חושב בהכנה, במסמך של הדיון, ראינו שבעצם שתי שליש מהחזית,

ציפי רון:

שמה?

לורה ורטון:

להשאיר שני שליש,

אהרון זילברשטיין:

להשאיר שליש מהחזית,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, פירוק והרכבה של שתי שליש,

משה בלוי:

פירוק והרכבה,

איציק שוויקי:

שליש,

משה בלוי:

של שתי שליש,

יוחנן וייצמן:

שיהיה שליט,

משה בלוי:

בעצם זה יותר ממטר, אבל לא לאפשר פירוק והרכבה, אל, אנחנו כמובן,

שרון דינור:

אני חוזרת ושואלת, איזה סעיף? אתה יכול להפנות אותי? סעיפים, איזה סעיף?

עו"ד אורי ימין:

סעיף אחד, בואי תסבירי לנו את, אולי רגע מה התכוונת.

שרון דינור:

זה כתוב - למחלקה המשפטית, אין התנגדות להרחבה של מפתחים בחזית המערבית המונומנט בחלונות,

יוחנן וייצמן:

מאיפה את מקריאה?

שרון דינור:

רגע, אני מקריאה,

אהרון זילברשטיין:

מחלקת השימור לוועדה מספר 19.

מורן בו זיו:

עמוד 9.

שרון דינור:

כן,

עו"ד אורי ימין:

עמוד 11.

שרון דינור:

העמוד אצלי זה עמוד 12.

עו"ד אורי ימין:

11.

יוחנן וייצמן:

29,

לורה ורטון:

כן,

מורן בן זיו:

כי ירד.

שרון דינור:

רגע, אולי אני, זה לא, נכון זה טעות שלי, סליחה, סליחה, זה גם, נכון, סליחה טעות שלי, אז אחד, אין התנגדויות לפירוק והרכבה מחדש, של שני שליש מקטע פנימית חזית לצד המערבית, (לא ברור) ביצועי בנייה חדשה, עכשיו ואם אתה רוצה רגע לחזור, אתה יכול רגע לחזור ל - , במצגת שלך לתוכנית? הנה, סך הכול זה ש - מה שראינו ש - , שאתם ביקשתם כלומר אנחנו המלצה שלנו, משהו שאתם הצעתם. אז אתם משנים עכשיו למטר, אבל אנחנו לא שינינו, אנחנו הלכנו אתכם.

משה בלוי:

אבל השני שלי,

שרון דינור:

השני שלי נובע מתוך מה שאתם ביקשתם. עכשיו אתם מבקשים בוועדה משהו חדש, משהו שלא היה ידוע לנו לפני זה. אתם רוצים שאני אשאל את קארין? אני אבדוק איתה? כי אני, כאילו אנחנו נותנים,

יוחנן וייצמן:

תראו לנו שוב, תקום שנייה, ותראה לנו.

שרון דינור:

אני הבנתי שהכול מסוכס,

יוחנן וייצמן:

אני לא מצליח להבין, אני לא יורד,

לורה ורטון:

אני חושבת שהשאלה היא, מה עם השביל של ה - ,

שרון דינור:

רגע, רגע,

ציפי רון:

היה פה, הייתה פה חזית לשימור, ועכשיו אתם רוצים לצמצם אותה, לא, לבטל את זה,

משה בלוי:

כל החזית היא לשימור,

עו"ד אורי ימין:

של פירוק והרכבה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה את זה ממ"ד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני, שרון, אני חושב מה שעשיתי זה הסתכלתי על נספח הבינוי, כי התקנון של התוכנית מדברת על נספח הבינוי. נספח הבינוי עזר לאשר את הפירוק והרכבה ש - , שצריך בשביל הממ"דים. אבל זה לא, לא מעבר לכך.

שרון דינור:

היא אומרת שזה לא מה שסוכם איתה, זה משהו חדש, אז אנחנו הלכנו לפי, אנחנו הלכנו לפי מה שסוכם איתנו. אז,

חיים כהן:

עד כמה (לא ברור)?

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

כמה (לא ברור)?

שרון דינור:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

יש לך קיר, תראה לנו מה אתם רוצים,

שרון דינור:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

עם האצבעות שלך,

ציפי רון:

זה קיר שמיועד לשימור?

משה בלוי:

זה מראה את מה שאנחנו רוצים, אנחנו רוצים פירוק והרכבה עבור על החזית, זה סיכום שהיה לנו בהתחלה.

עו"ד אורי ימין:

מה הגודל שלו?

משה בלוי:

מחלקת שימור דובר על מטר אחד,

עו"ד אורי ימין:

רגע, מה הגודל של זה? בוא, אולי אנחנו מדברים אותו דבר, שני שליש ממה, יוחנן וייצמן:
אני מנסה להבין על מה,

משה בלוי:

זה בערך, החזית הזאתי היא בערך 15 מטר, שני שליש זה 5 מטר,

שרון דינור:

לפי ההצעה שלהם, בתוכנית כל את זה, נשאר ללא פירוק והרכבה, וכאן פירוק והרכבה.

משה בלוי:

יפה.

שרון דינור:

עכשיו מבקשים זה להישאר,

לורה ורטון:

לייצר, כן,

שרון דינור:

אז אני אומרת יש פה משהו, לא הוגן לעשות איתנו תיאום ב - , בשלב הדיון, כאילו,

משה בלוי:

לא, הסיכום הראשוני היה מטר.

שרון דינור:

אני לא יכולה לקרוא פה בזה. מה? מול מי, מי כתב את זה, מי למי?

משה בלוי:

קארין,

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לך מה זה,

ציפי רון:

זה גם, זה שונה ממה שכתוב פה.

לורה ורטון:

הרעיון הוא, שליש לשימור,

ציפי רון:

(לא ברור) שכתוב פה,

לורה ורטון:

שני שליש פירוק והרכבה.

משה בלוי:

אנחנו מבקשים בעצם להשאיר רק מטר אחד, לשימור, ואת היתר חזית בעצם לאפשר פירוק והרכבה,

עו"ד אורי ימין:

הסיבה ל – , הסיבה זה בגלל בעיות של בנייה, דרך אגב,

שרון דינור:

אנחנו נדון בזה, אחרי שתצאו.

עו"ד אורי ימין:

שנייה, ועוד דבר אחד, רק תשימו לב, מדובר על פירוק והרכבה,

חיים כהן:

מה זה? אני רוצה להבין משהו, את מדברת,

שרון דינור:

אני חשבתי שאתם הולכים להגיש משהו אחר בכלל.

חיים כהן:

לא, עוד לא, שנייה שנייה, אני רוצה שנייה, עו"ד אורי ימין, אתה מדבר בעצם להשאיר מטר אחד,

עו"ד אורי ימין:

בלי פירוק,

חיים כהן:

גינה במגרש.

עו"ד אורי ימין:

הוא נשאר איך שהוא.

חיים כהן:

וכל השאר פירוק והרכבה. זאת אומרת המחלוקת הוא, שמה שהגשתם זה היה,

לורה ורטון:

שליש.

חיים כהן:

זה השליש, זה אומר שלישי, יישאר אורגינאלי, וכל השאר פירוק והרכבה. עכשיו אתה בא ואומר, שזה מפריע לך בנושא של הבינוי, את השליש הזה, ואתה עומד אחרי זה שאתה רוצה פירוק והרכבה, זה מה שאתה אומר.

שרון דינור:

אני רוצה להסביר אני אגיד לכם, אני אגיד את זה גם לכם, אני חושבת שאתם, אני יודעת ש - , אני לא יודעת איך להסביר את זה לוועדה, באנו מאוד מאוד לקראתם,

חיים כהן:

לא, לא, את לא צריכה להתנצל, לא, לא, את לא צריכה להתנצל.

שרון דינור:

אני לא צריכה להתנצל,

חיים כהן:

לא, לא,

שרון דינור:

אני מנסה,

חיים כהן:

לזה בסדר.

לורה ורטון:

לא, היא רוצה להסביר,

חיים כהן:

לא על זה,

שרון דינור:

לא, אני מנסה להסביר, שעשינו פה לוליינות מסוימת,

חיים כהן:

השאלה,

שרון דינור:

כדי לאפשר משהו שנרגיש נוח איתו כולנו.

חיים כהן:

שרון, אני רוצה להבין,

לורה ורטון:

כן, זה ה - ,

חיים כהן:

השאלה שאני רוצה להבין זה, מה ה - , למה זה כל כך קריטי בבניין, שאת אומרת, שזה מפריע לכם בבניון, איפה זה מפריע? תראה לי, במה?

משה בלוי:

זה לא, זה ה - ,

עו"ד אורי ימין:

החפירה.

אהרון זילברשטיין:

חפירה.

שרון דינור:

להם זה רק אילוץ כלכלי,

חיים כהן:

לא, שנייה, שנייה,

שרון דינור:

זה מה שהם אמרו,

חיים כהן:

הוא אומר חפירה, אני רוצה לשמוע,

שרון דינור:

החפירה זה אילוץ כלכלי,

אהרון זילברשטיין:

יש אילוצים,

לורה ורטון:

נתרגם את זה למילים,

עו"ד אורי ימין:

יש חניון מתחת.

חיים כהן:

מה?

עו"ד אורי ימין:

יש חניון מתחת, צריך לחפור,

משה בלוי:

יש קודם כל, יש שינוי של כניסה ויציאה,

שרון דינור:

זה יותר כסף לשמור את זה,

חיים כהן:

אם היו, אני מבין אפשר לשמר את זה בחפירה? אי-אפשר לשמר את זה?

שרון דינור:

אפשר.

אהרון זילברשטיין:

זה לא רק שיקול, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

חיים, חיים, אני,

ציפי רון:

זאת הייתה התוכנית המאושרת,

עו"ד דני ליבמן:

חיים, תראה התוכנית אומרת, לא, לא לגעת בקירות האלו, למעט מה שמאושר, בנספח הבינוי, זאת אומרת לא נוגעים בחזית, חוץ מ – , שאלו אותי אם אפשר, אם אפשר לעזור משהו בנושא הממ"דים, אז מה שאני אמרתי שלצורך בניית הממ"דים, שמופיעים בנספח הבינוי, יש שמה ממ"דים, בנספח הבינוי, לצורך בניית הממ"דים האלה, אפשר לבצע (לא ברור) הכרחיות בחזית המערבית כגון לשם התקנת חלונות ממ"ד. אוקי, אז כי יש איזה שהוא פתח מילוט נספח הבינוי, משהו שהכרחי, הבנתי שממ"ד זה הכרחי,

שרון דינור:

כי זה משהו הכרחי נוסף, אז שני הכרחים,

עו"ד דני ליבמן:

אז זה הכרחי,

שרון דינור:

בדיוק, (לא ברור) שהכי הכרחי זה מהם, ינצח את הזה.

עו"ד דני ליבמן:

זה כדי שאורי ימין לא יגיד לי, שחייבים ממ"ד, והפרשנות שהיא, קשה מידי. אז זה מה ש - ,

חיים כהן:

אתה רוצה להגיד משהו?

עו"ד אורי ימין:

האמת היא ש - , איך אומרים? כל הבניין הזה, כל השימור הזה נולד בחטא, אבל,

איציק שוויקי:

הבניין לשימור,

עו"ד אורי ימין:

מה?

איציק שוויקי:

הבניין היה בניין לשימור מהתחלה.

עו"ד אורי ימין:

לא,

חיים כהן:

מה לא?

עו"ד אורי ימין:

מי שעשה את התב"ע, כתב ל - ,

שרון דינור:

אבל זה אותו אחד,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

מי שעשה את התב"ע, מי שמגיש עכשיו זה אותו בן אדם.

איציק שוויקי:

קודם כל ברחוב הזה לא היה, לא היה מדיניות שימור, הרחוב הזה, ולא עשו סקר שימור, ברגע שעשו את ה - , אז הבית הוכרז לשימור. לא, אז זה לא,

ציפי רון:

הבית הוא בית מנדטורי,

איציק שוויקי:

נכון,

ציפי רון:

והוא חלק מהשימור של שכפו שמה.

לורה ורטון:

איזה,

איציק שוויקי:

אבל הוא לא חלק,

עו"ד אורי ימין:

אני לא יודע, אבל יש שאלה, שאלה,

איציק שוויקי:

הוא לא חולק.

עו"ד אורי ימין:

שאלה, שאלה של מדיניות מה רע בלהרכיב לפרק ולהרכיב.

איציק שוויקי:

זה לא שימור,

עו"ד דני ליבמן:

אין ברירה,

איציק שוויקי:

לא, כי זה אתה יודע מה זה פירוק ולהרכיב? זה שחזור.

עו"ד אורי ימין:

בסדר.

איציק שוויקי:

נכון, אבל אנחנו מדברים פה על שימור,

שרון דינור:

אנחנו הוועדה לשחזור אתרים עכשיו.

איציק שוויקי:

לא וועדת שימור, שחזור.

עו"ד אורי ימין:

לא, בסדר.

איציק שוויקי:

בסדר, זה וועדת שימור, לא שחזור.

לורה ורטון:

זה עניין של כסף.

משה בלוי:

זה לא, זה לא,

איציק שוויקי:

אתה מפרק היום, מפרקים פה הרבה, לא שלא מפרקים.

שרון דינור:

לא, אני חושבת שיש גבול לכמה שאפשר למתוח את זה עם כל הרצון הטוב, זה החזית המשנית.

משה בלוי:

יש פה, יש פה.

שרון דינור:

חשבנו שהיא פחות איכותית ושבאמת אפשר, כאילו וניסינו להשתמש בטיעונים של הממ"ד, אבל עד
איפה נוכל,

משה בלוי:

אנחנו,

שרון דינור:

כשאנחנו נצטרך לעמוד כאילו אתה, אתה, עו"ד אני לא, כשנצטרך לעמוד בפני, איזה שהיא ערכאה
ולהסביר, למה נתנו לפרק משהו שכתוב - ללא פירוק והרכבה. אחרי הממ"דים כבר אין לי את
השלב הבא של להגיד למה, חוץ מזה שאתם ביקשתם. אז זה,

אהרון זילברשטיין:

כמותית,

שרון דינור:

כאילו אתם,

אהרון זילברשטיין:

כמותית, מה כבר הלאה,

שרון דינור:

מה זה?

אהרון זילברשטיין:

אם אני מסתכל על זה מספרית, כמותית, בוא נדבר רגע אחד במספרים, אם אנחנו משאירים פה, הרצועה הזאת שנשארת, היא כ- 5 מטרים, ואנחנו מבקשים 4, אז כל הויכוח שלנו הוא,

שרון דינור:

אבל אתה רוצה, יש תב"ע לזה?

איציק שוויקי:

יש אחד, לא 4.

שרון דינור:

אתה רוצה להגיש תב"ע לזה? אז אני אומרת זה כאילו יש,

אהרון זילברשטיין:

עזבי רגע את הקטע הסטטוטורי, אני מדבר כרגע בצד העקרוני,

שרון דינור:

כן,

אהרון זילברשטיין:

של השימור, מה ההבדל אם אני מפרק ובונה מחדש, את כל זה, או אני עושה את זה עם עוד ארבעה.

שרון דינור:

אז אנחנו חושבים ש - ,

לורה ורטון:

זה מדיניות, מדיניות שלנו,

אהרון זילברשטיין:

אני רק שואל,

לורה ורטון:

אנחנו בוועדת שימור, ורוצים לשמור.

משה בלוי:

הבניין, הבניין הזה הוא לשימור,

לורה ורטון:

בסדר,

משה בלוי:

לא משנה, יש לו שתי חזיתות לשימור.

לורה ורטון:

אבל השאלה היא,

משה בלוי:

למה שימור,

לורה ורטון:

אז למה להתגמש עם הפירוק, והדברים האחרים,

משה בלוי:

אז אני אומר יש פה, יש פה,

שרון דינור:

אני שואלת את עצמי פעמיים, כאילו פעם אחת, אני אומרת כן, זה לא הדבר, באמת אני אומרת
בכנות החזיתות האחרות יותר טובות, אבל, מכוח מה היא נותנת לכם את זה, אני לא יכולה
להתעלם מזה, אני לא יכולה לשאול רק את השאלה התיאורטית,

משה בלוי:

ועל כן,

שרון דינור:

זה לא בתב"ע פה, אתה (לא ברור).

עו"ד אורי ימין:

ואם נעשה תב"ע, אתם תסכימו?

שרון דינור:

את תעשה תב"ע, אני חושבת שאני אעמוד מאחורי הסיכום הזה, שאני אומרת, אוקי, בוא, אתם רציתם שאני אגיד לפרוטוקול, ואני אומרת לפרוטוקול פה, שבתב"ע חדשה אני מוכנה לשקול גם להזיז את הקו בניין, אבל אני לא רואה פה כאילו,

לורה ורטון:

אין עילה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא רואה איך פה עושים, יש גבול לכמה אפשר לאלץ אותנו לעשות בתוך,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן,

איציק שוויקי:

היזם לא יבנה,

יוחנן וייצמן:

שוויקי, שוויקי, עו"ד ליבמן שאל,

איציק שוויקי:

חבל על הזמן,

יוחנן וייצמן:

יש לנו פה סעיף בתב"ע, לא אכפת לי,

חיים כהן:

אבל לא עלי,

יוחנן וייצמן:

רציתי שכעת יישפך עליך.

עו"ד אורי ימין:

אתה יודע מה ההבדל בין שלומי לשלמה, מה זה?

יוחנן וייצמן:

מה? על מי הוא נשפך.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

עו"ד אורי ימין:

הוא יהיה שותה לך במרק, מה זה נשפך.

יוחנן וייצמן:

יש פה סעיף, סעיף השימור דווקא, הסעיף נורא מעניין,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

שאומר לא יותנו שינויים בתוספות בנייה לשימור, למעט מבנים שתוכנית שינויים עושה ע"י וועדה מקומית, לאחר התייעצות עם אדריכל, והנושא מוכח בתחום השימור. זאת אומרת זה סעיף נורא מעניין, אני לא מכיר כאלה, סעיף והרבה תב"עות, אבל הסעיף פה נתן איזה מין סוג גמישות לוועדה המקומית. אני לא יודע מה, אבל יכול להיות שסטטוטורי אנחנו לא נעולים, צריך להשתכנע,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אבל,

לורה ורטון:

אבל בוא,

עו"ד דני ליבמן:

זה שינויים ותוספות,

יוחנן וייצמן:

לא, למה? הם פה. הם, למה? אז אנחנו לפני הדיון פנימי.

משה בלוי:

אין לכם עניין להחליט על הביצוע, נכון?

לורה ורטון:

אין להם סיבה.

משה בלוי:

אין לכם עניין להחליט על הביצוע, זה בוודאי שזה מקל מאוד על הביצוע, ברגע שכמה שפחות מהחזית הזאתי הופך להיות לפירוק והרכבה. יש פה, יש פה מורכבות,

שרון דינור:

נכון, אבל נתן לכם שני שליש,

משה בלוי:

אף אחד לא הכניס אתכם,

שרון דינור:

אבל נתנו לכם שני שליש,

משה בלוי:

מה זה?

שרון דינור:

זה נורא מקל, לקחת חזית מלאה שמסומנת לשימור, להגיד לכם שני שליש נתנו הקלה על זה,

משה בלוי:

ככל שאת מרחיקה את החזית, את החלק של הפירוק והרכבה, מהרחוב, אז בעצם זה מכביד על הביצוע.

שרון דינור:

נכון, אבל מצד שני זה כן, כמה שיותר מרחיקה, כמה שיותר מייצרת שימור בפינה הזאתי זה יותר נמוך מהרחוב.

משה בלוי:

הבניין הזה הוא שתי חזיתות שלו לשימור, אנחנו לא פה בוועדת שחזור, הבניין הזה הוא לשימור, אנחנו מדברים על חזית ספציפית,

שרון דינור:

נכון,

משה בלוי:

כשאנחנו מבקשים פירוק והרכבה בגינה, בשביל להקל על הביצוע, אז אנחנו מדברים זה מטר או שלוש, את לא רוצה שהבינוי יצא החוצה, הוא לא יצא החוצה, מהמטרים.

שרון דינור:

אזה מה שאמרתי, שאם היינו, אמרתי לפרוטוקול, אפילו את זה הייתי מוכנה לשקול, אבל אתם נמצאים במקום שכאילו השארנו לכם את המירב, שאני חושבת שאנחנו יכולים, סחטתם את הלימון, עד הקליפה.

משה בלוי:

זה לא עניין,

לורה ורטון:

יכול להיות שני שליש,

משה בלוי:

שאנחנו לא פה, אנחנו לא מדברים על סחיטה אנחנו מדברים,

שרון דינור:

לא, זה לא סחיטה של הוועדה, סחיטה של הרעיון,

לורה ורטון:

שני שליש,

משה בלוי:

אז אני,

לורה ורטון:

ואתם מבקשים עוד, זאת הבעיה,

משה בלוי:

אני מדבר אתכם על, אני מדבר היגיון, בסוף הרעיון הגדול פה זה לא להרוויח מטרז' נוסף, זה פשוט להקל על, לאפשר את הביצוע בצורה מיטבית יותר, זה אתם לא צריכים,

לורה ורטון:

זה עניין של עלויות.

שרון דינור:

הרעיון של הקלה על הביצוע, הוא חוטא לשימור, כי בשימור הרבה פעמים זה לא יותר קל בביצוע, ברוב המקומות, זה לא יותר קל לביצוע. זה הסיפור.

לורה ורטון:

כן, אין להם (לא ברור).

משה בלוי:

טוב, שוב, זה דעתנו אנחנו,

שרון דינור:

בסדר,

לורה ורטון:

שמענו.

משה בלוי:

בשביל להקל על הביצוע,

עו"ד דני ליבמן:

חזיתות (לא ברור),

איציק שוויקי:

החזיתות דבר,

עו"ד אורי ימין:

קטן בעצם שיאפשר לנו לעשות מעלון,

שרון דינור:

שזה משהו שביקשתם?

משה בלוי:

אני אתן לך קצת רקע, שרון, יש פה דרישה של הנציבות לעשות נגישות ל - ,

שרון דינור:

כתבנו פה את הדבר הזה,

אהרון זילברשטיין:

כן,

משה בלוי:

ביקשו ממנו לבחון לעשות נגישות מהרמפה של ה - ,

שרון דינור:

כן,

משה בלוי:

מהמסעה של החנייה,

שרון דינור:

כן, כן,

משה בלוי:

זה בלתי אפשרי, אז זה בעצם כרגע הפתרון היחידי לאפשר נגישות.

שרון דינור:

אבל הראיתם לנו את זה? זה משהו שתואם אם קארין? אני צריכה לקרוא לה לדיון כאילו, או שזה עוד?

משה בלוי:

עדי, אם זה סוגר פינה.

יוחנן וייצמן:

בוא נקרא לה,

משה בלוי:

כן, מה? גם כשהיינו בסיור בשטח, אמרו לנו שלא יתאפשר לנו מטר אחד.

שרון דינור:

סליחה כי דיברנו על פירוק והרכבה,

משה בלוי:

ודיברנו,

שרון דינור:

בתב"ע חדשה,

משה בלוי:

בסדר.

שרון דינור:

נכון?

משה בלוי:

אבל כרגע יש,

שרון דינור:

אבל אתם לא בתב"ע חדשה.

משה בלוי:

כפי ששמעתי את היועץ המשפטי, ואת מר וייצמן, יש אפשרות מבחינה סטטוטורית, מה שאמרו פה
לאפשר את זה, עם רק גמישות,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה שיועץ המשפטי יגיד את זה,

עו"ד דני ליבמן:

לגבי, שנייה יש פה, לגבי החזית המזרחית עשו סעיף מיוחד, שתותר הזזת שני חלונות בחזית
המזרחית ע"פ פירוק והרכבה,

שרון דינור:

אתה יכול להסביר לי רגע, איפה זה?

עו"ד דני ליבמן:

מה?

שרון דינור:

זה בחזית צידית.

עו"ד דני ליבמן:

בחזית המזרחית יש סעיף, סעיף קטן ז',

שרון דינור:

הרעיון הזה הוא,

עו"ד דני ליבמן:

לשימור,

שרון דינור:

הוא קטסטרופה,

עו"ד דני ליבמן:

שידעו שיש בעיה עם החלונות האלה,

שרון דינור:

לא, לשימור, כאילו כל הפנים הוא לא, סליחה שאני זה, אם, אם הפנים הוא להריסה, אז למה אתה לא שם את המעלון בתוך הבניין?

משה בלוי:

איך? יש לו,

שרון דינור:

אמרת לי בשטח, שאתם תגיעו מלמטה.

משה בלוי:

היא לא הסכימה קארין, רצינו לעשות את זה מהחזית הקדמית, ולאפשר לעשות את זה, לייצר נגישות, אבל לא, לא,

שרון דינור:

אני לא מבינה, אז אתה מראה לי את המעלון הזה, (לא ברור).

משה בלוי:

לא, אני מראה לך את המעלון הזה כברירת מחדל, אחרי שלא אפשרו לנו את הגמישות שאנחנו רצינו להציע,

שרון דינור:

איך אפשר לשים על, החזית הזאתי שמציע עליו את המעלון, זה החזית הכי יפה. הכי יפה.

אהרון זילברשטיין:

אני רוצה,

שרון דינור:

אז לא לאשר שמה מעלון, תמצאו משהו אחר, מה לעשות? זה בניין שימור,

אהרון זילברשטיין:

אפשר, אפשר,

שרון דינור:

כן,

אהרון זילברשטיין:

את הנושא של הפתרון הזה, לגמור בשלב של היתר בנייה?

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

אבל בשלב של ההיתר בנייה,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו אנחנו בהיתר בנייה, זה, תמ"א זה היתר בנייה.

משה בלוי:

אנחנו פתוחים, רצינו, בחנו לבקשתה של קארין, אפשרות לעשות נגישות מהמסעה של החנייה, זה בלתי אפשרי, בגלל השיפוע. אין פתרון אחר, רצינו לעשות קומת מפלס נוסף, לייצר איזה שהוא מפלס, נתקלנו בהתנגדות, הפתרון היחידי שנשאר זה מעלון.

שרון דינור:

למה אתם לא יכולים לעשות מהקומת חנייה, אתם,

אהרון זילברשטיין:

אי-אפשר להגיע לקומת החנייה. השיפועים שמהם 15%, זה לא תקני מבחינת הנגישות.

משה בלוי:

זה לא משהו שאנחנו יש לנו אינטרס דווקא ככה.

ציפי רון:

המרפסת שנמצאת היום בחזית הבית, היא מאוד חשובה, זה מרפסת בקומה אפס.

שרון דינור:

רגע, מה קרה לפתרון של ה - , שאתה הסברת לי באתר, שאתה רוצה להנמיך מהזה.

משה בלוי:

אני רציתי,

ציפי רון:

יש שם בחזית הקדמית מרפסת ומדרגות וזה הכניסה לבניין, זה היה,

משה בלוי:

אנחנו רצינו העצם,

ציפי רון:

הם סיפרו שזה לא עובד.

משה בלוי:

הטופוגרפיה,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

בעצם לעשות מפה איזה שהוא רמפה, בעצם לייצר איזה שהוא מפלס נסתר, כקומת כניסה נוספת לבניין, שכרגע יספיק, ניסינו לתאם את זה מולה.

שרון דינור:

אני חושבת שזה עדיף על ה - , אני לא כל כך מבינה, יש לך את החלופה פה, להראות לי, להראות לי בבקשה.

משה בלוי:

לא הכנו חלופה כזאת.

שרון דינור:

לא הכנתם? אז אנחנו לא בדיון מודרך פה, אני אשים לי כוכבית על הדמיון המודרך הזה באמת, על ההערות שאתה אומר. אי-אפשר, אני צריכה לראות איך זה נראה, אחרת אנחנו לא זה, אבל אם לא הכנתי את החלופה הזאתי, איך אני יכולה לתמוך בה, או לא לתמוך בה?

משה בלוי:

בשביל מה אני עורך התוכנית?

עו"ד אורי ימין:

מה את חושבת?

חיים כהן:

שרון אומרת, שרון, אורי, שרון אומרת, שהיא מבחינתה בוודאי שמה שקארין אמרה לכם - לא, זה היא נראית לה, הדבר הכי סביר לעשות, היא לא מבינה למה לא.

שרון דינור:

כן, אני חושבת לשים מעלית על החזית הזאתי,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

של המעלון שנמצא פה,

חיים כהן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה פגיעה באנושות,

חיים כהן:

נכון, אז במקום זה,

שרון דינור:

כאילו היא מוגברת,

חיים כהן:

אז במקום זה היא אומרת בוודאי שעדיף לשים את זה איפה שאתם מציעים, רק היא אומרת אני לא, תביא לי איזה שהוא,

שרון דינור:

בוא נעשה עבודה כאילו, על הדבר הזה, בוא נוריד, אני מציעה, תקשיבו, בואו נוריד את זה מסדר היום, לא נאשר את זה עכשיו, אתם לא ב - , צריכים את זה בזה. אתם לא עומדים בתנאי סף, או משהו יש דיון. בוא נוריד רגע נעשה תיאום לדבר הזה, אוקי, מוכנים? מסכימים? בוא ננסה לעשות,

משה בלוי:

אני צריך לשאול (לא ברור),

שרון דינור:

תעשה התייעצות בינתיים אנחנו נתייעץ עם קארין.

אהרון זילברשטיין:

אני הייתי מסכים,

שרון דינור:

קארין, אני הצעתי,

חיים כהן:

מה אתה אומר? אורי,

שרון דינור:

קארין.

קארין הלוי:

כן,

שרון דינור:

מדף שראיתי,

עו"ד אורי ימין:

נביא לכם חלופה,

חיים כהן:

רגע, רגע, בוא נשמע אותה,

קארין הלוי:

אנחנו מדברים על הפלמ"ח?

שרון דינור:

רגע, אני אסביר לך, אני יש פה משהו שהפתיע אותי, רציתי לשאול אותך, כי לא רציתי טלפון שבור, שמוצע מעלון על החזית הכי יפה ליד הכניסה, וזה לא רציתי לאשר, אמרו לי, זה בגלל שקארין לא אישרה את החלופה של נגישות מרמפה,

קארין הלוי:

אז יש פה אי – הבנה דרמטית,

שרון דינור:

אז, רגע, רגע, אני פשוט, את לא תחילי את זה, תשמעי אותי עד הסוף. אמרתי בואו לא נעשה את זה פה, בוא לא נייבש את הוועדה פה, בואו נוריד את זה, נעשה תיאום דיון אצלי,

לורה ורטון:

בוא נשמע.

עו"ד אורי ימין:

אני מסכים,

חיים כהן:

אז בוא נוריד את זה מסדר היום, פתרון חלופי. בוא נוריד את זה מסדר היום,

קארין הלוי:

אנחנו כבר יודעים מה הפתרון, לא, אנחנו יודעים מה התשובה,

חיים כהן:

רגע, רגע,

לורה ורטון:

בוא נשמע אותם.

חיים כהן:

את לא יכולה להגיד - לא,

קארין הלוי:

לא, אבל באה להגיד ש - ,

חיים כהן:

את יכולה להגיד, בסדר.

שרון דינור:

זה צורת,

חיים כהן:

אני חושב ששרון אמרה משהו כמו, ואנחנו מקבלים את מה שהיא אומרת, את יכולה להגיד מה שאת רוצה בחדר אחר, אבל בוא אנחנו מקבלים, אנחנו אומרים מה כן, מה לא, לא את.

לורה ורטון:

לא, אבל אם היא כבר,

ציפי רון:

אבל היא אומרת שרוצה להסביר,

לורה ורטון:

מה היה.

חיים כהן:

אין שום בעיה, אני רק אומר אבל סוכם בין המבקשים לשרון,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו נוריד את זה, אבל,

חיים כהן:

דבר כזה, צריך לעשות בחדר, לראות, לתאם, אני חושב שזה הדבר הכי מקצועי, הכי נכון,

לורה ורטון:

אבל אם היא כבר פה,

ציפי רון:

אבל היא אומרת שהיא תסביר את זה,

חיים כהן:

אני לא יודע,

לורה ורטון:

מה היה,

שרון דינור:

על מה שהוועדה רוצה, אנחנו, קארין פה לשירותכם, ואני פה לשירותכם, רוצים לשמוע, נשמע, לא רוצים,

ציפי רון:

היא אומרת שהיא כבר, שזה כבר תואם, קארין אומרת שזה כבר תואם איתה.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם היא מצליחה להבין את זה, בסדר, תואם איתה. בסדר, בואו תציגו, את מבינה על מה מדובר?

קארין הלוי:

אני חושבת,

לורה ורטון:

אז תציגי,

קארין הלוי:

אז אני אסביר, אני קודם כל לא מכירה, לא ידעתי (לא ברור) קשור לפלמ"ח 24.

יוחנן וייצמן:

כן,

קארין הלוי:

זה תיק שיש לו מהלך מדרגות של סעיף אחד או שתיים בהמלצה, סעיף 1 בהמלצה התייחס, לא, סעיף 2 בהמלצה התייחס אליו, לכל האורך של הכניסה הראשית, ובגלל שלא רצינו אף פעם שיהיה שם מעלון או איזה שהוא פתרון בכלל, שיפגע במהלך המדרגות הזה, אז הקדמנו לעשות, ופנינו לנציגות בבקשה שיהיה פטור פה, מנגישות בכלל. הנציגות שלחו דחייה לבקשה הזאתי, ואנחנו שבוע שעבר המחלקה, שוחחנו בטלפון שיחה ארוכה, עם מישהי ממונה בשם ליאת הולנדר, והגענו איתה בעצם לפתרון ואת הפתרון שאני כבר אחשוף אותו, כבר נתנו אותו לבעל הנכס, ולאדריכל שימור ולעורכת הבקשה, כך שמבחינתי שאמרתי - לא, זה אומר שאני ידעתי לגמרי, כאילו מה המצב פה, והוא לא מעלון. הוא לא מעלון גם בגלל ששלמה דרעי שהיה איתי בסיור, הוא לא ירצה מעלון, בגלל שכל מהלך המדרגות ייחתך לו בפיר ענק ממפלס הרחוב, אז הוא לא ירצה את זה. כי הוא בעצמו בסיור איתי אמר לי שלא יהיה דבר כזה, איתך היה משהו אחר, כשהיינו בסיור, זה דבר בשחיים לא יעלה על הדעת, שזה שינוי של מפלס החזית הקדמית, והנמכה שלו למפלס הקרקע, שזה בכלל,

אהרון זילברשטיין:

לא, לא ממש.

קארין הלוי:

בסדר, כבר תציג את זה, מה שסיכמתי עם ליאת, שזה הדבר הכי טוב עבורם, בזה אני כל כך בטוחה בעצמי.

שרון דינור:

הם הגישו?

קארין הלוי:

כן, ואז זה העברתי גם במכתב.

יוחנן וייצמן:

שלנו.

קארין הלוי:

לא, של הנציבות, לא שלנו, תבין כמה הקדמנו לעשות, יצרנו קשר עם הנציבות. הפתרון הוא, וכתבתי את זה שחור על לבן, שהם יגידו שהם הגישו מסמך של יועץ מעליות, אני לא יודעת מי היועץ נגישות שאי-אפשר להתקין מעלון, ועל סמך ההיתכנות הזאתי, ייצרו פתרון שמסומן פה בסעיף 3, שנקרא התאמה חלופית שבו מי שירד ברמפה יהיה אפשר באמצעות רמזור, בעצם לעצור את המכונית, גם ככה אזור ההמתנה שלו למעלה, ואז אם יהיה אדם באמת מוגדל, הוא יוכל דרך הרמפה הזאתי, זה שיפוע מתון גם ככה זה רק לקומה אחת, להיכנס, זהו, קורה את זה הרבה.

אהרון זילברשטיין:

אבל 15% זה לא תקני.

שרון דינור:

אוקי,

קארין הלוי:

אבל היא דיברה על זה, שיהיה שיפוע מתון, זה כתוב במה שכתבתי.

יוחנן וייצמן:

לעשות שיפוע מתון?

קארין הלוי:

זה לא משנה לה אם זה 15%, זה ברור שזה תלוי מאוד, אם תצליח פחות, אז זה אידיאלי, זה מה שהיא ביקשה,

יוחנן וייצמן:

מה?

קארין הלוי:

איזה יופי.

יוחנן וייצמן:

מה אורך המגרש, ומה,

משה בלוי:

יש פה התייחסות של יועץ תנועה,

קארין הלוי:

הקדמנו לעשות.

יוחנן וייצמן:

לבדוק את זה בוועדה אבל,

קארין הלוי:

בגלל זה הייתי כל כך חדה ואמרתי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים לבדוק את זה הרגע,

קארין הלוי:

(לא ברור) ואמר, כי עוד הגדלנו,

משה בלוי:

יש פה התייחסות,

קארין הלוי:

גם אני חצופה, אבל תראה כמה עשינו בשבילו,

חיים כהן:

אמרתי את זה,

קארין הלוי:

אני בכל לא אמורה הייתי,

משה בלוי:

כמו שאמרתי, אנחנו רואים עין בעין את הנושא הזה,

קארין הלוי:

אתה רואה את הפתרון? מבחינתך מקובל? אתה מרוויח, אני מרוויחה.

משה בלוי:

מה השאלה בכלל?

קארין הלוי:

נכון, בגלל זה הייתי,

משה בלוי:

אבל הבעיה היא זה זה, זה לא, זה לא הבעיה שלי.

קארין הלוי:

תקשיב, היא, בוא נתקדם איתה, בסדר? לגבי השיפוע אם תצליחו לעשות אותו יותר מתון, (לא ברור) אם לא, אז זה מה שיש, על בסיס ההיתכנות הזאתי היא אמרה לי שזה,

אהרון זילברשטיין:

אפשר לעבוד על זה?

שרון דינור:

כן,

אהרון זילברשטיין:

יופי, זה מה שמבקשים.

קארין הלוי:

ההיתכנות הזו, זה הסוג איתה, אני לא רוצה שזה יהיה, אבל זה,

עו"ד אורי ימין:

אז נבדוק את הפתרון,

שרון דינור:

אז לא צריך לעלות,

קארין הלוי:

בגלל זה סעיף 3, כתוב את זה, כי אני הכנסתי את זה פנימה, כי רציתי, במקביל כבר שלחתי להם.

חיים כהן:

אז מה עכשיו?

עו"ד אורי ימין:

אנחנו חוזרים להחלטה קודמת,

קארין הלוי:

אבל אתה לא ראית את זה?

עו"ד אורי ימין:

דוחים את זה עד שנמצא פתרון,

שרון דינור:

אוקי, בסדר, בסדר,

חיים כהן:

הנושא של ה - ,

עו"ד אורי ימין:

של הנגישות,

קארין הלוי:

למה צריך את זה לדיון חוזר?

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שלא צריך,

קארין הלוי:

אני,

יוחנן וייצמן:

אם לא תסתדרו, זה יחזור לוועדה, תסתדרו לא,

חיים כהן:

בוא נגיד ככה,

קארין הלוי:

יהיה בסדר, אני אומרת לך שזה,

חיים כהן:

קארין אם,

לורה ורטון:

אוקי, אז אפשר מותנה בסיכום עם הנציבות.

חיים כהן:

אם הסתדרתם,

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

מצוין.

קארין הלוי:

הסתדרנו.

חיים כהן:

אם לא, אז כנראה צריך לבוא, אז זה יעלה בחזרה.

קארין הלוי:

(לא ברור),

לורה ורטון:

לא, אז נגיד,

קארין הלוי:

אני אצטרף.

לורה ורטון:

מותנה ב - , עם הנציבות.

ציפי רון:

כאשר האינטרס שלנו, כאשר האינטרס שלנו, קארין, קארין, כאשר האינטרס שלנו לשמור על,

שרון דינור:

זה לא קשור.

קארין הלוי:

החזית אנחנו מבקשים,

ציפי רון:

החזית לרחוב הפלמ"ח.

שרון דינור:

לא, זה,

חיים כהן:

טוב, אוקי,

שרון דינור:

טוב, תודה, יופי.

קארין הלוי:

זה חזית צידית, זה לא רחוב הפלמ"ח.

עו"ד אורי ימין:

תודה רבה לכם.

קארין הלוי:

זה החזית של המדרגות.

ציפי רון:

אבל היא מתחילה ברחוב הפלמ"ח וזה, מה שרואים, במכלות של הבניין. נכון?

קארין הלוי:

היא ה - , כל מהלך המדרגות הזה.

ציפי רון:

כן, נכון,

משה בלוי:

תודה.

שרון דינור:

ביי להתראו.

אהרון זילברשטיין:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה.

עו"ד אורי ימין:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

שלום. מה? לא שומע, משה, הנושא הוא סטוטורי, אני הייתי שואל את עו"ד ליבמן שאלה ראשונה לפני שאנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אם בכלל יש טעם לדון, זאת אומרת אם יש טעם לדון, אז יכול להיות שהייתי מתחיל לחשוב.

חיים כהן:

האם מותר לנו.

יוחנן וייצמן:

כי מותר לנו, אבל אם הידיים שלי כבולות, אז אני לא יודע מה לעשות.

עו"ד דני ליבמן:

הסעיפים לגבי, החזית, חזיתות,

חיים כהן:

שנייה, שנייה, אני רוצה לחדד, יש כאן בקשה מהמבקשים שבמקום שיהיה 3 או 5 מטר,

יוחנן וייצמן:

בעצם לא לשמר, לעשות פירוק והרכבה לכיוון החזית,

חיזוקים על ה - , לא,

איציק שוויקי:

על מטר.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

עכשיו אני שואל אותך, שאלה משפטית, יש לנו את הסמכות? או אין לנו את הסמכות, בעקבות התב"ע (לא ברור) זהו, זה מה שאני רוצה. בעצם ההחלטה תינתן על בסיס מה שאתה תגיד. אז בבקשה.

לורה ורטון:

אני רק אפשר להוסיף ממה שאני הבנתי צריכים להציג את זה ב - , בפרספקטיבה של מה שכבר סוכם. כל החזית אמורה הייתה להיות לשימור, הייתה הסכמה חיובית, כדי,

חיים כהן:

זה נושא,

לורה ורטון:

השני שליש ואז השאלה,

חיים כהן:

אני רוצה,

לורה ורטון:

לגבי התוספת,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, אז אני אמרתי משהו אחר, אני לא רוצה להתחיל לחשוב, לפני שיאשרו מותר לי לחשוב.

חיים כהן:

בדיוק,

לורה ורטון:

אוקי,

חיים כהן:

זה מה שאני (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

לורה ורטון:

אני רק אומרת אני חושבת שהרקע הוא גם,

חיים כהן:

בעצם,

לורה ורטון:

הוא בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

החזית, החזית היא, היא לשימור או שזה, וגם מפורט פה, כי הוועדה המחוזית כאן התחילה לפרט שזה לא רק שלא לעמוד, אלא גם לא לפרק ולבנות מחדש, של הפרטים המקוריים חוץ ממה שמסומן בנספח הבינוי. הסתכלתי בנספח הבינוי, לא מסומן שמה מה שהם מבקשים, מסומן שמה ממ"דים על חלונות, לצורך חלונות ממ"ד, אמרתי שאפשר לעשות פירוק והרכבה בשביל החלונות ממ"ד, כי הממ"דים מסומנים בנספח הבינוי שנמצאים שם. זה הכול.

חיים כהן:

אז זה אומר שהם,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו הוא רוצה לפרק 80 או 90 אחוז מה - , או 80% מהחזית, ולהרכיב אותה, זה לא, זה בלתי אפשרי.

לורה ורטון:

אז בלתי אפשרי, אתה אומר.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת אז אנחנו לא יכולים בכלל אין לנו שיקול דעת.

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

אז רגע, אבל זה כן, מה שכתבנו זה כן,

עו"ד דני ליבמן:

מה שכתבנו כן,

חיים כהן:

מה שכתבנו,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ננסה אם ככה, אז הסוגיה הזאת היא בכלל לא פתוחה לדיון. זה מה שאומר עו"ד, אין לנו סוגיה שפתוחה לדיון בכלל,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לפי מה שכתבנו שמה, זה,

יוחנן וייצמן:

סעיף של המעלון, הייתי אומר, לתיאום, ככל שלא יחזור, לא צריך אפילו להכניסה להחלטה, כמו שעשינו את זה מקודם, כן,

שרון דינור:

בסדר, אל תדאגו אם לא נגיע לעמק השווה, אנחנו נדע לחזור לפה,

חיים כהן:

איפה ההחלטה? בסדר מה עם ה - ?

יוחנן וייצמן:

זה כן,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שיהיה ברור שזה, תוסיפי שזה, לפי חוות דעת משפטית שהוועדה קיבלה.

איציק שוויקי:

בהתאם להחלטה משפטית.

שרון דינור:

מצורפת חוות דעת משפטית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, פה, פה, בהתחלת הכותרת להוסיף,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

בהוראות,

חיים כהן:

בהוראת היועץ המשפטי. בהנחיית, זה לא הוראה.

איציק שוויקי:

זה הנחייה.

חיים כהן:

זה הנחייה.

ציפי רון:

הם כתבו כאן מצורפת חוות דעת משפטית.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אני שלחתי להם, יש בתיק, אני יכול לשלוח לך אותה.

חיים כהן:

לא ניתן,

עו"ד דני ליבמן:

לשלוח לשרון. זה מה שכתבתי, פגיעות הכרחיות, בשביל הממ"דים.

איציק שוויקי:

גם אם היה דיון, כבר היה דיון.

יוחנן וייצמן:

שינויים קטנים.

ציפי רון:

מה עם סעיף 3?

יוחנן וייצמן:

כי זה 2097, אני חושב ש - , לדעתי נגיע ב - 2097.

ציפי רון:

הנציבות של נגישות קבלת אישור עבור,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, זה לא קשור,

ציפי רון:

כן, אבל זה מה שהם מבקשים, הם אמרו שהם צריכים גם להרוס את ה - , לפרק את החזית כדי
לאפשר את הרמפה לא הנגישות אז מה קורה עם זה?

איציק שוויקי:

לא, היא מקבלת פטור.

יוחנן וייצמן:

אני חייב לעזור.

ציפי רון:

לא, לא מקבלים פטור, שרון, רגע, אני לא הבנתי, מה עם הרמפה נגישות לנכה?

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

זה מה שהם ביקשו, בגלל זה הם אמרו שהם צריכים לפרק את החזית.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

לא בגלל הממ"דים, את הנגישות,

עו"ד דני ליבמן:

עם השימור,

ציפי רון:

אולי יש לי בעיות בהבנת הנקרא?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בתוך שיקול הדעת,

חיים כהן:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

יש נספח,

ציפי רון:

זה לא שייך לממ"דים, היה,

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי, הבנתי,

ציפי רון:

הנגישות לנכה,

יוחנן וייצמן:

זה שני סוגיות היו פה,

ציפי רון:

נכון, אבל זאת הייתה הסוגיה העיקרית, זאת אומרת הממ"דים אפשר לפתור, הבעיה הייתה רמפת נגישות לנכה, שבגלל זה, הם רוצים לפרק. וקארין אמרה שיש אפשרות לפתור את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

שיש אפשרות לפתור את זה בצורה אחרת.

עו"ד דני ליבמן:

רמפת נגישות לנכה, זה לא משהו ש - ,

שרון דינור:

אתה רוצה שאני אקריא?

ציפי רון:

הם אומרים שזאת העילה,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא הסתכלתי על נספח הבינוי,

ציפי רון:

בסדר, אבל זה מה שהם אמרו עכשיו, כי זאת העילה לפירוק החזית, הרמפת נגישות לנכה, הם לא יכולים לבנות אותה. זה מה שהם אומרים, וקארין אומרת ש - ,

שרון דינור:

כתבנו ככה, שאנחנו ננסה להתקדם, ההצעה של קארין, אם לא נגיע לעמק השווה,

יוחנן וייצמן:

אולי תיקחו לא יכול לאכול כעת חברים, כי,

שרון דינור:

אני רציתי,

יוחנן וייצמן:

זה הזמן של ההפסקה.

חיים כהן:

לא, לא, שנייה בוא נסגור.

יוחנן וייצמן:

לא, היא יכולה להמשיך, אפשר לאכול תוך כדי,

שרון דינור:

אבל סגור.

חיים כהן:

יוחנן,

שרון דינור:

יישאר, יישאר.

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר, כן.

שרון דינור:

אני רציתי לשאול את הוועדה, משהו שהוא לא קשור לדיונים, משהו שקשור ליח"צ חיובי לוועדה לשימור, היה לי רעיון, במהלך ה - , המעבר על סדר היום, אם כן, זה פרויקט נורא מיוחד, הוא הפרויקט הבא שעולה, הוא עולה כבר בפעם השלישית,

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

הוא עולה פעם ב - ,

שרון דינור:

של הבריקה, הבריקה,

ציפי רון:

רביעית עכשיו.

שרון דינור:

נכון, כי אנחנו, באמת ברחל ביתך הקטנה כל שינוי רוצים שיעבור את העין הציבורית גם הזמנו, גם את הוועדה המחוזית להצטרף. רגע,

יוחנן וייצמן:

תתחילי עם ה - , (לא ברור).

מורן בן זיו:

כמה דקות, כן. אני לא רואה אותה,

שרון דינור:

רק עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא הקשבתי אבל,

שרון דינור:

שירה עמר תעלה לדיון,

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

גם כן בוועדה המחוזית, למה?

יוחנן וייצמן:

איזה דיון?

שרון דינור:

עכשיו, של עכשיו של ה - ,

מורן בן זיו:

הבית כנסת,

שרון דינור:

של ימק"א, כי הוא מונומנט. והוא מציעים איזה שהוא התחברות עבור נגישות בחזית האחורית שלו, הוא מקובל עלינו, מבחינת תוכן וערכיות.

יוחנן וייצמן:

אבל איך אנחנו עושים את זה?

שרון דינור:

אז,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

דני יסביר, אני לא אכנס לנעליו, אנחנו שלחנו יידוע, גם לוועדה המחוזית שתומכים בזה, גם ל - , גם להתאחדות האדריכלים שאני מקווה שהם יעלו גם כן, אז סך הכול, אני אראה לכם את ההצעה,

לורה ורטון:

אז אם את רוצה ליחצן את זה, אני בעד.

שרון דינור:

רגע, ועכשיו אני אגיד לכם,

ציפי רון:

את רוצה דיו ציבורי?

יוחנן וייצמן:

אני רק שואל סטטוטוריקה,

ציפי רון:

את רוצה דיון ציבורי על העניין הזה?

שרון דינור:

לא, לא, אני רציתי, לא, לא דיון ציבורי,

לורה ורטון:

ציפי, בוא נשמע אותה. כן,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד משהו, קודם כל אני חושבת אתם זוכרים הדיונים הקודמים ש - , רגע, בוא ניכנס לדיון, שהיה פה שני ערכים שהיו בקונפליקט אחד עם השני, עצם ההתאמה של הברירה הטיפולית, לברירה שהיא היסטורית, היום היא לא בתקנים, עומד בהתנגשות, ואנחנו החלטנו לשמור על החלל ככל הניתן, כאילו די זה, ולשחזר באמת את הפסיפסים בברירה החדשה שהיא טיפולית, כדי שהחלל הזה יהי בשימוש. זאת אומרת זה, אני עומדת מאחורי. עכשיו אני אומרת לכם, אנחנו נמצאים עד לזמן של הבינוי, באיזה שהוא, הברירה הזאת זה חתיכת אלמנט פיסולי במרחב, וחשבתי אני יודעת שהוועדה הזאת נורא רצינית, אבל אולי אפילו לכבוד פורים, או משהו בסגנון הזה, אפשר ללכת להצטלם ב - , את חברי הוועדה בברירה הריקה, לא מתאים, היא כל כך, כל כך יפה האור נופל עליה מלמעלה, היא ריקה, היא מהממת,

איציק שוויקי:

אני למדתי לשחות.

שרון דינור:

היא חלק מהסיפור של ירושלים, ואני חושבת שאנחנו תומכים בבקשה הזאת, את,

איציק שוויקי:

את יודעת שהברירה הזאת,

ציפי רון:

תריצי, תריצי את זה,

איציק שוויקי:

הברכה הזאת הייתה פעם שכל תלמידי ירושלים היו לומדים לשחות? את יודעת את זה?

ציפי רון:

אבל אני רוצה, אני רוצה לספר לכם, קוריוז,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה רעיון מצוין.

ציפי רון:

רגע, רגע, אבל אני רוצה,

שרון דינור:

(לא ברור) אחר כך, זה מחוץ לסדר היום.

ציפי רון:

אני רוצה לספר לכם, רגע קוריוז על בריכות היסטוריות,

שרון דינור:

שאלתי אותם,

ציפי רון:

שנייה, שנייה, שנייה רגע, אני רוצה לספר לכם משהו נורא מעניין,

איציק שוויקי:

יוחנן,

ציפי רון:

תקשיבו שנייה, תקשיבו גם את,

איציק שוויקי:

שמה למדתי לשחות.

ציפי רון:

רגע, איציק. יש היום דיברנו בישיבה הקודמת אני חושבת, איציק, שתוק רגע, תן לדבר, על התוכניות של מנדלסון, שרוצים היום להפוך את זה לאתרי מורשת עולמית.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ואחד מאתרי המורשת החשובים של מנדלסון, זה בית וייצמן ברחובות, במכון וייצמן. עכשיו יש שם בריכה,

יוחנן וייצמן:

חשבתי השם שלי גם.

ציפי רון:

של פולק, שפולק קבעה את זה כבריכת שחייה. אבל עכשיו כשחידשו את הבית, הוא עבר שיפוצים וכן הלאה, אמרו להם, בריכה בעומק כזה, אתם חייבים מציל. לא יכול להיות ככה. אז מה עשו? וייצמן, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אז הרימו את הקרקעית של הבריכה, שהיא תהיה ככה, שהיא לא מחייבת מציל, למרות שזה מונומנט, אז לידיעתכם.

מורן בן זיו:

שירה, את שומעת אותנו?

פאדי סוידאן:

כמו ילדים טובים מחכים בחוץ,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

פאדי סוידאן:

מתוך נימוס וכבוד.

שרון דינור:

אני חושבת שאתם תתחילו, אם תסבירו את הבקשה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

ב – 12, נו לו"ז חשבתי שיש זמן לאכול,

ציפי רון:

לא, לא, אי-אפשר לאכול.

לורה ורטון:

מה שלומך?

פאדי סוידאן:

בסדר, מה שלומך?

לורה ורטון:

בסדר.

ציפי רון:

בקיצור,

יוחנן וייצמן:

זה שומר על (לא ברור) טוב.

ציפי רון:

וייצמן, שמעת (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן, בוא ניתן להם.

ציפי רון:

(לא ברור) שם מציל.

לורה ורטון:

רק את שמך.

שעיה רוט:

שמי? שעיה רוט.

יוחנן וייצמן:

מישהו רצה לעלות בזום?

שרון דינור:

כן, את שירה. ואולי גם את סלמה בזום, הם עלו?

פאדי סוידאן:

פאדי סוידאן, מנכ"ל ימק"א.

שעיה רוט:

שלום.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך.

שעיה רוט:

אנחנו כאן כדי להציג בפניכם,

שרון דינור:

בפעם השלישית.

שעיה רוט:

בפעם השלישית בוועדת שימור, בעצם זה תוספת קטנה להיתר שכבר נדון פה פעמיים, והנושאים העיקריים בו כבר אושרו. כאן התוכנית של חלל הפריקה ההיסטורית בתוכנית ימק"א.

יעל ספקטור:

רגע, אולי רק נתחיל, שנייה אני רק סליחה, אני רוצה ללכת טיפה אחורה. הפרויקט הוא בריכה טיפולית במקום הבריכה הקיימת. אנחנו עבדנו יחד עם מחלקת שימור, בצורה מאוד הדוקה, ואת כל ה - , הכול החלק של הבריכה בעצם כבר סגור, קיבלנו אישורים, אנחנו עובדים יחד עם קארין וראובן, ועם שרון, בעצם הכול די גמור, וקיבלנו כבר אישור בוועדה הקודמת.

שעיה רוט:

כן,

יעל ספקטור:

בנוסף לזה, במקביל היה דיון, הייתה בקשה, אנחנו צריכים על מנת, הקומה זאת היא לא נגישה, אין לה שום, יש לה רגע מדרגות, זה גרם אחד מתוך המלון, וגרם אחד מתוך מרכז הספורט, והם ואנחנו מכיוון שאנחנו חייבים להנגיש את הקומה הזאת, הדרך הכי קלה לעשות את זה, זה דרך מרכז הספורט הקומות, מפלסים של הרצפה שלהם זהים, זה אומר שצריך, הדרישה של נגישות היא להוריד שתי חלונות, להפוך שתי חלונות, לדלתות. זאת אומרת להוריד את הסף התחתון שלהם, מחלון, זה ב – 90 ס"מ,

פאדי סוידאן:

לרצפה.

יעל ספקטור:

כן, להשאיר בדיוק את החלון, ואז לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה ניתן תב"עית?

יעל ספקטור:

מה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

זה ניתן לפי תב"עית?

יעל ספקטור:

זאת בדיוק השאלה, בפגישה בוועדת שימור הראשונה,

יוחנן וייצמן:

היה לכם פעם סרט בנושא הזה,

שרון דינור:

היה לו סוף טוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

היה לו סוף טוב לסרט ההוא,

יוחנן וייצמן:

כן,

שעיה רוט:

אני הייתי נמצא.

יוחנן וייצמן:

כן,

פאדי סוידאן:

לציין גם שהבריכה ריקה וסגורה משנת 2017.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כולנו רוצים להתקדם,

שעיה רוט:

לכן עוד לא,

שרון דינור:

תומכים במטרה,

שעיה רוט:

את הנושא המהותי של הבריכה, אני חושב ש - , רובנו ככה מכירים, אבל באמת היא התייחסה לסוגיה שבגללה העניין הולך כרגע, זה הנושא ההוא, ולא התייחס באמת לתכנון כולו, אלא אם כן, יש שאלות, אבל הוא מוכר, וכבר אושר, אז אני עובר, זה מה שקורה בתוך הבריכה.

יוחנן וייצמן:

רק השינויים של כעת, רק מה שאנחנו,

שעיה רוט:

רק מה שמתחדש. אז אני מדלג על זה כאן. האזור באמת שיעל דיברה עליו הוא כאן, זה המעבר, ממרכז הספורט שנמצא מתחת לקרקע, בצד שמאל, כאן, יש כאן איזה שהוא מבנה כניסה, אבל הוא,

יעל ספקטור:

שהוא נגיש,

שעיה רוט:

הוא מתחת לקרקע, מתחת לשצ"פ הזה.

פאדי סוידאן:

הכניסה היא מפה, הכניסה היא מפה,

שעיה רוט:

כן,

פאדי סוידאן:

לתוך המרכז הספורט,

שעיה רוט:

כן,

פאדי סוידאן:

שנמצא בתוכנית,

שעיה רוט:

ואיתו אנחנו בעצם רוצים ליצור מעבר מתוך המרכז ספורט, דרך הקיר מסך של מרכז הספורט, לבער כניסה אחורית של מבנה ימק"א זה מתאפשר להנגיש את הבריכה משם.

יעל ספקטור:

בחצר ברובה מקורה. בעצם היא חצר כלואה לא רואים אותה,

יוחנן וייצמן:

רואים אותה,

יעל ספקטור:

משום מקום.

שעיה רוט:

הנה כאן,

יוחנן וייצמן:

מאחוריך, אנחנו רואים את זה,

יעל ספקטור:

כן,

שעיה רוט:

אז כאן יש איזה שהוא בינוי שמתחתיו אזור הכניסה, ומדרגות שיורדות למפלס,

יוחנן וייצמן:

אז מה פורצים? אתה יכול לקשקש לנו?

שעיה רוט:

כן,

יוחנן וייצמן:

להראות לנו.

שעיה רוט:

כן, אז פה תסתכל בתוכנית רגע, יש פה, 1, 2,

יוחנן וייצמן:

לא, תראה לי את זה בקיר, על התמונה, אני הכי מבין,

שעיה רוט:

1, 2, שתי חלון, החלון השני נפתח,

יעל ספקטור:

עוד חלון איפה שה - , שני החלונות הפנימיים האלה,

פאדי סוידאן:

כן, זה חלונות פנימיים, זה לא החלון החיצוני הזה.

שרון דינור:

אז סליחה אז אני טעיתי, כן, המדרגות מתוך השלושה שניים, הפנימיים,

פאדי סוידאן:

אלה שתי החלונות הפנימיים, לא החלון הזה, החלונות הפנימיים שרוצים להמיר אותם.

שעיה רוט:

כן, ובמקביל גם הנמכת, מפלס הקרקע.

איציק שוויקי:

רגע, אתה מוריד מהמדרגות או ש - בקו המגרש?

לורה ורטון:

למה?

איציק שוויקי:

זאת אומרת נגישות אין, זה רק ירידה.

שעיה רוט:

לא, אין נגישות,

יעל ספקטור:

המדרגות האלה,

שעיה רוט:

מבטלים את המדרגות.

ציפי רון:

מה עם המדרגות?

שעיה רוט:

אם תראו כאן,

עו"ד דני ליבמן:

מבטל אותם.

שעיה רוט:

אתם רואים כאן את האדמה,

יעל ספקטור:

המדרגות האלה,

יוחנן וייצמן:

הולכות.

יעל ספקטור:

הן מדרגות חדשות, מורידים אותם, ואת כל המפלס הזה, אנחנו,

שרון דינור:

הם לא חלק מהמונומנט, צריך להדגיש את זה,

יעל ספקטור:

מנמיכים,

שעיה רוט:

המדרגות,

יעל ספקטור:

אלמונטים,

יוחנן וייצמן:

מה? זה חדשות.

יעל ספקטור:

שעוברים כאן,

ציפי רון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יעל ספקטור:

אז כל הרצפה תהיה באותו מפלס,

שעיה רוט:

כן,

יעל ספקטור:

המשך החלונות האלה ירדו לדלת, כאן,

לורה ורטון:

אבל בעצם יהיו למפלס התחתון,

יעל ספקטור:

כן,

שעיה רוט:

המפלס כאילו לפני המדרגות, שזה כאן.

יעל ספקטור:

יש הבדל של 15 ס"מ מרצפה לרצפה, הם עשו רמפה מאוד קלה של 2%, הכול מסתדר לנו.

לורה ורטון:

מצוין.

יעל ספקטור:

וגם נגישות אישרו לנו, למרות שזה פתח צר מידי להשאיר את התוואי, בתנאי שאנחנו נוסיף שתי פתחים, זה יציאה וכניסה.

שעיה רוט:

כאן עוד חתך ניצב, כלומר הפתחים שפותחים אותם מימין, 1, 2, החתך הוא נמצא (לא ברור), ואנחנו רואים כאן את ה - , הדלת הזאת שנמצאת כאן ברקע, שהיא ללא שינוי,

יוחנן וייצמן:

רגע, את החצר הזאתי לא משאירים במפלס שלנו,

שעיה רוט:

לא,

יוחנן וייצמן:

מנמיכים אותה גם.

ציפי רון:

מנמיכים אותם.

שעיה רוט:

מבנה הריצוף,

יוחנן וייצמן:

היסטורי,

שעיה רוט:

נעשה בה שימוש חוזר בדיוק באותו מקום, בקרקע,

שרון דינור:

תעתיקו אותם.

שעיה רוט:

המדרגות שראינו לפני רגע, הם באמת חדשות, ואנחנו גם לא נשתמש בהם, אבל בריצופים המקוריים אנחנו נשתמש, יש פה תכנון, יש פה שני סורגים בעצם שמתבטלים, בגלל הפתח הזה, יש לנו מקום, ליד שחצר סורגים.

איציק שוויקי:

מה זה הביוב הזה?

שעיה רוט:

זה צבע מקורי,

יעל ספקטור:

מקורי, אנחנו נשתמש בו.

שעיה רוט:

אנחנו נכתוב אותו,

יעל ספקטור:

גם אנחנו מנמיכים,

שעיה רוט:

זה לא ילך.

שרון דינור:

זה כאילו,

שעיה רוט:

זה מקורי, מקורי.

פאדי סוידאן:

אתם רואים רשום על זה YMCA,

שעיה רוט:

כן,

שרון דינור:

כן?

שעיה רוט:

היציקות האלה של פתחי,

ציפי רון:

איפה תהיה החדש, ואיפה במפלס הזה? איפה החדש ואיפה הישן?

יעל ספקטור:

זה קיים, זה רצפה קיימת.

ציפי רון:

זה הישן?

יעל ספקטור:

כן,

שעיה רוט:

כן,

ציפי רון:

זה המקורי.

יעל ספקטור:

אנחנו נשחזר את הריצוף.

ציפי רון:

הריצוף המדרגות היו במקום אחר.

יעל ספקטור:

המדרגות היו לפני,

שעיה רוט:

המדרגות כבר היו, יש לנו, כל מה שיש לנו, כדי להבין מה היה, זאת התוכנית הזאת, המקורית, אגב קארין שאלה, אבל היא לא כאן. כאן זה המשטח המרותף, המדרגות החדשות הן כאן, כלומר במקור, הייתה פה איזה שהיא גרם מדרגות אחר,

ציפי רון:

היה גרם מדרגות מקורי.

שעיה רוט:

גרם מדרגות אחר שלא קיים,

יעל ספקטור:

אחורה אפשר לראות, זה,

שעיה רוט:

כן, אבל אני אומר היה, ככל שיש כאן גרם מדרגות אחר, עלה מהמפלס למעלה, , היה פה איזה שהוא יציע שהמשיך כנראה, כל זה, לא קיים מאז,

יעל ספקטור:

מהמבנה המקורי, לאצטדיון המקורי.

שעיה רוט:

מה שבוצע,

יעל ספקטור:

ולקחו אותו משני הצדדים,

איציק שוויקי:

היה מעבר של שחקנים.

שעיה רוט:

יעל, אם את רוצה גם לדבר על העמודים האלה.

יעל ספקטור:

העמודים האלה, הם חלק מהמעברים המקוריים, הם כבר לא משמשים שום דבר, עומדים שם, הם די מכבידים על החלל, המבנה שעומד כאן על הפינה, שיושב כאן שראיתם, זה מבנה שירותים שנבנה בשנות ה-60, אנחנו כרגע לא נוגעים בו, אבל המדרגות האלה, אנחנו רוצים להוריד, אין צורך בהם,

שעיה רוט:

מדרגות פלדה מאוחרות,

יעל ספקטור:

וגם מאוחרות.

לורה ורטון:

מכוערות, כן,

יעל ספקטור:

אז בעצם אנחנו,

ציפי רון:

זה גם שימש לאצטדיון?

שעיה רוט:

המדרגות האלה?

פאדי סוידאן:

לא, לא,

שעיה רוט:

כן,

פאדי סוידאן:

לא, זה לא האצטדיון, זה שימש לגן ילדים שהיה שמה בתור יציאת חירום, שהם אף פעם לא השתמשו בזה. אבל זה לא שימש לאצטדיון.

שעיה רוט:

אז הנה סך השינויים כאן באזור הזה, כדי להפוך אותו לכניסה,

יעל ספקטור:

כן,

שעיה רוט:

נהרוס להריסה.

יעל ספקטור:

אני רק רוצה לדבר על העמודים, יש כאן שלושה עמודים שבעצם לא צריכים אותם, הם כן קוראים, אבל הם פשוט לא משמשים שום דבר. אנחנו מבקשים להוריד אותם, אבל אם זה כרוך בשינוי תב"ע, אנחנו נשאיר את זה,

שרון דינור:

כן,

יעל ספקטור:

אין לנו זמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

יעל ספקטור:

זה תלוי בכם.

שרון דינור:

בדקת,

יעל ספקטור:

פשוט כדי לנקות קצת את המקום, אנחנו נשים,

שרון דינור:

מה התאריך יעד שהייתם רוצים שם?

ציפי רון:

למה ממליצים,

פאדי סוידאן:

כבר קיבלנו הצעות מקבלנים לדבר הזה, אנחנו רצים על זה, יש עלינו לחץ אדיר מאגף השיקום ממשרד הביטחון, בית הלוחם אין בריכה הידרותרפית,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

רגע, גם בית הלוחם?

ציפי רון:

למה אתם רוצים להוריד את העמודים האלה? למה אתם רוצים להוריד אותם?

עו"ד דני ליבמן:

יש בריכה הידרותראפית.

פאדי סוידאן:

אגף השיקום ממשרד הביטחון מאוד מעוניין שנקדם את הפרויקט הזה,

שרון דינור:

אבל מה (לא ברור),

ציפי רון:

יש מחסור בבריכות האלה,

שרון דינור:

עם הסדר עם משרד הביטחון,

ציפי רון:

אבל למה אתם,

פאדי סוידאן:

גם משרד הביטחון, ביטוח לאומי,

ציפי רון:

בסדר, זה ברור.

פאדי סוידאן:

קופות חולים.

ציפי רון:

זה ברור. למה אתם רוצים להוריד את שלושת העמודים האלה?

שעיה רוט:

שוב, כדי להפוך את הרחבה,

יעל ספקטור:

אם היית נכנסת לשם, היית רואה שיש שם כמות של עמודים,

פאדי סוידאן:

תחזירו, תחזירו כמה תמונות אחורנית, תחזירו כמה תמונות אחורנית, תראו,

יעל ספקטור:

1, 2, 3, 4, יש שלושה עמודים כאן, (לא ברור) מאוד.

פאדי סוידאן:

תראו איך זה נראה,

יעל ספקטור:

וזה פשוט חלל שאני רק,

שעיה רוט:

רק, חשוב לציין המופע החיצוני נשאר, את העמודים האלה, שאנחנו רואים אין תכנון, זה רק עמודים שמאחוריהם שמוותרים את החלל,

ציפי רון:

אבל עמודים מקוריים,

שעיה רוט:

זה נכון שהם מקוריים, הם אין להם, אין להם איזה שהוא ערך אסתטי כאילו, זה לא,

פאדי סוידאן:

חתכו, חכו את הגשר שהגיע למרכז הספורט, ממש ניסרו אותו,

שעיה רוט:

כן, כן,

שרון דינור:

כשקבעו את הבניין הזה למונומנט, לא עברו עמוד עמוד, ואמרו זה יותר ערכי מזה, כאילו,

שעיה רוט:

זה גם אזור שעבר הרבה, הרבה שינויים בשנים האחרונים.

ציפי רון:

מה זה מעל שמה,

שעיה רוט:

כרגע הוא לא במצב (לא ברור).

ציפי רון:

מה זה למעלה, מעל העמודים האלה?

פאדי סוידאן:

זה,

ציפי רון:

כן,

יעל ספקטור:

זה המרפסת,

פאדי סוידאן:

זה המרפסת כאילו שהיא גם שזה היה חלק מהגשר, וזאת תוספת בנייה שעשו את זה בשנות ה-60, היום זה נמצא שירותים של ילדים, שגם את זה מבחינתנו גם את זה אנחנו רוצים להעניף ולנקות את זה משמה. זה לא חלק מהמבנה המקורי, אנחנו רוצים לאשר,

שעיה רוט:

אנחנו לא מבקשים כרגע לעשות את זה.

פאדי סוידאן:

כרגע לא,

לורה ורטון:

לא, לא?

פאדי סוידאן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

מי שרואה את זה, זה רק, אני ניסיתי לראות, ורק מי שנמצא ב- , במרכז ספורט מסתכל,

פאדי סוידאן:

הוא מסתכל,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מסתכל, וכשאני רציתי הייתי צריך לעלות על אדנית, ולהסתכל ויצא מין, ואמר לי - לא רק שאני צריך ללכת, גם לצלם הוא לא הרשה לי, אבל צילמתי, אמרתי לו שמותר לנו. אז באמת אין לזה נצפות משום מקום, חוץ מהמרכז ספורט.

פאדי סוידאן:

תראו, תראו את הלוויין מלמעלה,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא משהו שנצפה.

פאדי סוידאן:

תראו, תראו איפה זה נמצא.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

פאדי סוידאן:

זה בין בניינים לא רואים את זה,

עו"ד דני ליבמן:

לא רואים, גם לא, גם קשה להגיע בשביל להסתכל.

שרון דינור:

בסדר, אנחנו אתכם ב - ,

יעל ספקטור:

אני רק אגיד משהו על העמודים האלה, הם באמת לא חשובים לנו מבחינה תכנונית, תאשרו, נוריד, או לא נוריד, זה לא משנה,

פאדי סוידאן:

סליחה, סליחה, זה מרכז הספורט פה.

יעל ספקטור:

זה רק עניין אסתטי, זה הכול.

פאדי סוידאן:

פה זה מרכז הספורט, מפה נכנסים כאילו לתוך,

יעל ספקטור:

זה המרפסת בעצם שדיברנו עליה.

שרון דינור:

כן,

שעיה רוט:

אוקי, הלאה, זה נושא אחד. נושא שני ומנותק ממנו לחלוטין, הוא כאן בדופן הדרומית, כיום יש כאן מעבר ציבורי להולכי רגל, עם קיר תמך חדש, שהוא נעשה אחרי שכל הפיתוח הזה נעשה בשנות ה-90, ובחזית של המבנה יש בעצם פתח מקורי של פתח שירות מקורי, עם פירוק והרכבה כזה, ואנחנו בתכנון רוצים להשמיש את הפיר הזה,

יעל ספקטור:

פיר (לא ברור).

שעיה רוט:

כן. אפשר כאן להבין בדיוק את הנקודה. לקבור בעצם את כל המעבים, של מערכת האוורור של הבריכה, במקום הזה, במקום לשים אותם על איזה שהיא, על איזה שהוא גג שאנחנו לא רוצים וכמובן לא על חזית, כאן הם יהיו בעצם קבורים מתחת למפלס הקרקע משני הצדדים, אבל עם פתחי גישה,

חיים כהן:

מה?

שעיה רוט:

כאן כשפונים לסמטה.

איציק שוויקי:

יש לשכנים? הפתחי אוורור לשכנים שגרים שמה?

יעל ספקטור:

אנחנו השכנים.

שעיה רוט:

המשרד שלה זה השכן היחיד שיש שם.

איציק שוויקי:

אבל עדיין זה לא יפריע להם.

יעל ספקטור:

לא, קיבלנו אישור, יש לנו יועץ אקוסטיקה, יועץ אינסטלציה כולם, זה מספיק, יש לנו גם,

פאדי סוידאן:

אנחנו מטמינים את זה גם בפנים,

יעל ספקטור:

מטמינים את זה,

לורה ורטון:

בסוף זה יהיה (לא ברור).

שעיה רוט:

אנחנו רואים שכיום יש שם קיר פיתוח בגובה בערך של 1.80 מטר, הרעיון הוא כאן מפורט, לחפור, לעשות במקום, נקודתית לשים שמה שערים שהם תואמים את האופי של האדריכל, של אדריכלות של ימק"א, שני פתחי גישה, פתח גישה אחד למעבים,

חיים כהן:

מה זה?

שעיה רוט:

שוב כאמור הם לא יהיו נצפים ממפלס הרחוב, רק מבט מהאוויר,

שרון דינור:

כן,

שעיה רוט:

ועוד הרעיון האמת היא ביוזמת קארין ממחלקת שימור אנחנו חושבים,

שרון דינור:

אבל זה לא חשוב,

שעיה רוט:

אנחנו בעד, אבל שוב, אנחנו באמת לא יכולים לעשות את זה, אם זה גורר אותנו להליך תב"עי עכשיו, להוסיף גרם מדרגות ממפלס הסמטה שמתחבר, למהלך המדרגות ההיסטורי שנמצא כאן, אתם רואים,

שרון דינור:

למה? זה לא הריסה של משהו קיים,

שעיה רוט:

אני לא יודע,

שרון דינור:

מה אתה אומר? דני.

פאדי סוידאן:

בעצם מה שאנחנו אומרים פה, שאנחנו מחזירים את המצב לקדמותו, ופה הייתה ירידה לתוך מגרשי הטניס שכרגע נמצאים במשרדים שלכם.

שרון דינור:

זה נשמע לי משהו שאפשר לעשות,

פאדי סוידאן:

ופה גם היה כניסה של כל הציוד והחומרים המסוכנים, יש פה אפילו וו מלמעלה, שאפשר היה לעלות ולהוריד דברים, לתוך חדר המכונות של הבריכה.

יעל ספקטור:

(לא ברור) יותר.

שעיה רוט:

זה יותר ג'יסטה, בעצם האדריכלות הזאת אמורה לבטא איזה שהוא ג'יסטה של פתיחות של המבנה לסביבה, נודה על האמת, אני לא יודע אם ישתמשו במדרגות האלה, כי זאת לא, תהיה שם כניסה אחת, שמוסת את הכניסה לימק"א. אבל אולי בעתיד, זה יוכל לשמש למשהו, בכל מקרה ברמה האסתטית, הפתיחות הזאת בין הסמטה לבין המדרגות ההיסטוריות, זה דבר יפה, אז אנחנו בעד, אבל שוב בתקווה שזה לא גורר הליך תב"עי.

ציפי רון:

אני רק רוצה לשאול, אתם תסתירו את זה בצמחייה, זאת אומרת היום יש שם צמחייה,

שעיה רוט:

יש פה את העץ ושינגטוניה,

ציפי רון:

ושינגטוניה,

שעיה רוט:

המחלקה,

ציפי רון:

יש שמה שיחים,

שעיה רוט:

עדיף. את מבינה מאוד בעצים, אני חושב שהעץ הזה הוא מזיק, לא?

פאדי סוידאן:

לא, יש בעיה, יש בעיה איתו.

ציפי רון:

זה לא משנה, הוא יפה, והוא נחמד והוא תורם לסביבה. אני לא נלחמת עליו כרגע, אבל אני שואלת אם אתם רוצים להוריד שמה את כל האינסטלציה הזאת, שאתם דיברתם ואתם תסתירו את זה עם גדר, עם גדר, ועם צמחייה,

שעיה רוט:

כן, הנה זה הפריסה הזאת שאת רואה כאן, יש פה השלמה של קיר גדר ברזל, שער ברזל אחד, שער ברזל שני. כל הגובה הזה שהוא גובה, שהוא לא עולה על הגובה הקיים היום, מסתיר את המעבים, לגמרי.

ציפי רון:

אוקי, ולהסתיר, עם הגדר, ועם צמחייה.

פאדי סוידאן:

ועם צמחייה בוודאי.

לורה ורטון:

יש לי שאלה,

שעיה רוט:

למרות שכבר בלי זה כבר מוסתר.

לורה ורטון:

מורידים את הצמחייה כדי (לא ברור).

פאדי סוידאן:

אין שמה צמחייה חוץ מהעץ הזה, שאנחנו,

ציפי רון:

לא, יש שמה שיחים, לא, זה בסדר.

פאדי סוידאן:

אבל יש בעיה, יש בעיה איתו גם, יש בעיה איתו.

ציפי רון:

עם העץ הזה יש בעיה.

פאדי סוידאן:

יש בעיה שנכנס צינור, שהיה שמה מונח צינור של כיבוי אש, העץ גדל בתוכו, זאת אומרת זה לראות את זה, יש צינור יוצא משתי הצדדים, זה אבסורד הדבר הזה, אפשר להראות לכם סרטון אבל,

ציפי רון:

זה קורה, זה עץ, זה עץ חזק מאוד,

פאדי סוידאן:

חזק מאוד, כן,

ציפי רון:

זה מין פולש, זה בסדר.

איציק שוויקי:

דרך אגב יש גם עוד עץ, (לא ברור) זה מין פולש.

ציפי רון:

אבל עדיין הוא נחשב לעץ מאוד דקורטיבי, ומשתמשים,

יעל ספקטור:

אנחנו (לא ברור) להזיז אותו.

פאדי סוידאן:

יש לנו איפה לשים אותו בחזית,

שעיה רוט:

אבל בכל מקרה להזיז,

ציפי רון:

אני לא חושבת שאפשר להעתיק אותו, אני לא יודעת,

איציק שוויקי:

אפשר, אפשר דקל אפשר,

ציפי רון:

בסדר,

שעיה רוט:

גם עם כל הכבוד זה עץ שהוא להערכתי אני גדלתי ליד עץ כזה, ראיתי אותו צומח, לדעתי הוא לא יותר מבין 10 שנים,

ציפי רון:

לא, זה בסדר, הם צומחים מאוד מהר. אין בעיה.

פאדי סוידאן:

לא, מעבר,

לורה ורטון:

הוא יישאר על צינור וזה.

ציפי רון:

בייחוד אם יש לי (לא ברור) טוב. אני רק שאלתי לגבי העיצוב.

שעיה רוט:

זה תוקן בפועל, זה גדר עם קופינג זהה לקופינג ההיסטורי, ושער ברזל, שגם אפשר עוד לעבוד עליו.
מה זה?

לורה ורטון:

היא אומרת שהיא לא עושה. יש עוד משהו?

שעיה רוט:

לנו אין, אם יש שאלות, אז אנחנו,

יעל ספקטור:

אם יש שאלות,

עו"ד דני ליבמן:

הקיר תמך הזה, אתם אומרים שאתם רוצים להרוס אותו,

שעיה רוט:

לחתוך אותו בנקודה הזאת, איפה שגם סומן כאן בקו האדום.

לורה ורטון:

כדי להמשיך את המדרגות.

שעיה רוט:

זה תחום ההידברות.

לורה ורטון:

הוא ממשיך את המדרגות.

שעיה רוט:

גם כן,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להגיד שהוא יוצר מה ש - , מה שהביטוי טרסה מקורית?

יעל ספקטור:

לא, ממש לא,

שעיה רוט:

לא, כל זה (לא ברור).

יעל ספקטור:

שום דבר לא מקורי.

עו"ד דני ליבמן:

מה?

שעיה רוט:

כל זה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

זה לא טרסה מקורית?

שעיה רוט:

מפלס הקרקע, היה כאן,

יוחנן וייצמן:

הוא גם לא הורס טרסה מקורית.

עו"ד דני ליבמן:

אני שואל כי טרסות, אמורות להישמר.

שעיה רוט:

לא, זאת לא טרסה, זה משנות ה-90, אני חושב שהשתמשו,

יוחנן וייצמן:

זה חלק מהפרויקט החדש,

שעיה רוט:

בדיוק, המפלס שכל המסביב והשביל היה יותר גבוה, ממפלס הקרקע, הזה, עד שעשו את העבודות, ואז שם את (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בזה, אין בעיה,

שעיה רוט:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

שום (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

זה לא משהו מקורי,

פאדי סוידאן:

לא, לא, זה לא מקורי.

שרון דינור:

תודה רבה.

שעיה רוט:

תודה רבה לכם.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שעיה רוט:

את רוצה להעלות את זה עכשיו?

שרון דינור:

אני אדבר אתכם,

ציפי רון:

שרון זה רעיון טוב.

שרון דינור:

אז זה,

איציק שוויקי:

חיים, אתה יודע, הייתי ילד בכיתה ד', לקחו אותנו שם ללמוד שחייה ב – ד'. כל ילדי ירושלים,

יוחנן וייצמן:

לא, יש לנו כעת הפסקה.

איציק שוויקי:

אתה שומע? היה מציל ערבי, (לא ברור) הוא לקח מקל, לשחות במים לשחות, היה עושה ככה,

פאדי סוידאן:

הבחור השני, הם הכי טובים, הם גם (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

הספקתי עוד לשחות שם קצת.

איציק שוויקי:

לא לשחות, אני למדתי.

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע, אני יודע.

איציק שוויקי:

לקחו אותנו מ – 7 בבוקר. אתה שומע? ללמוד לשחות, בשבוע הבא 8:30 (לא ברור). בבית ספר אז מעלה, במעלה.

חיים כהן:

דני, אני רוצה לשאול שאלה,

עו"ד דני ליבמן:

אני בעד, כן,

חיים כהן:

אחרי ששמענו את כל התכנון, שאלה עכשיו, לא ספציפית לזה. מה קורה למעלית? אישור לשימור, שימור נגישות?

איציק שוויקי:

אין, אין,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

איציק שוויקי:

פטור מנגישות.

חיים כהן:

אני שאלתי את דני.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אתה מדבר איתי ברמה הכללית? או ברמה של? תראה,

חיים כהן:

לא, עכשיו השימור.

עו"ד דני ליבמן:

לא, ברמה הכללית, שיש לנו את המחלקה של וועדת ערר מתל – אביב, תעזוב רגע את השאלה באיזה הליך עושים את זה, שהנגישות אוקי, זה גם ערך, לפעמים השימור הוא צריך קצת לסגת ממנו, זאת אומרת אני יש לי איזה בניין, יש לי איזה בניין, אסור לעשות נגישות, לפגוע בשימור באיזה צורה לא גבוה, איזה פתח לאיזה משהו, אז וועדת ערר אמרה - כן, צריך לאשר את זה, כי גם הנגישות זה ערך שהוא,

חיים כהן:

ומי קובע?

איציק שוויקי:

לא, אבל השימור אומר, זה לא, הוא התבלבל,

חיים כהן:

רגע, רגע,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

אני שואל את היועץ המשפטי, רק שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

איציק, אתה יודע מה אתה רוצה להגיד?

עו"ד דני ליבמן:

הנה הוועדה למשל, מישו ביקש היתר לאיזה משהו, של, שפוגע בשימור, וועדת ערר אמרה לאשר את זה, היא קובעת, אבל יש גם מעליה אינסטנציה.

חיים כהן:

וועדת ערר קובעת, או הוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

במקרה הזה שאני זו, שאני ראיתי בתל – אביב זה היה,

חיים כהן:

זאת אומרת שעכשיו,

עו"ד דני ליבמן:

שם היה משהו עם וועדת ערר,

חיים כהן:

זאת אומרת שעכשיו,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יכול להיות שזה, וועדה מחוזית,

חיים כהן:

אני שואל, כמה פעמים מגיע לנו לדיון למשל, אתה יודע מה? לפני זה, היה תיק קודם, שאלתי את אותה שאלה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אז אני אומר,

חיים כהן:

נגישות גובר על שימור?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אז, לא, לכן שאלתי על ההליך, כל אחד שבא ועושה תב"ע,

איציק שוויקי:

גם ירושלים,

חיים כהן:

לא תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

לא, כן, אז אני אומר,

חיים כהן:

כן,

איציק שוויקי:

פעם ראשונה.

שרון דינור:

לא ראיתי,

עו"ד דני ליבמן:

כעיקרון השימור גובר. אבל אם אתה סתם, אני מניח אתה רוצה לעשות שינוי בהליך תכנוני, לקבוע בשימור בשביל נגישות, לא כל דבר אתה פוגע,

חיים כהן:

זה הוועדה יכולה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אז הנגישות, זה גם ערך שצריך לשמור עליו, ולא שזה, זה לא שה - ,

חיים כהן:

אז עכשיו למשל,

יוחנן וייצמן:

זה הליך, בהליך של תוכנית,

לורה ורטון:

זו,

חיים כהן:

עכשיו בהליך,

עו"ד דני ליבמן:

תלוי, לא,

חיים כהן:

זה לא תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

לא, ההליך זה לא תב"ע, השאלה מה אתה עושה כאן,

חיים כהן:

אז זאת אומרת שבהליך, במצב כזה יש לנו שיקול דעת?

עו"ד דני ליבמן:

פה מה שהם מבקשים זה לא זה, זה לא,

חיים כהן:

הריצוף, מהנושא השימורי פה, הכול, אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור ל - ,

חיים כהן:

אני,

יוחנן וייצמן:

אני חושב (לא ברור) טובה, וצריך לאשר אותה.

חיים כהן:

רגע, אולי, את ההחלטה, אפשר בבקשה לבקש את ההקלטה?

יוחנן וייצמן:

א', בואו לקחת ארוחת צהריים, שתיים תנתק את ההקלטה אנחנו. תראה לנו ששמעת, סימני חיים בבקשה.

חיים כהן:

דוד, לך תגיד לו שיכבה.

שרון דינור:

הוא יושב בוועדת שימור, כל כך לומד מהם, אני ממש,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמור כן להקשיב לא,

מורן בן זיו:

יש לו את ההועדה השנייה,

יוחנן וייצמן:

יש לו עוד וועדה.

שרון דינור:

אני כותבת לו.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

בוא ככה, אני מציעה היות ואנשים מחכים בחוץ.

קארין הלוי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק הסכמה של כולכם, הודעות יושב ראש יש לי להודיע משהו.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

וגם את,

שרון דינור:

צריך להוסיף את הכוכבית שלי על המשהו הזה?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

ועל התיק הקודם, בוא נחכה, לנמק אותו, כאילו לנמק את ההחלטה, בוא נעשה קודם את התוכנית של הרל"י, ואחרי זה נחזור אליהם, בסדר?

שרון דינור:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

או שמישהו רוצה לצאת? אין בעיה, שלום, יללה, תודה לכם.

איציק שוויקי:

לא ממהרים.

יוחנן וייצמן:

יללה, אז את רוצה להציג לנו?

שרון דינור:

אפשר להציג בקצרה, ואז הם יציגו בארוכה.

לורה ורטון:

רגע, לא, לא הבנתי אנחנו על,

יוחנן וייצמן:

עוברים לתיק האחרון בסדר היום.

איציק שוויקי:

אחרי זה לימק"א חזרה לסיכום.

חיים כהן:

מה זה?

לורה ורטון:

לא, אבל מה זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

ירד מסדר היום, חשבתי.

יוחנן וייצמן:

ירד מסדר היום לארבעת,

לורה ורטון:

לא, כי חשבתי שהתווסף שלנו, שיש לנו עוד שניים.

יוחנן וייצמן:

הדיון האחרון בסדר היום,

לורה ורטון:

אוקי, מאה אחוז, תודה. כן.

שרון דינור:

עכשיו, טוב, אנחנו נמצאים על היחידת קרקע הזאת, זה תב"ע חדשה. את התב"ע הזאת מגישים, מגישים הרל"י, אוקי,

איציק שוויקי:
של מזרח ירושלים,

שרון דינור:
עכשיו, תשימו לב,

לורה ורטון:
כן. רגע, סליחה, בוא נקשיב לשרון. כי אין לה קול.

חיים כהן:
אוקי,

לורה ורטון:
כן.

יוחנן וייצמן:
כן,

שרון דינור:
וייצמן, אפשר להתחיל?

לורה ורטון:
כן.

שרון דינור:
אז אנחנו נמצאים בצד, צד שמאל,

יוחנן וייצמן:
כן,

איציק שוויקי:
זה העיר העתיקה,

שרון דינור:

רק נתמקם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה עוד לא העיר העתיקה.

איציק שוויקי:

לא, זה כאילו המזרחי, מה אתה, זה הגבול,

יוחנן וייצמן:

זה כביש 1.

איציק שוויקי:

כן, זה הגבול.

שרון דינור:

העיר העתיקה למטה, דרומה. אנחנו נמצאים.

יוחנן וייצמן:

תראי לנו איפה המלונות, בואי.

שרון דינור:

המלון הזית וכל אלה, הם פה.

איציק שוויקי:

כן, זה באזור,

שרון דינור:

מצפונית לרחוב,

איציק שוויקי:

זה העיר המזרחית.

לורה ורטון:

זה ביטוח לאומי.

יוחנן וייצמן:

זה איפה שהיה התוכנית של אור שמח בזמנו, זה כולל את זה?

שרון דינור:

אור שמח הייתה פה בדרום. ואנחנו עכשיו באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה,

חיים כהן:

אני רוצה להבין משהו, רוצים להקים פה, זה נכון? 30 קומות?

יוחנן וייצמן:

זה הזוי, הזוי.

לורה ורטון:

איך אפשר?

חיים כהן:

זה (לא ברור), רגע,

איציק שוויקי:

רגע, זה יהודים או ערבים?

חיים כהן:

(לא ברור).

שרון דינור:

שנייה, רגע, אני אגיד לכם מה קרה, תנו לי, תנו לי להסביר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ואז תשאל.

יוחנן וייצמן:

כולנו בשקט.

שרון דינור:

אוקי, אז התחילו לעשות, כבר כמה זמן דיברו על,

חיים כהן:

את המיקום שאני אדע.

שרון דינור:

אמרנו,

יוחנן וייצמן:

תקטיני טיפה, נראה איפה (לא ברור) של הנביאים,

שרון דינור:

אין סיבה, רק תהיו בשקט, אתם תבינו הכול,

חיים כהן:

רגע, הצד השני זה ארזי הבירה, נכון?

שרון דינור:

כאן זה המלון עץ הזית, וכל המלונות,

חיים כהן:

כן,

איציק שוויקי:

הנה המסגד, אתה רואה את המסגד,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שמעון הצדיק.

שרון דינור:

שמעון הצדיק כן,

חיים כהן:

במסגרת שימור את צריכה לדעת.

שרון דינור:

כאן, יש לנו מגרש שהוא מורכב, תיכף אתם תראו את התיעוד של זה, אזור היסטורי שהוא גם יש בו כל מיני סככות וכאלה, וגם יש בו חלק ממש היסטורי בורות המים וכו', עם רחובות צהרים, הולכי רגל, בחלק הזה, שהוא החלק הפשוט יותר, הוא גם פחות קשור אלינו, היה פה כל מיני הצעות שהתחילו בהתחלה, עם 10, 12, 13, זה קומות, אני חושבת שהוצג לראש העיר הוא ביקש להעלות את זה ל – 30 קומות,

לורה ורטון:

הוא ביקש להעלות את זה?

שרון דינור:

כן, כן, בגלל שזה על ציר רק"ל, החלק הזה הוא החלק ה - , שימורי של האזור, וכאן אנחנו עושים חוץ מהחלק הזה שהוא יותר מעובה, כלפי דרך שכס, שומרים על הסמטאות, שומרים על כמה מבנים לשימור, וגם המרקם הוא יותר כמו מרקם נחלאות של 3 וגג, גג מוגבה. אתם תראו את זה, אוקי, אז הנה,

חיים כהן:

מה הגובה של המלונות?

איציק שוויקי:

מה זה שכונה יהודית היום?

חיים כהן:

הגובה של המלונות.

לורה ורטון:

לא, זה שייח ג'ראח.

שרון דינור:

היום השכונה הנה אז הנה,

יוחנן וייצמן:

הבתים שייכים ליהודים, וגרים בהם,

לורה ורטון:

הבתים,

שרון דינור:

מבחינה תשריט,

לורה ורטון:

נבנו וניתנו ע"י האו"ם, וירדן, לפליטים מלוד, שהם, כדי ליישב אותם שם.

שרון דינור:

אז מה שיש לנו פה, זה אמרתי, זה התא שטח שפנוי מבינוי, פה יש את ה – 30 קומות,

לורה ורטון:

לא, היהודים שהיו שם,

שרון דינור:

ושטחי ציבור,

לורה ורטון:

בתים חלופיים, וגם פיצוי כספי נדיב.

חיים כהן:

אז מה? אוקי,

לורה ורטון:

אז סליחה תגידי לנו,

שרון דינור:

אני אומרת שיש פה שטחים חומים, שטחים ירוקים, זאת תוכנית שמאפשרת הרבה, כאילו ממש סוג של, גם באזור הזה זה סוג של פינוי בינוי, שהרוב הוא מפונה נשאר רק כמה הנקודות לשימור, ובאמת האופי המרקמי ששמרנו פה, אז בנספח הבינוי, אני רציתי להראות לכם,

לורה ורטון:

למה הרל"י מתעסק בזה?

שרון דינור:

רציתם,

חיים כהן:

מה הם רוצים לבנות שמה?

שרון דינור:

רציתם לראות איך זה נראה, אז הנה יש לנו קומות מסד, 6 קומות מסד, ומעבר לזה, 30 קומות כמו שאתם,

חיים כהן:

מה הם רוצים לבנות? דיור?

שרון דינור:

מגורים, מגורים,

חיים כהן:

מגורים?

שרון דינור:

מגורים, ויש גם שטחי ציבור,

לורה ורטון:

אז למה הרל"י,

דוד היימן:

אצל הערבים יעשו 30 קומות?

לורה ורטון:

מה זה?

שרון דינור:

זה, חבריה אני לא חושבת שהדיון אם זה לערבים או לא,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא פוליטי.

חיים כהן:

היום החלק הזה הם לא נוגעים,

דוד היימן:

זהו, לכן אני התפלאתי.

שרון דינור:

אז בוא נקשיב להם.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני מציעה שנקרא להם, נשמע את כל מה שיש להם לספר.

חיים כהן:

מה, במגרש, תחזירי שנייה,

יוחנן וייצמן:

הם יחזרו, עוד רגע, הכול,

חיים כהן:

לא, במגרש, חצי מגרש, אז עכשיו אנחנו מדברים על הבינוי, נכון?

שרון דינור:

אנחנו מדברים על הכול, העניין השימורי הוא בחצי של זה, אתם יכולים,

יוחנן וייצמן:

הכביש המזרחי יותר,

שרון דינור:

כאילו, זה לא,

חיים כהן:

ומה ההמלצה שלך? לדחות את התוכנית, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

לא? מאשרת את התוכנית?

שרון דינור:

על מה אני אדחה אותה?

חיים כהן:

מה זאת אומרת? פתאום 30 קומות, אין מדיניות, אין שום דבר?

שרון דינור:

30 קומות, זה אתם חברים, אני מתייחסת לשימור,

חיים כהן:

אין זה, אין כלום, אני רוצה להבין מה, איפה שוויקי?

שרון דינור:

למה? ציפוף לאורך קו רק"ל, בשטחים שהם גדולים,

חיים כהן:

מה קרה? שקט פתאום?

משה שפירא:

איפה נשב?

יוחנן וייצמן:

איפה שנוח לכם.

איציק שוויקי:

אני עוד המום מ – 40 קומות ברחוב יפו, אתה מדבר עכשיו, אתה שומע? חיים, אני המום מ – 40 קומות ביפו, אתה אומר עכשיו 30 בבר לב?

שרון דינור:

עורכי הבקשה.

עמוס דאון:

אחד משנינו זה עורך הבקשה.

שרון פרי:

נראה לי עמוס. עמוס הפעם?

עמוס דאון:

אנחנו מדברים,

שרון פרי:

שהוא רשום,

עמוס דאון:

יש עורך התוכנית ויש אדריכל, או אדריכלית, למה מה? לא, אפשר. לא, אי-אפשר.

שרון פרי:

ואני זוכרת מה –

עמוס דאון:

פעם היה אפשר, כשזה היה ידני, מאז שעברו למקוון,

שרון דינור:

זה 20 תוכניות לעירייה.

שרון פרי:

הוא איש חשוב.

עמוס דאון:

לא, זה פעם היינו מגישים שנינו, שזה היה ידני, כן. אז כשזה, זהו, כשזה עבר למקוון, כבר אי-אפשר היה, אפשר להכניס כאילו עורך משנה.

שרון דינור:

זה לא יפה (לא ברור) עורך משנה מה זה, זה?

עמוס דאון:

לא, אנחנו מחליפים, זה גם לא, בתבניות זה לא עורך משנה, זה יש, אפשר להכניס. אדריכל זה, אדריכל עורכת התוכנית והשני לא. לא, בסדר, אז אפשר להתחיל, שנחסוך. אז בעצם אנחנו על תוכנית נחלת,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, תמתין לנו דקה.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

טוב, סליחה אנחנו אתכם. זה לא הולך לקרות,

חיים כהן:

זה הולך.

יוחנן וייצמן:

לא יהיה, הלאה.

חיים כהן:

לא תוכל להסביר את זה,

עמוס דאון:

טוב, אז שלום לכולם. אנחנו בתוכנית נקרא, התוכנית נקראת נחלת שמעון או מתחם נחלת שמעון, שכונה היסטורית של נחלת שמעון. אתה תרצה להסביר קצת על ה - , אני אתחיל קודם כל עם המיקום של (לא ברור), פתחת את התיק תיעוד, אז זה,

שרון דינור:

אני פתחתי את התיק תיעוד?

עמוס דאון:

רק רגע יש לנו מצגת.

שרון דינור:

אני חשבתי שפתחתי מצגת.

עמוס דאון:

שנייה,

שרון דינור:

רגע, הנה כתוב מצגת, רגע קח לפה, הנה, אולי וועדה? אז תעשה ככה, בבקשה, לא, לא, כולם קוראים לא זוכר מצגת וועדת שימור, תלך לתיקייה, תיקייה, תיקייה למטה, כן. אוקי, עכשיו חומר מעורר הבקשה. הנה עכשיו מה שאתה רוצה.

עמוס דאון:

בסדר, טוב. אז המתחם הוא מתחם של שכונת נחלת שמעון, זה המספר תיק, טוב, אתם מכירים,

לורה ורטון:

לפני שאתה מתחיל, רק להבין, אז זה, מטעם הרל"י?

שרון פרי:

כן,

לורה ורטון:

זאת אומרת הרל"י,

עמוס דאון:

כן,

שרון פרי:

אנחנו, אנחנו,

עמוס דאון:

כן, אז, אנחנו ה - , אנחנו האדריכלים, משה האדריכל שימור, הרל"י הם בעצם יוזמי התוכנית, מגישי התוכנית שמואל מהלה הוא בעצם מנהל הפרויקט מטעם הרל"י בתוכנית,

שרון פרי:

זה תב"ע, אנחנו מגישים תב"ע, בהמשך לעבודה לאיתור מגרשים לעיבוי לאורך צירי רכבת קלה, ושעשינו ביחד עם עיריית ירושלים, איתרנו פה מגרש, בעצם בחלקו, בדופן של בר לב הוא שצ"פ, ובדופן, כאילו בצד השני בצד המזרחי, זה אזור שנדרש טיפול כאילו סטטוטורי. זה אחד מהמטרות של התוכנית, בעצם לטפל בכל המתחם הזה, וגם מבחינה סטטוטורית. כדי לממש,

חיים כהן:

המגרשים למי הם שייכים?

שרון פרי:

מה?

חיים כהן:

המגרשים במקום שאנחנו מדברים,

שרון דינור:

מי בעלים.

שרון פרי:

של איזה מגרש? חלק זה,

חיים כהן:

כל המגרשים, על החלקה,

שרון פרי:

של עיריית ירושלים,

חיים כהן:

אנחנו מדברים על חלקה,

יוחנן וייצמן:

החלק המערבי הוא שייך,

עמוס דאון:

יש עשרות חלקות.

יוחנן וייצמן:

מלא חלקות,

עמוס דאון:

בוא רגע שנייה, אנחנו נציג, אבל אפשר שנייה, כן,

חיים כהן:

אנחנו רוצים להציע, אתם באים להציג תוכנית,

שרון פרי:

כן,

חיים כהן:

שמבוססת על כמה חלקים, בסדר? אז השאלה היא (לא ברור), מי הבעלים? זהו, זה מה שאני שאלתי.

שרון פרי:

(לא ברור) ואז,

חיים כהן:

לא, לא, אני רוצה לדעת,

עמוס דאון:

אז מה שאתם רואים פה בצבעים, זה המצב המאושר,

חיים כהן:

כן השטח חום זה עיריית ירושלים?

יוחנן וייצמן:

הירוק,

עמוס דאון:

כל השטח שהוא בצבע,

שרון פרי:

רגע, רגע, קודם שיסביר,

עמוס דאון:

הוא עיריית ירושלים,

שרון פרי:

מה תחום התוכנית, תחום התוכנית זה לא החלק הצפוני החום.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רואים את הקו הכחול, כן,

חיים כהן:

גם בקו הכחול אוקי.

שרון דינור:

הקו הכחול הכהה,

יוחנן וייצמן:

הפנימי כן,

ציפי רון:

רגע, איפה קבר שמעון, איפה קבר שמעון הצדיק?

שרון פרי:

לא, לא,

עמוס דאון:

זה לא פה,

יוחנן וייצמן:

איפה שהיד שלו הייתה קודם.

משה שפירא:

שכונת שמעון הצדיק, היא הקרובה אליו, זה שתי שכונות.

איציק שוויקי:

איפה שהמסגד, את רואה את הירוק? זה המסגד.

משה שפירא:

הצדיק, זה הצד השני של הכביש.

איציק שוויקי:

שם זה המסגד.

שרון פרי:

זה בר לב,

עמוס דאון:

יש פה, יש פה, זה בר – לב, זה דרך שכס, זה רחוב זלמן, נכון,

שרון פרי:

נכון, כן,

עמוס דאון:

ולמטה, ש - ,

איציק שוויקי:

זה המסגד, איפה שהירוק, זה המסגד.

עמוס דאון:

מה?

איציק שוויקי:

המסגד, עם האנדרטה איפה שהירוק זה האנדרטה, וזה המסגד.

ציפי רון:

למטה,

עמוס דאון:

כאן, כאן, פה,

משה שפירא:

פה זה המסגד.

שרון פרי:

למטה, כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את הצילום אוויר.

משה שפירא:

האגדרטה פה, המסגד פה.

עמוס דאון:

אבל בכל מקרה כל מה שפה צבוע, בצבע, בתוך התחום של הקו הכחול, של התוכנית, הוא בבעלות של העירייה.

יוחנן וייצמן:

כן,

עמוס דאון:

בסדר? זה דרך אגב משנה שעברה, נכון? פברואר.

שרון פרי:

כן,

עמוס דאון:

אז זה המוצע בשנה שעברה.

יוחנן וייצמן:

ההפקעה בוצעה לפי מה?

עמוס דאון:

מה?

לורה ורטון:

כל הבתים,

עמוס דאון:

לפי תוכנית, לא זוכר,

יוחנן וייצמן:

לפי תוכנית שקיימת שם.

עמוס דאון:

לפי תוכנית מ-1980 לא משנה מה, משהו, לפני תוכנית מלפני מיליון שנה.

ציפי רון:

טוב שלא אמרת מנדטורית.

עמוס דאון:

מה? לא, לא, תוכנית,

לורה ורטון:

התוכנית המנדטורית, המצב היה שונה לגמרי. זה היה (לא ברור).

עמוס דאון:

אז זה תוכנית דרך אגב שאפשר לראות, זאת תוכנית שהייתה עם, אפשר לראות פה את השצ"פ, היה פה כביש לביטול, הכביש הזה בוטל במסגרת התוכנית הזאת. שוב מלפני אולי 40 שנה בערך. והתוכנית הזאת הפקיעה בעצם את השטח הזה. כאשר מה שאתם רואים פה, שאין לו נראות קרקע, זה השטח שהוא בבעלות פרטית היום.

לורה ורטון:

שחיים בו.

עמוס דאון:

ושגרים שמה בחלקו, בחלקו, כן, בחלק לא, אפשר גם להסביר, זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

תסביר,

עמוס דאון:

זה השכונה היסטורית,

יוחנן וייצמן:

תסביר, תסביר.

משה שפירא:

אותו אפוטרופוס, חלק גדול מה - ,

יוחנן וייצמן:

זה שייך למה?

משה שפירא:

הוא שייך לאפוטרופוס נכסי נפקדים.

עמוס דאון:

הכללי, הכללי,

משה שפירא:

הכללי סליחה, כי זה יהודי, זה שטחים יהודיים, זה השכונה יהודית שיש כל מיני פולשים שנכנסו עם השנים.

לורה ורטון:

לא, זה השטח יהודי, ואז הבעלים פונו וקיבלו פיצויים, ואז,

יוחנן וייצמן:

היא אומרת,

משה שפירא:

כן, אבל הכניסה של הערבים שמה הייתה אחרי 48, שהם נכנסו,

יוחנן וייצמן:

אחרי (לא ברור) כבש את האזור הזה,

משה שפירא:

נכנסו,

ציפי רון:

אלה שעברו ממערב העיר,

לורה ורטון:

לא, הם עברו מלוד, והוא וממלכת ירדן, יישבו אותם שמה.

איציק שוויקי:

שיקמו אותם, כמו שגוש עציון גם עשו,

משה שפירא:

כן, כן,

איציק שוויקי:

היה קיבוץ אחד הקיבוצים, שמו שמה מחנה פליטים, ואחרי שהשכנים פינו,

עמוס דאון:

בכל מקרה אז כמו שאמרתי נכון, השטח הזה הוא מאוכלס, יש שמה הרוב, מי שמאוכלס זה ערבים, לפי מה שאנחנו יודעים גם, יש חלק מהבעלות היא גם רשומה ערבית, כאילו חלק מהזה, אבל הרוב זה,

שמואל מהלה:

יש 15% בערך בעלות ערבית, היתר בעלות יהודית, שחלקה זה האפוטרופוס הכללי, גם חלקה זה,

עמוס דאון:

זה כל מיני עמותות,

שמואל מהלה:

איזה שהיא עמותה, או שפרטיים, ומבחינת הבעלים זה הפוך, יש 20%, 15% בערך יהודים שגרים שם בשכונה היום, ו- 80,

שרון דינור:

יש יהודים שגרים שם עכשיו?

שמואל מהלה:

כן, כן,

עמוס דאון:

כן,

שמואל מהלה:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אידיאולוגי,

עמוס דאון:

הלשכה של בן גביר הייתה שמה,

יוחנן וייצמן:

כן, אידיאולוגית.

שרון דינור:

לא, רגע, לא, לא, שנייה אני רוצה רגע, מתוך עניין, היהודים שגרים שם, כל השנים האלו?

עמוס דאון:

לא, לא,

ציפי רון:

לא, לא, נכנסו,

איציק שוויקי:

הם (לא ברור),

ציפי רון:

בשנים האחרונות, הם הרבה מאוד מאבקים,

איציק שוויקי:

זה בן גביר.

משה שפירא:

על זה כל ההפגנות, ההפגנות שיש של,

שרון דינור:

כן, כן, יש הרבה הפגנות,

משה שפירא:

לא, אבל מה שהם מדברים על,

ציפי רון:

מה קרה ללשכה של בן גביר? עוד קיימת שם?

עמוס דאון:

לא, לא, היא הייתה בחניון שמה, איפה שבונים את החנייה, פה,

משה שפירא:

מה (לא ברור),

עמוס דאון:

כנראה,

משה שפירא:

היסטורי, הם הבריקת מים שמה זה הזה.

איציק שוויקי:

בית כנסת יש שם.

לורה ורטון:

לא, עכשיו אולי יחזור לשם.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, כל הבעלים שרשומים הבאתם אותם בתיק תיעוד, שמה מהספר שלו?

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה הם, כבר לא בעלים?

משה שפירא:

לא,

יוחנן וייצמן:

אלה שרשומים בשכונה.

משה שפירא:

זה הנכסי נפקדים, זה האפוטרופוס היום, באלה שהיו בבעלות יהודית, זה מה שאני יודע.

איציק שוויקי:

הם קיבלו פיצוי כבר.

עמוס דאון:

לא, זה לא עניין שהם קיבלו, האפוטרופוס זה לא מה שזה, שהם קיבלו פיצוי, האפוטרופוס זה אומר שזה, הוא מנהל את זה עבורם עד שהם ידרשו את זה, הם יכולים לקבל את זה בחזרה.

לורה ורטון:

הם קיבלו פיצוי לפני האפוטרופוס הגיע. הפיצויים,

יוחנן וייצמן:

המדינה יישבה אותם בתור פליטים.

לורה ורטון:

ב – 48, ב – 48, פינו כל היהודים עזבו, וקיבלו פיצוי, ופינו ע"י צה"ל, וקיבלו פינוי, תקרא על מה שבני יאיר כתב.

יוחנן וייצמן:

שמו אותם בקטמון, בכל מקום אחר.

לורה ורטון:

הם קיבלו פיצוי, ואז ב – 67, האפוטרופוס בא ולקח את זה, ועכשיו רוצים פעם שנייה להעביר את האנשים ש - , שיישבו אותם שם אחרי 48.

איציק שוויקי:

כן, אבל המתנחלים, לאט לאט מפנים את האנשים, כי קונים את הבתים שלהם.

לורה ורטון:

הם לא קונים אותם, הם פונים לאפוטרופוס, מכיוון שיש שם כל מיני משת"פים בתוך האפוטרופוס,

יוחנן וייצמן:

ניירות,

לורה ורטון:

אז הם מקבלים את זה בחינם כמעט.

ציפי רון:

עושים תביעות ועניינים.

לורה ורטון:

מוציאים מזייפים, מסמכים גם. כן, אני אומרת את זה,

עמוס דאון:

בכל מקרה אז,

לורה ורטון:

זה הוכח, בבית משפט.

איציק שוויקי:

בכל מקרה זה היום חניון מה,

עמוס דאון:

אז איפה שהיה הלשכה ובאזור של החניון. אבל בצד הימני, בצד המזרחי, מה שצמוד (לא ברור), עדיין יש את ה - , יש פה את הבינוי שחלק ממנו מקורי, וחלק לא מקורי, כמובן זה. בצד המערבי אז שדרות בר – לב. זה איזה שהיא תצ"א, יש פה כמה בתים, אפשר לראות שבאמת כל הצד המערבי הוא ריק, ויש פה חניון, זה ביטוח לאומי פה. זה ראינו, משה, אתה רוצה קצת להרחיב לגבי ה - ,

משה שפירא:

מה שמיוחד בשכונה פה, זה בעצם מזכירה את השכונות של המאה ה - 19, כמו שאנחנו (לא ברור) בנחלאות, בנייה צמודת דופן, בנייה בקו אפס, שיש, היו פה בורות מים קטנים, בחלק מהחלקות, ושני בורות שהם בורות שכונתיים, רואים אותם כאן, זה, זה השטח ש - ,

עמוס דאון:

של הכביש כן,

משה שפירא:

כן,

עמוס דאון:

כאילו של החניון יותר נכון.

משה שפירא:

הכול משהו בטלויזיה, על ייבוש ביצות בירושלים, ומישהי צחק עליו וזה, אז היו דווקא באזור פה בבית ישראל, זה, זה הסיפורים של ייבושי ביצות, אז כן היה כאן, זה בריכות חורף, זה בריכות חורף פשוט, (לא ברור) כמובן שהיו, שלא ניקזו, כי אנחנו נמצאים שמה באיזה, בקעה כזאת. מרבית הבתים נהרסו, מרבית הבתים נהרסו, אנחנו איתרנו באמת את כל, המטרה הייתה לאתר את כל המבנים. לגבי בורות המים, אנחנו רק משערים, אין לנו שום אינדיקציה אמיתית שהבורות האלה קיימים באמת. ואנחנו התוכנית לקחה לחומרה את הבורות הציבוריים, לא את הבורות הפרטיים, כי אנחנו בכלל, גם הבורות הציבוריים, (לא ברור) היה שמה, ההרס הוא מאוד מאוד משמעותי, ההרס שנעשה שמה אחרי 48, ויש מעט מאוד, אתם תראו, יש מעט מבנים שבאמת עדיין עומדים על טילס, זה ברוב המקרים, זה מדובר קטעי מבנים, אז זה, כי זה היה,

יוחנן וייצמן:

80 קירות,

משה שפירא:

שני חדרים, חדר בבניין, שני חדרים בבניין, זה כאילו זה המקסימום שיש ב - ,

איציק שוויקי:

הדירות היו חדרים.

יוחנן וייצמן:

תראה אני רואה את התמונות בתיק תיעוד, יש לך גם תיקי תיעוד פרטניים יותר?

משה שפירא:

לא, יש לנו, אנחנו הצלחנו להיכנס ביחד עם האפוסטרופוס לחלק מהדירות, כמובן שאין, אין שיתוף פעולה שמה של התושבים, זה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא נכנסתם.

משה שפירא:

לא, יהודים יש, אבל יהודים זה לא, זה דווקא הם לא יושבים במבנים ההיסטוריים.

איציק שוויקי:

עוד מעט התימנים (לא ברור) את המערות.

משה שפירא:

עכשיו מה שכן אפשר לראות,

לורה ורטון:

לא, הייבוסים, הייבוסים יחזרו וידעו שוב,

איציק שוויקי:

והתימנים ירצו את המערות.

לורה ורטון:

יגידו תעודות בעלות.

משה שפירא:

אפשר לראות, אפשר לראות מה שכן, שכן (לא ברור) באמת דברים שאנחנו גם מכירים אותם מנחלאות, ומה שכן שרד כמובן זה ה - , וזה מה ש - , התוכנית שהתגבשה ביחד עם מחלקת שימור, זה המערך השכונתי, זאת אומרת הסמטאות, שזה בעצם נתפס כדבר בעל ערך, באמצעות העוגנים האלה, של כמה מבנים לשימור, והתשתית האורבאנית שיש כאן, והשפה האורבאנית של התוכנית, אז זה, יש כאן, התוכנית בעצם מציעה זה התחדשות של הרקמה, עם שימור של ה - , של הערכים ההיסטוריים שקיימים היום.

שרון דינור:

מה שראינו פה, זה חצר פנימית, או חזית חיצונית?

משה שפירא:

זה חיצוני.

עמוס דאון:

בכל מקרה הבניינים הקיימים, באמת הם בניינים של קומה אחת, הבניינים המקוריים, כל הבניינים של קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

הבניינים עם הכיפות פה, אתה מציע עליהם תוספות?

עמוס דאון:

כן, אבל, כאילו,

משה שפירא:

אין פה כיפות מרשימות, זה אני אומר, זה כמו שמאה שערים יש כיפות, כל מאה שערים, כלומר
שמה זה כיפות, כל נחלאות,

שרון דינור:

אתה יודע בדיוק איך להדליק את הקהל.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה יודע איך לפתוח סוגיות.

איציק שוויקי:

אנחנו,

משה שפירא:

לשקף את המציאות, זה מה שחשוב פה.

עמוס דאון:

בכל מקרה אז מבחינת התוכנית, אז שוב זה איזה שהוא רקע,

יוחנן וייצמן:

אולי עוד לפניך, מי מגיש את התוכנית?

לורה ורטון:

זהו, זה הרל"י.

שרון פרי:

הרל"י.

עמוס דאון:

הליך רישוי,

שרון פרי:

הרל"י מגישים את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

הרל"י, זה שטח של עיריית ירושלים, זאת אומרת מה? איפה.

עמוס דאון:

הרל"י מוסמכת להגיד בכל תחום,

יוחנן וייצמן:

גם בתל – אביב.

עמוס דאון:

לא,

שרון פרי:

לא,

עמוס דאון:

בירושלים. אני לא מכיר שהרל"י מגישה בתל – אביב, אבל בכל תחום ירושלים,

שרון פרי:

עוד לא,

עמוס דאון:

עדיין לא,

לורה ורטון:

אבל מבנה,

חיים כהן:

זה מקומות שצריך הצטרפות?

לורה ורטון:

מבני, מבנים ל - ,

עמוס דאון:

הרל"י אולי,

חיים כהן:

אבל יש מקומות שצריך הצטרפות?

לורה ורטון:

אבל תתי מגורים,

יוחנן וייצמן:

רק (לא ברור).

עמוס דאון:

הרל"י מוסמכת להגיש, בכל תחום של מרחב עיריית ירושלים, כמו שעיריית ירושלים, עיריית ירושלים עכשיו עשתה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית זה לפי חוק, והרל"י חייבת,

שרון דינור:

היא לא מחליפה אתכם בהסכמות, כאילו,

חיים כהן:

לא, אני שואל,

שרון דינור:

אם זה הכוונה.

חיים כהן:

איד המנגנון עובד.

יוחנן וייצמן:

לא, חוק הרל"י,

שרון דינור:

היה לנו כבר תוכניות של הרל"י שהיה בהם סוגיות של בעלויות, הם לא יכלו להגיש במקום הבעלים, כמו שעיריית ירושלים מצטרפת.

יוחנן וייצמן:

נו, אז זה מה שקורה כבר כעת.

חיים כהן:

זה מה שקורה עכשיו, לכן אני שואל,

שרון דינור:

לא, עיריית ירושלים,

חיים כהן:

עיריית ירושלים מצטרפת לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים בינתיים לא הגישה,

עמוס דאון:

במחוזית, וזה גם מה שבמחוזית,

שרון דינור:

כן,

עמוס דאון:

הרל"י מוסמכת להגיש,

שרון דינור:

היא מוסמכת להגיש, אין בעיה, יש הבדל בין, אני חושבת, אולי דני יתקן אותי, שיש הבדל בין מוסמכת להגיש, שזה מוסמכת להגיש, לבין להיכנס בנעליים של, הבעלים ולהסכים במקומם, כאילו,

עמוס דאון:

להסכים לא,

שרון פרי:

אנחנו רק מגישים.

עמוס דאון:

רק מגישים,

שרון פרי:

רק מגישים.

יוחנן וייצמן:

מה הפירוש רק מגישים?

עמוס דאון:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני רואה, אני מסתכל פה בחוק הרל"י התפקיד שלכם, זה להכין תוכניות לפיתוח הכלכלי, אבל איפה כתוב שהם יכולים להגיש?

שרון פרי:

אנחנו יכולים להגיש, אם תרצו אחרי זה אנחנו נשלח לכם את כל המסמכים,

יוחנן וייצמן:

דני, אתה מכיר את הנושא?

שרון פרי:

שתרצו לקבל, זה עלי.

יוחנן וייצמן:

דני, אתה מכיר את הנושא?

שרון דינור:

אני אחפש לכם.

לורה ורטון:

אני יודעת מקרה אחד שלמשל, הגשר, הגשר הליכה,

משה שפירא:

הליכה, כן,

לורה ורטון:

מה?

משה שפירא:

נכון, גם הגשר. גם מתחם התחנה,

לורה ורטון:

המקרה היחידי שאני מכירה, בוועדה מקומית זה כשאלעד הגיש, את התוכנית לגשר הליכה, מעל גיא בן הינום,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

היו כל מיני ויכוחים, התנגדויות וזה, ואז קבעו כמה זמן הרל"י הגישו את זה. אז,

שרון דינור:

תפקידי הרשות,

לורה ורטון:

אז אני לא יודעת עוד זה,

יוחנן וייצמן:

להכין.

שרון דינור:

להכין תוכניות לפיתוח הכלכלי של ירושלים, לעודד יוזמות.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יכולים להפקיד,

לורה ורטון:

זה היה, על הגשר.

יוחנן וייצמן:

להכין תוכניות זה בסדר.

לורה ורטון:

אז זה היה על הגשר.

עמוס דאון:

אנחנו כבר אישרנו תוכנית, אישרנו כבר תוכנית בסמכות, שהרל"י הגישה, אז בוא נגיד הדיון הזה הוא,

שרון פרי:

אנחנו (לא ברור) צער בעלי חיים, הגישה בעבר.

ציפי רון:

הגשר הזה לא נדון בוועדת השימור.

יוחנן וייצמן:

לא, צער בעלי חיים הוועדה המקומית הגישה,

שרון פרי:

לא, לא, הרל"י.

עמוס דאון:

שנייה יוחנן, אנחנו הגשנו בשביל הרל"י תוכנית היא אושרה שנה שעברה במחוזית.

שרון פרי:

שהרל"י הגישה.

לורה ורטון:

על מה?

ציפי רון:

על מה?

עמוס דאון:

גבעת שקד,

שרון דינור:

מע"ר מזרח,

עמוס דאון:

זה אותו זה,

שרון דינור:

מע"ר מזרח זה גם היה הרל"י.

יוחנן וייצמן:

גבעת השקד, כן, זה הוועדה המקומית שותפה לתוכנית,

עמוס דאון:

לא, הוועדה המקומית שמה לא שותפה.

ציפי רון:

איזה בניין,

שרון פרי:

קירוי בגין עשה.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית לא שותפה לגבעת השקד?

עמוס דאון:

היא לא,

לורה ורטון:

זה לא שכונה,

עמוס דאון:

לא,

לורה ורטון:

זה, זה,

עמוס דאון:

הוגש ע"י הרל"י בלי הוועדה המקומית.

ציפי רון:

על יד גבעת המטוס?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

מערבה משם, כן.

שרון פרי:

אם תצטרכו אחרי זה, אין לי (לא ברור) להעביר לכם את כל מה שתמצאו.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

לורה ורטון:

גם אז כשהיה סיפור של הגשר היו שאלות לגבי ה - ,

ציפי רון:

אבל הגשר לא עבר את וועדת השימור,

לורה ורטון:

אבל זה לא בתי מגורי,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמר אין הצטרפות עירונית,

שמואל מהלה:

לא, אם יש, יש לו את הסמכות,

חיים כהן:

יש הצטרפות? יוחנן,

עמוס דאון:

לא, לא הייתה, בגבעת שקד לא הייתה הצטרפה.

חיים כהן:

על פה, אני מדבר,

עמוס דאון:

לא, גם אין הצטרפות זה מתואם מול ראש העיר,

שרון פרי:

כן, זה,

עמוס דאון:

ומהנדס העיר והכול,

יוחנן וייצמן:

אבל למה (לא ברור) סמכויות להגיש תוכניות.

שרון פרי:

יש לנו סמכויות, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אתם אולי כן, לא, ראש העיר ומהנדס העיר אין להם סמכות. לכן שאלתי אם אפשר. מה?

עמוס דאון:

לכן הם משתמשים בהרל"י,

שרון פרי:

זה בדיוק התוכנית של הרל"י.

עמוס דאון:

הוועדה המקומית אולי, לא יודע, אבל זה כבר עניינים שאנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

עמוס דאון:

לא (לא ברור).

שרון דינור:

בוא נתקדם ונבדוק את זה בהמשך,

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

קדימה.

עמוס דאון:

בכל מקרה אז, אנחנו הגדרנו ושוב בתיאום עם, עם מחלקת השימור, הגדרנו איזה שהוא שטח, שזה המתחם לשימור, בסדר? זה גם בתוכנית, זה המתחם הזה. אני רק אסביר שלפי ה - , הבדיקה בעצם כל מה שקורה כאן, דרך אגב גם כאן היו מבנים במקור, אבל הם נהרסו, עוד בשנות ה - 20, של המאה שעברה. ומה שאנחנו רואים כאן בסגול זה המבנים לשימור, ופה יש איזה שהוא קיר של מבנה לשימור, שגם שאותר במסגרת התיק תיעוד המקדים.

משה שפירא:

אני רוצה להגיד שזה, זה תפישה לחומרה, כי אנחנו לא הצלחנו להיכנס לכל המבנים שזיהינו אותם, ואנחנו חושבים שבזה, יכול להיות שזה רק איזה קיר ששרד שמה, כי יש שם גינה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חיצוניים, איציק שוויקי:

משה שפירא:

אנחנו מניחים, תוצאות שכנראה כנראה נמצאים שם שרידים.

ציפי רון:

אבל בחלק שבאמצע מעל הקו הסגול מכל, בדיוק פה, איפה שהחץ הוא גם לשימור,

משה שפירא:

זה בנייה חדשה שם,

עמוס דאון:

זה הכול בנייה חדשה.

משה שפירא:

(לא ברור) זה בנייה חדשה.

עמוס דאון:

מה שלא, זה סימנו.

ציפי רון:

בנייה חדשה,

עמוס דאון:

אז זה,

ציפי רון:

יש לנו שרידים של מבנה, זה על בסיס של מבנים?

עמוס דאון:

לא, השרידים הם כאן, אנחנו בדקנו את זה בתצ"אות היסטוריות,

משה שפירא:

לא רק (לא ברור) בתי כנסת, מאוד מאוד רצינו,

עמוס דאון:

אבל זה נהרס, ויש שמה בנייה חדשה.

משה שפירא:

בתי הכנסת, אחרי תש"ח, כל הבתי כנסת האשכנזים נהרסו,

איציק שוויקי:

נהרסו, הופצו.

משה שפירא:

הופצו בירושלים.

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

רק אשכנזים?

ציפי רון:

אבל עדיין היו שם.

משה שפירא:

בעיקר אשכנזים,

ציפי רון:

אבל עדיין היו שם הרבה בניינים היסטוריים,

עמוס דאון:

זה נמצא בסביבה.

ציפי רון:

רגע, עדיין היו שם הרבה בניינים היסטוריים, עם הכניסות, עם המזוזה, עם הכול.

משה שפירא:

כן, אבל פה כלום לא נשאר, בחלק הזה, לא,

עמוס דאון:

האזור הזה לא נשאר,

משה שפירא:

חיפשנו, מאוד מאוד חיפשנו.

עמוס דאון:

אנחנו,

משה שפירא:

זה אינטרס של,

ציפי רון:

זה כבר אחרי מלחמת ששת הימים, קרה שמה הרס, כי זה עוד היה קיים, היו שם,

משה שפירא:

כן, כנראה,

ציפי רון:

מבנים קיימים,

שמואל מהלה:

הייתה עוד שכונה כאן בתחום התוכנית, בדופן של דרך ברב – לב קראו לה נחלת יצחק,

ציפי רון:

נכון,

שמואל מהלה:

לא נשאר ממנה אף, אף מבנה, משה מזכיר את הסיפור ה - ,

ציפי רון:

ממתי לא נשאר שמה אף מבנה? אחרי ששת הימים עוד היו שם מבנים,

שמואל מהלה:

לא, לא, כבר במלחמת, הרי זה היה קו התפר, אז בקו התפר שיטחו את כל המבנים, לא נשאר שם אף מבנה.

ציפי רון:

כן, אבל אני זוכרת שהיו שם מבנים, שהיו שם מבנים טוריים,

איציק שוויקי:

בית כנסת,

ציפי רון:

שהיו עדיין שלמים.

איציק שוויקי:

של רש"י.

משה שפירא:

יום של זה,

ציפי רון:

היינו עושים שם סיורים, היינו נוסעים שם סיורים, המכונים סלטים, במיוחד כדי לראות את שרידי היישוב היהודי שם, זה היה קיים מאוד. אני לא יודעת מתי זה נחרב ואיך, אבל זה היה קיים מאוד בשנות ה-70, וה-80 זה עוד היה קיים.

שמואל מהלה:

אז חבל,

לורה ורטון:

רגע, אז בוא נשמע,

שרון דינור:

כן, יללה בוא נתקדם.

עמוס דאון:

בכל מקרה, אז זאת סקירה גם של המיקום המשוער של בורות מים, כרגע אין לזה בעצם תיעוד, אבל שוב, עשינו בעצם איזה שהוא סופר פוזיציה לפי התוכנית ההיסטורית המנדטורית של השכונה, של הסימון של הבורות מים, אנחנו רואים את הסימון שלהם כאן, במתחם השימור. ובעצם,

איציק שוויקי:

לפני 50 שנה.

עמוס דאון:

זאת התוכנית, המוצעת, של המצב המוצע של קומת הקרקע, כאשר במסגרת התוכנית רואים פה בסגול את המבנים לשימור אנחנו מטמיעים את המבנים לשימור בתוך הבינוי המוצע, באופן עקרוני מה שהתוכנית מציעה, זה בינוי לפי מדיניות רכבת קלה על החלק המערבי על דרך בר לב, ובינוי נקרא לזה מאוד מאוד מצומצם, יחסית מתווה דומה לנחלאות, בקו בניין אפס, מאוד מאוד מרקמי, באזור הזה המרכזי. באזור הזה על דרך שכס זה בינוי טיפה יותר גבוה, לא טיפה, הוא פי 2 יותר גבוה, הוא בינוי בגובה של 8 קומות עם חזית מסחרית, אל דרך שכס, יש פה שני מבנים לשימור שאותרו לכיוון הפנימי של השכונה, אבל על דרך שכס בעצם לא שרד שום דבר מהשכונה המקורית. כאשר באזור הזה האזור עם המבנים שנהרסו, מוצע שב"צ וגם פה יש לנו שב"צים שבעצם פונים לכביש החדש, שהוא במיקום של הכביש שקיים היום, אבל אין לו בעצם שום, ייעוד

סטטוטורי בתור כביש, ו - , אבל זה גם נעשה בתיאום מול אגף תכנון עיר, וגם (לא ברור) את ההתנגדות, בעצם יש פה מתחם שהוא מתחם מזרחי, בינוי יותר נמוך, בינוי מרקמי, עם חזית מסחרית על דרך שכס, ושב"צ ושצ"פ, ומתחם מערבי שהוא בעצימות בנייה הרבה יותר גבוה, לאורך ציר רק"ל, גם שב"צ באמצע, וגם עם, שב"צים, זאת אומרת יש שם איזה שהוא שצ"פ באמצע, יש מעברים שהולכים ממערב למזרח, וזה גם יחסית קרוב לרכבת הקלה, מרחק הליכה יחסית קצר, של, בוא נגיד מרחק אווירי של כ - 100 מטר, בתת-הקרקע זה גם מתייחס, אנחנו נתייחס אחר כך למה שאמרתי, אבל בעצם אנחנו רואים פה גם את המבנים לשימור, שהם מחוץ לקונטור המרתפים, וה - , בורות המים אנחנו עדיין לא יודעים, אז איפה הם נמצאים, אז יותר קשה להתמודד איתם. ובחלק המערבי, אז יש לנו בינוי גבוה, זה נראה משהו כזה. מה?

איציק שוויקי:

רגע, מה המרחק מהחומות? מה המרחק מהחומות?

עמוס דאון:

לא, זה מחוץ לאגן העיר העתיקה, לפי ה - ,

שרון דינור:

יש סתירה בין מה שאתם אומרים לבין מה שאתם מראים זה קצת מטריד אותי.

עמוס דאון:

מה? איזה סתירה?

שרון דינור:

אני לא יודעת אם לתת לך לסיים קודם, ואחרי זה נדבר,

איציק שוויקי:

עוד מעט כל, כל,

שרון דינור:

את זה עוד לא ראיתי אני זה בוועדה,

איציק שוויקי:

וייצמן, זה אם אפשר, כל מעלות דפנה, כולם יהיו 40 קומות. זה אחד מול השני.

עמוס דאון:

בכל מקרה אז, מה שהתוכנית מציעה, זה, התוכנית מציעה באמת שהאגף המתחם המזרחי יותר, הוא בגובה יותר נמוך, אנחנו בעצם אמרנו שבסיכום אתכם, עם מחלקת השימור אמרנו שניתן איזה שהיא גמישות, בהתחלה דובר על 3 קומות וגג רעפים, ואמרנו שאולי ניתן לעלות, לא, 8 קומות רק באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

רק על החזית,

עמוס דאון:

על שני המגרשים האלה. פה דובר על 3 פלוס רעפים, ואז אמרנו ניתן גמישות לעוד קומה, בשביל שאפשר יהיה להוסיף,

שרון דינור:

פה אולי,

ציפי רון:

זה 5, 6 קומות, זה 6 קומות,

עמוס דאון:

מה?

שרון דינור:

תישאר רגע על השקופית הזאת.

ציפי רון:

5, 6 קומות,

עמוס דאון:

לא, שנייה, רק רגע יש לנו עוד דברים אז. אז בואו שנייה נסיים את זה, בסדר? אז זה בכל מקרה, זאת התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אני לא מבין למה,

עמוס דאון:

אני יודע שזה עלה העניין הזה, אתם בטח מאוד אוהבים את זה, זה דרישה של מהנדס העיר וראש העיר, אז,

איציק שוויקי:

מה? שיהיה ירוק?

עמוס דאון:

לא, שיהיה 30 קומות,

לורה ורטון:

למה לא 80?

עמוס דאון:

זה מה שאנחנו טענו.

יוחנן וייצמן:

כמה אנחנו רחוקים באמת מהחומות?

עמוס דאון:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה אנחנו רחוקים מהחומות?

איציק שוויקי:

לא, זה שאלתי אותו.

עמוס דאון:

זה מחוץ לאגן העיר העתיקה,

איציק שוויקי:

(לא ברור),

עמוס דאון:

אני לא זוכר זה, אתם יכולים לבדוק ב – GIS,

איציק שוויקי:

יש החלטה, יש החלטת, שמשער יפו, נגיד מהר חומה עד האיקסים 10 קומות, ככה זה ההחלטה הייתה,

עמוס דאון:

כן,

איציק שוויקי:

השאלה כמה המרחק משער שכם,

עמוס דאון:

אנחנו שוב, אני,

שרון דינור:

מחוץ ל - ,

עמוס דאון:

זה העיר העתיקה, בסדר?

איציק שוויקי:

כן,

עמוס דאון:

זה העיר העתיקה,

שרון פרי:

מבחינת נצפות.

עמוס דאון:

זה, זה האיקסים, תעשה רדיוס, זה בערך פה. אנחנו נמצאים פה, זה מחוץ לאגן העיר העתיקה. אני שוב, אני לא אומר, אתם יכולים להגיד מה שאתם רוצים אתם,

שרון דינור:

לא, אני יודעת שראש העיר ביקש להעלות, אני שואלת אם זה מלווה בבדיקת נצפות של הצוות, כדי שנוכל להיות רגועים.

יוחנן וייצמן:

יש לכם פה איזה, הדמיות או?

עמוס דאון:

זה ילווה, הכנו, הדמיות, תגידו בדיקת נצפות, מאיפה אתם רוצים, אנחנו נציג אין בעיה,

שרון דינור:

כעיקרון אנחנו רוצים לראות שזה לא פוגע במקרה של העיר העתיקה.

עמוס דאון:

מאיפה?

ציפי רון:

מכאן מהמרפסת,

איציק שוויקי:

את תראי את, את תראי,

עמוס דאון:

שרון, יש לנו את זה,

שרון פרי:

התבקשנו ע"י הוועדה המחוזית גם,

עמוס דאון:

אנחנו הגשנו,

לורה ורטון:

שים את (לא ברור).

עמוס דאון:

אנחנו הגשנו שנייה, אנחנו הגשנו לוועדה המחוזית אנחנו יודעים שבמיקום הזה נדרשת בדיקת נצפות, הגשנו דרך אגב גם בתוכנית שעמדה בתנאי סף, הדמיות עם נצפות בסימפלקס כל מקום שאתם רוצים לראות בדיקת נצפות, אנחנו,

ציפי רון:

השתלתם את זה, השתלתם את זה במודל?

עמוס דאון:

כן,

שרון פרי:

כן, כן,

שרון דינור:

רגע, אז אולי,

עמוס דאון:

אנחנו יכולים להפיק לכם, בדיקת נצפות מאיפה שאתם מבקשים, בסדר? סבבה.

שרון דינור:

אבל למה, עכשיו אנחנו רוצים.

עמוס דאון:

עכשיו, אין לנו את זה עכשיו,

שרון פרי:

עכשיו אין לנו.

ציפי רון:

איך באתם בלי זה לדיון בוועדת השימור?

עמוס דאון:

מה?

יוחנן וייצמן:

הם לא חשבו על הנצפות.

שרון פרי:

היינו עסוקים בלהגיב,

עמוס דאון:

היינו עסוקים להגיב ל - ,

ציפי רון:

אתם באים לבנות מגדל בגובה 40 קומות, או אני יודעת מה,

איציק שוויקי:

בית ישראל לא (לא ברור) 30 קומות? וייצמן,

חיים כהן:

זה 30 קומות,

ציפי רון:

30, 24 ו - 30 קומות,

עמוס דאון:

24,

ציפי רון:

להראות להם בנצפות,

יוחנן וייצמן:

נו מה רע שבית ישראל יעשו גם 24 קומות?

שרון פרי:

מכיוון שזאת דרישה של,

עמוס דאון:

זאת דרישה שבאה שוב הדרישה לגובה הזה של הבינוי, היא באה סליחה, אני לא מהוועדה הזאת
ספציפית, היא באה מהמשרד פה ליד, בסדר? אז זה לא בא מ - , מה?

ציפי רון:

המשרד בקצה המסדרון.

עמוס דאון:

במשרד ששמה בקצה המסדרון, אנחנו התחלנו, אנחנו באמת הגשנו את זה עם 10 קומות,

שרון דינור:

השאלה אם זה שזה,

עמוס דאון:

אז פה ה – 10 ויורד,

ציפי רון:

זה עניין של 10,

חיים כהן:

יש גם שני מסדרון, יש פה, שזה יושב ראש וועדה מקומית,

עמוס דאון:

לא, זה בצד השני,

שמואל מהלה:

בצד השני,

עמוס דאון:

בצד השני,

שרון פרי:

יש את המסדרון חירום,

עמוס דאון:

לא יכלנו להביא, לא יכלנו (לא ברור) בגלל שהפגישה הזאתי, אתם,

ציפי רון:

מגדלי בסר, (לא ברור).

שרון פרי:

יש, בנספח הבינוי יש,

עמוס דאון:

בנספח הבינוי יש, אם אפשר להעלות את זה.

ציפי רון:

למה עשיתם אותם בגבהים שונים?

עמוס דאון:

כדי שלא כולם יהיו 30, לא, האמת ש - , אני אסביר, האמת אולי זה הסבר שהוא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון פרי:

על המתחם לשימור את שואלת על (לא ברור)?

ציפי רון:

אני שואלת למה המגדלים בגבהים שונים.

עו"ד דני ליבמן:

רשום שהוחלט (לא ברור).

עמוס דאון:

אנחנו מנסים שלא הכול יהיה 30,

שמואל מהלה:

אמרנו לנו לעשות 30, עשינו 24, ב – 30, זה עבר. באמת.

ציפי רון:

24 זה מספר המזל?

שמואל מהלה:

לא, כדי לייצר איזה דירוג,

עמוס דאון:

לא, אני שנייה, אני אסביר גם עוד משהו, אני אסביר עוד משהו, בסדר? זאת אומרת ש - , אני חושב ששרון אמרה ש - , יש חיפוש של מתחמים וזה, בעצם מה שעומד בבסיס התוכנית הזאת, ושוב, רואים את זה כאינטרס עירוני, שוב בלשכה ראש העיר וכן והלאה, בעצם מצב קיים שעומד בבסיס התוכנית, וזה צריך להיות שיש לנו פה שטח שהוא היום ללא ייעוד קרקע, בסדר? שזה השטח של השכונה ההיסטורית, כל השטח כולל מטרות או לא משנה מה, והסיכום היה, שכל השטח הזה

ייחשב במצב הנכנס כביכול שזה שטח שהוא סחיר למגורים, ובעצם השטח הזה של ה – 5.7 דונם, מתוך הקו הכחול של התוכנית, הוא יפוזר אחר כך, בתוך תחום התוכנית, בתור שטח מגורים, ובעצם על ה – 5.7 דונם הזה מקבלים 720% לפי,

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור יש סך הכול כל הבניין הזה?

שרון פרי:

שנייה בוא נתמקד בשימור.

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור?

עמוס דאון:

בסדר, מה?

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור?

עמוס דאון:

כמה יחידות דיור?

איציק שוויקי:

סך הכול,

עמוס דאון:

300 בערך, 300.

איציק שוויקי:

אז למה כתוב שם מגורים,

עמוס דאון:

לא, 41 אלף, כן,

איציק שוויקי:

300 יחידות דיור,

עמוס דאון:

כן, בגלל שיש גם תעסוקה ומסחר, והפרשות מבונות וכל הדברים כאלה, זה לא,

חיים כהן:

תראה לי שנייה,

עמוס דאון:

אז רק רגע שנייה, רק רגע, שנייה, שנייה בואו,

יוסי חביליו:

מהלה, אתה איתם?

שמואל מהלה:

אני תמיד איתם.

יוסי חביליו:

זה התוכנית הזאתי עם המגדלים בשייח – ג'ראח? (לא ברור) ירושלים? וזה מהרל"י, זה עוד לא יזם שמביא כסף.

שמואל מהלה:

אתה פספסת את ההקדמה.

חיים כהן:

ראש העיר ביקש,

יוסי חביליו:

מה?

חיים כהן:

ראש העיר ביקש,

יוסי חביליו:

זה לא מעניין אותי שראש העיר ביקש,

שרון פרי:

אין בעיה, אנחנו,

שמואל מהלה:

טוב,

יוסי חביליו:

אבל בעיני זה טירוף שלא היה בהיסטוריה שיש לנו פה איזה גלגל, אז יש לנו את חסבון, יש לנו את קוקיא, קיבלת את המכתב שלי על קוקיא?

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

לא קיבלתי.

יוחנן וייצמן:

לייזר הקריא לי אותו, אתה לא,

חיים כהן:

לא כתבת אותי, למה לא כיתבת אותי?

יוסי חביליו:

מה? שלחתי מייל לכולם.

חיים כהן:

לא, אני לא קיבלתי,

יוסי חביליו:

אני שלחתי, אז יכול להיות שיש תקלה, אני אשלח לך בוואטסאפ.

חיים כהן:

אבל עכשיו אנחנו לא בקוקיא, אנחנו,

יוסי חביליו:

בסדר, אני רק אומר שאני מתנגד לזה בכל התוקף, איפה שרון דינור?

שרון דינור:

אני פה,

יוסי חביליו:

בואי אני מחכה באמת לשמוע את העמדה שלך, בסדר תמשיך בינתיים. שלא יהיה ספק אם אני אצטרך לצאת איכשהו, למשהו עוד יותר גרוע,

איציק שוויקי:

לא, אז תשמע,

יוסי חביליו:

הנה אומר שאני מתנגד בכל התוקף, מלחמת עולם יהיה פה.

איציק שוויקי:

תראה, אתה רואה שם, זה שכונה של היסטורית, שם צבועה, אתה רואה אותה?

יוסי חביליו:

לא, תשמע, גם איפה הנושא של ערבים ויהודים, אתם השתגעעתם לגמרי?

יוחנן וייצמן:

זה שכונה יהודית, מה הבעיה?

עו"ד דני ליבמן:

מחלקת שימור, לא צריך (לא ברור),

יוסי חביליו:

דני ליבמן הגדול,

ציפי רון:

שרון, מה שכתוב פה זה נכון?

עו"ד דני ליבמן:

תקרא את ההמלצות.

עמוס דאון:

טוב.

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

מתחת וועדת שימור מה שכתוב פה למעלה, מוועדת שימור מוועדה מספר 19.

שרון דינור:

כן, היא נערכה בתיאום מלא עם מחלקת שימור, כן,

יוחנן וייצמן:

נו מה הבעיה? מה אתה רוצה? מה הבעיה?

שרון דינור:

אני התרכזתי בחלק של השימור, מה?

יוחנן וייצמן:

החלק של השימור, היא לא רואה, לא בנצפות,

עמוס דאון:

שנייה, רגע, אפשר,

ציפי רון:

רק שנייה, סתם יש לי שאלה ככה סליחה, אולי זה לא בקונטקסט, לגבי שני המגדלים, וגם,

עמוס דאון:

כן,

ציפי רון:

הבניין, קודם כל שני הבניינים, מה לגבי,

יוסי חביליו:

אז רגע, שרון, אתם ממליצים את זה?

ציפי רון:

מה לגבי העיצוב שלהם?

עמוס דאון:

מה?

ציפי רון:

העיצוב שלהם,

עמוס דאון:

אנחנו לא קובעים את העיצוב של הבניין,

שרון דינור:

אני לא מתה, (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, רגע, ציפי שנייה,

ציפי רון:

שנייה, תן לי שנייה,

יוסי חביליו:

שלום, ציפי, מה שלומך? עד שאני בא תנו לי דקה.

ציפי רון:

רק שנייה, אין פה התייחסות,

עמוס דאון:

אנחנו בתוכנית, מה?

ציפי רון:

אין התייחסות לעיצוב שלה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לאה ונביא את הלב שלה,

שרון דינור:

כן,

יוסי חביליו:

אני נגדכם גם כן, זה ענק.

שרון דינור:

אני, אני רוצה להגיד שאני לא מתה על ה – 30 קומות פה, התוכנית היא התחילה את חייה המקצועי
ב – 10 קומות,

לורה ורטון:

10 קומות,

יוסי חביליו:

נו, 10 בוא נדבר,

שרון דינור:

כשזה עלה, כשזה עלה ל – 30 קומות זה עלה,

יוחנן וייצמן:

זה דרישה של מהנדס העיר,

שרון דינור:

מהנדס העיר,

עמוס דאון:

מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

אבל מהנדס העיר גם רוצה את קוקיא, ואת חסבון, ואת בורג' – חליפה, אני לא רוצה להגיד את
השם. שלא יגיד שאני נגדו אישית.

שרון דינור:

במסגרת בחר את הקרבות, אז יש לי,

יוסי חביליו:

לא, לא, זה קרב קשה מאוד זה,

שמואל מהלה:

אנחנו,

יוסי חביליו:

אין דין ואין דיין, איש הישר בעיניו יעשה, היזם חוגגים,

שמואל מהלה:

לא, לא, זה לא, יוסי,

יוסי חביליו:

אני יודע שפה זה לא היזמים, אבל באחרים זה היזמים.

ציפי רון:

יוסי, יש, יש עוד אחד,

עמוס דאון:

יוסי, תראה, ההבדל, אתה יודע מה ההבדל בינינו לבין היזמים? אנחנו עשינו אחד 30, ואחד 24.

ציפי רון:

יש עוד אחד במקום,

עמוס דאון:

שתרגישו טוב.

לורה ורטון:

שלא יהיו כולם 30.

עמוס דאון:

שלא יהיו כולם 30.

יוסי חביליו:

לא, בסדר, אני אמרתי, בהתחלת הדיון,

שרון דינור:

תראה, זה אני צריך,

יוסי חביליו:

רגע, שרון לא, אני חייב להגיד שאני, תראה, אני לא רוצה להכניס את השרון לפינה. אני קשה לי להאמין שאם זה היה ברצונה החופשי, היא הייתה תומך בדבר כזה, לכן אני לא רוצה להכניס אותה לפינה. לצערי כמה שאני חבר גם של ראש העיר, ושל יואל אבן, אני לא מקבל את המדיניות שלהם. עכשיו אמרתי שאני אגיד לך למה, נכון התחלתי ואמרתי שפה, שראיתי שזה הרל"י, ולא היזם, זה לא יכול לטעון (לא ברור) את היזמים. אבל אני חושב שהמדיניות הזאת, היא מדיניות מטורפת. עכשיו אני אגיד לך עוד דבר ברגע שאתה תעשה את זה, ועוד כהרל"י, שיבוא היזם, מה תגיד לו? מה תגיד לו? למה אתה כן והוא לא? אז אני אומר לך,

חיים כהן:

אני מודיע לך שאם זה יאושר, ממול, אני שיהיה לפחות 20 קומות, מה השאלה הבכלל?

איציק שוויקי:

בית ישראל, כל בית ישראל,

יוסי חביליו:

נכון,

חיים כהן:

מה השאלה בכלל?

יוסי חביליו:

לא,

לורה ורטון:

למה רק 20?

ציפי רון:

למה רק 20?

חיים כהן:

אני (לא ברור),

ציפי רון:

רק 20,

חיים כהן:

בגלל המגבלות שיש אצלנו.

משה שפירא:

עד 120.

ציפי רון:

14 למגורים, ועוד 20 למסחר.

חיים כהן:

אני הייתי הולך על זה, על 20, מה השאלה בכלל?

לורה ורטון:

פרצנו כל גבול, גם,

ציפי רון:

14 למגורים,

לורה ורטון:

גם בעיר ההיסטורית, גם פה, אני לא יודעת,

יוסי חביליו:

לא, אבל חיים, אני מעדכן אותך, שאני גם, עובר את זה לתקשורת, שלא תגיד לי, חיים, אני מעדכן אותך שאני גם מוציא את זה לתקשורת, שלא תגיד לי אחרי זה, להוציא את זה בסמוי.

חיים כהן:

שמה?

יוסי חביליו:

אני מוציא את זה בגלוי.

חיים כהן:

שמה?

יוסי חביליו:

שאני מתנגד לזה, בהתנגדות קשה ביותר.

חיים כהן:

באת לפה, הכול מוקלט, מה? אתה?

יוסי חביליו:

בסדר, זה העניין של, האם זה עניין של שניות, עד שמרגליות יגיע אלי.

חיים כהן:

לא משנה, אז מה? אנחנו מדברים, זה ברור, סתם ככה אני שואל, לא הציגו פה, למה?

יוסי חביליו:

לא, אבל זה שאני צוחק, זה מרוב תסכול.

שרון דינור:

למה? אני אגיד לך, זה מגרש פנוי מבינוי, צמוד לרכבת הקלה,

חיים כהן:

מה עם פרוגראמה שכונתית?

שרון דינור:

עשו פה הפרשה לצורכי ציבור, בצורה מאוד מאוד מספקת.

לורה ורטון:

הרכבת גם עוברת,

שרון דינור:

אז אני חושבת הדבר הקטן הזה, שנקרא אגן העיר ההיסטורית,

יוסי חביליו:

(לא ברור) איך זה נראה מהעיר העתיקה?

שרון דינור:

בוא נראה לכם,

יוסי חביליו:

יש הדמיה איך זה נראה מהעיר העתיקה?

שרון דינור:

בוא נראה לכם מה יש לנו,

יוסי חביליו:

אני רוצה הדמיות,

שרון דינור:

מה שיש לנו,

יוסי חביליו:

שרון, אני רוצה שזה ירד מסדר היום,

שרון דינור:

הדמיות שיש לנו,

יוסי חביליו:

אני רוצה הדמיות, איך זה נראה, כמו שעשינו בחסבון, לקחת את 5 נקודות בעיר משמעותיות, ולראות איך זה נראה משמה, ואז נחליט,

יוחנן וייצמן:

תגיד מה אתה רוצה, מה?

ציפי רון:

מעל הצופים,

יוחנן וייצמן:

מה אתה בוחר, מקבל תוך דקה.

ציפי רון:

מהר הבית,

יוסי חביליו:

למה? אתה יכול להביא לי את זה?

ציפי רון:

מההוספס, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני אביא לך, נביא לך את זה תוך דקה.

עמוס דאון:

הנה, הנה, זה מוכן.

יוסי חביליו:

חבר'ה זה שאני צוחק, אז בבקשה, זה מה שאתה רוצה לראות? במקום רוקפלר? בוא תדחו פה את חסבון, ואז אחד יזין את השני, איך אני יכול להתנגד לחסבון, איך אני יכול להתנגד לקוקיא? תחזיר, תחזיר את התמונה היא,

שרון דינור:

רציתי להראות את זה מאוד נקודתי,

יוסי חביליו:

חבר'ה, אני חושב ש - , אתה יודע במשפטים, אומרים i raise my case , אני רוצה את התמונה הזאת, אני רוצה את התמונה הזאת. זה על סדר היום?

ציפי רון:

זה לא זה, יש פה הטעיה.

יוחנן וייצמן:

לא, את המצגת לא קיבלנו,

עו"ד דני ליבמן:

מצגת לא ראינו,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

עמוס דאון:

זה בנספח הבינוי, יוסי, חופשי, מידע חופשי לשים.

יוסי חביליו:

מצוין,

עמוס דאון:

נכנס (לא ברור),

יוסי חביליו:

בעירייה, איזה הטעיה יש פה? זה גרוע מספיק.

איציק שוויקי:

הנה, הנה העירייה.

ציפי רון:

את הר הצופים,

איציק שוויקי:

הנה מהעירייה, מהעירייה. מהעירייה, זה מהעירייה,

עמוס דאון:

אתה יכול לעשות דברים,

יוסי חביליו:

אז יש לנו את זה בסדר היום באינטרנט, מצוין.

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

הנה.

יוסי חביליו:

לפחות יש שקיפות אתה אומר,

עו"ד דני ליבמן:

צפייה מהר הצופים.

עמוס דאון:

קו בניין,

עו"ד דני ליבמן:

מה יותר מזה?

עמוס דאון:

זה קו בניין מנופח, וזה בכניסה לעיר, זה גובה של,

שרון דינור:

אולי זה היה של,

יוסי חביליו:

אני אוציא את זה, לא, אז תעביר לי. אני עוד נשאר עוד כמה דקות.

חיים כהן:

אבל הפעם יהיה לך, חוסר בקייס, בהוצאה לעיתונות, שאתה אמרת שחברי הוועדה הם היזמים, עכשיו מה תגיד? חברי הוועדה מה הם?

יוחנן וייצמן:

כן, לא תוכל לתקוף את חברי הוועדה, מה יקרה?

יוסי חביליו:

אם אתם תצביעו נגד, אני אשבח אתכם.

חיים כהן:

אני לא, אני שואל אותך טכנית,

יוחנן וייצמן:

זה חשוב לנו, אבל,

חיים כהן:

אם אנחנו נתמוך בתוכנית, מה תתקוף אותי? שאני עם חברי,

יוסי חביליו:

מי אמר שאני אתקוף אותך?

חיים כהן:

עם היזמים?

יוסי חביליו:

אני אשבח אותך.

חיים כהן:

אני עם הרל"י, מה?

יוסי חביליו:

אם אתה תתמודד בתוכנית,

חיים כהן:

כן, אז מה תגיד? אתה אומר שאני מהיזמים.

יוסי חביליו:

אני אגיד שאתה הורס את ירושלים.

חיים כהן:

מה שהרל"י אומר,

יוסי חביליו:

לא, לא, חיים, חיים,

חיים כהן:

זה חברה עירונית,

יוסי חביליו:

אני אגיד שאתה הורס את ירושלים, לכן הקדמתי ואמרתי.

חיים כהן:

אבל זה חברה עירונית, יוסי, זה חברה עירונית,

יוסי חביליו:

רגע, חברה עירונית לא יכולה להרוס את ירושלים?

חיים כהן:

היא קיבלה את ברכת,

יוסי חביליו:

עיריית ירושלים לא יכולה,

חיים כהן:

(לא ברור) ראש העיר, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה,

חיים כהן:

בוא, מה?

יוסי חביליו:

וראש העיר לא יכול להרוס את ירושלים?

חיים כהן:

לא ראש העיר, אתה עולה על דעתך שראש העיר רוצה להרוס את ירושלים?

יוסי חביליו:

לכן אני נדהם,

חיים כהן:

נו באמת.

יוחנן וייצמן:

תראה, הלכת איתו בבחירות, היה תוצאות, מה אפשר לעשות?

יוסי חביליו:

זה נקרא להרוס את ירושלים, אתה יודע מה? אני חייב להגיד לך, שכל הדברים האלה, הסתירו אותם לפני הבחירות, השיטפון התחיל.

שרון דינור:

אתם חייבים ש - ,

יוסי חביליו:

אני מאוד מצטער, שלא העליתי את הנושא הזה, (לא ברור).

חיים כהן:

טוב.

יוסי חביליו:

כי ראש העיר לא היה רוצה את זה לפני הבחירות.

שרון דינור:

(לא ברור) במצגת,

חיים כהן:

זה משובץ במחוזית.

יוסי חביליו:

למתי?

משה שפירא:

עוד לא היה,

עמוס דאון:

בגלל זה אני אומר אנחנו יכולים,

חיים כהן:

אז מה אתה רוצה? זה המדיניות,

יוסי חביליו:

מה?

חיים כהן:

זה המדיניות,

יוסי חביליו:

נכון, אני מתנגד למדיניות.

איציק שוויקי:

כן, אבל יש חברי מועצה הם, או שתגיד,

יוסי חביליו:

אני אשכנע אותם,

איציק שוויקי:

ראש העיר יגיד להם,

עו"ד דני ליבמן:

כשתהיה ראש העיר, אתה יכול לכוון את המדיניות,

עמוס דאון:

אז הבאנו כמה, אני יודע מה, אני,

חיים כהן:

דין אחד לא בדין אחד. (לא ברור) אם הוא לא יכול להגיד לו, למה להגיד לי?

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

חיים כהן:

תלך כמו ביבי, מי שלא, הולך החוצה, אז שיגיד.

יוסי חביליו:

תודה.

איציק שוויקי:

הוא יכול ללכת החוצה,

יוסי חביליו:

לא, היא רוצה להביא לי כיסא.

עמוס דאון:

אני לא יודע, לא קיבלנו את הדו"ח מהוועדה המקומית,

שרון דינור:

אני לא רגילה לראות,

יוחנן וייצמן:

כרגע אין עדיין, זה לא שובץ בוועדה המקומית,

עמוס דאון:

אתה תראה שזה, יש לנו איזה שהוא שוב,

חיים כהן:

זה לא יגיע, בוא, אל תיתמם, אל תיתמם מול, זה לא יגיע, לוועדה,

עמוס דאון:

זה (לא ברור), את המקומית.

חיים כהן:

אל תיתממו, זה לא יגיע לוועדה המקומית, זה יגיע להמלצה ישרה,

שרון דינור:

זה לא משובץ (לא ברור)?

חיים כהן:

מה פתאום, זה לא משובץ.

יוחנן וייצמן:

לא משובץ.

חיים כהן:

וגם זה לא ישובץ, אם תראו שזה מגיע ישר לוועדה המחוזית, עם החלטת מהנדס העיר.

שרון דינור:

זה עמד בתנאי סף.

חיים כהן:

מה?

יוסי חביליו:

אני (לא ברור) מול המחוזית, מה אתה חושב? בסופו של יום מדלגים עלי, מה אני יכול לעשות?

שרון פרי:

אתם רוצים שנמשיך רק?

עמוס דאון:

בואו שנייה נדבר על השימור, שזה נראה לי ה - ,

יוסי חביליו:

נשים עוד כמה הדמיות, לא, לא, הקודם, הקודם, רגע, זה אחד, זה הכי משמעותי,

איציק שוויקי:

לא, שיראה אחר,

יוחנן וייצמן:

יש את זה בנספח הבינוי, אתה לא צריך לצלם.

עמוס דאון:

יוסי, יש את זה בנספח בינוי, ובאינטרנט, אין בעיה, אפשר לפנות אלינו, אנחנו נעביר אליכם את זה גם, זה מידע חופשי לציבור.

חיים כהן:

במסגרת שהוא אמר,

יוסי חביליו:

(לא ברור), לא?

עמוס דאון:

מה? יוסי,

שמואל מהלה:

הוא אדריכל, הוא אדריכל שלנו,

יוסי חביליו:

הוא לא עובד בהרל"י.

שמואל מהלה:

לא, לא, הוא עורך הבקשה עבור הרל"י.

יוסי חביליו:

אני יודע, אני יודע,

עמוס דאון:

אני אשם בהכול.

יוסי חביליו:

לא, לא להיפך,

יוחנן וייצמן:

בכלל,

עו"ד דני ליבמן:

הוא לא עובד בהרל"י.

חיים כהן:

אין לו זמן, הוא רוצה, יוסי.

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר, אתה עושה מה שאומרים לך, מה אני אגיד לך?

עמוס דאון:

בסדר, ראש העיר אומר, מה? לא נעשה? בוא, בואו שנייה נתקדם.

לורה ורטון:

זה כמובן לא אישי, אבל פשוט אנחנו,

יוסי חביליו:

זה לא אישי.

לורה ורטון:

שזה לא יוזמה שלכם, אבל זה פשוט תוכנית בלתי נתפסת.

יוסי חביליו:

לא, בדרך כלל עוד פעם,

לורה ורטון:

וגם זה על ה - ,

יוסי חביליו:

איש מקצוע חיצוני,

לורה ורטון:

מדיניות הרק"ל,

יוסי חביליו:

מה אני אגיד לו?

לורה ורטון:

הרק"ל גם, גם עוברת ליד שער שכס, ושער יפו, אנחנו גם נראה 30 קומות מול שער יפו? לא,

שרון פרי:

מוצעים,

לורה ורטון:

יש איזה שהוא רגישות,

עמוס דאון:

לא, בשער שכס, יש אזור, כמו שהוא אמר צומת האיקסים עד, אני לא זוכר, יש אזור שזה אזור שאין מדיניות,

ציפי רון:

הייתה פעם תוכנית,

עמוס דאון:

באזור הזה כן יש מדיניות,

ציפי רון:

לא, לא, לא, רק,

עמוס דאון:

אוקי,

יוסי חביליו:

רגע, מה המדיניות באזור הזה?

ציפי רון:

הייתה תוכנית של ספדי,

עו"ד דני ליבמן:

30 קומות,

ציפי רון:

לעשות שמה,

יוסי חביליו:

איפה המדיניות הזאת?

ציפי רון:

אזור של, יש למעלה, באזור של שער (לא ברור).

עמוס דאון:

לא משנה, אבל יוסי, עזוב זה לא, זה כרגע לא הנושא, זה לא היה.

יוסי חביליו:

אתה יכול לשים את התצ"א עוד פעם, שאני אראה?

ציפי רון:

אבל תוכנית שהייתה באזור שער שכס,

לורה ורטון:

יש לנו את התוכנית,

איציק שוויקי:

זה איפה שהביטוח לאומי, זה היה איפה שביטוח לאומי.

שרון פרי:

אפשר להמשיך בהדמיות?

שמואל מהלה:

ביטוח לאומי.

עמוס דאון:

בואו שנייה, בואו שנייה, אפשר שנייה, או שאתם לא רוצים לדון על הנושא השימורי בלבד,

יוסי חביליו:

שמה יש קופת חולים,

איציק שוויקי:

יש ביטוח לאומי,

עמוס דאון:

כנראה שלא,

יוסי חביליו:

זה ממש קרוב לעיר העתיקה,

עמוס דאון:

יוסי, יוסי,

שמואל מהלה:

זה צמוד לביטוח לאומי, צמוד לביטוח לאומי.

יוסי חביליו:

יש את הבתי מלון,

עמוס דאון:

יוסי,

יוסי חביליו:

יש כביש ואחרי זה אתם.

עמוס דאון:

אבל ההחלטה לגבי זה, לגבי הדיון בוועדת שימור.

יוסי חביליו:

תשמעו זה גרוע מאוד.

שמואל מהלה:

אנחנו הגענו,

שרון דינור:

ההמלצה היא,

(מדברים ביחד)

עמוס דאון:

אפשר שנייה רק רגע

יוסי חביליו:

אני לא רוצה להגיד קונספירציה,

שרון דינור:

אבל אני יכולה לשרוק ממש חזק, אבל אני לא בטוחה שזה יעזור, מאוד מרוכזים פה החברים,

מורן בן זיו:

שנייה, אז ניתן להם רגע,

שרון דינור:

בוא ניתן להם שניים אוחזים. נראה מה קורה,

מורן בן זיו:

זה כן היה לי כתוב התוכנית הזאת שעולה.

שמואל מהלה:

שרון, אני כן רוצה שנדבר על העניינים של השימור, יש לנו, יש לנו שני דגשים, האדריכלים יציפו,

איציק שוויקי:

חיים, ראש העיר רוצה להיות חזקיהו המלך.

לורה ורטון:

אוקי, בוא נמשיך, בוא נמשיך.

עמוס דאון:

אפשר שנייה להמשיך? זה, הדברים האלה זה דברים קטנים לעומת, מה ש - ,

שרון פרי:

(לא ברור) ונשמח להציף אותם.

שמואל מהלה:

תציפו את שני הנקודות, אני רוצה שרגע.

(מדברים ביחד)

עמוס דאון:

שנייה רק רגע, בסדר, אז החניון ובורות המים, מה שאמרנו, כל המבנים לשימור אנחנו כאילו ניסינו להשאיר אותם מחוץ לחניון, או בתוך החניון, ללא חפירה מתחתם, אבל יש לנו גם את הבורות מים, יש איזה שהוא 14 בורות מים זה האלה, ואלה.

שרון דינור:

לא כולם אותם ערכים, אמרתם,

עמוס דאון:

אנחנו גם לא יודעים, אז אנחנו אומרים, אנחנו צריכים איזה שהוא סעיף שייתן לנו גמישות שגם יהיה אפשר לחפור מתחת למשהו,

שרון דינור:

אבל מתחת (לא ברור).

עמוס דאון:

אז לחפור מתחת לבניין, כמו חניון,

שרון פרי:

אז לשנות את התוואי, אנחנו נעשה גם וגם,

שרון דינור:

אני לא כל כך מבינה למה נורא חשוב לחפור מתחת.

עו"ד דני ליבמן:

דבר אחד שקשורה,

שרון דינור:

(לא ברור) כאילו?

שמואל מהלה:

בסוף, בסוף שרון, חלק גדול (לא ברור). אנחנו שמנו מאה אחוז,

שרון דינור:

בסדר, בוא נגיד,

שמואל מהלה:

מהחשובים.

שרון דינור:

אנחנו בשלבי היתר, אני אומרת ואני צריכה לפתור את הפיזיקייס שלי, פה בתוך הזה, שבצד השני שלי, יש בור ללא תחתית, למה? למה אני צריכה?

שמואל מהלה:

לא, אז מה שאני אומר נקבע, (לא ברור) יקבעו ביחד,

שרון דינור:

איזה סעיף שניתן יהיה לתת את החניות,

עו"ד דני ליבמן:

איך?

שרון דינור:

בשלב ההיתר ייבחן להעביר את החניות למגרש ה - ,

שמואל מהלה :

מה שאני אומר זה,

שרון פרי :

שזה,

שמואל מהלה :

לשמר את האפשרות, לעצב את (לא ברור).

שרון דינור :

נגיד ש - , מה שאני הצעתי.

עמוס דאון :

אני רוצה ש - , כאילו,

שרון פרי :

שרון, אני חושבת שאת צודקת שאפשר, אפשר יהיה.

שרון דינור :

אני לא חושבת, 3 קומות וגג רעפים.

(מדברים ביחד ברקע)

שמואל מהלה :

מצד שני, שרון, נגיד, אני לא יודע מה תהיה המציאות, שיש פה,

יוחנן וייצמן :

לא, לא, לא,

שמואל מהלה :

וכל היתר בסדר. פרטיים בגודל של שתיים, על שתיים,

שרון דינור :

כן,

שמואל מהלה:

אז אנחנו,

שרון דינור:

אנחנו נדע להגיע אליהם,

שמואל מהלה:

אני אומר רק צריך לראות שהתב"ע, תדבר בשפה שאפשר יהיה לדייק אותה, (לא ברור) מקצועי גם בהמשך. יש כאן ניסוח רגע, בוא עוד פעם נעשה את השני, בנושא השני דיברנו על הגודל, של החלקות של המגרשים דיברנו 3 חלקות, ספרנו את ה - ,

עמוס דאון:

אנחנו כן ניסינו לעשות שלוש חלקות, המקום היחיד שבא היינו לפי המלצה שלכם, כאילו פה הדבר הזה נראה, 1, 2, 3, 4, אז היינו מעבירים את זה לפה, ואז היה 250, 250,

שרון דינור:

זה החלוקה שאתם,

עמוס דאון:

זה החלוקה שאנחנו רוצים. עכשיו מה שקורה ההגדרה של ה - 3 חלקות, אז בוא נגיד הדבר הזה, יש פה 5 חלקות, החלקה הזאת פשוט (לא ברור) שזה היה,

שרון דינור:

אני אגיד לך מה,

חיים כהן:

אם אפשר בבקשה,

יוחנן וייצמן:

רק לפרוטוקול, הרב חיים כהן (לא ברור) יוצאים.

חיים כהן:

אני ביקשתי לא להיות בדיון.

איציק שוויקי:

למה? חיים, צריכים את הקול שלך.

חיים כהן:

תאמין לי, אני לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

שלום.

חיים כהן:

תודה.

שרון דינור:

אני מדברת,

יוחנן וייצמן:

ממשיכים את הדיון, יללה גמרנו, היציאות (לא ברור) נגמרו, חיים הלך מחמת זעמו, גורא, מה?

איציק שוויקי:

גם הוא יצא?

שרון דינור:

אוקי, הנושא של הנצפות.

עו"ד דני ליבמן:

שאלתי אותך בבוקר.

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

מתי הצבעה?

יוחנן וייצמן:

כמה דקות.

עו"ד דני ליבמן:

לא פתרת לבד.

יוחנן וייצמן:

תראי, סוגיית השימור עלתה סוגיית הקומות, יש פה עוד סוגיות שצריכים לדבר עליהם?

עמוס דאון:

כן, כן, יש אפשר בקצרה,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו איתך לגמרי.

עמוס דאון:

בסדר, אז זאת ההמלצה של מחלקת השימור שהיא מדברת, על המתחם לשימור, שנייה,

שרון דינור:

נכון,

עמוס דאון:

יש פה שלוש סוגיות, סוגיה ראשונה זה חניון ובורות מים, זאת אומרת אנחנו יודעים למקם את המבנים לשימור והתכנון של החניון כרגע בנספח הבינוי, בנספח התנועה, זה ש – אין חניון מתחת לבניינים, שאנחנו חושדים שהם בניינים לשימור, אבל הבורות מים יש פה מיליון, לא מיליון, 14 בורות מים,

שרון דינור:

משוערים.

עמוס דאון:

ומשוערים, אנחנו לא יודעים מה יהיה, וזה, וזה ממתין בעצם לתיקי תיעוד, רק בעת היתר בנייה, ואנחנו מבקשים, מחלקת השימור ביקשה שלא יהיה חניון מתחת לבניינים, וכנראה גם מתחת לבורות מים, ואנחנו מבקשים שיהיה איזה שהוא ניסוח של גמישות בגלל שאם אתם רואים גם הסגולים, שהם כרגע מחוץ לחניון, אם אנחנו מוסיפים פה את כל התכלתים האלה, אז לא יהיה פה חניון בכלל.

איציק שוויקי:

אני גם אמרתי את זה לפני שהייתי, גם המועצה לשימור עכשיו, אני לא, כי בורות מים זה לא קודש קודשים.

יוחנן וייצמן:

זה לא כל בור מים הוא,

שרון פרי:

יהיה לנו ניסוח, שישאיר,

עמוס דאון:

אנחנו רוצים ניסוח שישאיר איזה שהיא גמישות,

איציק שוויקי:

זה כמו שתגיד היום בוא נשמור את כל הצינורות מים, כי כל הצינורות המים הם לשימור, כי כך היה מים היו לפני,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר, מאה אחוז, הלאה.

עמוס דאון:

אנחנו רוצים איזה שהוא גמישות,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

עמוס דאון:

הלאה, הניסוח ב - , הניסוח בהמלצה של מחלקת שימור הייתה, יש פה במקור, החלקות מקור הן חלקות מאוד מאוד קטנות, כנראה הרוב היו חלקות של 100 מטר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמוס דאון:

אז הניסוח היה שלצרף מקסימום 3 חלקות, לתא שטח 1 בתוכנית העתידית. ומה שאנחנו אומרים זה שהשתדלנו לעשות את זה, פה יש לנו אולי טעות, ואנחנו צריכים להעביר מפה לפה, אפשר לראות שזה חלקות קטנות, הממוצע זה בערך 300 מטר למגרש לבנייה.

שרון דינור:

יש לי הערות, אני אגיד לך,

עמוס דאון:

אוקי, רק מה שאנחנו אמרנו זה שהניסוח של השלוש חלקות מקור הוא קצת בעייתי, בגלל שנגיד במקום הזה יש 5 חלקות, במקום הזה יש 5 חלקות,

שרון דינור:

אוקי, אתה,

יוחנן וייצמן:

אולי להגביל גודל מגרש?

שרון דינור:

אני גם חושבת,

עמוס דאון:

כן, אוקי, זה בדיוק ה - , כן,

שרון דינור:

יש לכם המלצה עד כמה? כי אני אגיד לך, גם כשאני רואה את ההדמיה שלכם, שעשיתם,

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

תודה שעשיתם, כי באמת זה מחדד אותי למה הכוונה שלכם, אני אגיד לך, אני חושבת שצריך לשמור על מתחים,

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

הוא לא רוצה להצביע?

יוחנן וייצמן:

נראה לי הזוי, אני לא חלילה,

שרון דינור:

אני חושבת שזה צריך להיות באמת כמו ש - , לא יודעת, 400 מטר הכי גדול, דבר שני, לגבי (לא ברור) אני חושבת אפס כמובן כלפי השכנים,

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

אפס כלפי החזיתות, ואז נשאלת השאלה, אם נעשה כמו בנחלאות ש – 20%, סתם אני זורקת כאן,

עמוס דאון:

כן, כן,

שרון דינור:

20% ללא תכסית,

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

או שנגיד, או שנקבע איזה שהוא עומק מסוים, כאילו ניתן אפס, והכול, אבל נגיד 20%,

עמוס דאון:

אז יש,

שרון דינור:

לא התכסית, אוקי,

עמוס דאון:

א', אני מסכים, אנחנו הלכנו על,

שרון דינור:

אני חושבת שאנחנו רוצים, מה שאתם הצעתם בגרסה הראשונית, אמר הוא רחוק מידי מהמרקמי של נחלאות,

עמוס דאון:

כו,

שרון דינור :

אז איך נשיג את זה? או לגייס לנו, (לא ברור) אפס, אפס, אפס, וכאן נקבע שיהיה 3 מטר.

עמוס דאון :

לא, אני חושב ש – 20% הוא יותר,

שרון דינור :

אבל ה – 20%,

עמוס דאון :

בגלל שהעניין הוא שגם זה,

שרון דינור :

את ה – 20% הוא יאפשר דברים מקסימים, וגם יהיה איזה שהוא (לא ברור).

עמוס דאון :

אנחנו ה – 20%, זה,

שרון דינור :

זה לא מעלית זה לא ממ"ד,

עמוס דאון :

כו,

שרון דינור :

ולא מדרגות,

עמוס דאון :

כו,

שרון דינור :

(לא ברור),

עמוס דאון :

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

עד להרגע לא היה התייחסות לנושא הזה, על שטח ריק?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

עד לרגע לא היה התייחסות להמלצה של?

שרון דינור:

לא, התייחסנו לזה רק בנושא הזה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

אבל תראי, אבל למעט מגרשים שכבר היום הם 4 אפסים.

שרון דינור:

זה לא משנה, הם עושים מרקם חדש,

שמואל מהלה:

שרון,

שרון דינור:

אין היום איזה משהו להתייחס שם, הכול שם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, הבניין שמדובר,

שרון דינור:

היום,

עמוס דאון:

אין בניינים שהם 4 אפסים, בגלל שהם, הבניינים נגיד החלקה היא 100 מטר, הבניין המקורי היה 140 מטר, משהו כזה,

שרון דינור:

עכשיו עוד משהו,

עמוס דאון:

כאילו זה אתה מבין, זה לא,

שרון דינור:

רגע, אני רוצה להמשיך עוד משהו, קודם אני מבקשת את עזרתכם, הבניין הציבורי שבתחום ההיסטורי, הוא גם נראה צריך איזה הנחיות,

משה שפירא:

אבל לא בחזיתות, אבל יצא הנחיות,

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

של שמירת החזית, גם כשהוא גדול,

שרון דינור:

בדומה, שהעיצוב שלו יהיה בדומה לחלקות שמסודרות,

שמואל מהלה:

כן, כן,

שרון דינור:

(לא ברור),

עמוס דאון:

תרשמו את זה בהחלטה, כן,

שרון דינור:

ועם ה – 20% הזה אוקי, והדבר האחרון שאני רוצה להגיד לכם, שההדמיה שלכם, אם אתה יכול לחזור אליה רגע, שהחדשה שעשיתם,

שמואל מהלה:

אני חושב שיש,

שרון דינור:

היא תקשיב, איפה שזה לא 3 קומות וגג, תראה כמה קומות עשיתם פה, מה זה? גם בכל הצדדים, ספרתי בכל הצדדים, אמרתי לעצמי מה זה? זה כאילו, לא מה שהתכוונתי בכלל.

איציק שוויקי:

הם קברו את כל השכונה ההיסטורית.

לורה ורטון:

שום דבר,

איציק שוויקי:

קברו אותם, פשוט,

לורה ורטון:

והדברים שיש שם היום, הם, קומה, שתי קומות,

שרון דינור:

למה? למה הגעתם לזה? זה כאילו,

שמואל מהלה:

יש קומה אחת מיותרת ב - ,

שרון דינור:

זה התרחק מהיעד,

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

כאילו, לא, 3 קומות וקומה רביעית מובלעת בגג,

עמוס דאון:

בסדר, אוקי,

שרון דינור:

בואו כדי שזה יהיה, כי בואו יש פה תוכנית, עם אחוזי בנייה עצומים, ששמנו אותם, במקום אחד, כדי שהמקום הזה יהיה משהו אחר, אני כשאני רואה את זה, אני רוצה להגיד שאני, אני קצת טועה אפילו לגבי ה - 8 הזה, כאילו עזבו, החלק החדש הוא כאילו חדש, אני אומרת ה - 8, האם הוא מכניס אותנו כמו שצריך לתוך הסיפור הזה בכלל.

שמואל מהלה:

יש דופן כזו,

שרון דינור:

לא, הוא לא,

שמואל מהלה:

דרך 8, כאילו זה לא,

שרון דינור:

אבל פה אתה באיזה שהוא סיפור מסוים, שאני אומרת, אם, אם יש לנו כל כך הרבה זכויות בצד אחד, אז הצד הזה, למה שלא נעשה אותו כאילו, למה?

לורה ורטון:

איזה שהוא שימור,

שרון דינור:

אין פה, להגיד שאותו, סליחה,

עמוס דאון:

לא, אין מה לשמר, אבל,

שרון דינור:

להגיד אוטומטית שכל מקום שפונה, אם יש 8 קומות כי ככה, זה לא תכנון, תכנון זה משהו שמתייחס לסביבה, שלו, בגלל זה כשאני מסתכלת על זה, אני מבקשת מכם, כאילו את זה, מי שצריך, אני חושבת שזה צריך להיות באותם מרווחים, פה משהו שמכניס (לא ברור), או אני יכולה להבין את זה, הדבר הזה הוא מייצר איזה שהוא חומה בין הרחוב, לבין הדבר הנורא נורא מקסים שהולך להיות פה, בעיני. זה ה - ,

לורה ורטון:

אם דיברנו נצפות, אני גם אשאל שאלה רטורית, אבל נעשה איזה שיתוף ציבור פה?

שרון פרי:

לא, נעשה איזה שהוא, כן, הליך, אבל,

לורה ורטון:

עם מי?

שרון פרי:

אין לי כל כך היענות.

יוסי חביליו:

איזה הליך?

עמוס דאון:

חבל מהציבור, חלק,

יוסי חביליו:

איפה?

לורה ורטון:

את יכולה לסמן על המפה, את מי ש - ,

יוסי חביליו:

אני יודע, אני רואה שכולם צוחקים.

עמוס דאון:

עשו אבל, לא, עשו, כן, אבל פשוט אף אחד לא רצה להשתתף. כאילו, לקחו,

לורה ורטון:

זאת אומרת לא היה שיתוף.

עמוס דאון:

לא היה שיתוף,

שרון פרי:

היה (לא ברור).

עמוס דאון:

זאת אומרת היה ניסיון, אחד שלא צלח, זה מה שראינו כאילו שלא,

יוחנן וייצמן:

תוכנית לא פוגעת, בציבור שמה.

לורה ורטון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

היא לא פוגעת בהם.

לורה ורטון:

בוודאי היא פוגעת.

איציק שוויקי:

למה לא? מפנים אותם מה? בונים מחדש.

לורה ורטון:

אם היו בונים 30 קומות על הראש, יש לכם בית של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, מוסיפים להם זכויות, מה הבעיה? השאלה, הסכסוך, הוא סכסוך בעלות, בוא נעזוב את זה,

יוסי חביליו:

לא, אבל היא פוגעת באחרים שגרים שמה. את רוצה שיהיה,

יוחנן וייצמן:

אדם שגר שמה, ונותנים לו עוד זכויות, מה רע בזה?

יוסי חביליו:

לא נותנים לו שום זכויות.

יוחנן וייצמן:

כן, נותנים לו זכויות.

לורה ורטון:

אם הוא גר, אם הוא גר ונולד בבית בקומה אחת,

יוסי חביליו:

נכון,

לורה ורטון:

או שתיים,

יוסי חביליו:

יוחנן וייצמן:

והוא לא רוצה את המגדל הזה,

לורה ורטון:

ובונים על הראש שלו,

יוחנן וייצמן:

גדלו לו הילדים, ילדים,

עמוס דאון:

לא, לא, שנייה, רק רגע,

יוחנן וייצמן:

30 קומות,

עמוס דאון:

אם זה שלו, לורה, אם זה שלו,

לורה ורטון:

כן,

עמוס דאון:

אז הוא מקבל עכשיו זכויות, הוא יכול, את יודעת הוא גר באחד, נגיד יש שמה היום 30 או 40, הוא מקבל עכשיו 10, בסדר? נגיד בזה, היה לו דירה אחת, הוא מקבל 10 דירות לצורך העניין. לא,

לורה ורטון:

כן, אבל, אבל,

עמוס דאון:

בסדר, עכשיו אם הוא גר שמה, ב - , דמי מפתח או בשכירות, אחר כך,

יוסי חביליו:

אז בוא נשאל אותם, אולי הם יפתיעו ויגידו שהם רוצים, לא נראה לי.

לורה ורטון:

לא, גם זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה שאנחנו עושים רע למישהו, זה מה שאני,

לורה ורטון:

לא, אני אסביר לך למה, אני זוכרת זה היה בקטמונים, בהתחלה היו להם, הייתה להם תוכנית לתת לכולם זכויות על 6 קומות, אחרי, אתה שומע?

איציק שוויקי:

וייצמן, תשמע רגע,

עמוס דאון:

(לא ברור) להוראות,

איציק שוויקי:

וייצמן, היא מדברת על קטמון.

לורה ורטון:

לא כולם רוצים לבנות,

עמוס דאון:

כן,

לורה ורטון:

אני זוכרת כשהציעו לו (לא ברור) עליו לפני 10 שנים,

יוחנן וייצמן:

לא ירצו, לא ייבנו.

לורה ורטון:

תוכנית של 6 קומות לכל מי שגר בקטמונים, אחרי, שנתיים שלוש, אף אחד לא רצה לבנות, יש אנשים שרוצים,

יוחנן וייצמן:

אז שלא יבנה.

לורה ורטון:

להישאר בבית שלהם, אבל כאן, אתה בונים 30, 40 קומות,

יוחנן וייצמן:

בוא נעזוב את זה, בוא נדבר על החלק המזרחי של המגרש.

ציפי רון:

אני רוצה רק להגיד לכם משהו מההיסטוריה, לפני די הרבה שנים, אני חושבת לפני 30 וכמה שנים, הייתה תוכנית של ספדי, שמכב השבוע, בסוף השבוע עם כל התוכניות בנייה שלו, הייתה תוכנית גדולה של המשרד שלו, לבנות, תחנה מרכזית חדשה, עם כל מה שכרוך בזה, מול שער שכם, פחות או יותר בדיוק על הציר של כביש מספר 1, ומה שהיום שטח פתוח וחניות וכן הלאה, הייתה תוכנית מגלומאנית, ביותר, היה ויכוח ציבורי אז, וער, אני לא זוכרת אם זה הגיע התנגדות לוועדות, אבל התוכנית ירדה מסדר היום, אחרי שהיא כבר פורסמה, הוכנה, הופקדה לפרטי פרטים. אז קחו בחשבון, היה אז מאבק ציבורי, בלתי רגיל בעניין הזה, עובדה שזה לא יתממש. ואני חושבת, ואני חושבת ש - , עלול להיות כאן מצב דומה, אני חושבת שהתוכנית הזאתי היא מאוד קונטרה – וורסאלית, במיקום, במימדים, בהיבטים הפיזיים שלה, והתכנוניים, היא מאוד במחלוקת, היא מאוד בעייתית, אני חושבת גם בגלל הקרבה שלה לעיר העתיקה, גם בגלל שהיא באגן העיר העתיקה, גם בגלל השלכות שלה לכל מה שמסביב,

יוחנן וייצמן:

זה אחרת.

ציפי רון:

זה יגידו שעושים סתימה גדולה מידי בפה, בין השיניים הקיימות.

איציק שוויקי:

איפה? (לא ברור).

ציפי רון:

ואז זה הורס את כל הפה. אז צריך לחשוב על העניין הזה, זה ממש בעיה. זה ממש בעיה, הגובה, המסה, העיצוב, רק שנייה, ואני עוד לא יודעת מהתוכנית שאתם הבאתם לכאן, מה העיצוב של הבניינים, מה החומרים, אולי צריך בכלל לדרג את הבניינים, אני לא יודעת. אני לא יודעת מבחינת אחוזים, קשה לי ממש להתייחס ולהשיב על זה, כמו שאני רואה את זה כאן, אני אומרת לכם בשיא הכנות, זה, זה יכניס הרבה מאוד חוסר שלוה, ורוגע, שכבר היום בעיר הם די בעייתיים, זה רק יערבל את זה הרבה יותר, זה מאוד בעייתי, וגם חסרים נתונים, אין כאן מספיק נתונים לעניין הזה.

שרון דינור:

אתם תגידו לי, אני עושה את זה איתכם, כי,

יוחנן וייצמן:

תסתכלו על הקיר.

יוסי חביליו:

איפה כתוב שצריך להוריד את הקומה דחוף?

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

עוד לא הגענו לשמה.

ציפי רון:

מאיזה חומר זה יהיה בנוי?

יוחנן וייצמן:

על זה נצביע.

יוסי חביליו:

שזה לא יהיה בנוי בכלל.

ציפי רון:

זכוכית שחורה, אבן לבנה?

יוסי חביליו:

אנחנו לא רוצים להתייחס לחומר, לא רוצים בכלל להתייחס לזה. אם (לא ברור) פה לזוטא דברים, שהדבר האמת, נמצא (לא ברור) של החדר.

ציפי רון:

אני צוחקת.

לורה ורטון:

אני אהבתי את הביטוי הזה,

שמואל מהלה:

מה?

לורה ורטון:

להכניס חוסר שלווה,

ציפי רון:

אמרתי, עכשיו הכול רגוע,

שרון דינור:

רק שנייה, אני רק אשלים, ואז תגידו.

לורה ורטון:

לא מפריעים לתושבים שמה.

ציפי רון:

(לא ברור) שלך.

עמוס דאון:

שיהיה שיקול דעת יכול להיות לחיוב או לשלילה,

שרון פרי:

אני יודעת, אני יודעת מה זה אומר, השאלה אם זה לא,

שרון דינור:

אנחנו עושים את זה בעוד תוכניות,

שמואל מהלה:

תשימי את זה,

שרון דינור:

כמעט תמיד השימור אוכל אותה.

שרון פרי:

לא, אני,

שמואל מהלה:

תגדירי את הקריטריונים שיהיה,

עמוס דאון:

לא, לא,

שרון דינור:

אני רק רוצה,

עמוס דאון:

שמואל,

שרון פרי:

אולי שרון,

עמוס דאון:

כמה ש - , הרי ברגע שהם יגדירו את הקריטריונים, הקריטריונים יהיו כמה שיותר מחמירים, שיקול דעת זה נותן כובד גם לצד הזה, וגם לצד הזה.

איציק שוויקי:

העירייה הפקיעה את השטח או (לא ברור)?

שמואל מהלה:

אני אומר שהשיקול דעת,

יוסי חביליו:

מתי הפקיעו את השטח הזה, מי יודע?

שרון פרי:

לא סתם שימור,

יוסי חביליו:

שמואל,

שמואל מהלה:

כן,

יוסי חביליו:

מתי הפקיעו את השטח וממי?

שמואל מהלה:

בשנות ה-80, התוכנית, התוכנית מכוחה הפקיעו את השטח, היא תוכנית משנות ה-80, ההפקעה נעשתה בפועל,

עמוס דאון:

בסדר,

שמואל מהלה:

ב-22, 23,

יוחנן וייצמן:

עבור מה הפקיעו?

שמואל מהלה:

עבור השצ"פ.

שרון פרי:

שצ"פ.

שמואל מהלה:

כל החלק המערבי,

יוסי חביליו:

אז מה בונים פה מגדל?

שמואל מהלה:

כל החלק המערבי,

שרון פרי:

המגדל, כולל בתוכו שם שימושים ציבוריים,

יוסי חביליו:

לא, אבל המגדל זה שטח שהופקע?

שמואל מהלה:

כן,

שרון פרי:

כן,

יוסי חביליו:

ממי? מערבים?

שמואל מהלה:

לא, לא,

שרון פרי:

לא,

שמואל מהלה:

מנחלת, הייתה שם שכונה יהודית.

שרון פרי:

אנחנו לא יודעים.

שמואל מהלה:

היא כבר לא קיימת.

שרון פרי:

אולי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נחלת שמעון,

שמואל מהלה:

מהאפוטרופוס, היו, מה שאנחנו רואים כאן, זה שכונת נחלת שמעון, הייתה עוד שכונה, נחלת יצחק, היא כבר נמחקה, אין ממנה שום דבר פיזי, לא נשאר, האפוטרופוס ממנו הפקיעו, העירייה, השצ"פ הזה, הוא על שטח שהופקע מהאפוטרופוס, והבינוי כאן העושה החלפות.

יוסי חביליו:

שרון, מה מוגדר כאגן העיר העתיקה? אם יש בכלל הגדרה כזאת?

עמוס דאון:

לא, לא,

איציק שוויקי:

אין הגדרה.

שרון דינור:

יש בתוכנית מתאר, אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

עמ/19 יש ה – עמ/9.

שרון דינור:

אני יכול להראות לכם, לא, לא, יש, אגן העיר העתיקה זה קו לגמרי, שהוא ראוי להתייחסות, והוא נמצא בתוכנית מתאר 2000, אני אפתח לכם אותו, ונראה אם הוא בפנים.

ציפי רון:

התוכנית הסטטוטורית,

יוסי חביליו:

לא, אבל יוחנן, אתה זוכר שהזכרת לי את (לא ברור) שהייתה,

ציפי רון:

רק שנייה,

יוסי חביליו:

למעלה שם, בהר הצופים, שאמרו שזה אגן העיר העתיקה, ולכן צריכים הוראות שימור מחמירות, (לא ברור) הקרקעות פה,

ציפי רון:

של התוכנית הסטוטורית, של אגן העיר העתיקה, נקראת עמ/9, והיא התוכנית היחידה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל היא לא פה.

ציפי רון:

זה היחידה שמאשרת בעניין הזה,

עמוס דאון:

הוועדה המקומית עובר לוועדה המחוזית, הם אומרים מה לכתוב, אני, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בסוף הוועדה המחוזית מחליטה לא אנחנו,

עמוס דאון:

בסוף הוועדה המחוזית מחליטה ואחר כך,

שרון דינור:

אני רוצה לשאול את הוועדה,

עמוס דאון:

בית משפט המינהלי,

שרון דינור:

לפני שאנחנו, סליחה, לפני שאנחנו מגיעים לנושא הקומות, 30 קומות כן או לא, וכו',

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

לגבי ה – 8 קומות, על,

יוחנן וייצמן:

דרך שכס,

שרון דינור:

אני חושבת שזה טעות לעשות את זה, אני רואה את זה פה, לא כתבתי את זה, אבל אני מסתכלת על המצגת, אני אומרת לעצמי זה פשוט חוסס,

יוחנן וייצמן:

אבל זה עושה טוב לדרך שכס.

שרון דינור:

זה לא עושה טוב לדרך שכס, לא,

לורה ורטון:

זה הכיוון השני,

שרון דינור:

אני חושבת שזה חוסס את הדבר הממש יפה שמוצע פה, שזה שכונה היסטורית, ואחרי זה ההתעצמות של בנייה עד לציר, אם, אם אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

השכונה הזאתי לא נראית פאר היצירה.

שרון דינור:

עכשיו מציעים שמה משהו שהוא יהיה נורא מקסים, אז למה לחסום אותו?

יוחנן וייצמן:

אם יעשו אותו הוא לא מתבצע?

שרון דינור:

נו, מה זה הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

מה החזון שלך, הכי אופטימי, מתי לדעתך, התוכנית הזאת תבוצע, למבנים הכתומים?

שרון דינור:

מה זה, מה זה רלוונטי? אני מאשרת תוכניות בהנחה שהם יבוצעו, ומבקשת הכי טוב, שאני יכולה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יודעים אבל, אנחנו בתוך עמנו יושבים,

שרון דינור:

נו, אז מה? לא הבנתי. אז אני אמורה,

יוחנן וייצמן:

את הזכויות,

שרון דינור:

אתם חושבים,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני לא (לא ברור).

שרון דינור:

פה זה כאילו, למה לעשות תוכנית,

יוחנן וייצמן:

דרך שכם,

שרון דינור:

שמעצמה כל כך הרבה זכויות, ואז עושים חומה בינה ובין המרקם הייחודי שלה?

לורה ורטון:

אני מסכימה, חוץ מכל הדברים האחרים הדבר הזה פשוט חוסם, אם אם, יש איזה התחשבות מינימאלית של הגרעין של מה שנשאר שם, של הבנייה לשימור, אז צריך לפחות לאסוף אותם,

שרון דינור:

אתם מתנגדים לזה, או שאתם אדישים לזה?

לורה ורטון:

זה החוק,

שרון פרי:

מה?

ציפי רון:

זה לא נורמאלי זה מול בית ישראל,

שרון דינור:

אני רוצה לדעת, אם אתם, יש לכם,

ציפי רון:

ליד אמריקן קולוני,

שרון דינור:

בצוות של הדבר הזה,

שמואל מהלה:

בסוף, בסוף יש בינוי,

שרון דינור:

אני מבינה שקיבלתם הנחיות כאלה, אבל אני אומרת אתם, רוצים להציג פה תוכנית טובה,

ציפי רון:

שעשה (לא ברור),

שרון דינור:

8 קומות הרג ואל יעבור, כאילו אני,

שמואל מהלה:

שנייה, שרון, יש כאן איזונים,

שרון פרי:

יש, יש עניין של, איזה שהוא,

ציפי רון:

לא, לא, יש שמה מסגד בהמשך הדרך הזאת, רק רגע, ליד אמריקן קולוני,

שרון פרי:

במקום 30, וגם במקום (לא ברור),

שרון דינור:

את יכולה לעשות, אין בעיה שתעשי שימושים, רק מסחריים ותעסוקתיים שמה, זה אין,

ציפי רון:

יש אמריקן קולוני,

שרון דינור:

אין בעיה, לגבי המספר קומות,

שמואל מהלה:

בסוף יש,

איציק שוויקי:

כל בית ישראל, תהיה (לא ברור).

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

זה בתוך אגן העיר העתיקה,

יוסי חביליו:

בתוך האגן.

שמואל מהלה:

לייצר,

יוסי חביליו:

אז רגע, אם זה באגן, אז איך את יכולה להגן על הדבר הזה? שרון, אין אגן, ואין כלום?

ציפי רון:

רק רגע, שרון, שנייה אני רוצה רק רגע לשאול, יש שמה המון מתחמים,

איציק שוויקי:

גם אם זה באגן,

ציפי רון:

בעלי ערך באזור הזה, יש מתחמים, יש שם מתחם האנגליקני, יש שם את אמריקן קולוני, יש אפילו של שייח סעד וסעיד, שזה המסגד הגדול שם, יש ממול את בית ישראל, ואת מאה שערים, איך זה מתכנס עם כל השכונות האלה? ויש כמובן את כל האתרים הארכיאולוגיים בעיר המזרחית, שצמודים לזה,

לורה ורטון:

יש גם את ה - , את הקונסוליה,

ציפי רון:

ותהיה את מסגד, המון כנסיות במקומות אחרים, איך זה מתכנס לזה בכלל?

לורה ורטון:

רגע, בוא, אולי נמשיך, יש לכם עוד?

יוחנן וייצמן:

סוגיה דרך שכס, רגע בואי נגמור עם התוכנית,

לורה ורטון:

מה שמציג,

יוחנן וייצמן:

הרי דרך שכס נצביע,

ציפי רון:

וייצמן,

שרון דינור:

אבל היא משאירה את זה,

ציפי רון:

וייצמן רגע יש לי הצעה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה בסדר, אם זה העמדה שלכם אני הצבעה.

ציפי רון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

(לא ברור) להגיד לך, תשמע,

עמוס דאון:

אתה מדבר על 1000 מטר מתוך 40 אלף, אתה מבין כאילו זה ה - ,

ציפי רון:

איך זה משפיע (לא ברור), יש שם אמריקן קולוני, ואת,

יוחנן וייצמן:

אז בואי נדבר בדיון הפנימי.

ציפי רון:

לא, אי-אפשר לדון בזה,

שרון פרי:

הבאנו את,

ציפי רון:

אי-אפשר לדון, הם לא התייחסו לדברים האלה.

איציק שוויקי:

יוחנן, אם זה באגן העיר העתיקה,

לורה ורטון:

רגע, יוחנן, בוא נשמע את מה שיש להם להציג,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתב"עות,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה.

שרון דינור:

אני חושבת שזה, כאילו, כאילו זה משאיר את השיקול דעת, אוקי,

עמוס דאון:

אני מציע שתעשו דיון ארוך לגבי ה – 30 קומות,

איציק שוויקי:

התוכנית הזאת מציעה,

ציפי רון:

לא, לא, סליחה, סליחה,

לורה ורטון:

יש לכם עוד דברים להציג לנו כאן?

איציק שוויקי:

לא ציינת את זה אפילו,

ציפי רון:

סליחה, סליחה, רגע, יש לי שאלה,

איציק שוויקי:

שרון, זה מופיע בעמ' 9,

ציפי רון:

חסרים לנו המון נתונים,

יוחנן וייצמן:

זה לא עמ' 9 זה 2000.

איציק שוויקי:

זה 2000?

יוחנן וייצמן:

זה 2000, זה לא עמ',

ציפי רון:

המיקום של, רק רגע, אני מבקשת להיות מוקלטת, רגע אחד,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

ציפי רון:

המיקום של הפרויקט הזה, הוא כל כך דרמטי, בחשיבותו, בעיר הזאת, זה לא עוד מקום, זה לא תלפיות סליחה עם כל הכבוד, וזה לא קריית יובל, זה הגרעין ההיסטורי של ירושלים, שסמוך ונסמך על העיר העתיקה. עכשיו בנייה מהסוג הזה, בעיצוב הזה במסה הזאת, צריכה לתת התייחסות לכל מה שמסביב, ומסביב יש לנו הרבה מאוד אתרים חשובים, בנוסף לעיר העתיקה. יש לנו את המתחם האנגליקני, יש לנו את המתחם של אמריקן קולוני, יש לנו את המסגדים, ואת השכונות סולטאן סולימאן, ואת המנזרים, ואחרים, ואת קבר הגן, זאת אומרת כל הדברים האלה הם בתחום הזה, בתחום ההשפעה. מהצד האחד יש לנו את בית ישראל, ואת מאה שערים וכן הלאה, ואת מוסררה, זה אנחנו נמצאים באגן ההיסטורי של העיר, הוא מלא אתרים היסטוריים חשובים שהם כולם מיועדים לשימור מחמיר, אנחנו חייבים לדעת את ההתייחסות ואת ההשפעה של זה, זה לא יכול להיות שלוקחים את משתילים קומפלקס מודרני וחדש במסה כזאת, בלי שאנחנו נבדוק את ההשפעה על כל אתר ואתר מהאתרים האלה שאני מזכירה, שהם לא רק אתרים היסטוריים, הם לא רק אתרים ארכיאולוגיים ארכיטקטוניים, והיסטוריים, אלא גם אתרים בעלי חשיבות תיירותית וכלכלית לעיר, אני מעט חשש, שקומפלקס כזה, עם כזאת נוכחות, עם כזאת מסה ואחוזי בנייה, יש לו השפעה ישירה על כל (לא ברור).

יוסי חביליו:

את שלי אמרתי שייכנס לתמליל,

ציפי רון:

וזה לא יכול להיות,

יוסי חביליו:

תוכנית גרועה ביותר, שאסור לאשר אותה בשום (לא ברור) סליחה,

ציפי רון:

וזה לא יכול להיות שהדברים האלה לא ייבחנו, עכשיו אנחנו וועדת שימור,

יוסי חביליו:

הרסתם את ירושלים,

ציפי רון:

אני לא באה להגיד לא,

יוסי חביליו:

אני לא מאשים אתכם המקצועיים, הבנתי שרציתם 10 והגדילו אתכם, אז נטפל במי שהגדילו.

ציפי רון:

עכשיו אני לא, אני גומרת את המשפט, אני לא באה להגיד כן, ואני לא באה להגיד לא, אני לא רוצה, אני לא רוצה לזלזל, אני לא רוצה, אני רק משתדלת, וועדת שימור, אני באה מהתחום של שמירת טבע, שימור אתרים, שימור סביבה, איקומוס, העיר העתיקה מוכרזת כאתר מורשת עולם, אני באה מהכיוון של תיירות, אני גם מורת דרך, אני מסתכלת על כל הדברים האלה, אני מנסה לחשוב על השפעה של זה, על הציבור, ואני מרגישה שיש כאן בעיה שלא קיבלנו תשובות, לא קיבלנו התייחסות, הדברים לא נבדקו כמו שצריך. אני רוצה רק להזכיר לכם, אני אמרתי את זה קודם, אני אגיד את זה עוד פעם, הייתה תוכנית עצומה, של משרד ספדי, בכל האזור הזה שמול שער שכם, והעיר העתיקה, מה שהוא רצה לבנות תחנה מרכזית חדשה, ומרכז תחבורתי, ומרכז תיירותי, היה, הייתה תוכנית עצומה שהיא כבר, אם אני זוכרת נכון, אפילו הופקדה, ובסופו של דבר היא ירדה מעל סדר היום, היא לא התקיימה, היא התאדתה, עכשיו זה היה בגלל הרבה מאוד פעילות ציבורית, והרבה מאוד דיונים ציבוריים, זה לא קרה מעצמו. הייתה התעוררות עצומה שלא יכלה לעקל את התוכנית הזאת. עכשיו מה שאתם מציעים כאן זה הרבה יותר גדול מהתוכנית של ספדי לדעתי, בנוכחות, במסה בגובה, ברוחב וכן הלאה. וזה מחייב התייחסות מאוד עדינה, ובדיקה של זה, ביחס

לכל אתרים שהזכרתי, אולי בגלל התרגשות שלי, נשלחו לי כמה מהאינוונטר, אבל זה מקום כל כך מרכזי, כל כך חשוב, כל כך נצפה, והחשיבות מקומית, עירונית, ארצית, בינלאומית מה שתרצו, ואני, אולי אפילו נזהרת בדברי, אני יכולה לדבר בשם גם איקומוס, שאני חברה בו, (לא ברור) שלו, וממייסדיו בארץ, אני חושבת שיש לנו כאן בעיה גדולה מאוד, אני הייתי מציעה לשקול את זה עוד פעם, ולנסות לתת תשובות לשאלות שאני מעלה כאן, אחרת אנחנו לא נצא מזה, הפרויקט לא יוכל להתממש.

שרון דינור:

למה? למה?

ציפי רון:

אם לא יהיו תשובות לשאלות האלה,

שרון דינור:

אפשר פשוט להמליץ להם,

ציפי רון:

ושרון, רק שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו,

ציפי רון:

אם לא יהיו תשובות לשאלות האלה, מבחינה ציבורית, ולא רק ירושלמית, ברמה ארצית זה לא יוכל להתממש, אז כדאי לחשוב על הדברים האלה שאני מעלה, ועל איך זה מכתבת איתם. הבניינים המודרניים האלה עד 30 קומות, איך זה מתכתב עם כל השכונות האלה, וגם הדברים האחרים,

שרון פרי:

איפה המודרנית?

ציפי רון:

שנייה, הכול ביחד, אני לא יורדת עכשיו לפרטים, הקומפלקס קומפלקס, תחשבו איזה תשובות אתם נותנים לשאלות האלה, שאני מעלה, אחרת אי-אפשר להתמודד עם זה, זה המון השקעה של עבודה בפרויקט הזה, ואם לא תהיה תשובה לשאלות האלה, הוא לא יוכל להתממש הוא ייתקע, אני אומר לכם, לא צריך להיות (לא ברור), אבל אני אומרת שנתקע פה, על התחלת הדרך, אז כדאי שתחשבו ותתנו תשובות לדברים האלה, שאני מעלה כאן.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שמואל מהלה:

אני רוצה לומר מילה, בסוף הגובה של, הגובה של המבנים כאן זה לא עניין ספציפי לתוכנית הזאת, זה עניין של מדיניות רוחבית, של, של מחלקת תכנון עיר, של אגף תכנון עיר,

שרון פרי:

המחוז.

שמואל מהלה:

והביטוי שלה הוא בדופן של התוכנית שלנו, ובעצם אנחנו מדברים כאן לא על המפנה המזרחי של התוכנית, שמדברת על, על כל המקומות שאת דיברת עליו, אלא דווקא על הדופן המערבית,

ציפי רון:

זה מול מאה שערים, ובית ישראל.

שמואל מהלה:

ואיך העיר תראה, בסדר, אני אומר ואנחנו אחד מהרכיבים של הדופן של בר – לב. עכשיו אם, אם האמירה היא שהדופן של בר – לב, היא צריכה להיות יותר רדודה, ואנחנו לא, לא אמרנו, כמו ששמעתם, זה לא מה ש - , התוכנית הזאת לא התיימרה לקבוע את הדופן של בר – לב, אנחנו הכפפנו את עצמנו להנחיות התכנוניות, ככל וההחלטה העירונית תהיה שהדופן של בר – לב ראוי שהיא תהיה 18 קומות, או 24, מספר אחר, שאתם תקבעו התוכנית הזאת תתיישר לפי המדיניות העירונית, אנחנו לא רוצים להשפיע על מעבר לגבולות התוכנית שלנו, ואנחנו מכפיפים את עצמנו, כמו שהיה במקור, להחלטות של המדיניות העירונית, ומה שיוגדר בדופן של דרך בר – לב גם יחול בתוכנית הזאת, כרגע ההגדרה וההנחיה היא 30,

ציפי רון:

אז אני אומרת, אז אני אומרת אני לא יודעת מי הדובר, אבל אני אומרת אולי רוח הקודש נוגעת בנו, אבל מה שאני רוצה להגיד חברים יקרים, איך אומרים? מבלי לפגוע באף אחד ובזכויות, זה מחייב הרבה יותר חשיבה, חשיבה הרבה יותר עמוקה, גם לגבי המסה, גם לגבי המופע גם לגבי החומרים, המון נושאים שאני יכולה לשלוף ככה ברשימה ראשונית, וזה עדיין לא, לא עבר את השלב הזה, שאפשר להתקדם ולחשוב אם מאשרים או לא מאשרים, וכן הלאה, זה מה שאני מרגישה, אני ממש מתנצלת, אם אני פוגעת במישהו,

יוחנן וייצמן:

לא, את לא פגעת באף אחד. בסדר, בואי תחזרי רק להערות ש - , למה שהטמעת.

שרון דינור:

אני רק רציתי להראות לכם שהמתחם הוא כן בתוך ה - ,

יוחנן וייצמן:

בתוך הגבול,

שרון דינור:

בתוך אגן נצפות של תוכנית מתאר 2000, עכשיו אני אחזור, הנה, טוב,

יוחנן וייצמן:

תסתובבו אחורה, תסתכלו לקיר, משה, אתה צריך להסתכל,

שרון דינור:

מה אמרנו פה, שמואל, בתור יועץ משפטי וכו', יש לקבוע בהוראות התוכנית כי בנוגע להקמת חניונים בתחום בורות מים משוערים יישמר שיקול דעת למחלקת השימור בשלב הוצאת היתרי הבנייה.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, מה את רוצה?

שרון דינור:

אחר כך יש לציין בהוראות התוכנית כי ניתן יהיה לאחד חלקות מצרניות, לכדי חלקה אחת עד שטח 400 מטר, וזאת אגב כשאני אומרת 400 מטר, זה אומר שבהקלה, אפשר לעשות ימינה שמאלה, כן? זה מה שעשינו,

יוחנן וייצמן:

זה תב"עות,

שמואל מהלה:

את המגרש הציבורי שהוא לא,

ציפי רון:

הנה תיכף תראו, וזאת בכדי לאפשר בינוי מיטבי שעוקב אחרי הנפחים האופניים בדומה (לא ברור) לשמור 20% מתכסית. אוקי, אחר כך אמרנו ככה, ניתן, ניתן להציע חניות למגרש בתחום מגרש מירבי סמוך שפונה. המשך סעיף קודם קווי הבניין יהיו עד אפס, כלפי כל החזית הזאת. עבור מבני הציבור, אשר מצוי בתחום מגרש ההיסטורי, יש לאמץ הנחיות עיצוב שתואמות סעיפים קודמים, עבור מגורים, גושי בינוי 1400 מטר, ו – 20% פנוי מבינוי, אוקי, זה משהו ש - , נראה לי,

ציפי רון:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיכמת, גמרנו, הלאה, אחרי זה.

ציפי רון:

מה זה 400 מטר?

יוחנן וייצמן:

אחרי זה,

שרון דינור:

שלוש חלקות עד 400 מטר, למה?

ציפי רון:

מה פתאום להפוך את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נדון בזה אחרי זה, שלום. מספר קומות, תמשיכי,

ציפי רון:

שרון, זה לא ייתכן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אמרת את דעתך, נו די.

ציפי רון:

זה חצי קילומטר,

יוחנן וייצמן:

נדון. לא חצי קילומטר, 400 מטר מרובע,

לורה ורטון:

מרובע,

ציפי רון:

400 מטר מרובע,

עמוס דאון:

זה 20 על 20.

יוחנן וייצמן:

20 על 20 מטר,

ציפי רון:

זה לא מתאים,

שרון דינור:

את זוכרת את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה, נו,

שרון פרי:

בחלק של המתחם,

עמוס דאון:

20 על 20.

שרון פרי:

מחוץ של המתחם לשימור, וחוצ' למתחם לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה, יש לצמצם,

שרון דינור:

החלקות של נחלאות יותר קטנות, את האמת,

ציפי רון:

זה לא מתאים,

שרון דינור:

נורא,

שמואל מהלה:

נו, בסדר,

שרון דינור:

אי-אפשר לעבוד עם 300?

שמואל מהלה:

בסוף אנחנו צריכים הרי לייצר, לייצר פיר מדרגות, לייצר פיר מעלית,

שרון דינור:

בגלל זה אני אומרת ש - ,

שמואל מהלה:

ראינו את ה - ,

שרון דינור:

זה 20% נגיד, נגיד, אז השאר,

שמואל מהלה:

כשאת אומרת 400, מקבילה את ה - 400, אז מה (לא ברור), יהיה 300 ומשהו,

שרון דינור:

רגע, 30, אני אומרת 400, 20% פנוי מבינוי, תורידו כבר 20%, אז זה יוריד 80 מטר,

שמואל מהלה:

זה בגלל הצורה לא כולם יהיו 400, זה לא נכון, אז אנחנו בעצם מגיעים ל – 300 ו - ,

לורה ורטון:

עד 400.

שמואל מהלה:

כן, זה עד 400.

לורה ורטון:

עד 400.

שרון דינור:

אוקי, אחר כך כתבתי, כן, יש, מחזק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה טוב הערות שלהם.

שרון דינור:

מספר הקומות בתחום המגרש ההיסטורי, אני רק חידדתי שסיכמנו על 4, 3 קומות וגג רעפים מוגבה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

שרון דינור:

עכשיו זה משהו שאמרנו שמדברים עליו,

שמואל מהלה:

רגע, רגע, הביטוי, הביטוי כאן, בתחום המגרש, בתחום השכונה ההיסטורית, כאילו המגרש ההיסטורי, הביטוי עצמו, הוא ביטוי לא ברור, וש - ,

יוחנן וייצמן:

אז איך אתה רוצה לקרוא לו?

שמואל מהלה:

תחום השכונה ההיסטורית,

שרון דינור:

השכונה ההיסטורית,

שרון פרי:

או המתחם ההיסטורי,

שרון דינור:

השכונה ההיסטורית,

שמואל מהלה:

כן,

שרון דינור:

מזרחית.

ציפי רון:

(לא ברור) את המקדש.

יוחנן וייצמן:

את יכולה להוריד,

שרון דינור:

3, 3 קומות וגג רעפים כמו שסוכם.

עמוס דאון:

כן,

שרון דינור:

יש לצמצם את מספר הקומות כלפי דרך שכס על מנת שזה לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור אליהם,

שרון דינור:

זה מולנו.

יוחנן וייצמן:

זה לא גם בבקשות שלהם.

שרון דינור:

אחר כך אני אגיד שלא כתבתי כמה, והצוות הסכים, כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו, תודה רבה סליחה, על ה - ,

לורה ורטון:

רגע, יש לי עוד שאלה, לגבי ה - , הבנתי, אמרתם שההפקעה הייתה לשצ"פ,

עמוס דאון:

כן,

לורה ורטון:

מה, מה מהחלקה, נשאר שצ"פ?

שמואל מהלה:

הצגנו את זה קודם, הצגנו קודם,

ציפי רון:

שרון, אני מתנגדת לארבעה המספרים,

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה עוד מעט,

ציפי רון:

מתנגדת,

יוחנן וייצמן:

בדיון הפנימי בסדר,

לורה ורטון:

איזה, איזה?

ציפי רון:

למה? אני עכשיו מתנגדת כאן.

יוחנן וייצמן:

לא סיכמנו כלום, היא הראתה להם, מה היא כתבה, זה הכול.

עמוס דאון:

זה לא רק שצ"פ, חלק מהשצ"פ הופך להיות מבנה ציבור, אבל עדיין נשאר שצ"פ.

לורה ורטון:

אז מה נשאר?

שמואל מהלה:

כל מה שחוס וירוק, את רואה,

לורה ורטון:

יש את זה בנספחים?

משה שפירא:

זה יותר מהיום,

שרון פרי:

היום,

משה שפירא:

יותר מהמצב היום, היום המצב היום,

שרון פרי:

זה חנייה, היום זה לא מתפקד, באמת כשצ"פ, היום זה מתפקד,

עמוס דאון:

אז בוא אני אגיד,

לורה ורטון:

חניות,

שרון פרי:

חניון.

לורה ורטון:

הבנתי.

עמוס דאון:

יש לך, תראי יש לך היום,

שרון פרי:

אז אנחנו מנסים לייעל את השימוש בקרקע, ולא (לא ברור).

עמוס דאון:

יש לך היום שמח, אני לא זוכר כמה דרכים, אבל,

שרון פרי:

מעונות סטודנטים דיור בר, כאילו השכרה.

לורה ורטון:

כן, ישיבה משהו. משהו שחסר.

ציפי רון:

סמינר.

שמואל מהלה:

כל מה שהיה ירוק, הופך להיות לירוק, חום ודרך, כאילו אנחנו לא מקטינים את הירוק, כי זה לא ב
-

לורה ורטון:

אז באחוזים אפשר להגיד,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הירוק הימני עולה,

עמוס דאון:

באחוזים, עזבי אפילו שני שליש מהמצב הנכנס זה שצ"פ ודרך,

לורה ורטון:

ועכשיו?

עמוס דאון:

והמצב היוצא שני שליש זה שצ"פ, דרך, ומבני הציבור, לא משתנה שום דבר, לא לוקחים,

שרון פרי:

(לא ברור),

עמוס דאון:

יש פה גם, יש פה משהו, לוקחים את המגורים, ומעבירים, אבל בסוף היה לך, היה לך לא יודע מה, 100 שקל, ו- 200 דולר, נשארתי עם 100 שקל, 200 דולר, זה (לא ברור).

שרון פרי:

אנחנו (לא ברור).

לורה ורטון:

אבל מכיוון שהשטח הירוק, והשטח החום, נספרים יחד, רציתי לדעת כמה נשאר שטח ירוק,

שמואל מהלה:

ירוק?

עמוס דאון:

עיקר השטח הוא ירוק נשאר, לא זוכר, 3.5, 4 דונם.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל חלק מה- 3.5 4 דונם, להבדיל מפעם הקודמת, מהתוכנית הקודמת שיכלנו לעשות פה איזה מגרש גדול, ענק, אני יודע מה זה לא ברמת גן סאקר, אבל כעת אנחנו בעצם כל המגרש הירוק, הוא בחלק הימני של התוכנית, הוא לא באמת שצ"פ.

שרון פרי:

מה? השמאלי.

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, השמאלי הוא שצ"פ,

לורה ורטון:

הימין.

יוחנן וייצמן:

החלק הימני שצבעתם אותו בירוק,

שרון פרי:

הם לא יראו,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל צמצמת, אני אומר, דבר אחר,

לורה ורטון:

זה לא שטח בנוי, השאלה היא, מה נשאר לא בנוי, מה נשאר, שטח ירוק, לא, לא פה.

יוחנן וייצמן:

שטח ירוק יפעיל,

לורה ורטון:

נראה לי מעט מאוד, בהתחשב בגובה הבניינים, שוב לא שאני,

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב.

לורה ורטון:

טוב, אוקי,

עמוס דאון:

בסוף זה תוכנית עם 300 יחידות דיור, אתם רוצים להוריד את מספר יחידות הדיור, אז זה לא, זה לא תוכנית עד כדי כך,

יוחנן וייצמן:

בדקנו את גבעת השקד, בדקת את גבעת שקד, אתה צדקת,

ציפי רון:

כמה? כמה ניתן,

עמוס דאון:

לא, אני אמרתי, אני זוכר,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

כמה מגרש יש פה לבתים,

שרון פרי:

זה גם מהאפוטרופוס,

ציפי רון:

המגדלים?

עמוס דאון:

כמה מטרז? בערך, לא יודע 30, 30 ומשהו אלף, נראה לי, אני לא זוכר בדיוק, אבל אפשר לבדוק את זה, אבל הרוב זה (לא ברור).

שמואל מהלה:

תודה רבה, שבוע טוב.

עמוס דאון:

שבוע טוב.

יוחנן וייצמן:

דווקא מישחו רוצה לדבר?

איציק שוויקי:

לא דיברתי, לא רציתי,

שרון דינור:

כן, איציק, מה קרה?

איציק שוויקי:

אני המום. המום. זה דבר ש - , גם אני המום מרחוב יפו, עם 40 ק"ג וגם עכשיו עם זה, כי מה שקורה פה, יוצאים מכל ה - , כל המסגרות הקיימות, ממש פורצים אותם, אם דיברו על בניינים לגובה בירושלים, ואני זוכר את זה, הם דיברו עם 24 קומות, אחר כך העבירו את זה ל - 30, עכשיו הגיעו ל - 56, לא משנה, 6,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

אנחנו מתחילים,

יוחנן וייצמן:

בדוידקה מתוכנן 75.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוגשה תב"ע בדוידקה, 65 ו - 75.

איציק שוויקי:

בסדר, ירושלים זה עיר, עיר היסטורית שכולם באים לראות אותה, לא צריכים לראות את המגדלים,

ציפי רון:

75 וכמה?

יוחנן וייצמן:

65, שני מבנים, אחד 75 אחד 65,

איציק שוויקי:

לא בפריס, ולא בברצלונה, אין מגדלים, אין, אין מגדלים, ואפילו במוסקבה המגדלים הם מחוץ לעיר, בסדר? אז אמרנו בכניסה לעיר בונים מגדלים, אז וואלה טוב, נשים את המגדלים במקום אחד, בכל העולם זה קורה, באתונה אפילו לא מגדל אחד יש, ואני צילמתי את אתונה מלמעלה, לא

מזמן, ואני נמצא בכל העולם, ואני לא רואה דבר כזה, זה ממש, ממש אני, אני המום. עכשיו לגבי התוכנית הזאת, חברה זה אזור היסטורי, לא יכול לבנות שם, גם אתה מעפיל על כל שכונת בית ישראל, אתה סוגר לה את השמש בבוקר. שלא תבין, זה סוגר את השמש לכל בית ישראל, כל ה - , וכל החברה של, שגרים בשכונות ההיסטוריות, ייחנקו מזה. עכשיו, עכשיו לא רק זה, עכשיו כמו שאתה אומר, אם עיריית ירושלים בונה 30 קומות, מה יגידו אזובי הקיר? כל אחד ירצה עכשיו, עכשיו זה, גם, גם חביליו צודק, אם עיריית ירושלים עושה ככה, למה אני לא? עכשיו, אני חושב שצריך לעצור את נושא המגדלים, ולעשות חושבים, ואיפה לשים את המגדלים, ודיברו על ה - , על סביב ירושלים, ודיברו על ציר רחוב יפו מהאיסקים ומעלה, דיברו ודיברו, עכשיו קינג ג'ורג' הולך להיות מגדלים, אז, אז, ולמה צריך את המגדלים האלה? ירושלים צריכה מגדלים? מי גר מגדלים? בוא נחשוב על זה מי גר במגדלים? אף אחד מ - ,

לורה ורטון:

תושבי (לא ברור).

איציק שוויקי:

מהילדים שלי לא גר במגדלים, ולא יכול לגור במגדלים, כי זה הון העתק, רק לשלם על דמי אחזקה על המגדל, זה 2000 שקל בחודש. עכשיו מי, מי 2000 זה בגינדי, אבל אני לא מדבר על המגדלים האחרים, שנמצאים. עכשיו,

ציפי רון:

כמה שווים בגינדי?

איציק שוויקי:

1200.

ציפי רון:

1200,

איציק שוויקי:

1500 בגינדי. מה שאני, מה שאני אומר, אני בכלל המום, ואני חושב שגם, גם אם באו עם 10 קומות, ואני חושב ש - , 6, 7 קומות זה מתאים, זה ציר רכבת הקלה, לא צריך להיות מגדלים, מגדלים, מגדלים. ולא צריך לבנות בירושלים כל כך הרבה מגדלים. עכשיו אני לא בעד, נגד בנייה, אני בעד בנייה, אבל לא ככה, וגם יש שכונה היסטורית שמה, אז קוברים אותה, מסביב קוברים אותה, מכל מקום, מכל עבר לא רואים אותה, אז מה עשיתי אם אני קובר אותה בפנים? מה? אני בא להיכנס חצר? אני לא צריך עוד חצר, אני צריך לראות אותו מהרחוב, או מהכביש, מהצד השני מהרחוב השני, אני לא יודע איך קוראים לרחוב הזה, איפה שהמסגד, שנוסעים שם, רואים את ה - , רואים

את השכונה, אז עושים שכונה קטנה, 3, 4 קומות כמו נחלאות, אבל לא לסגור אותה, כל מקום סוגרים אותה.

שרון דינור:

דרך שכם זה הרחוב הראשי, המזרחי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

בכל מקרה, בכל מקרה אני חושב שזה, אני חושב שמחלקת השימור קיבלה את ההחלטה הזאת, בלי לבדוק את תוכנית מתאר 2000, יש, יש בתוכנית מתאר הוא שאומר לא לבנייה לגובה בגוש מסוים, מסביב לעיר העתיקה, האזור הזה מוגדר, בתוכנית מתאר 2000, אז בוא נגיד תוכנית מתאר 2000, עכשיו לא בדקנו אם זה, עמ' 9 כי אין לי פה את האפשרות לבדוק, אם היא נכנסת באזור, וגם, גם תסתכלי מכאן, בהדמיות, זה משהו מחריד בהדמיות, ממש מחריד, אי-אפשר לראות את ה - מעירייה, לא נראה את כל הגבעה הצרפתית,

שרון דינור:

אם כל חברי הוועדה מרגישים ככה, אני יודעת לנמק.

איציק שוויקי:

תראי שני חברי וועדה יצאו, למה התעצבנו, ולא, לא רוצים להצביע, כי גם אחר כך יגידו שהם הצביעו לא, בנגד דעת ראש העיר,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

וזה, וזה, לצערי הרב, זה כי מפחדים, מראש העיר, מה הוא יגיד, אבל זה לא צריך להיות ככה, צריך לעשות מדיניות גובה, ודיברנו על זה, גם מהנדס העיר אמר, אנחנו עושים מדיניות, אבל אני לא רואה את זה, עכשיו,

לורה ורטון:

לא, יותר גרוע מזה,

איציק שוויקי:

מחרתיים,

לורה ורטון:

הוא הסביר מה המדיניות, ואז הוא מיד הפר אותה.

איציק שוויקי:

נכון,

לורה ורטון:

חסבון,

איציק שוויקי:

חבל שלא הקליטו אותו, אז היה מראים לו את ההקלטה. אבל זה, זה ככה במדינה, כי ביבי, לא נדבר עליו.

לורה ורטון:

בואו נדבר לעניינו,

איציק שוויקי:

אנחנו, אנחנו כרגע נמצאים בירושלים, אני חושב שהתוכנית הזאת היא תוכנית מאוד גרועה, כי היא לא מראה את השימור, היא מכסה את השימור, היא הורסת את השימור, היא בכלל לא מדברת על העיר, כתוספת,

יוחנן וייצמן:

אז מה אתה מציע?

איציק שוויקי:

אני מציע ש - ,

יוחנן וייצמן:

לדחות, או,

איציק שוויקי:

לדחות אותה,

יוחנן וייצמן:

או לקבל חלקי, אני,

איציק שוויקי:

לא חלקי, לדחות.

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לתת כן הצעה, אני מציע כן לאשר אותה חלקית, את הבניינים בצד שמאל, כאילו בצד המערבי,

איציק שוויקי:

אבל זה סוגר את השכונה, חונק אותה.

יוחנן וייצמן:

ולתת לה 10, 12, זה ברור על כביש 1, זה לא נורא, אני רואה ש - , יש, יש רוב נגדי בנושא הזה, אני בעד דרך שכס לא לצמצם,

שרון דינור:

תראו, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אבל אני רואה (לא ברור) זה,

שרון דינור:

אני חושבת, תראו, אני לקחתי, לא אמרתי לעשות 3, למרות שאני חושבת שזה צריך להיות כמו שאר השכונה, כתבתי לצמצם את מספר הקומות, ולא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתם, לא הולך.

שרון דינור:

וזה אני חושבת שזה, כאילו משאיר את זה, לבחינה משותפת, עם הצוות בהמשך.

לורה ורטון:

אני רוצה להגיד כמה דברים, קודם כל אני חושבת, המדיניות הנוצרת היא, שהשיתוף ציבור והכול, איפה שיתוף ציבור, אפס התחשבות בתושבים, תושבים של השכונה. דבר שני, לגבי מדיניות הרק"ל.

מדיניות הרק"ל לא תופסת בכל מקום, ואני חושבת ש - , לדבר על, על 30 קומות בגלל רק"ל במקום הזה, פשוט עוול, זה לא ראוי,

שרון דינור :

וייצמן, אתה הצעת לצמצם את התחום של התוכנית?

יוחנן וייצמן :

לא, אני חושב, להשאיר את ה - , אני אומר בגובה, אני רואה שאנחנו, אני לא יודע אם את רוצה לומר, אבל יש פה, העמדות שנשמעו בעד 10, 12, אז אני שמה.

שרון דינור :

אז אני חושבת שאפשר לתת מוצע על זה מקדימה,

יוחנן וייצמן :

אנחנו בעד לצמצם את הגובה בצד המזרחי ולהתאים את זה למדיניות שנהוגה באגן העיר העתיקה, ו - ,

לורה ורטון :

אני גם רוצה,

ציפי רון :

אני רציתי להגיד משהו, אני חושבת (לא ברור) שאי-אפשר לאשר את התוכנית, לא רק שאי-אפשר, אסור לאשר אותה, אני חושבת שיש בה סכנה של פגיעה באתרים חשובים ביותר בעיר, לא רק באגן העיר העתיקה, לא רק בנצפות מכיוון הר הצופים, הר הזיתים וכן אלה, אלא הרבה יותר מזה, אני חושבת שהיא, התוכנית, לא מתאימה למקום הזה, לא במסה, לא בעיצוב לא ב - , לא בכמות, ואני הייתי מבקשת מחשבה נוספת על העניין הזה, אני רק רוצה להזכיר שתוכנית הרבה יותר קטנה ממנה, הוכשלה בזמנו, שהכין אותה ספדי, לאזור שמול שער שכם, לאגן של שער שכם, גם כן תחנה מרכזית, ועם מרכז מסחרי וכן הלאה, היא ירדה מסדר היום, אני חושבת שזה היה לאחר הפקדה, אני חושבת שזה, המיקום מחייב אותנו בזהירות עצומה מה שנקרא במשנה זהירות, זהירות מונעת ומחשבה נוספת, והעדר, לעובדה שלעיר אין תוכנית מתאר תקפה, אנחנו ממש בעיה, וכן הלאה. זה שעל ציר של רכבת קלה זה לא נותן כיסוי מספק למסה הזאת עם כל הכבוד לא דין רחוב יפו על יד תחנה מרכזית כדון, כדון דרך שכם ליד העיר העתיקה, אגן העיר העתיקה, וגם רחוב סולטאן סולימאן שזה האגף המזרחי של הפרויקט הזה,

יוחנן וייצמן :

דרך שכם.

ציפי רון:

דרך שכם. אני הייתי מאוד נזהרת ב - , בעניין הזה ומבקשת מחשבה נוספת. אני גם הייתי מבקשת פרטים הרבה יותר, הרבה יותר ברורים, (לא ברור) ועיצוב, וכן הלאה. אני גם לא חושבת שזה נכון להגדיל מגרשים, או מתחמים של 400 מטר, אני חושבת שזה עצום, זה לא מתאים לסביבה הזאת, לא במאה שערים, לא בבית ישראל,

שרון דינור:

אכפת לכם רגע להסתכל,

ציפי רון:

לא מהאגן העיר העתיקה, חוץ ממנזרים בודדים, שרון, רק רגע, חוץ ממנזרים בודדים, אין תוכניות על מסה כזאת של בנייה. אז אני הייתי באמת מאוד מבקשת, אם יש את אמריקן קולוני, או את המתחם האנגליקני הזה, אז הארכיטקטורה אחרת לגמרי, זה עיצוב שונה לגמרי, זה לא מתאים, אז זה לא מתאים בגודל של המגרשים בסביבה הזאת.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

אז נקרא לבנייה החדשה המוצעת, אז אני באמת מבקשת מחשבה נוספת. לדעתי במצב היום אי-אפשר לאשר את התוכנית, זה לא ייזקף לזכותה של הוועדה הזאת, אני הייתי אומרת את זה בכל הזהירות, ואני נורא רוצה להימנע מלפגוע במישהו, התוכנית הזאת מחייבת הרבה יותר מחשבה.

לורה ורטון:

אני רק אגיד,

שרון דינור:

אני יכולה להשאיר את השורה הזאת, סליחה, תסתכלו רגע,

יוחנן וייצמן:

אז על זה בוא נצביע, אני בעד להשאיר, אתם, רוב אני מבין חברי הוועדה, בעד לאשר, בעד כמו שכתבת, בסדר. תכתבי שהתקיימה הצבעה.

ציפי רון:

מה זה דרך בר – לב, לא, זה דם דרך בר – לב,

לורה ורטון:

אני חושבת ש - ,

ציפי רון:

זה מול מוסררה, מאה שערים,

שרון דינור:

זה כתבנו כבר, כתבנו. אני לא חוזרת, זה קיבלתי את מה שאמרת במאה אחוז,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים,

ציפי רון:

מסה,

לורה ורטון:

שכל התוכנית, לא מתחשבת, לא במיקום,

יוחנן וייצמן:

את בעד לדחות בכלל,

ציפי רון:

כרגע כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

לורה ורטון:

שהם יכינו משהו,

שרון דינור:

אז תקשיבי,

לורה ורטון:

בהיקף אחר, בגבהים אחרים,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

לורה ורטון:

חלוקה אחרת של השטח,

שרון דינור:

אני חושבת שאנחנו,

לורה ורטון:

בבנייה שונה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני חושבת שאם היינו רואים היום תוכנית, שהייתה מציעה 12 קומות, היינו מרגישים איתה נוח,

איציק שוויקי:

ברור,

שרון דינור:

אז אני לא חושבת שזה, לא צריך תוכנית חדשה,

יוחנן וייצמן:

לזרוק את ה - ,

ציפי רון:

זה רק העניין של 12 קומות, זה גם העניין של גודל המגרשים, זה גם העניין של כמה מבנים כאלה יש, גובה של גודל, זה הרבה יותר מאשר רק מספר קומות,

לורה ורטון:

זה גם עניין של איזה כיוון הם מפנים.

שרון דינור:

לעשות הצבעה על סעיף,

יוחנן וייצמן:

של הקומות וה - , שתיים היו בעד.

שרון דינור:

כאילו מספר קומות,

ציפי רון:

אני מציעה לחשוב על זה עוד פעם, לקבל תשובות לשאלות האלה, שהמתכננים ישבו עוד פעם, יחשבו עוד על התוכנית,

מורן בן זיו:

הוחלט לאשר את הסעיף?

ציפי רון:

אני הייתי מציעה שנלך ונראה את זה, ונקיים דיון בבית המודל, ושרון, ו - , וייצמן, אולי כדאי שנקיים דיון נוסף על זה, בבית המודל,

לורה ורטון:

אני, אני גם,

יוחנן וייצמן:

לא להשאיר, הפוך, הוחלט להוסיף את הסעיף,

ציפי רון:

אולי כדאי שנקיים דיון,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא להוסיף סעיף,

ציפי רון:

רגע, אולי כדאי שנקיים דיון בשטח, אולי כדאי שניגש לראות את האזור, ואת המסביב שלו, ונקיים דיון בשטח, ובבית המודל, זה מחייב התייחסות כל כך עדינה, וכל כך זהירה, שאנחנו ממש לא יכולים עם ההערות האלה, לאשר את זה ככה,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

עוד לא קיבלנו החלטה, בסדר,

לורה ורטון:

אני גם אציין שצפונה מהשטח הזה, יש הקונסוליה הבריטית נדמה לי הקונסוליה האיטלקית,

איציק שוויקי:

ספרדית.

לורה ורטון:

או ספרדית, ועוד, אני לא יודעת כמה שיתפו אותם, אני מניחה שבכלל לא, אני חושבת ש - , אנחנו באמת,

שרון דינור:

פה, כן? זה פה,

לורה ורטון:

כן, אני חושבת שאנחנו ניצור בעיה עצומה של כל ההיקף הוא לא, הוא לא מתאים.

ציפי רון:

כן, זה היה,

שרון דינור:

לא שרואים,

ציפי רון:

זה הייתה השגרירות הספרדית מה שראינו עכשיו,

איציק שוויקי:

לא, למעלה יותר,

ציפי רון:

לא, לא, זה היה, של הספרדים.

איציק שוויקי:

למעלה.

ציפי רון:

הייתי שם (לא ברור).

לורה ורטון:

אנחנו באיחור של שתיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, אם בואו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין מוזמנים,

שרון דינור:

אחרון חביב ימק"א.

יוחנן וייצמן:

רגע, תחזרי בגובה, נעבור שנייה שוב, בסדר?

איציק שוויקי:

רגע, מה? בעיקרון מה, אם אתם מורידים את הקומות, השאלה היא, אנחנו מקבלים את התוכנית,

ציפי רון:

אני לא יכולה לקרוא עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לגבי החניות לנסח את הסעיף הפוך, את אותו רעיון, אבל הפוך.

עו"ד דני ליבמן:

ומספר הקומות,

יוחנן וייצמן:

ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

לא יהווה עד,

שרון דינור:

מספר הקומות לא יעלה על 12!

ציפי רון:

אני לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לקרוא עכשיו התיקונים האלה, אני מבקשת,

שרון דינור:

אבל לקחתי את כל מה שאמרת,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לדחות החלטה, בואי, נחכה עוד 5 דקות, תקראי,

לורה ורטון:

אני אוסיף,

יוחנן וייצמן:

את עקרונות התיקונים את מכירה,

שרון דינור:

מספר הקומות לא יעלה על 12 קומות, התוכנית נמצא באגן העיר העתיקה, פרויקטים נוספים שאושרו לא הגיעו ל – 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר, גמרנו.

שרון דינור:

מדיניות רק"ל באזור הזה מציינת כי יש לבחון לגופו של עניין, 30 קומות במוצג (לא ברור), נפח בינוי מסיבי, אשר פוגע בנצפות, אל העיר העתיקה, לא את, אל העיר העתיקה, מנקודות רבות בעיר כמובן שיהווה תקדים שלילי לפרויקטים נוספים באגן,

לורה ורטון:

מעולה, יפה.

שרון דינור:

יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

אפשר להוריד את המילה אין, בסדר.

ציפי רון:

רגע, אני שואלת למה 12 קומות? איך הגעת?

יוחנן וייצמן:

כי החלטנו, 12 הוועדה אמרה,

ציפי רון:

מה זה החלטנו?

שרון דינור:

אני אגיד (לא ברור) שמח לדעתי, הצענו כבר,

ציפי רון:

על סמך מה? על סמך מה? ביחס למה החלטת על 12 קומות?

יוחנן וייצמן:

זה מה שאנחנו מאשרים גובה באזור הזה,

ציפי רון:

אבל למה? למה? זה אגן העיר העתיקה, למה 12 קומות? זה מול בית ישראל.

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים ליד זה?

ציפי רון:

זה מול בית ישראל, זה ימול מאה שערים,

שרון דינור:

אני אגיד לך למה,

לורה ורטון:

אני הייתי מציעה להסתכל על הגובה,

ציפי רון:

למה 12 קומות?

לורה ורטון:

של עץ הזית, ולגבי הגובה של עץ זית.

שרון דינור:

אני רציתי להגיד יש פה כבר את אור שמח, ואת,

איציק שוויקי:

כמה, כמה המלון?

לורה ורטון:

כמה עץ הזיץ?

איציק שוויקי:

בוא, בוא נסתכל על עץ הזית.

לורה ורטון:

אז בוא נלך לעץ הזית.

שרון דינור:

6, 7, 8, 9, 10 קומות,

לורה ורטון:

אוקי, אז בוא נגיד 10,

ציפי רון:

למה 12?

לורה ורטון:

שזה לא יעבור. לא, באמת,

ציפי רון:

זה לא,

איציק שוויקי:

10 מסכימים?

ציפי רון:

זה נראה כאילו שאנחנו שואפים,

איציק שוויקי:

להוריד לו שתי קומות,

ציפי רון:

לא,

לורה ורטון:

אבל אני חושבת ש - , כמו שאנחנו צריכים לקיים דיון,

ציפי רון:

זה שלוף.

לורה ורטון:

על חומרים,

ציפי רון:

זה לא מתאים.

לורה ורטון:

אני חושבת שאנחנו צריכים לקיים דיון,

יוחנן וייצמן:

תעשי (לא ברור) עוד פעם,

לורה ורטון:

על ההיקף על השטח והמיקום של ה - , גם האגן ההיסטורי, וגם על מה זה עיר היסטורית, כי בעיני
אנחנו בתחום שאסור לנו לאשר יותר מ - , חצי מזה.

ציפי רון:

אני לא יודעת כמה מותר לאשר שם,

לורה ורטון:

אבל אין, אין מדיניות כרגע,

ציפי רון:

אני מציעה לרדת לבית המודל, ולקיים את הדיון בתוכנית הזאת, בבית המודל.

לורה ורטון:

טוב.

ציפי רון:

אם לא בשטח, אז בבית המודל.

שרון דינור:

טוב, בואו נעבור לימק"א פליז, כי אנחנו צריכים לסיים.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

צריכים לחזור לימק"א?

יוחנן וייצמן:

הודעות יושב ראש,

שרון דינור:

רגע ימק"א אפשר לסיים,

יוחנן וייצמן:

בוא נסיים, בוא נחזור לימק"א, כן,

איציק שוויקי:

ימק"א.

שרון דינור:

ימק"א רק צירפתי,

יוחנן וייצמן:

בימק"א אנחנו כבר קבענו לנמק.

יוחנן וייצמן:

אבל צריך, צריך פה בימק"א, הוא ביקש ממני,

ציפי רון:

ברכה טיפולית,

יוחנן וייצמן:

צריך פה שוב להחריג, להחריג ולסייג את ימק"א את האישור, בגלל ש - , שני דברים קורים שם, אחד שזה,

לורה ורטון:

דיברנו על זה,

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נתחיל לנסח את זה,

לורה ורטון:

החשיבות של ה - , של הנגישות,

איציק שוויקי:

לבריכה טיפולית.

לורה ורטון:

ציבורי ל - , ציבורי,

איציק שוויקי:

ציבורית לטיפולית, בריכה טיפולית. והדבר השני זה לא נצפה, וזה מוותר ב - , לא ניתן לצפייה.

ציפי רון:

אני חושבת שהסכמנו על כל הדברים כאן,

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל צריך לכתוב את זה,

עו"ד דני ליבמן:

נכתבי במתקן במבנה ציבורי, ולא כל המבנה.

ציפי רון:

מדובר רק בבריכה.

עו"ד דני ליבמן:

בבריכה,

ציפי רון:

בברכה בלבד.

לורה ורטון:

זהו?

ציפי רון:

כל ההתייחסות נוגעת לעניין הברכה בלבד.

שרון דינור:

איפה דני?

עו"ד דני ליבמן:

מבחינת (לא ברור) מדובר ב - , או חלק, אגף או משהו,

ציפי רון:

זה חלק מהמתקן הציבורי, המיועד לברכה טיפולית.

לורה ורטון:

לציבור.

ציפי רון:

ברכה טיפולית ציבורית,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ברכה טיפולית ציבורית.

איציק שוויקי:

שלא יגידו שזה,

ציפי רון:

לתועלת הציבור.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ציבורית מספיק, בריכה טיפולית ציבורית, משמעותית. המבנה נקודה, אחרי משמעותית, המקום היום, הבריכה הקיימת היום נטושה, אחרי משמעותית אולי, ותפתחי ביניהם משפט אחד.

עו"ד דני ליבמן:

שרון, אם אני,

ציפי רון:

כיום, להוריד את אשר, כיום הבריכה נטושה.

לורה ורטון:

אני ממש,

עו"ד דני ליבמן:

המרחק מהחלון ל - , לנצפה כיום זה אבן אחת, לא?

יוחנן וייצמן:

אחרי שינמיכו גם הוא יישאר,

ציפי רון:

זה שני אתן לך עוד.

עו"ד דני ליבמן:

20 ס"מ,

ציפי רון:

לא, לא, אני חושבת שזה,

יוחנן וייצמן:

אחרי שהורידו את המפלס,

לורה ורטון:

זה לא ס"מ.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא החצר,

שרון דינור:

1, 2,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא זה, זה לא זה,

שרון דינור:

פה, הנה זה שורה אחת, אבל הם מורידים את המדרגות, אז הם,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אבל כרגע,

לורה ורטון:

לא, זה יותר פנימה.

עו"ד דני ליבמן:

החלון לדלת,

לורה ורטון:

זה, זה

עו"ד דני ליבמן:

שורת אבן אחת.

ציפי רון:

אנחנו יודעים שזה שורת אבן אחת,

עו"ד דני ליבמן:

אז רואים שזה שורת אבן אחת.

שרון דינור:

אבל אני לא מבינה את הטענה, הם צריכים להוריד את זה להוריד את זה עוד יותר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה, אבל זה המפלס,

לורה ורטון:

אבל שמה, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא שאתה הופך את ה - ,

לורה ורטון:

שמה עם לא משנים את החלון, זה הדברים (לא ברור), לא?

ציפי רון:

לא, לא, הם רוצים,

עו"ד דני ליבמן:

אני מתכוון,

ציפי רון:

את החלון להפוך אותה לדלת.

עו"ד דני ליבמן:

זה חלון, זה חלון שבלי הסורגים, אני יכול להיכנס דרכו גם כן,

ציפי רון:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז זה שורת אבן אחת. המצב הנוכחי,

איציק שוויקי:

שורת אבן אחת,

עו"ד דני ליבמן:

שורת אבן,

איציק שוויקי:

(לא ברור) שורת אבן אחת,

עו"ד דני ליבמן:

לכן זה,

איציק שוויקי:

הזזת שורת אבן אחת.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל באמת מורידים יותר משורה,

איציק שוויקי:

לא, לא, רק אחת.

ציפי רון:

הם מורידים יותר משורה אחת,

עו"ד דני ליבמן:

לא, מורידים,

ציפי רון:

לפחות שתי שורות אבן הם מורידים ממה שהם,

יוחנן וייצמן:

הנמכת החצר,

עו"ד דני ליבמן:

שתי שורות אבן,

שרון דינור:

אוקי, סיימנו? חברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה סיפור אחר.

לורה ורטון:

אלא אם כן רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני הודעות היושב ראש, התייעצות עם עו"ד ליבמן, אני לא.

עו"ד דני ליבמן:

אז אני אומר שהקיים, הוא לא חלון,

לורה ורטון:

השאלה אם אנחנו עושים הצבעה על ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אז בואי שנייה אחת,

עו"ד דני ליבמן:

ורק זה חלון, זהו.

לורה ורטון:

לגבי ה - , שייח ג'ראח.

עו"ד דני ליבמן:

ורק אחרי זה ירד,

ציפי רון:

בדיוק,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

על שייח ג'ראח, על התוכנית בשייח – ג'ראח, אז יש הצבעה, 2 בעד, 1 - נגד.

מורן בן זיו:

רגע, רגע,

עו"ד דני ליבמן:

מי בעד, מי נגד?

יוחנן וייצמן:

צריך לכתוב? לא חייבים לכתוב, אבל בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני רוצה לדעת.

לורה ורטון:

אני מניחה שיהיו,

ציפי רון:

מי בעד? מי בעד? אתה ושרון?

לורה ורטון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אתה ושרון, ולורה את נגד.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, גם אחרי מה שהתקבל,

לורה ורטון:

כי אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אני לא מצליח, אני מנסה להוריד לכם את התוכנית של הדוידקה, לא הולך לי. אני לא יודע למה.

לורה ורטון:

אוקי, סיימנו אם ככה, אני,

ציפי רון:

אז אני מבקשת לציין בצורה הכי ברורה, שאני מתנגדת לאישור,

יוחנן וייצמן:

עמדת נציגת הגופים הציבוריים של שימור, גם נגד.

ציפי רון:

אני נגד,

לורה ורטון:

תודה רבה לכם.

ציפי רון:

דיון, בדיקה, דיון ועיון נוספים לתוכנית.

לורה ורטון:

ביי.

ציפי רון:

אני מבקשת שתירשום את זה לפרוטוקול,

שרון דינור:

תפסיק את ההקלטה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו, רוצה לנתק?

ציפי רון:

אני רק רוצה שיהיה בקלטה, רגע,

לורה ורטון:

תודה.

ציפי רון:

בדיקה, עיון ודיון נוספים בתוכנית.

איציק שוויקי:

עוד דבר צריך להוסיף, אין שיתוף ציבור בנושא,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לעשות שם שיתוף ציבור, זה סתם בדיחה.

ציפי רון:

זה לא משנה, אבל יש ציבור,

יוחנן וייצמן:

בוא נהיה כנים,

ציפי רון:

יש ציבור שמתעניין בזה,

איציק שוויקי:

אתה יודע מה? גם אין לו של איך קוראים לו? של,

ציפי רון:

בית ישראל ומאה שערים,

איציק שוויקי:

של איך קוראים לו? נו, שר המשטרה לשעבר, בן גביר, אולי החבר'ה שלו גם יתנגדו? הם גרים שם.
מה? זה לא נכון? מה יכול להיות? הם גרים שם, כמה משפחות גרות?

ציפי רון:

אפילו ניסו לרצוח אותם שם,

יוחנן וייצמן:

פתוח לך פה תוכנית של דוידקה, תוריד את זה, אני לא מצליח לפתוח, להוריד את זה, ונשלח את זה לך. אני לא מצליח.

איציק שוויקי:

איפה זה? זה זה.

שרון דינור:

על מה, על מה אמרת עכשיו?

איציק שוויקי:

זה, בוא תראה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני יודע משהו פה דפוק לי. איך לעשות את זה, אני יודע, הורדתי את זה פעם אחת, משהו פה לא עובד כעת. תנתק לנו הקלטה.

סיום הדיון